ਪਰੀਖਿਆਗੀ।ਤਾਇਕਿਕਾਤਿਤੈਚਲਣੰਮਸਤਅਲਜਾਤੇਸਚਾਪੁਸੀਆਗੀਤ
ਕਾਤਿਵਛਲੁਤੋਇਕਿਕਾਤਿਕੈਂਰਾਗੀ॥੧॥ ।ਤਿਸਚਾਵੀਚਾਰੁ। ਔਰਜੀਤਨੇ
ਬਾਦਿਸਾਹਹੈਨਿਸ੍ਰੂਣਾਪਨੁਸੰਚਕੈਫੇਰਿਛੋਡਿਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਅਰੁਸਤਿਗੁਰਜੋਹੈਨਿ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੈਨਿ॥ਜਿਨਾਂਦੇਪਾਸੁਨਾਮੁਰਾਆਗਿਗੀਆਂਨਰਾਸਚੁਪਨਹੈ।ਜੋਓ
ਨਾਂਦੀਸੇਵਕਰਦੇਹੈਨਿਤਿਨਾਨੂਸਚਾਪਨੁਦੇਕੇਓਨਾਦਾਜਨਮੁਮਰਨੁਕਾਟਿਦੇ
ਦੇਹੈਨਿ॥ਏਸਤੇਸਤਿਗੁਰਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੈਨਿ॥ਏਨਾਦਾਹੁਕਮੁਸਭਸਿ
ਦੇਸਿਰਊਪਰਿਹੈ।ਤੇਬਾਦਿਸਾਹਾਂਦਾਹੁਕਮੁਆਪਣੇਦੇਸਪਰਿਚਾਲਦਾਹੈ।
ਬਾਦਸਾਹਨੁਆਪਣਿਆਂਸੇਵਕਾਂਨੂੰਪਨਿਦੇਦੇਹੈਨਿ।ਸੁਖੇਖੇਨਾਲਿਦੇਹੈ
ਨਿ।ਤੇਜਿਸੁਸਮੇਬਖਸੀਸਦਾਸਰੋਪਾਖੋਲਿਦੇਹੈਨਿ॥ਤਿਸੁਸਮੇਜਿਸਤੇਕ੍ਰਿ
ਰਪਾਕਰਦੇਹੈਜਿਸੰਸ੍ਰੂਣਾਪਨਓਜਨੁਦੇਕੇਨਿਹਾਲਕਰਦੇਹੈ॥ਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾ

ਸ੍ਰੇਖਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਤਿਨ੍ਹ ਗਿਆਂ ਵਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸ
ਚਾਪਨੁ ਨਮੁ ਅਗਲੀਆਂ ਨ ਕ ਦੇਕ ਗਿਤਿ ਸਦਾ ਜਨਾਮ ਅਗਨ ਕਾਟਿ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਜਾਂ ਦੇ
ਵਤੇ ਜੋਆਂ ਅਿਤ ਪੀਵਦੇ ਹੈਨਿ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਰੋਗ ਵਿ ਨਤਾਂਈ ਜੀਵਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤੇ ਓਵਿ ਖੇਤਿ ਦਿ
ਕਾਰਣੀ ਰਿਖਾ ਓਨੰਦੀਆਂ ਨਹੀ ਮਿਟਦੀਆਂ॥ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਜੋ ਸਬਦ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓਹੁ ਆਪਨੁ ਆਤਮਾਂ ਜਨਮੁ ਪਛਾਣ
ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀ ਮਰਦੇ ਤੇ ਈਰਖਾ ਤੇ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਤ
ਸਿਟਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਇਸੁ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ
ਦੀ ਅਜਲਸਾ ਵਿਚਿ ਅਮਰਦਾ ਪੀਆਲਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੀਕਾਂ ਵਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦ
ਰਬਾਰ ਦੀ ਬਾਹਰ ਨਾਂ ਕਢੇ ਤੇ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕਾਲ ਗਤਾ ਦਾ ਪਾਤ
ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹੈ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਜਣੰਦੇ ਨਹੀ॥ ਤੇ ਪਿਆਲੇ ਦੀ ਸਾਸਤੀ ਰਹੁ ਪਾਤ

ਗ ਨੂੰ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹੀ ਮਸਤੀ ਉਤਰਦੀ ਨਹੀ। ਤੇ ਭਾਈ ਭਿਗ
ਤਿਸ ਕੁਸੇ ਨਾਲਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਸਾਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਿ ਸਬ ਦਿਨ ਭੌਰਾਂ ਰਸ ਦਾ
ਆਖੁਦੇ ਹੈ। ॥ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜੀ॥੨॥ ॥ਇਕਤੁ ਨੁਕਤੇ ਹੋਇ ਜਾਇ
ਆਇ ਮਹਰਮੁ ਮੁਜਰਮੁ ਖੈਰ ਖੁਆਰੀ। ਮਸਤਾਂਨੀ ਵਿਚਿ ਮਸਲਤੀ ਗੈਰ ਮ
ਹਲਿ ਜਾਂਣਾ ਮਨਾਰੀ। ਗਾਲਿਬ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਹੁ ਕਮੀ ਬੰਦੇ ਕਾਰ ਕਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਰਸੁ ਦੇਹਿ ਬਿਦੇਹਿ ਵਡੇ ਵੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖ
ਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ਆਪ ਸੰਗਤਿ ਆਸਾਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆ
ਦੇਸ ਕਰਿਆਂ ਮਿਤ੍ਰ ਵੇਲੇ ਸਬ ਚਿਆਹਰੀ। ਅਬਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕ
ਥ ਕਥਾ ਅਸਗਾਹਿ ਆਪਾਰੀ। ਸਹਨਿਆ ਵਡਾਣਿ ਪਾਰਿ ਉਪਕਾਰੀ॥ ॥ਤਿ
ਸ ਨਾਂਦੇ ਚਾਰੂ॥ ॥ਗੁਰਸੋਈ ਮੇਰਾ ਕਾਉ ਲਸ ਖਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋਈ ਸਕਉ

ਲਸਨੁਰਾਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ। ਜੁਜਾਉਲਾਸਜਿਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਮੁਖਬੀਜੋਸਬਾਦਿ੍
ਗਾਣਿਹੋਇਆਹੈ। ਏਹੁਉਲਾਸਿਖਾਵਣਿਵਾਲਾਵਾਹਗੁਰੂਕੇਨਾਮੁਅਰਥਾ
ਤਾਂਆਗਿਆਂਨਕਾਮਹਿਰਮਾਂਹੁੰਦਾਹੈ। ਤੇਰਿਆਂਨੂਪਾਪਾਤੇਹੋਇਕੇਜੋਹਉ
ਮੈਦਾਨੁਕਰਤਾਉਸਨੁਲਗਦਾਹੈ। ਤਾਂਆਪਨੁਮੋਆਂਜੀਜਾਂਣਿਕੇਗਹਮੁ
ਖਾਂਦੀਆਂਕਰਣੀਆਂਨਹੀਕਰਦਾ। ਤੇਹੋਰਨਾਂਨੂਸਿਆਣਪਾਂਸਿਖਾਇਕੇ
ਉਪਦੇਸੁਕਰਦਾਹੈ। ਸੋਮੁਜਾਗਮੁਹੁੰਦਾਹੈ। ਮੁਜਾਗਮੁਕਹੀਏਪਾਪੀਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਜਿਵੇਂਕਿਨਰਏਸਰੀਰਰਤੇਨੂ ਸਿਰਤੇਰਖਕੇਦੁਰਾਚਾਰਿਕਰਦੀ
ਹੈ। ਤਿਵੇਂਉਨ੍ਹਾਗੀਆਂਨਾਨੂਸਿਖਕੇਤੋਵਿਖੇਭੋਗਦਾਹੈ। ਤਾਂਸਬਾਦਿਗੁਰੂ
ਕਾਤਾਂਹਉਮੈਦੇਰੋਗਬੀਜੁਖਕਾਰਿਕੈਛਰਦਵਹਿਵਾਲਾਸੀਸਗਲੋਉਸਨੂ
ਖਾਆਗੀਹੁੰਦੀਹੈ। ਜੋਅੰਨਾਮ੍ਰਗਦਿਰਿਪਦਤਾਂਉਸਨੂਕੋਈਨਾਹੀਂਦੂ
ਹੁ

ਆਖਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਮਨੁ ਜਾਪਾ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਦੀਪਕ ਲੈ ਕੈ ਖੂਹਿ ਪਉਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂ
ਖੁਆਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਜੋ ਅਣਪੜਿਆ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਤੰਗੀ ਨਹੀ
ਹੁੰਦੀ ॥ ਜੋ ਪੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਤੰਗੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਿ ਭੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿ
ਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਬਦ ਦਿਦਾ ਆਇ ਜਿਨਿ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ॥ ਕਿਸ ਗੀਰ ਦੇ
ਰਸਾਂ ਦਾ ਲੋਭ ਸਤਾਂ ਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਜਿ ॥ ਤਿਹ ਰੂਜਾਗੀ ਆਸੀ ਰਹੈ ਰਸਾ ਹਿਲਦਾ ਓਨਾਂ ਦੇ
ਪਾਸਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਹਉਮੈ ਤੋ ਸਿਆਣਪ ਆਰਿ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥
ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚਿ ਧਾਰਦਾ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜੋ ਹਉਮੈ ਓਨਾਂ ਦੇ ਗੀਆਂ ਨਦ
ਲਖਾਉਂਦੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਧਾਰਿ ਕੇ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਂਦੇ ਇਕੈ
ਕਮਾਵਦਾ ਹੈ ॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸੀਲਾਂ ਜੀਤੇ ॥ ਜਿਨਾਂ

ਕੁਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਦਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁ ਦੇਹ ਦੇ ਰਸਾਂ ਵਲੋ ਅਨਰਸ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ॥ ਓਹ
ਵੀਚਾਰਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਪਰਸਾਦੀਆਂ ਪਕਵਾਨ ਹੀਆ ਹੈਨਿ ॥ ਕਾਦੈ
ਚੰਦਨ ਦੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਬਾਲੀਆ ਹਿ ॥ ਭਾਵੈ ਹੋਰ ਕਾਸੇ ਦੀਆ ਹੋਵਨ ॥ ਤੈਸੇ ਸੂੰ
ਸੰਕਰ ਕੈ ਸਾਜਪਣੇ ਹੈ ਭਾਵੈ ਕੇ ਡਣੁ ਪਾਜੋ ॥ ਤੇ ਭਾਵੈ ਭੀ ਪਸਾਦੀ ਹੋਵੈ ਦਾਰ
ਰੀ ਦਭੀ ਆਧੇ ਆ ਹੈ ਭੁਖੀਆ ਪੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ
ਚੋਪੜੀ ਲੰਤਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਬਦ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਜਾਣ
ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੈਸਾ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਆਸਾ ਨਿ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰਸੁ
ਲੈਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਓਹ ਰਸੁ ਨਿਰਸੁ ਕਰਿ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕੈ ਦਾਰ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸਬਦ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਪਿਛੂ ਲੀਗ ਤੀਉ ਠਿਕੈ
ਇਸਨਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਗਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ... ਕੇ ਗਤਿ ਕਰਿ

ਕੈਦੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾ ਭੀ ਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੀਦਿਆਂ ਖੇਲੰਦਿਆਂ ਖਾਵੰਦਿਆਂ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕ
ਤਿ ॥ ਦੀਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਗਤਿ ਜਬਾਨਿ ਦੇ ਕਰਿ ਲਿਖਦੇ ਹੈ
ਨਿ ॥ ਸਰਬ ਥਾਪਟਾਂ ਵਿਚਿ ਦੀਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਨਿਕੇ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥
ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਦੁਖ ਭੀ ਸਹਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ
ਸੇਜਾਲਾ ਆਪ ਆਦਿ ਵਰਤਣਿ ਸਹਦੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੁਖ ਪੰਨੁ ਖਪਾਣਿ ਨਹੀ ਦੇਦਾ ॥

॥ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ॥੩॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਗੁਰ ਤੀਰਥਿ
ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਕਰਿ ਸਫ
ਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰਦਖਣਾ ਡੰਡਉਤਿ ਕਰਿ ਮਸਤ
ਕੁ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ਹੋ
ਇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਚ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਾਚੋ ਰਾਸਿ ਰਹਰਾਸਿ ਕਰਿ ਪੈ

ਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਕਾਂਇਕਰੋਮੈਬਾਦਿਕੋਬਿਗਾਰਿਲੋਤਿਨੋਂਹਿਆਹੰਕਾ
ਰਤਜਾਇਆ।ਜਤਿਸੰਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਨਾਮੁਦਾਨੁ।ਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ।ਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖਿਜਾਵਇਆ।੩॥ ।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ
ਜਿਨਾਂਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦਾਮਾਨੁਖਜਨਮੁਸਫਲਾਹੈ।ਜੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੀ
ਸੰਗਤਿਕਰਿਕੈਗੁਰੂਕੇਦੁਆਰੇਜਾਇਸੰਗਤਿਵਿਚਿਬੈਠਰਹਿੰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਗੁਰੂਕੇਸਬਦਿਆਂਕੋਅਧਾਰਟੇਕਕਰਿਕੈਗੁਰਮੁਖਾਂਸਿਖਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਪਖਿਆਂਦੀਸੇਵਟਹਿਲਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਗੁਰੂਕੇਦਰਬ
ਾਰਕੀਪ੍ਰਦਖਣਾਕਰਿਕੈਚਰਣਹਿਪ੍ਰਸਿਮਸਤਕਟੇਕਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਦ
ਰਗੁਰੂਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਜਾਪਿਆਂਨਾਲਇਕੇਸੁਣਿਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਸਚੀਰਗੁਰ
ਸਸੁਣਾਵਨੋਮੁਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਦੀਪੈਰੀਪਵਦੇਹੈਨਿ

ਧੀਨਿਵਰਤਕੁ ਹੈਨੁ ਆਸਾਂਨੂ ਸਬਾਰਿਦੇਲਾੜੂ ਲਾਇਕੈ ਉਧਾਰਿ ਕੀਤਾ ਹੈਸਾ। ਜਿਨਾਂਦੀ ੮
ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਤਿਦੇ ਧੋਖਿ ਕੇਸਗਾ ਜਨਕਾ ਤਿਨਾਂਦੇ ਪੈਰੀ ਪਵਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਕਾਂ ਅਨੂੰ ਤਿਆ
ਕੀਦੇ ਹੈਨਿ। ਸੋ ਆਪਣੀ ਪਰਮੁ ਦੀ ਇਸੜੀ। ਬਿਨਾ ਹੋਰਨਾ ਕਿਧਰੋ ਥਿਆਂ ਨਨੀਕ
ਰਦੇ ਹੋ। ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਕਰੋਧਿ ਨਜੀਕਰਦੇ। ਕਹਿਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਕਰੋਧ ਚੰਡਾਲਿ ਹੋਇ
ਸਦੇ ਨਾਲਿ ਭੁਲਿਆ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰਭੀ ਕਰੋਧਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿ
ਦੇਹੈਨਿ। ਤੇ ਅਗੋ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਹੰਕਾਰਿ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨਿ।
ਜੋ ਅਸੀ ਸਭਨਾਂ ਥੀ ਨੀਚ ਹਾਂ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਭੇ ਆਸਾਥੀ ਵਿਸੇਖ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਜਤ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਧੀਰਜ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਦੇਦੇ। ਬਿਰਾਂਨੀ ਇਸੜੀ ਨੂੰ ਆਤਾਂ ਤੇ ਧਿਰ
ਨਦੇ ਸਿਆਂ ਨ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਲਾੜੂ ਕੇ ਨੂੰ ਪਗ ਅਸੇ ਰਗਸਾਂ ਕੈ ਪੁਰਸਾਂ ਨ ਜਾਣਦੇ
ਹੈਨਿ। ਤੇ ਪਦਾਰ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਪਿਤੇਗਾ

ਜੀਕਰਜਿ ਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਧਰਮੁ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਿਕੈ ਵੰਡਿ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਆਰੀ
ਆਂਨੀ ਅੰਤੇ ਦਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ
। ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠਿ ਕੈ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿਕੈ ਬਾਂਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨ
ਮਿਤ ਦੇ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦੇ ਕੇ ਪਹਿਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ
ਬਚਨੁ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਵੀਚਾਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਧਰਮੁ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਿਕੈ ਜਸ ਦੇ ਧਰਮੁ
ਕਰਕੇ ਛਕਦੇ ਹੈਨਿ। ।।ਪਉੜੀ ਚਉਥੀ।।੪।। ।।ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀ
ਣੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ। ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ਨ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ। ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿ ਅਚਾ
ਰ ਭਤਾਇਆ। ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਆਪਿ ਪੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇ
ਆ। ਮਿਠਾ ਬੋਲਣਿ ਨਿਵਿ ਚਲਣਿ ਹਥਹੁ ਦੇ ਕੈ ਭਲਾ ਮਨਾਇਆ। ਇਕ ਮਨਿ ਇ

ਨੂਅਰਾਧਣਤੁਬਿਧਿਨਾਜਾਣਾਉਲਿਟਿਆਇਆ।ਕਿਰਮਾਅਸੁਖਫਲਾਨਿ
ਜਾਪਨੂਪਾਇਆ॥੪॥ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ। ਜਬਤੋਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿ
ਚਿਬੈਠਿਕੇਨੇਤ੍ਰਭੀਤਿਸਦਾਨਾਲੀਸਥਾਰਿਦੇਵੇਖਿਰਖਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਰਿਦ
ਸਥਾਰਿਦੇਵੀਚਾਰਨਵਾਲਿਗਾਖਿਕੇ।ਓਦਦੇਵਿਚਿਆਨਾਨੂੰਲੀਹਕਾਰਿਦੇ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਆਨਾਨੂੰਸਥਾਰਿਦਾਅਮਲੀਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਜਿਉਜਿਉਦਾ
ਨਾਮੁਕਾਤੁਕਮਾਰੇਦਾਹੋਤਾਦੈਤਿਵਾਂਅਠਿਆਨਿਕੇਰਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਦਿ
ਲੋਆਪਾਪਟਾਂਵਦੇਹੈਨਿ।ਆਖਦੇਹੈਨਿਜੁਏਹਿਸਾਭਿਵਡਿਆਈਆਂ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਅਸੀਅਹਾਂਨੀਕਰਤਾਂ।ਜੋਇਸਸਰੀਰਾਛਿਨਭੰਗਰ
ਥੀਪਰਉਪਕਾਰਿਹੋਇਆਵੈਸੋਈਆਸਾਂਨੂਲਾਭਿਹੈ।ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਸਬ
ਦੇਆਮੁਹਿ [illegible] ਸੋਵੀਚਾਰਿਹੈਨਿ।ਜਇਸ

ਪਿਆਲੇਨੁ ਪੀਕੇਤੇ ਕਾਂਮਿਕਰੋਧ ਪਨੂੰਜਾਰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਕਿਸੇਨੂੰ ਫਿਕਾਨੀ ਬੋਲਦੇ ॥
ਸਭਸੇਨਾਲਿ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤੇਸੀ ਵਿਚਲਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤੇਪਰਮਾਰਥੀਕਮਾਈ
ਵਿਚਿ ਵਧਿਕੇ ਪੰਧਕਰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤੇਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੂੰ ਸੰਕੋਚਿਕੇਤੇ ਵਸਤਾਂਨੂੰ ਰੋਕਕੇਗੁ
ਰੂਦਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਦੇ ਪੜਦੇਹੈਨਿ ॥ ਕਿਸੇਨਾਲਿ ਦ੍ਵੈਖ ਪਾਪ ਨੀ ਕਰਦੇ ॥ ਸ
ਭਨਾਂਨੂੰ ਗੁਰੂਰੂਪ ਜਾਣਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤੇਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਣ ਅਤਿ ਦੇਖਦੇਹੈਨਿ ॥
ਓਨਾਂਦੀ ਵਿਸੇਖ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਗੁਰਾਂਦਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂਰੂਪ ਜਾਂ
ਣਦੇਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਅਗਿਦੀਆਂ ਅਗੈ ਸੋਸਬਦੇ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੈ ਮੰਨਦੇ
ਹੈਨਿ ॥ ਏ ਚਿਤਾਂ ਗੁਰੂਕੀ ਸਿਖੀ ਦੀ ਰਹਿਰਾਸਿ ਹੈ ॥ ਪਉੜੀ ਭੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੂਕੇ ਸਿਖਾਂਕੇ ਕਰਮ ਹੈਨਿ ॥ ਸੋ ਤੀਸੈ ਸਾਂਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ਪ
ਜਵੀ ॥੫॥ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਬਾਰੀਕ ਹੈ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਓ

ਬੋਟਿਕੋਨੁੜਪਣਾਂਚਾਲਿਸਕੇਉਪਾਰਕੀਤੀ।ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਐ
ਤੇਲਹੁਤਿਲੈਲੈਕੋਲ੍ਹੁਪੀੜੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰਨਿਰਨਉ
ਚੁੰਜਵੀੜੀ।।ਸਿਲਅਲੂਣੀਚਟਣੀਮਾਣਿਕਮੋਤੀਚੋਗੁਨਿਵੀੜੀ।ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਾਲਿਣਾਆਸਨਿਰਾਸੀਝੀੜਉਝੀੜੀ।ਸਾਹਿਜਸਰੋਵਰ
ਸਚੁਖੰਡੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਤਖਤਿਹਕੀੜੀ।ਚੜ੍ਹਿਆਇਕੀਹਪਾਤਿਪ
ਵੜੀਆਨਿਰੰਕਾਰਿਗੁਰਸਬਦੁਸਾਹੀੜੀ।ਭੋਕੇਦੀਸਿਖਿਆਦੀਐ
ਅਕਥਕਥਾਵਿਸਮਾਦਿਵਚੀੜੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਹਿਜਅ
ਲੀੜੀ।੫।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰ। ।ਗੁਰੂਕੀਸਿਖੀਬਹੁਤਿਸੂ
ਖਮੁਹੈ।ਜੈਸੇਖੰਡੇਕੀਧਾਰਉਪਾਰਿਚਲਣਾਂਹੈ।ਤੈਸੇਕਾਂਮਿਕਰੋਧਿਦ
ਤਿਆਗਿਣੇਬਹੁਤਿਆ [illegible] ਤੋਸੰਤਾਂਦੀ

ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਤਿਆਗਦੇਜਾਂਦੇਹੈਂਨਿ॥ਜੇਤਾਂਆਪਣੇਵਿਚਿਆਕ੍ਰਿਸਾਂਨਹੋਵੈ॥
ਤਾਂਗੁਰਸਿਖੀਦੇਮਾਰਗਿਨਹੀਂਤੁਰਿਸਕਦਾ॥ਜੈਸੇਕੋਲ੍ਹੂਵਿਚਿਤੇਲਪੀ
ੜੀਦਾਹੈ॥ਤਿਵੈਜੋਗੀਗਵਿਚਿਗਰੂਪੀੜਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਜੈਸੇਹੰਸਦੀ
ਚੁੰਜਖਟੀਹੁੰਦੀਹੈ॥ਤੇਦੁਧਵਿਚਿਪਾਂਣੀਪਾਇਕੈਉਸਦੇਅਗੇਰਖਦੇਹੈਂਨਿ
॥ਤਾਂਓਹਵਿਚਿਚੁੰਜਪਾਉਂਦਾਹੈ॥ਤੇਦੁਧਦੀਆਂਫੁਟੀਆਂਖਾਲੈਂਦਾਹੈ
॥ਤੇਪਾਂਣੀਛੋਡਿਦੇਂਦਾਹੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੇਮਨਾਵਿਚਿਜੋਸਤਿਤੇ
ਅਸਤਿਦਾਵੀਚਾਰਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤਾਂਦੇਹਨੂੰਅਨਿਤਜਾਂਣਿਕੈਇਸਦਾਰਸੁ
ਛੋਡਦੇਂਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਪਰਮਾਤਮਾਂਦੀਆਂਗਿਆਕਰਿਸਰੂਪਨੂੰਸਤਿਜਾਂਣਿਕੈ
ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਨਿਹਕਾਂਮਹੋਇਕੈਤੇਆਪਣਾਮਾਨੁਵਡਿਆਈ
ਛਡਿਕੈਸਭਾਦੇਪੈਰੀਂਪੈਂਦੇਹੈਨਿ॥ਏਹਅਲ[illegible]ਸਿਖਿਕਰਦੇਹੈਨਿ॥

੨ ਨੰਮਚੰਨਾਇਸਨੰਨੁਵੈਰਾਗਏਹਿਮੋਤੀਸਬਾਦਿਕੁਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਾਦਿਲੋਂਚੁਨਦੇਹੈਨਿ। ਵੀ
ਤੇਜਗਤਿਨੂੰਅਨਿਤਜਾਣਿਕੇਸਭੁਆਸਾਛੋਡਿਕੈਇਕਵਾਹਗੁਰੂਦੀਆਸਰਖ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡਜਾਣਿਕੇਤੇਸਧਾਰਿਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਰੂਪਜਾ
ਣਿਕੇਗੁਰੂਕੇਤਖਤਿਦਿਨੇਨਾਲਿਸਦਾਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਵੀਗਦਿਸੇਵਾਗ
ਤੇਹੈਇਕੀਗਦਿਸੇਵਾਤਿਦੀਪਉੜੀਸਬਦੁਨੂੰਸਮਾਇਕੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਨਾਮ
ਨੂੰਰਿਦੇਵਿਚਿਧਾਰਿਕੈਅਕਾਲਿਪੁਰਖਨਾਲਿਇਕਰੂਪਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਜਿ
ਵੇਂਕਿਬਾਣੀਇਹਿਆਈਖੰਡਾਹੈਤੇਮੁਹੰਨਹੀਕਹਿਸਕਦਾ।ਤੈਸੇਜੋਗੀਬ੍ਰਿ
ਤੇਓਨਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਹੈਸੁਕਹਿਨਹੀਸਕਦੇਹੈਨਿ।। ੧੫ਉੜੀਛਿਦੀਰ
ਲੀ।ਛਿ।। ੧ਵਾਰਾਮੁਧਿਸੁਖਫਲੁਪਿਆਰਸੁਚਰਣੋਦਕਗੁਰਚਰਣਿ
ਪਖਾਲੋ।ਸੁ [illegible] ਚਰਣਕਦਲਾਕਰੰਦਪਿਆਲੋ।।

ਕਉਲਾਲੀਸੁਰਜਨੁਪੀਲੰਘਕਵਲਖਿੜਦੇਰਲੀਆਲੋ ।ਜੈਂਦੂਮੁਖੀਹੋਇਕ੍ਰਮ
ਦਨੀਚਰਨਕਮਲਸੀਤਲਆਮਿਆਲੋ ।ਚਰਨਕਮਲਦੇ ਵਾਸਨਾਂਲਖਸੁਰਜ
ਦੇਵਨਿਰੰਕਾਲੋ ।ਲਖਤਾਰੇਸੁਰਜਚੜੇ ਜਿਉ ਛਪਿਜਾਂਨਨਾਆਪਸਮਾਲੋ ।ਚਰ
ਨਕਮਲਦਲਜੋਤਿਵਿਚਿਲਖਸੁਰਜਾਭਕਿਜਾਂਨਿਰਵਾਲੋ ।ਗੁਰਸਿਖਸੈਗੁ
ਰਸਿਖਸੁਖਾਲੋ । ੪ ।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ । ।ਗੁਰਮੁਖਾਂਨੂੰਪ੍ਰੇਮਦਾਰਸੁ
ਗੁਰਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਂਨੁਕਰਦਾਹੈ ।ਤਾਸਿਖਾਂਦੇਚਰਣਧੋਇਕੈਚਰਣੋਦਕ
ਪੀਦੇਹੈਨਿ ।ਤਾਸਬਦੁਦਾਧਿਆਂਨੁਕਰਿਕੈਰਸੀਆਂਨਰਸੁਪੀਦੇਹੈਨਿ ਮਨਿਆਪ
ਣਾਤਦਵਰਚੀਨਿਆਂਈ ਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦਿ ਸੰਪਦਾਵਿਚਿਰਖਦੇਹੈਨਿ ।ਜਿਉਂਕਰਿ
ਸੁਰਜਚੜਿਆਕਵਲਖਿੜਦੇਹੈਨਿ ।ਤਕਵੀਆਂਮੁਰਝਾਇਜਾਂਦੀਆਂਹੈ
ਨਾਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇਰਿਦੇਸਬਦੁਨੂੰਸੁਣਿਕੈਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈਨਿ ।ਤਾਮਨਮੁਖਾਂਦੇ

ਰਿਦੇ ਮੁਰਝਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਵਸਾਂਵਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤ
ਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਬ੍ਰਿਤ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਕਾਲਿਆਂ ਤਉ ਗੰਦੀ ਜਿਆਂ ਈਹ ਵਨਿ॥ ਸੋਭੀ
ਰਗੀਆਂ ਨਕੇ ਮੁਰਝਾਸ ਕਰਸੁ ਸਭੁ ਅਪੇਰਾ ਆਰੀਆਂ ਨਕਾਸਿਟਾਂਵਣ ਜੋਗ ਹੋਇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਸੂਰਜ ਚਾਨ੍ਣਿਆਂ ਤਾਰੇ ਛਪਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਿਵੈ ਸਬਦਿ
ਸੁਣਿ ਕੇ ਹਉ ਭ੍ਰਮ ਤ੍ਰੀਆਂ ਮਟਕੀਆਂ ਪ੍ਰਾ ਛਪਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨਿ॥ ਤੇਹੇ ਗਿਜਰ
ਤਿਦੇ ਜੋ ਪਜ੍ਹਕਰਮਾਂ ਤੇ ਬਰਤਾਂ ਦੇ ਰਗੀਆਂ ਨ ਹੋਨਿ ਉਭੀ ਛਪਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਜਾਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ॥ ਪਉੜੀ ਸਤਵੀਂ॥
ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਇਕ ਵਰਨਿ ਕਰਿ ਵਰਨਿ ਅਵਰਨਿ ਤੰਬੋਲ ਗੁਲਾਲੋ॥ ਅਸਟਧਾਂ
ਤੁ ਇਕ ਧਾਂਤੁ ਕਰਿ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦੁ ਵਿਚਾਲੋ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾਸਪਤਿ ਅ
ਫਲਿ ਸਫਲਿ ਵਿਚਿ ਗੰਧ ਸੁਗਾਲੋ॥ ਲੋਹਾ ਸਾਇਨਾ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਇਨਾਂ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧ

।ਦਿਖਾਲੋ।ਸੁਣਿਏ ਅੰਦਰਿ ਰਿਗੀ ਗੀਰਸੁ ਚਰਨਾਂ ਮਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤਵਾਲੋ।ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਸੁ
ਇਨਿ ਅਮੁ ਜਾਗਮਾਗੰ ਜੋਤਿ ਗੀਗੇ ਮਰਵਾਲੋ।।ਦਿਥੇ ਦੇਸਿ ਦਿਖਿਆ ਦਿਸਾਇਗੋ ਇਸ
ਬਾਦਿ ਸੁਗਤਿ ਦਿ ਬਿਜੋਤਿਉ ਜਾਲੋ।ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਗਸਕਰ ਸਾਲੋ।੭॥
।ਤਿਸਦਾ ਵੀਚਾਰੁ।।ਸਤਿਗੁਰਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਕੈ ਸਿਖਾਂ ਨ੍ਰੂ ਗੀਆਂ ਨਦੇਕ
ਰਿਨੇ ਨ ਆਤੀਆਂ ਨਾਸ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਵਰਨ ਬੀ ਇਕ ਵਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।।ਜਿਉ ਕਰਿ ਚੂ
ਨਾਂਉ ਜਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਤੇ ਕਥਭੂ ਸਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।ਤੇ ਸੁ ਪਾਰੀ ਚਿੜ ਸਿਰ ਦਾਤੇ ਪਾਂਨ ਸਾਵ
ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਪਰ ਜਦ ਬੀੜਾ ਖਾਈ ਦਾ ਹੈ।ਤਾਂ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਤਿਵੈਂ
ਜੋ ਦੀਆ ਤਮਾਗੀਆਂ ਨ ਪਾਪਾਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਤਾਂ ਚਾਰੋ ਵਰਨ ਦਾ ਅਕਿਮਾਂ ਨ੍ਰੂ ਰਕਾਰਿਕੇ
ਆਪਨ੍ਰੂ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਂਣਦੇ ਹੈਂਨੀ।ਜਿਵੈਂ ਅਸਟ ਪਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ
ਜੋ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨੀ।ਪਾਰਸ ਦੇ ਪਰਸਨ ਕਰਿ ਸਭੋ ਸੁ ਵਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨੀ।ਕਿਰਿਆ

ਤੋਰਨਾਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨਿ । ਪਰੰਤੁ ਮਨੁ ਸਾਇਣੇ ਦਾ ਹੋਇ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦੁ ਪਾਰਸੁ ਹੈ । ਜੋ ਸਿਖੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾਂ ਤੇ ਚਹੁ ਆਸ੍ਰ
ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸਬਦਿ ਨੂੰ ਵੀਚਾਰਦੇ ਹੈਨਿ । ਸੋ ਦੇਹ ਆਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਟਿ ਕੇ ਆਤਮ
ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਆਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਨਿ
ਆਂਈ ਖਾਂਨ ਪਾਂਨ ਆਦਿਕ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ । ਪਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛਾਡਿ ਕੇ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ । ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜੀ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕ
ਉਣ ਹੈਨਿ । ਤੇ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਕੌਣ ਹੈਨਿ । ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
। ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸਿ । ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਹੈਨਿ । ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ
। ਬਾਂਨਪ੍ਰਸਤੀ । ਸੰਨਿਆਸੀ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈਨਿ । ਏਆ ਅਸਟ ਪੰਥਾਂ ਹੈਨਿ । ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਾਰਸੁ ਹੈ । ਜੈਸੇ ਚੰਦਨਿ ਆਠ ਭਾਰ ਸਠ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਚਿ ਬਾਸੁ

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦੇ ਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਪਾਰਸੁ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਰੰਤੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂ ਹੋਰਸ
ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਸੁਇਨਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ । ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਆਤਿ ਭ੍ਰਮੀ ਵੰਸ ਨਾਸੀ
ਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਸਭਨਸ ਦਾ ਕਲਿਆਣੁ ਕਰਦੇ ਦਾ ਹੈ
। ਤੈਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਜੋ ਪੀਵਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਭੀ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲਿਆਂ ਕੀ ਨਿਆਈ
ਸਭੇ ਅਮੋਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ । ਜੈਸੇ ਸਿਪ ਸ੍ਵਾਂਤੀ ਬੂੰਦ ਪੀਕੇ ਅਮੋਲਕ ਮੋਤੀ ਕਾਢ
ਦੀ ਹੈ । ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਭੀ ਕੋ ਸਿਖ ਸਬਦੁ ਕਾਨਾ ਵਿਚਿ ਪਾਇਕੈ ਨਾਮੁ ਤੇਗੀਆਂ ਨਅ
ਮੋਲਕ ਮੋਤੀ ਓਨਾਂ ਦੇ ਮੁਹੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈਨਿ । ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਾਮਣੇ ਹਿਕਾਰਿ
ਦਿਖਾਦਿਸਾਇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸਰਬਾ ਵਿਚਿ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜਾਣਿ ਕੈ ਸਬਦ ਦੇ ਰਸ
ਚਾਖਦੇ ਹੈਨਿ । ।ਪਉੜੀ ਅਠਵੀ ।੮॥ ।ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲਾਈ । ਧਿਆਨੀ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਨਿ੍ਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਚ ਸਮਾਈ। ਧੁੰਨਿ ਨਿਰਕਾਰ ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ ਜੀਉ ਅਨਹਦੁ ਧੁਨਿ ਸੁਣਿ
ਪਾਇ ਲਖਾਈ। ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਹੋਇ ਭਉਰ ਸਮਾਈ। ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਵਿਚਿ ਮੀਨ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਨ ਖੋਜਿ ਖੁਜਾਈ। ਆਪਿਓ ਪੀਅਣ
ਨਿਝਰ ਝਰਣਾ ਅਜਰ ਜਰਣ ਨ ਅਲਖ ਲਖਾਈ। ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲੰਘਿ ਕੈ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਈ। ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ।੮॥

ਤਿਸ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਇਹੁ ਸਬਦ ਦਿਆ ਅਰਥਾਂ ਕੋ ਠਿਕ ਕੇ ਭੀ ਪੜੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਗਿਆਂਤਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੈ
ਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਇ ਕੇ ਚਕੋਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਣਾ ਪੀਵਦਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਆਗਿਆਨ ਭੀ ਭਸਮ ਸੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਜੋ ਸਬਦ ਵਿਚਾਰਿ

ਆਂਨਕਾਰਿਕੇਸਮਾਸ੍ਰਿਦੇਹੈਨਿ।ਤਬਮਾਈਆਦੀਕਿਰਤਿਲੀਏਨਾਂਨੂਪਰਸੂਆਰ
ਥਕਰਕੇਸੁਖਦੇਦੀਹੈ।ਜੈਸੇਮੈਰਅਪਕੀਆਂਪੁਤ੍ਰਾਂਨੂੰਸੁਹਿਕੇਪਾਈਲਾਂਪਾਵਦਾ
ਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਕਥਾਕੀਰਤਨਸੁਣਿਕੇਓਨਾਂਦਾਅਨਪਾਈਲਾਂਪਾਵਦਾਹੈ।
।ਜਿਵੈਂਕੋਈਦਰੁਕਦਵਛੁਟੀਆਂਤ੍ਰਗੀਆਂਵਿਚਿਬੈਠਿਕੇਵੰਸਨਾਂਲੈਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਸਨੂੰ
ਬਾਂਸਾਂਦਾਖਨੂਭੁਲਿਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਸਿਖਸਬਾਦਦੇਵੀਚਾਰਨਾਵਿਚਿਆਨਦੇਵ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤੈਨੇਤ੍ਰਤੇਕਰਨਸਬਦੁਣਦੇਸਾਂਅਨੇਕਖਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਬਾਹੁਰਿਦੀਗਲਓਨਾਂਨੂੰ
।ਛਿਤਿਨਾਹੀਰਾਹਿਦੀ।ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਮਛੀਦੀਚਾਲਨਾਹੀਲਖੀਜਾਂਦੀ।
ਤੈਸੇਅਤਿਪੁਨਹਿਓਨਾਂਦਾਮਨੁਸਬਾਦਦੇਵੀਚਾਰਿਵਿਚਿਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਦੀਚਾਲਕੋਈਲਖਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨੂੰਪੀਵਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਐਸਕਾਰ
ਕੈਓਨਾਂਦੇਇਉਂ[illegible]ਪੀਣਗੀਆਂਵਿਚੋਂਸਬਾਦਦਾਰਸਲੈਂਕਾਰਕੈਉਚਾਰਣੀ

ਕਰਦੇਹੈਨਿ ।ਜੋਈਆਂਸ੍ਰਿਤਹੈ ।ਤੇਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰੁਅਜਗਤ੍ਰੁੰਜਰਦੇਹੈਨਿ ।ਪਰਜਾ
ਪਣੀ ।ਰਾਲਾ ।ਕਿਸੇਨੂੰਲਖਾਂ ਵਦਵੇਨਜੀ ।ਆਪਨੂੰਨੀਚਹੀਕਹਾਂਵਦੇਹੈਨਿ ।ਵੀਹ
।ਵਿਸਵਦੇਹੈਕ੍ਰਾਣੇਹੈ ।ਜਿਤੇਇਕੀਹਤ੍ਰੁਕੀਆਪਰੂਹੈ ।ਪਭਾਸਿਧਤ੍ਰੁਕੀਆਖੀ
ਭੀਅਤੀਤਹੋਇਕੇਵਰਤਿਦੇਹੈਨਿ ।ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਜਾਪਮਨਕਰਕੇਜਪਣ
ਏਹਾਤ੍ਰੁਕੀਆਵਡੀਵਡਿਆਈਹੈ ।। ।ਪਉੜੀਨਾਂਵੀ ।੯।। ।ਕਛੂਆ
ਰਾਖਿਆਂਨਮਰਕਾਰਿਪਰਪਕਨਦੀਵਿਚਿਆਂਨੇ ।ਕੂੰਜਾਰਿਦੇਸਿਮਰਣਕ
ਰਹੈਬਚਾਉਕਰਦੀਆਸਾਮਾਣੇ ।ਬਤਕਬਚਾਨੂੰਰਤਭੋਜਲਥਲਵਰਤੇਸ
ਹਿਜਾਵਿਰਦੇ ।ਕੋਇਲਮਾਲੇਕਾਂਦੂਣੀਮਿਲਦਾਜਾਇਕੁਟੰਬਸਿਆਂਣੇ ।
ਹੰਸਵੰਸਵਸਾਂਨਸਰਮਾਂਣਕਮੋਤੀਚੋਗਚੁਗਾਣੇ ।ਗਗੀਆਂਨਾਥਿਆਂ
ਸੀਮਰਣਿ [illegible] ਵਰਤਾਂਨ

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਆਣੀਆਣੋ ॥ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ ਲੋਕ ਨ ਜਾਂਣੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਚਾ ਵੀਚਾ
ਰੁ ॥ ।ਟੀਕਾ। ਗੁਰੂ ਕਹਦੇ ਹੈਨਿ ਕਿ ਕਮੈਂਗੀ ਸਿਖ ਦੇ ਕੈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭ ਬਾਰ ਛਡਾਇ ਕੈ
ਵੈਰਾਗ ਚਾੜਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਨੇਕ ਹੋਆ ਹੈ ਜਨ ਤੁਸੀ ਪਰਮਾਣੀ ਕਿਰਤਿ
ਕਰਦੇ ਰਹੋ ॥ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵੇਲੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿਆਂ ਕਰੋ ॥ ਜੁ ਸਾਡੇ ਗਿਰਦੇ ਦਿ
ਖੇ ਸਹਜੇ ਉਹ ਦਾਸੀ ਹੋਇ ਆਵੈਗੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਛੂਆ ਦੀ ਦਿਸਿਟਿ ਰੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਬ
ਚੇ ਰੇਤੀ ਵਿਚਿ ਰਖਦਾ ਹੈ ॥ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਪਰਪਕੂ ਕਰਦਾ ਏਵੰ
ਛੋਲਿਆਂ ਵਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕੂੰਜ ਜੋ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਬਚੇ ਨੂੰ
ਜਨੁ ਸਿਮਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਲੈ ਕੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਉਡਦੀ ਹੈ ॥ ਬਤਕਿ ਦੇ
ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਕੜੀ ਦੇਆਂ ਆਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਰਲਾਇ ਰਖਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਬਚੇ ਦੁਰ
ਨਿਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ ਨਿ ॥ ਤਾਂ ਬਤਕ ਕਿਆਸਿਆ ਇਕ ਰੁਖ ਕੜਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਨਿਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲਿ

ਰੁਕੜੀਦੇਖਣੇਭੀਲਗੇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਮੁਰਗੀਬੀਪਿਛੋਲਗੀਜਾਂਦੀਹੈ॥ਪ
ਗਨਿਖੇਤਲਾਉਕੇਨਦੀਹੁੰਦੀਹੈ॥ਤਾਂਬਤਕਿਵਿਚਜਾਲਦੇਤਰਦੀਹੈ॥ਬਚੇ
ਬਤਕਿਦੇਭੀਏਵੀਚੀਨਿਲਿਪਉਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਮੁਰਗੀਦੇਬਚੇਤੇਮੁਰਗੀਓਹਿ
ਆਇਕੇਕਲਾਰਿਨੂੰਟੋਲਨਿਲਗਦੀਹੈ॥ਤੈਸੇਕੁਭੁਕੋਸਿਖਪਿਛਾਲਿਆਂਜ
ਨਿਆਂਦਾਓਨਾਂਨੂੰਸੰਬਾਦਿਦਾਆਤੁਆਮੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਸਦਵਕਾਂਦੇਤੇਪੀਰਾਂਦੇਮੁ
ਰੀਦਾਂਦੇਪਰਿਜਨਮੁਲੈਂਦੇਹੈਨਿ॥ਪਰਜੋਸੁਦੇਲੇਗੁਰਮੁਖਾਂਨੂੰਆਇਮਿਲੇ
ਸੰਬਾਦਿਸੁਣਿਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਓਹਿਭੀਚਰਣਾਂਮ੍ਰਿਤਲੈਕੇਸਿਖਹੁੰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਸ
ਬਾਦਿਨੂੰਸੁਣਿਕੇਆਵਿਦਿਆਦੀਨਦੀਨੂੰਤਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਵਿਖਈਏਓਗਿਵਿਖੇ
ਆਵਿਚਿਰਚੇਗਏਹਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਕੋਇਲਆਂਪਣੇਆਂਡੇਕਾਂਦਣਿਦੇਆਲ
ਣੇਵਿਚਿਪਾਇਜਾਂਦੀਹੈ॥ਪਰਜੋਬੋਰੋਉਡਾਰਿਣਦਾਲੇਹੁੰਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਪਾਸਿਆਂ

ਨੂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋਇਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪਛਾਣਿ ਕਰਿ ਉਸ ਦੇ ਬਚੇ ਕੋਇਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਮਿਲਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੈਸੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਬਦਿ ਸੁਣਿ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਦੇ ਹੈ
ਨਿ ॥ ਤੇ ਹੰਸਾ ਦੇ ਬਚੇ ਬਕੁਲਿਆਂ ਨਾਲਿ ਉੜਿ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੰਗ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇਓ
ਬੇਖਿਆਂ ਦੀ ਚੋਗ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਾਨਸਰੋਵਰਿ ਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਗਦੇ ਹੈ
ਨਿ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਦੁਬਿਧਾ ਵੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਆਗੇ ਕੇ ਫੇਰਿ ਸਬਦ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਕੇ ਪਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੈਸੇ ਜ ਤਿਗੁਣਾਂ ਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਣਾਇ ਦਿ
ਤੀ ਹੈ ॥ ਜਿ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮੋਰਗਿਆਂਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਣਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਦਵਿਚੋਆ
ਇਆ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਫਲੁ ਤਰਵਰ ਦਾ ਬੀ ਰਸ ਪਕਿ
ਪਕ ਕਰਿ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਿ ਕੇ ਸਿ
ਖ ਉ [illegible] ਦੇ ਹੈਨਿ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਨਾਲ ਦੀ ਸਿਖਾਂ

ਨੂੰਸੋਈਗੁਰੂਦੀਸੈਤੋਆਪਨੂੰਜਿਨਾਵਦੇਨਹੀਜਿਆਂਨੇਤੋਇਦਿਵਗਤਿਦੇਸੈਨਿਨਾਹਿ
ਹਜਾਤੀਸੁੰਦਰਹੈਨਿ।ਸਪਿਛਾਣਿਆਂਜਨਮਾਂਦੀਸੋਈਰਖਦੇਹੈਨਿ।ਪਰਜ
ਖਾਂਵਦੇਨਹੀ।। ।।ਪਉੜੀਚਸਵੀ।।੧੦।। ।।ਚੰਦਨਵਸਵਣਸਪਾਤਿ
ਬਾਂਵਨਚੰਦਨਚੰਦਨਹੋਈ।ਫਲਬਿਨੁਚੰਦਨਬਾਂਵਨਾਆਦਿਆਨਾਦਿਬਿ
ਐਤਿਸਰਦੋਈ।ਚੰਦਨਬਾਂਵਨਚੰਦਨਹੁਚੰਦਨਵਾਸਨਚੰਦਨਹੋਈ।ਅਸਟ
ਧਾਂਤਾਇਕਧਾਤਹੋਇਪਾਰਸਿਪਰਸੇਕੰਚਨਜੋਈ।ਕੰਚਨਹੋਇਨਕੰਚਨਹੁਵਿ
ਤਾਰੇਵਰਤੇਸਕਲਲੋਈ।ਨਦੀਆਂਨਾਲੇਗੰਗਸੰਗਸਾਗਰਕਸਾਗਾਮੁਖਗਾਸੋ
ਈ।ਬਗੁਲਾਹੰਸੁਨਹੋਵਦੀਆਂਸਰੋਵਰਖਾਇਖਲੋਈ।ਵੀਹਾਂਦੇਵਰਤ
ਰੋਵਈ।।੧੦।। ।।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ।। ।।ਐਸੇਜੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੈਨਿਜਿ
ਨਾਂਦੇਵਿਚਿ[illegible]ਹੈਸੋਸਾਰੇ

ਦੇਸਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਾਨੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਦਾ ਉਪਕਾਰੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਬਨ
ਮੇ ਬਾਂਵਨ ਚੰਦਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਫਲ ਅਫਲ ਚੰਦਨੁ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਪ
ਰ ਆਪੁ ਚੰਦਨ ਨਹਿ ਭੁਲਿ ਹੈ ॥ ਤੈਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੇ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਸਭ
ਸਧਾ ਦੇ ਬਾਂਣੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਾਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾ ਉਪਕਾਰੁ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਂਵਨ ਭੀ ਜੇਹੜਾ ਚੰਦਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਹੋਰਨਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦ
ਨ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ॥ ਤੈਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭੀ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਾਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਹੋਰ
ਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਤਿ ਉਪਾਤਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਹੋਰਿ ਆਸੂ ਪਾਂਤਿ ਜੋ ਪਾਰਸਿ ਨੂੰ ਪਰ
ਸਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸੁਾਇਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕੰਚਨ ਹੋਰ ਸਿਨੂੰ ਕੰਚਨ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾਲੇ ਜੋ ਹੜੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਨਾਲ ਰਲਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸੋ ਗੰਗਾ ਜੀ ਸਭ
ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਪਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਆਪੁ ਦ੍ਵਾਲਆਿਭ

ਕੈਫੇਰਿਆਂਣੀਖਾਰਾਂਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇਬਗੁਲਾਹੰਸਦੇਨਾਲਿਹੰਸੁਨਹੀਹੁੰਦਾਤੇਆਂ ੧੬
ਨਸਰੋਵਰਤੇਜਾਇਬੈਠਤਾਂਮੋਤੀਨਹੀਚੁਗਦਾਤੇਹੰਸਾਦਾਧਰਮਬਗੁਲਿਆਂਨ
ਾਲਿਓਲਿਕੈਹੋਰਨਾਸਰਾਂਤੇਬੈਠਿਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਥੇਮੋਤੀਨਹੀਹੁੰਦੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਆਂਨਸ
ਰੋਵਰਿਤੇਜਾਇਬੈਠਿਦਾਹੈ।ਤਾਂਆਣਕਮੋਤੀਚੁਗਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖ
ਗੁਰੂਹੈਨਿਜੋਇਕੀਤੰਦੇਵਰਤਾਰੇਹੈਨਿ।ਤ੍ਰੀਆਗੁਣਵਿਚਿਵਰਤਦੇਹੈਨਿ।
ਜੇਕਰਸੰਗੀਦੇਸੰਗਾਤਿਕਰਿਕੇਸੰਤਾਂਗੁਰੂਦੇਮਿਲਾਪਵਾਲੋਂਦਿਖਿਆਵਿਚਿ
ਜਾਂਦੇਭੀਹੈਨਿ।ਤਾਂਓਥੇਸਬਾਦਿਦਾਪਰਚਾਨਹੀਹੁੰਦਾਤਾਂਓਥੋਂਉਠਿਦਾਸੁਹੋਇ
ਕੇਫੇਰਿਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਆਂਨਿਸੁਣਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਕੰਚਨਤਾਂਹੋਰਸਨੂੰਕੰਚਨ
ਨਹੀਕਰਦਾਤੇਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਨੂੰਮਿਲਦੇਹੈਨਿਤੇਓਨਾਂਨੂੰਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
ਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਨਾਦੇਅਗਿਆਨਰੂਪਿਕਾਰਹੋਰਨਾਂਨੂੰਭੀਗੁਰਮਤਿਦੇਨਾਲਿਦੂਰਿਦੀਹੈ।ਤੇ

ਬਾਂਧਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਤੇ ਬਿਰਛਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦਨੁ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਬਾਂਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰਿ ਛਿਦ੍ਰ
ਰ ਹੈਨਿ ਸੋ ਚੰਦਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ॥ ਇਕ ਆਪਨੂੰ ਵਡਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਦੂਜਾ ਵਿਚੋਂ ਪੋ
ਲਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈਨਿ॥ ਹੋਰ ਬਾਂਦਰ ਨ ਦੇਖੀ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸ ਨਾਲਿ ਘਾਹ ਦਾ
ਹੈ ਸੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲਿ ਬਨਸਪਤੀ ਭੀ ਜਾਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਪਰ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਚੰਦਨ ਹੈਨਿ॥ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿ ਦੇ ਜੋ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਿਸੇ ਟੀਕ੍ਰਿ
ਤਿ ਛੋਹ ਰਿਦੇ ਦੇ ਹੈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦਾ ਭੀ ਕਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਫੇਰ ਓਹ ਨੂੰ ਜੰਗਾਤਿ ਦੀ ਹੋਤੀ ਖਣਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ॥
॥ ਪਉੜੀ ਜਾਂਦੀ॥੧੧॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੀਹ ਪਉੜੀਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਨਿਜ ਪਾਇ ਹੋਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਤਾਜੇ ਪਾਂ ਸਿਮਰਣ ਦਰਸਪ
ਰਸਣ ਹੋਈ॥ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨਾਂ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਇਨਾ ਸੁਇਨਾ ਜੇਹੀ ਮੂਲਿ ਅਣਹੋਈ

੩ ਚੰਦਨ ਬੋਹੇ ਸੈਅ ਵਾਹਿਸ੍ਰਿਆ ਮਹੁ ਚੰਦਨਾ ਬਿਰਖ ਪਲੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਚਰਣੋ ਦਕਣੁ ੧੭
ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਸਾਮਿ ਲਿਓ ਗਾਵੋਈ ॥ ਕਾਗ ਹੁ ਸੁਸੁ ਵੰਸ ਹੋਇ ਹੰਸ ਹੁ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਵਿ
ਰਲੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪਰਮਹੰਸੁ ਸਚੁ ਭੂਤੁ ਨੀਰ ਖੀਰ ਵਿਰਲੋਈ ॥ ਗੁ
ਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਹੋਈ ॥੧੧॥ ਪਤਿਸਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ ਗੁਣਾਂ
ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਵੀਚਾਰੁ ਵਿਸਾਇ ਬਹੁਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਹ ਬੋਗੁਣ ਵਾਦਿ ਹੂ ਚਿਕੁ ਭੂਰੁ ਕੋਸਿ
ਖਾ ਵਿਕੋਲੋ ਦਗਾਤਿ ਦੇ ਹੈ ਸਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੇਹੜੇ ਹੈ ਸਿ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਿ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਸਾਂਤਕੀ ਗੁ
ਣਿ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜਸੀ ਗੁਣੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਖਾਪਤਿ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੀ ਬ੍ਰਿਦ
ਸਥਾ ਵਿਚਿ ਰਜ ਜਾਨਦੇ ਨਾਲਿ ਜੁ ਜੋਗ ਹਿ ਨਾ ਸਾਖਪਤਿ ਹੈ ਸੋ ਤਾਮਸੀ ਆ ਹੈ ਸੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚ ਦਾ ਸਾਖਾ ਪੰਚ ਵਿਚ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਹਠ ਸਾਖਾਪਤਿ ਹੈ ॥ ਜੋ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਵਾਸਨਾਂ ਰੋਕ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਖਾਪਤਿ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਉਤਰਦੇ ਹੈਨਿ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਾਂ ਵਿਚਿ ਪਗਚਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਸਹਜਿ ਸਾ

ਧਿਹੈ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ੴ ਨਾਂਦੇ ਰਖ ਬਾਕੀ ਤਿਨੁ ਬਾਂਣੀ ਵਿਚਿ ਗੁਜਾਰਿਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓ
ਨਾਂਦੇ ਸ੍ਵਾਸ ਬਿਰਥਾ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ॥ ੴ ਗਾਇ ਕੀਹਾਂਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਗਤਿ ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਸਿ
ਨਾਂਦਾ ਜੋ ਚਰਣੋਦਕ ਦਾ ਸਿਖ ਪੀਵਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਸੋਤੀ ਲੋਗਾ ਜੀ ਦੇ ਸਅੰਨ ਗਤਿ
ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਕਿਆ ਗਣਤ ਸਾਂਦੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਕੈ ਮੋਤੀ ਨਹੀ ਚੁਗਦੇ ਤੇ ਨੀਰ ਖੀਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਲਾ ਨਹੀ ਕਰਦੇ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਤਿਆਂ ਨਾਲੇ ਸਬਦ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਆਂਦਾ ਅਹਾ
ਰੂਪੁ ਦਾ ਹੈ॥ ਸਾਥ ਹੀ ਸਚੁ ਅਰੂਪੁ ਨਿਰਦਾ ਨਿਰਨਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਿਖਤੀ
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਆਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਜੋਗ ਹੁੰਦੇ
ਹੈਨਿ॥ ਪਉੜੀ ਬਾਰਵੀ॥੧੨॥ ॥ਰਖੁ ਬਰਨ ਦੀ ਵਿਚਿ ਗੁਰੂ
ਖਿਲਾਰਿ ਗਨਤਉ ਜਲ ਤਾਰਿਆ ਆਪੌ॥ ਭੁ ਜਬਰਾਲੈ ਉਤਰਿ ਗੈ ਸੁ ਨਸਆਥ

ਅਗਮਾਪਿਨਜਾਪੈ।ਹੰਸਦੀਸਿਰੈਮਾਣਿਸਾਰਿਸਤਜੋਸਰੋਵਰੁਚਰਿਪਰਤਾਪੈ ॥੧੦॥
॥ਬਤਾਕਿਬਚਾਰੋਇਲੈਨੰਦਨੰਦਨਿਵਾਸਿਦੇਵਮਿਲਾਪੈ।ਗਦਿਸਾਸਿਚਕਵੀ
ਤੇਚਕੋਰਿਸਿਵਸਕਤੀਲਾਂਘਿਵਕੈਸਰਾਪੈ।ਆਨਾਲਿਪੀਖਿਬਚਾਮਿਲੈਨਿ
ਗਪਾਰਹੋਇਸਾਸ੍ਹੈਆਪੈ।ਗੁਰਸਿਖੀਸੰਧਿਮਿਲਾਵਤੁਤਾਸਬਾਦਿਸੁਗਤਿਪ
ਰਚਾਇਪਛਾਪੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅਥਾਪੈ॥੧੩॥ ॥ਤਿਸ
ਦਾਟੀਕਾ। ॥ਜੈਸੇਕਛੂਚਰਚੇਨੂੰਰੇਤੀਵਿਚਪਰਪਕਕਰਿਕੈਨਦੀਵਿ
ਚਲੈਆਵਦਾਹੈ।ਤੇਕਉਜਲਦੀਲਹਰਿਆਨੂੰਨਦੀਵਿਆਪਦੀ।ਤੇ
ਨੂੰਜਿਚਰਚੇਨੂੰਆਪਣੇਸੀਮਗਣਿਕਰਿਕੈਪਰਪਕਕਰਿਕੈਅਕਾਸਵਿਚਿ
ਲੈਉਡਦੀਹੈ।ਬਤਾਕਿਬਚੇਨੰਨਦੀਵਿਚਿਲੈਤਰਦੀਹੈ।ਤੇਕੋਇਲਬ
ਚੇਨੂੰਕਾਂਵਣੀਰੋਆਲਣੇਦੇਚਕਾਢਿਕੈਅਂਦਰੋਚਿਰਖਾਤਰਾਂਦੀਹੈ।ਤੇਸੀ

ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਮਹਾਂਰਾਜਜੀਨਿਦਰੇਪਾਰਿਵਾਸਿਕੈਆਪਨੂੰਗੋਪਕਾਂਦਦੇਸਿਨਾ।ਜਿਸਵੇਲੇ
ਵਾਸਿਦੇਵਜੀਦਾਮਿਲਾਪੁਹੋਇਆ।ਫੇਰਿਖਰੀਪਰਮੁਕਾਰਿਕੇਗੋਪਾਂਨੂੰਨਮਿਲੈ
ਤੈਸੇਕਰੂਕੇਸਿਖਾਸਿਖਾਂਨੂੰਸਬਾਦਿਰੀਸੋਸ੍ਰੀਦੇਕੈਆਤਮਾਗੀਆਂਨਕਾਰਿਪਰਾਪ
ਕਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਦੇਹਿਆਭਿਆਂਨਿਕਾਂਦਾਸਿਟਿਆਂਦਾਹੋ।ਤੇਜੀਵਾਮੁਕਤਿਹੋ
ਇਕੇਵਿਚਾਰਿਦੇਹੈਨਿ।ਆਪਣੀਪਰਮੁਦੀਕਿਗਤਿਕਾਰਿਕੈਵਿਡਿਖਾਂਦੇਹੈਨਿ
ਤੇਦੇਹਿਆਭਿਆਂਨਨੂੰਛੋਡਿਕੇਨਿਆਂਨੇਹੋਇਕੇਵਰਤਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਫੇਰਿਕ
ਦੇਆਗੀਆਂਨਦੀਏਕਾਰਿਆਨੀਕਰਦੇ।ਫੇਰਿਸਿਖਾਂਪ੍ਰਸ੍ਨਕੀਤਾ।ਜੁਐ
ਸੋਗੀਆਂਨਵਾਂਨਜੋਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਕੇਵਰਤਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਅਗਾਂਲਿਆਂ
ਜੁਗਾਂਵਿਚਿਕੇਈਵਿਰਲੇਸੁਣੀਦੇਹੈਨਿ।ਇਸਿਕਾਲਿਜੁਗਾਵਿਚਿਤਾਂਕੇ
ਈਨਦਰਿਗੀਆਦਰੋ [illegible] ਨੂੰਕੀਤਾਜੇਦੇਹਸਾਂ

ਪ੍ਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ॥ਤਿਵੈਂਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਥੀਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਸੀ॥ਜੋਕਲਿਜੁ ੧੯
ਗੁਵਿਚਿਤਾਂਏਡੇਤਪੁਭੀਨਹੀਂਸਾਧੇਜਾਂਦੇ॥ਏਡੇਜੋਗਭੀਨਹੀਂਹੋਇਸਕਦੇ॥
ਏਡੇਜਗਭੀਨਹੀਂਹੋਇਸਕਦੇਅਜੇਹੇਬਬੇਕਵੰਨਭਗਤਿਕਲਜੁਗਵਿ
ਚਿਤਾਂਦੁਰਲਭਿਹੋਏਹੈਨਿ॥ਤਾਂਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਵਚਨੁਕੀਤਾ॥ਜੋਸੈਸਾ
ਰਵਿਚਿਦੇਸਅਮੈਕਿਸੇਦੇਸੀਵਿਚਿਕੋਈਸਾਧਪਰਾਹੁਣਾਜਾਂਦਾਹੈ॥ਜੋਓਸਦੀ
ਵਡੀਸੇਵਾਦਾਦਿਲਸਭਪਦਾਰਥਕਰਿਕੈਕਰੀਦੀਹੈਤਾਂਪੁੰਨਥੋੜਾਸੀ
ਪਰਜੇਅੰਨਕਾਲੁਦੇਸਅਮੈਪਰਾਹੁਣੇਨੂੰਦਸਾਂਦਿਆਂਹੀਗੁਣਾਤਿਦੇਨਾਲਿ
ਭੀਸੇਵਾਕਰੀਦੀਹੈਤਾਂਓਹੁਬਹੁਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜੁਅਜੇਹੇਦੇਸਅਮੈਕੋਈ
ਕਿਸੇਦੀਸੇਵਾਨਹੀਂਸੀਕਰਦਾਤਾਂਇਉਂਜਿਆਸਾਦੀਦਾਹਿਲਿਕੀਤੀਹੈ॥
ਆਸੀਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਤਿਸੇ [illegible] ਤਾਂਪੁਜੇਗਾਸ

ਤਿਕਰਮੁਹੋਇਸਕਦੇਸੇਜਿਨਿਤਾਂਕਈਹਜਾਰਾਂਬਰਸਾਂਤੀਕਜੋਗਤੇਤਪਤੇਹੋਮਤੇ
ਪੂਜਾਕਰਦੇਸੇਜਿਨਿਤਾਂਭਗਵਾਂਨਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਸੀ।ਤੋਇਸਿਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਤੋ
ਧਰਮੁਦੀਕਿਰਤਿਕਰਿਕੇਤੇਵੰਡਿਖਾਵਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਗੀਆਂਨਅਗਨਿਕਰਿਕੈਜਿ
ਨਾਂਦੇਹਿਆਕ੍ਰਿਮਾਂਨਦਾਭਾਪਰੀਤਾਹੈ।ਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਤੁਾਰਿਆਂਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਿਤੋਦ੍ਰਿੜਪਰਤੀਤਿਰਖਦੇਹੈਨਿ।ਓਨਾਂਨੂੰਵਾਹਗੁਰੂਤਾਰ
ਤਰੀਆਂਆਪਣੀਪ੍ਰੇਮਾਭਗਤਿਦੇਕੈਉਧਾਰਕਰਲੈਂਦਾਹੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਅਉਤਾਰਕਲਿਜੁਗਦੇਉਧਾਰਿਵਾਸਤੇਹੀਹੋਇਆਹੈ।ਜੇਹੜੇਤਾਂਰਖੀ
ਸਰਮੁਨੀਸਰਗੋਸਟਾਂਕਰਿਕੈਉਧਾਰਿਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਓਨਾਂਦੀਤਾਂਸਾਖੀਆ
ਗਣੀਨਹੀਜਾਂਦੀਆ।ਪਰਜਿਤਨੇਸਿਖਾਂਦਾਉਧਾਰਿਹੋਇਆਹੈ।ਤੇਓਨਾਂਦੇ
ਧਿਕਸਭਦੇਸਦਾਉਧਾਰਹੋਇਆਹੈ।ਕਿਹਕੀਸਤੋਗੀਗਣੇਜਾਂਦੇ।

॥ਪਰਜੋਹਤੂੰਮੇਰੇਸਮਾਣਿਵਿਚਿਆਵਦੈਹੈਂਨਾ॥ਤਿਨਾਂਦੇਨਾਂਉਥਾਂਉਮੈਤੁ
ਸਾਂਨੂੰਉਚਾਰਕਾਰਿਕੈਸੁਣਾਂਵਦਾਹਾਂ॥ ॥ਪਉੜੀਤੇਰਵੀ॥ ॥ਤਾਰੂਪੋਪਾਟ
ਤਾਰਿਆਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਸੁਭਾਇਉਦਾਸੀ॥ਮੂਲਾਕੀੜਵਖਾਣੀਐਚਲਤ
ਅਚਰਜਲਕਤਿਗੁਰਦਾਸੀ॥ਪਿਰਥਾਖੇੜਾਸੋਇਣੀਚਰਣਸਰਣਸੁਖਸਾ
ਜੀਨਿਵਾਸੀ॥ਭਲਾਰਬਾਬਦਾਇਦਾਮਜਲਸਮਰਦਾਨਾਮੀਰਾਸੀ॥ਪਿ
ਰਥੀਮਲੁਸਹਿਗਲੁਭਲਾਰਾਆਂਰਿਰੀਤਗਤਿਉਦਾਸੀ॥ਦਉਲਤਖਾਂਲੋ
ਦੀਭਲਾਹੋਇਆਜਿੰਦਪੀਰਅਬਿਨਾਸੀ॥ਮਾਲੋਆਰਗਾਸਿਖਤਾਇਗੁਰਬਾਂ
ਣੀਰਸਰਾਸਿਕਾਬਿਲਾਸੀ॥ਸਨਮੁਖਕਾਲੂਆਸਪਾਰਗੁਰਬਾਣੀਦਰਗਾ
ਸਾਬਾਸੀ॥ਗੁਰਮਤਿਭਾਉਭਗਤਿਪਰਗਾਸੀ॥੧੩॥ ॥ਤਿਸਦਾਵੀਰ
ਗਾ॥ ॥ਸਾਖੀਪਾਠਾ॥ ॥ਤਾਰੂਪੋਪਾਟ[illegible]ਪਾਤਿਸਾਹੀ

ਨੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥ ਬਰਸਾਂ ਚਸਾਂ ਦੀ ਆਰਜਾ ਉਸ ਦੀ ਹੈਸੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂ
ਆਇਆ॥ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀਅਸੁ ਜੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰ
ਤਾਂ ਨੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਨੂ ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਐਥੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਰਣਿ ਆ
ਇਆ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਤਾਂ ਤੂ ਅਜੇ ਤੇਰੀ ਛੋਟੀ ਅਵਸਥਾ
ਹੈ॥ ਤੂ ਘਰ ਆਪਣੇ ਘਾਰਿ ਬਾਰਿ ਦਾ ਸੁਖੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਾਣਿਆ॥ ਤੈਨੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਗਾਲਿ ਕਿਥੋਂ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਅਗਹੁ ਉਨਿ ਬੋਲਿਆ॥ ਜੋ ਜੀ ਮੇਰੀ ਆਈ ਆ
ਗਨਿ ਜਲਾਂਦੇ ਨੂ ਲਗੀ ਸੀ॥ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂ ਅਗਨਿ ਲ
ਗੀ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਵਡੀਆਂ ਭੀ ਬਲੀਆਂ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਭਉ ਆਇਆ
ਜੋ ਐਥੀ ਸਾਧਾਂ ਨੂ ਮਿਲਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਲਿਆਂ ਨੂ ਹੋਵੈ॥ ਇਗਤਿ ਦਾ ਦਿਸਾਉ
ਕਿਛੁ ਨਹੀ॥ ਕੋ ਜਾਂਣੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨ ਜੀਅਣੇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ

੪ ਬਚਨਕੀਤਾ।ਭਾਈਤਾਹੂੰਤੂੰਕੁਲਤਾਰੂਹੋਵੈਂਗਾ।ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਿਕਰਿਕੈਵੰਡਿ ੨੧
ਖਾਵਣਾ।ਤੇਜੋਸੁਣਿਆਸਿਆਂਦਾਰਿਆਵੈਸੋਵਾਹਗੁਰੂਜਾਪਣਾ।ਤੇਬਾਹਰਿਆਵੈਤਾਂਵਾਹ
ਗੁਰੂਜਾਪਣਾ।ਤੇਮਾਨਰਾਮੁਚਵੈਖਾਧੀਸੁਪਕਰਣਾ।ਇਕਰਾਜੇਫਟਕਦਾਅੰਦਰ
ਬਣਾਇਆਸੀ।।ਇਕਸਾਦਿਵਾਰਵਿਚ।ਸੂਰਤਾਂਸੁਵਰਨਦੀਆਂਤੇਨਗਾਂਜੜੀਆਂ
।ਤੇਇਕਨਾਂਨੇਦੂਜੀਦਿਵਾਰਫੋੜਿਕੈਸੁਧਕੀਤੀਸਤੇਸੂਰਤਾਂਓਸੇਵਿਚਿਭਾਸ
ਣਿਲਗੀਆਂ।ਤਾਂਤੇਰਿਦੇਸੁਧਾਵਿਚਿਸਭੇਗੁਣਿਭਾਸਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਇਸਤਰਾਂ
ਭਾਈਤਾਹੂੰਵਰਤੇਧਰਮਦੀਕਿਰਤਿਕਰੇ।ਤੇਸਦਾਭਜਨਕਰੇ।ਆਇਆਂਸਿਖਾਂ
ਦੀਸੇਵਾਕਰੇ।ਤੇਗੁਰਸਿਖਾਂਨਾਲਿਜਾਇਕੈਪਹੁਚਾਇਆਵੈ।ਸਭਨਾਂਨਾਲਿਨਿੰ
ਉਭਗਤਿਕਰੇ।ਤੇਸਦਾਉਪਕਾਰਿਕਰੇ।ਇਸਤਰਾਂਹੋਇਆਂਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।੧॥ ॥
।ਅਗੋਮੂਲੇਦੀ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ॥ ਉਸ ਨੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਚੰਚਲ ਚੀਤ
ਨ ਜਾਣਦਿਆਸੋ ॥ ਜੂਏ ਜਾਇ ਨ ਖੇਲੈ ਪਾਸੋ ॥ ਇਸਿ ਕਾ ਕੀ ਵੀਚਾਰੁ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਜੁ ਅਗਲੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚਿ ਜੁ ਆਰਾਜੇ ਵਡੀਆਂ ਕੇ ਖੇਲਦੇ ਸਿਨਿ ॥ ਤੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਤੇ ਵਡੇ
ਸਦਿਆਰਿ ਕਰਦਾ ਕੈਤਾ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਸਿਨ ॥ ਤੇ ਹੁਣਿ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਅਰਜਾਂਦਾ
ਥੋੜੀ ਦੀਸਦੀ ਨਿਰਾਈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਜੂਐ ਕਰਿ ਵਡੀਆਂ ਅਪਦਾਰਾ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨਿ ॥
ਜੋ ਸਿਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜੂਆ ਤੇ ਦੇਸ ਵਦਾਰਾਤ ਆਗਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ ਦੇ ਵਡੂ ਪਕੜ ਕੈ
ਜਾਂਣੈ ॥ ਤੇ ਸਬਦੇ ਨੂੰ ਗਾਵੈ ॥ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਤੰਨੁ ਮੰਨੁ ਧਨੁ
ਅਰਪਿ ਕੈ ਗੀਸਦੇ ॥ ਕਈ ਸਿਖ ਦਿਨੇ ਆਂਵਦੇ ਨਿ ਕਈ ਰਾਤੀਆਂ ਵਦੇਨਿ ॥ ਪਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ
ਲੋੜਿ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਲਾਲੈ ਖਵਾਲੇ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਵੈ
॥ ਇਕਠਾ ਹੋਸੀ ਸਿਖੁ ਜਸ ਬਾਣੀ ਬਾਂਣੀ ਬਹੁਤੀ ਕੰਠ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਗਾਇ

ਆਯਾਮੂਲੇਉਹਾਸਿਦੀਬਹੁਤਸੇਵਾਟਹਲੁਕੀਤੀ।ਰਾਤਿਨੂੰਮੂਲੇਦੀਸਿਖਣੀ
ਆਪਣੇਕਛੁਪਾਹਿਲਾਹਿਕੇਆਲੇਦੇਵਿਚਿਰਬਾਰਖਿਕੈਸੈਰਹੀ।ਤਾਮੂਲੇਦੀਇਸ
ਕਹਿਆ।ਤਾਂਜਾਗਿਉਠਿਕੈਰਬਾਬੂਪਾਣੀਦਾਲੈਕੈਉਠਿਚਲਿਆ।ਹਦੇ
ਲੀਏਬਾਹਰਿਦੇਹਰਦਵਾਜੇਨੂੰਤਾਲਾਲਗਾਇਆਆਸੀ।ਤਿਤਾਲੀਮੂਲੇਦੇ
ਪਾਸਿਹੈਸੀ।ਜੋਓਹਬੈਠੇਗਿਆਈਆਤਾਂਰਬਾਬਾਨਰਿਸੀਛਡਿਆਇਆ
ਤਾਂਮੂਲੇਨੂੰਕਹਿਆ।ਮੈਬਾਹਰਿਜਾਣੇਨਾਦਾਹਾਂ।ਮੈਨੂੰਕੁੰਜੀਦੇਹਿ।ਤਾਂਮੂਲੇ
ਕਹਿਆਬਾਹਰਿਨਜਾਵਹੁਏਥੇਹੀਜਾਣੇਫਿਰੋ।ਮੈਨੂੰਸਾਰਜਾਣਾਂ।ਸੁਣਿ
ਪਤਾਂਜਾ।ਨਾਲੇਨੂੰਸਾਂਨੂੰਇਸਨੂੰਕਰਾਂਦੇਵੰਗਾ।ਤਾਂਓਸੁਆਖਿਆ।ਮੈਨੂੰਜ
ਭੁਰਕੁੰਜੀਦੇਹੋ।ਤਾਂਮੂਲੇਨਾਲਿਤੋਇਕੈਤਾਲਾਖੋਲਿਆ।ਤਾਂਓਹਰਿਬਾ
ਲੈਕੈਜਾਨੂੰ[illegible]ਬਾਹਰਿਪਾਇਆ।ਤਾਂਮੂਲੇਤੀ

ਨੁਫੇਰਿਰਬਾਉਠਾਇਦਿਤਾਤੇਸੂਲਾਂਪੈਗਈਆਤਾਂਮੁਲੇਦੀਸਿਖਣੀਉਠੀਤਾਂ
ਵੇਖੇਤਾਂਭੁਖਣਾਂਦਾਰਬਾਹੈਨਹੀ।ਤਾਂਓਹੁਮੁਜੇਨੁਲਗੀਪੁਛਣਿ।ਤਾਂਮੁਲੇਆ
ਖਿਆਕਾਤੀਚੋਰਅਸਾਡੇਘਰਿਪਾਇਆਸੀਓਹੁਭੁਖਣਿਲੈਗਇਆਹੈ।ਤੇਸਿ
ਖਸਰਮਿਦਾਹੋਇਕੈਉਠਿਗਇਆਹੈ।ਜੋਆਤਿਮੈਨੁਬਚਨਾਂਦੀਰੋਵੈ।ਤਾਂਉਸ ਤੁਰੀ
ਇਸਤ੍ਰੀਨੁੰਓਹੁਭੁਖਣਪਤਾਇਦਿਤੇ।ਸਾਹਿਬੁਮੁਲੇਤੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ।
ਤੁਧਮੇਰਾਪਤਦਾਢਕਿਆਹੈ।ਤੇਰਾਪਤਦਾਰਬੁਢਕੇਗਾ।ਤੁਸਾਂਸਬਹੁਤੇ
ਰਬੁਨੁਇਕੋਭੁਪਜਾਣਣਾਂ।ਸਬਾਦਿਸਾਤਿਗੁਰਾਂਦਾਰਿਦਾਜਾਂਣਿਕੇਸਰਦਾਨ
ਮਨਿਨਕਰਨਾਂਤੇਰਾਉਪਭੂਹੋਵੈਗਾ।੨॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ।ਸਿਰਕ
ਤੇਖੇਰਾਸੋਇਕੀਜਾਤਿਦੇਖਣੀਹੈਸਿਨੀ।ਸਾਤਿਗੁਰਾਂਦੇਦਰਸਨਨੁਕਰਤਾਰਪੁ
ਰਿਜੀਆਇਓ।ਅਗੇਬਾਂਣੀਦਾਵੀਚਾਰਭੁਧਾਸੀ।।ਜਿਸੁਵੇਲੇਰਾਬੁਕੇਜਾਰਿ

ਆਇ ਬੈਠੇ। ਦੋਨੋ ਦਾਸਨੁ ਇਕਾਗ੍ਰਤੁ ਹੋਇ ਗਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ
। ਜੀ ਸੁਕਾਂਮਨਾਂ ਵਸਤੁ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਮੰਗੋ। ਤਿਨਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜ ਜੀ ਅਸਾਂਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਸਰਨਿ ਰਖੀਏ। ਤੇ ਏਹ ਦਾਂਨ ਦਿਚੇਹੁ
ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਸਾਰ ਜਾਣਿ ਕੇ ਅਸੀ ਮੰਗੀਏ ਨੂੰ ਛਨੀ। ਬਚਨੁ ਹੋਆ ਣਿਆਂਗਾਂ ਦਾਨੁ
ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰਕੇ ਭੰਡਾਰਾ। ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਤਾਂ ਨ ਖੁਟਿ
ਦੇ ਨਹੀ। ਅਗੇ ਭੀ ਸਿਖ ਖਾਇ ਕੇ ਅਘਾਏ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਹੁਣਿ ਭੀ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਅਗੇ
ਭੀ ਖਾਂਦੇ ਨਿਗੇ। ਅਸਾਂਨੂੰ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਦਿਚੇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਸਾਂਨੂੰ ਮਿਠਾ ਲਗੇ।
ਤੇ ਹੋਰ ਮੰਗਣੇ ਦੀ ਆਸਾ ਨਿਵਰਤਿ ਹੋਵੈ। ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਸਰਨਿ ਰਹੀਏ। ਬਚਨੁ
ਹੋਆ ਅਸਾਡੇ ਚਰਨਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੁਸਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੀ
ਸੇਵ ਕਰਨੀ। ਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਤੁਇ ਵੇਲੇ ਤਾਰਿ ਜਾਂਵਣਾ। ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚਿ ਤੇ ਸਤਿ

ਤੇਪ੍ਰੇਮਾਵਿਚਿ
ਕੁਰਾਂਦਿਵਿਚਿਭੇਦਨਹੀਜਾਂਣਿਦਾਤੇਧਰਮਦੀਕਿਰਤਿਕਰਕੈਆਪਿਖਾਤਾਂਸਿਖਾਂਨਾਲਿ
ਵੰਡਿਖਾਂਦਿਆ॥ਤੁਸੀਸਦਾਮੇਰੇਚਰਨਾਂਦੀਸਰਨਹੋ॥ਸਰੀਰਮੇਰਾਸਰਗੁਣਰੂਪਹੈ॥
ਤੇਸਬਦੁਮੇਰਾਰਿਦਾਹੈਨਿਰਗੁਣਰੂਪਹੈ॥ਸਰੀਰਨਾਲਿਮਿਲੋਗੇਤਾਂਫੇਰਿਵਿ
ਛੁੜੋਗੇ॥ਤੇਸਬਦਿਨਾਲਿਮਿਲੋਗੇਤਾਂਫਿਰਿਵਿਛੁੜੋਗੇਨਹੀ॥੩॥ ॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਇਕਿਸਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਇਭੋਇਦੀਤਿਲਵੰਡੀਬੈਠੇ
ਸਿਨਿ॥ਤੇਇਕਿਡੂਮਿਆਇਕੈਰਬਾਬਵਜਾਇਆ॥ਤੇਰਾਗੁਅਲਾਪਿਆ
॥ਤਿਸੁਦਾਰਾਗੁਸੁਣਿਕੈਮਨਇਕਾਗਰਹੋਇਆ॥ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਪੁਛਿਆ
ਭਾਈਤੇਰਾਨਾਂਉਕਿਆਹੈ॥ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਦਾਨਾਂਮੀਰਾਸੀਲੋਕਕ
ਹਿੰਦੇਹੈਨਿ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆਤੂੰਰਬਾਬੁਭਲਾਵਜਾਇਦਾਹੈ॥ਤੇਤੈਨੂੰਰਾਗਾਂਦੀਕ
ਲੀਸਹੀਹੈ॥ਪਰਜੇਤੂੰਅਸਾਨੂੰਸੀਗਿਕਰੇਤਾਂਏਥਾਂਗਾਸਬਦੁਦਿਖਾਇਕੈਗਾਵੈ॥

।ਤਾਂਅਸੀਤੇਰੇਦੀਨਤੇਦੁਨੀਆਂਵਿਚਉਪਾਉਕਰੀਏ।ਤਾਂਓਨਾਆਖਿਆਜੀਅਸੀ
ਪੰਨੀਓਕਾਂਨੂੰਰਸੂਲਨਾਇਕੈਦਾਗਿਪੈਸੋਲਿਆਂਵਿਚੋਂ।ਆਪਣੇਖਰਚੀਆਂਵਿਚਿ
ਬੈਠਿਕੇਦੁਨੀਆਂਦੀਖੁਸਾਮਦਾਂਕਰਦੇਹਾਂ।ਤੇਪੰਜਵੇਲੇਨਿਵਾਜਪੜਦੇਹਾਂ।ਤੇਤੀਹ
ਰੋਜੇਰਮਜਾਂਨਨੂੰਰਖਦੇਹਾਂ।ਅਸਾਡਾਦੀਨਦਾਭਲਾਉਂਦਾਹੈ।ਤੇਤੁਸੀਂਤਾਂਉਦਾਸੀਕੀਤੀ
ਚਾਂਹਦਾਂਹੈ।ਅਸੀਜੇਤੇਰੇਨਾਲਿਲਗਾਂਗੇ।ਤਾਂਦੁਨੀਆਂਦੇਜੇਕੁਟੰਬੀਹੈਨਿਸੋਤਾਂ
ਉਪਨਾਮਿਕਰਜਾਂਵਿਨਗੇ।ਤੇਅਕੀਨਿਵਾਜਰੋਜਾਸਾਡਾਰਹਿਜੈਗਾ।ਦੀਨਭੀਤੇਦੁਨੀਆਂ
ਭੀਅਸਾਡੇਹਥਵੈਂਜਾਵੈਗਾ।ਤੁਸੀਉਪਾਉਕਿਸੁਤਰਾਂਕਰੋਗੇ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨੁਕੀ
ਤਾ।ਭਾਈਦਾਨਿਆਂਤੂੰਦਿਵਾਨਾਹੋਇਆਹੈ।ਸਾਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਪਾਲਨਾਂਈਸਰਕਰਦਾ
ਹੈ।ਕਿਤੂੰਕਰਨਾਹੈਂ।ਹਾਦਿਵਾਨਿਆਂਦੀਰਾਖੀਤੈਹੈ।ਜੋਤੂੰਆਪਣੇਸਿਰਤੇਕੁਟੰਬੀ
ਆਂਦਾਭਾਰਉਠਾਲੀਤਾਹੈ।ਨੀਤਾਂਸਭਨਾਂਜੀਆਂਦੀਪਾਲਣਾਂਆਪਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰ

ਦਾਹੈ।ਤਿਤੇਦੁਜਾਣੁਪੁਕੀਰਿਆਜੋਨਿਆਜਾਰੋਜਾਕਾਰਿਕੇਅੰਗਾਦੀਨਦਾਭੁਲਾਉਦੇਕੰ
ਜਾਤਾਂਆਖਦੇਖਾਂਣਿਆਜਾਤੇਰੋਜੇਦਾਅਰਥਕਿਆਹੈ।ਤਿਤੁਕਿਤਨੇਵੇਲੇਏਹਿਨਿ
ਆਜਾਰੋਜਾ।ਜਗਾਤਿਵਿਚਿਆਂਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਅਗੋਂਉਸੁਨੂੰਸਿਆਖਿਆਜੀ।
ਨਿਆਜਾਰੋਜੇਦਾਅਰਥੁਤਾਂਮੈਨਹੀਜਾਂਣਦਾਪਰੁਇਤਨਾਜਾਂਣਦਾਹਾਂ।ਜੋਪੰਜ
ਵੇਲੇਨਿਆਜਨਿਤਿਆਂਵਦੀਹੈ।ਤਿਤੁਇਕਮਾਹੀਨੇਰਮਜਾਂਨੂੰਦਾਰੋਜੇਨਿਤਿਵਰਸ
ਦੇਵਰਸਜਗਾਤਿਵਿਚਿਆਂਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਹੋਰਸਿਵੇਲੇਨਿਆਜ
ਤੇਰੋਜੇਕਿਥੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਉਸੁਆਖਿਆਜੀਨਿਤੁਖੁਦਾਇਦੇਪਾਸਿਦਰ
ਗਹਿਦੇਹੈਨਿ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਖੁਦਾਇਦਾਪਾਰਕੋਨੁਹੈ।ਤਿਸਿਆਖਿਆਜੀਮੈ
ਤਾਂਇਹਨਹੀ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨੁਕੀਤਾਖੁਦਾਇਦਾਪਾਰੁਸੰਤਾਂਦਾਰਿਦਾਹੈ।
ਤੇਸੰਤੁਖੁਦਾ [illegible] ਰਹਤੁਕਾਮੁ

ਜਪਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਮਾਣੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚਿ ਵਸਦੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੰਜਿ ਵੇਲੇ ਜਗਾਤਿ ਦਿ
ਰਥੀਆਂ ਵਰੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਜੋ ਸੰਜਮ ਨਾਲਿ ਸਦਾ ਆਹਾਰੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸਦਾ ਰੋਜੇ ਓਨਾਂ ਦੇ
ਪਾਰਿਗਾਹਿ ਰਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਜਗਾਤਿ ਦਾ ਵਿਚੋ ਆਂ ਵਟ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮੈ
ਕੁਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੰਜਮੁ ਪਾਪਾਤਿਉ ਦਾ ਹੈ ॥ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦਾ ਨਿਮਾਜ ਰੋ
ਜੇਦਾ ਫਲੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਅਗੋ ਓਸ ਨੂੰ ਅਕਾਰ ਆਜੀ ॥ ਤਾਂ ਸਾਂ ਜੋ ਨਿਮਾਜ ਰੋਜੇ ਨੇ
ਅਰਥ ਕਰਾਇਆ ਆਸੀ ॥ ਸੋ ਭੀ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਣਾਏ ਵਡਾ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬ
ਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਸੁਣ ਦਾਨਿਆਂ ॥ ਜਿਸੁ ਸਮੈ ਮਹਾਂ ਪਰਲੋ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾਂ ਸਭ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਕੀ ਚਲਿ ਗੋ ॥ ਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਨਿ ਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਨੁ ਪਾਜਨਿ ਸੁਾਦਿਤਾ
ਸੀ ਤੇ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦਿਤੇ ਸਿਨਾ ॥ ਚਉ ਵੀਹ ਜਨਾਰਿ ਸੁਆ ਸਤੁ ਸਾਰਾ ਨਿਤਿਆਜਾਦੀ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ ॥ ਤੁਸਾਂ ਮਹਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਭਜਨ ਨਾ ਕਿਉ ਨ ਕੀਤਾ ॥ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਗੋ ਵਿੰਦ

ਦੀਨਾਸਿ ਤਾ ਕਉ ਨਾਦਿਕੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸਾਂਅਣੇ ਦੇਖਣ ਸਕੋਗੇ। ਤੇ ਰਬੁ ਦੇ ਨੇਕ ਆਰਿਤੇਰ
ਾਖਿਕੇ ਪਤੇਰ ਹੋਗੇ। ਤਾਂ ਫਰੇਸਤਿਆਂ ਨੂ ਆਗੀਆ ਹੋਈ ਏਨਾ ਨੂੰ ਆਗ। ਤਾਂ ਆਗੀ ਦੇਹੋ
ਏਗੋੜਿਆਂ ਤੇ ਰਿਗਿਮ ਦੇਕੋ। ਤਾਂ ਫਰੇਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗੀਆ ਹੋਵੈਗੀ। ਫਿਰਿ
ਓਹਾ ਆਗਿ ਲਗਾਨਿਗੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸਿਰ ਦੇ ਪਗਨੇ ਹਿਗੇ ਪਦੇਗੋ। ਤਾਂ ਫਰਿਆਰਿ
ਕੇ ਉਠਾਇ ਖੜੁ ਕਰਨਿਗੇ। ਫੇਰਿ ਪੁਛਨਿਗੇ ਤੁਸਾਂ ਆਰਜਾ ਬਿਰਥੀ ਕਿਉ ਗਵਾ
ਈ। ਜਾਂ ਦਿਭਾਇ ਤਿਨ ਫਰੀਆਦਿ ਕੇ ਉਠਾਈ ਓਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸਨੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖੋਗੇ
ਾ ਓਥੇ ਕੋਈ ਗੁਰੁ ਪੀਰ ਮੁਰਸਦ ਪੈਕੰਬਰ ਖੜੇ ਤੇ ਹੋਵਨਿਗੇ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਤੁਸੀ ਬੇਨ
ਤੀ ਕਰੋਗੇ। ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਖ ਮੁਰੀਦ ਹੋਏ ਏਸਾਂ। ਭਾਇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਂ ਨੂ ਛਡਾਵ
ਹੁ। ਤਾਂ ਓਨੋ ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਆਖਣਿਗੇ। ਜੋ ਤੁਧੁ ਦੇਖਲੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਗੀਰਆ ਰੋਗ ਹੋਸਨਿ।
ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂ ਆਸੀ [illegible] ਤੁਸੀ [illegible] ਨੁ ਕਰਣਾ।

ਪਰਮੇਸਰੁਨਮਿਤਦਾਨਦੇਵਣੁਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਣਾ।ਓਸੁਵੇਲੇਅਸਾਡਾਕਹਿਆ ੨੬
ਮੰਨਦੇਨਹੀਸੇਤੇਆਪਾਹਿਆਂਕੁਟੰਬੀਆਂਨੁਸਿਰਜਾਂਣਦੇਸੇ।ਹੁਣਹਿਣੀਓਨਾਂਨੁਹੀ
ਆਖੋ।ਤਾਂਤੁਸੀਖਾਂਣੇਪਾਸੇਦੇਪੈਂਰੇਓਥੇਅਗੇਕੁਟੰਬੀਸਾਰੀਦੇਹਿਵਾਨਿਗੇ।ਤਾਂਓਨਾ
ਪਾਨਿਗੇਅਸੀਆਪਾਹਿਆਂਕਰਮਾਂਨੁਪਕੜ੍ਹੇਹੈਏਥੇ।ਤਾਂਤੁਸੀਦੁਹੀਪਾਸਿਓਨਿਰਾਸ
ਹੋਇਕੇਫਿਰਿਸਾਹਾਂਰਾਜਾਦੇਅਗੇਖੜੋਗੇਜੋਹੁਣਿਤੂੰਅਸਾਂਨੁਬਖਸਾਇਦੇਂਓਨਾਂਨੁ
ਪਕੜ੍ਹਿਕੈਆਖੇਗੀਕੋਠੀ।ਵਿਚਿਪਾਇਦੇਈਦਾਹੈ।ਤੇਇਕਵੇਲੇਨੁਸਿਧਾਵਹਿ
ਨੰਦੇਈਦਾਹੈ।ਤਿਦੈਂਤੁਸਾਂਖੀਰੇਜੋਖਾਤੇਕਰਾਈਆਨਿਗੇ।ਜੋਹੁਣਿਤੂੰਅਰਦਾਸ
ਹੁਦੈਤੇਜੋਤਾਂਦਾਸਰਿਕੁਕਰੋਤੇਸਖਾਰੇਪਾਇਕੈਗਾਗਨੁਗਾਵੇ।ਤਾਂਤੇਰਾਅਸੀਦੁਹਾਂਨੇ
ਕਾਂਦਾਕਾਰਜੁਕਰਾਂਗੇ।ਓਸਆਖਿਆਜੀਜਿਦੈਂਰਜਾਇਹੈਵੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।
ਤੇਰਾਨਾਉਅਸਾਂਅਰਦਾਂਰਖਿਆਹੈ।ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਕਜਾਨੁਕਰਤੇਰੇਕੁਟੰਬੀਆਂ

ਦੀਭੀਤਤੇਮੀਠੀਆਸੀਖਬਰਲੇਵੰਕੇ। ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਂਬਾਬੇਦੇਨਾਲਿਕੀਤਾਇਆ। ਤਾਂਬ
ਾਬੇਬੋਲਿਆ। ਪੰਜਾਨਿਵਾਜਾਂਵਖਤਿਪੰਜਪੰਜਾਂਪੰਜੇਨਾਂਉ। ਪਹਿਲਾਂਸਚੁਹਲਾਲੁ
ਦੂਇਤੀਜੈਖੈਰਖੁਦਾਇ ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਮਨਪੰਜਵੀਂਸਿਫਤਿਸਨਾਈ। ਕਰ
ਣੀਕਲਮਾਂਆਖਿਕੈਤਾਂਮੁਸਲਮਾਂਣਸਦਾਈ। ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਪ
ਲੈਪਾਈ। ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਪਹਿਲੀਨਿਵਾਜਸਚੁਬੋਲਣਾਸ
ਚੁਕਮਾਵਣਾ। ਦੂਜੀਨਿਆਂਉਪਰਾਈਰਿਜਕਤਿਕਾਰਿਕੇਖਾਂਵਣੀ। ਤੇਅਨਨੂੰ
ਰੱਦੇਬਚਾਂਦੀਕਰਦਕਾਰਿਕੂਹਣਾ। ਹਲਾਲੁਕਰਣਾ। ਤੀਜਾਸਭਸੇਦਾਭਲਾਚਿ
ਤਵਣਾ। ਤੇਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਵਤੇਵੰਡਖਾਵਣਾ। ਚਉਥੇਸੁਪਾਨਸਾਰਖਣੀਕਿਦੋਗਾ
ਰਜਦੇਨਾਂਮਦੀਪਰਤੀਤਪਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਤੇਪੰਜਵੈਂਜੋਸੁਵਾਸੁਹੋਵੈਸੋਪਰਮੇਸਰਦੀ
ਸਿਫਤਿਤੇਅੰਤਾਂਦੀ। ਸਿਫਤਿਵਿਚਿਗੁਜਾਰਨੇ। ਭਲਿਆਂਕਰਮਾਂਵਿਚਿਗੁਜਰਾਨੀ

।ਤੇਜਤਿਤਾਂਦੀਟਹਿਲੁਕਰਨੀ।ਇਹੋਕਲਾਆਹੈ।ਜੋਇਉ ਵਰਤੇਗਾਤਾਂਦੋਜਕਨਜਾਵੈ ੨੭
ਗਾ।੪। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਪਿਰਥੀਮਲਸਹਗਲੁਤੇਰਾਮਾਂਡਿਡੀਏ
ਦੁਇਭੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੀਦਰਸਨਿਹੋਏਨਿ।ਜੈਸਾਚਿਨਾਉਤਿਨਾਂਪਾਹਿਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀਦ
ਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਏਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਅਸਾਂਨੂਅਜੇਹਾਸੁਖਾਲਾਰਾਹੁਦਸੋ
ਜੋਅਸੀਂਦਿਸਨਿਨਾਲਿਇਕੁਭੁਖਹੋਈਐ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਕਹਿਆ।ਤਿਨਿਸੁਣਿਕਾਰਿਦ
ਤਖੁਹੈ।ਇਕਤਾਂਅਸੀ।ਜੋਨਿਗਾਰਾਹਿਦਭੁਖਾਮਕਰਾ।ਜਲਾਵਿਚਿਬੈਠਿਣ
ਈਸਿਕਰਦੈਭੀਜੋਸਾਹਿਕੰਮਹੋਇਤਿਨਾਂਨੁਰਿਧਾਸਿਧਾਂਫੁਰਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਤੇਜੋ
ਗਿਰਕੰਮਹੈਨਿ।ਤਿਨਾਂਦਾਰਿਦਾਸੁਪਹੁੰਚਾ।ਪਿਛੋਂਏਹੁਕੰਮੁਕਰਨਾਕਰਨਾਹੈ
ਘਰਹੋਇਨਾਵਿਚਿਕੰਮਕਰੋ।ਫਿਰਭੁਖਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਤੁਸੀਂਰਾਜਸੀਤਸਾਂਤਕੀ
ਤਖੁਕਰੋ।ਤੇਭਗਤਿਕਰੋ।ਭੁਸਾਰਾਤਨੁਰਤਨੁਕਾਲਿਆਂਹਿਤਵੈਗਾ।ਤੇਤਿਨਾਂਕਾਹਿ
ਆਜੀਆਸੀਂਬਾਨੇਨਹੀਆ।ਤੁਸੀਸਾਂਤਕੀਤਖੁਅਰਭਗਤਿਕਿਸਨੂਕਹਿ

ਦੇਹੈਨਿ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਅਖੀਨੁ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਹਟਾਦੇਵਣਾ। ਤੇ ਕਰਨਾਂਨੁ ਨਿੰਦਿਆ
ਉਸਤਤਿ ਵਲੋਂ ਹਟਾਦੇਵਣਾ। ਤੇ ਹਥਾਂਨੁ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਵਲੋਂ ਹਟਾਦੇਵਣਾ। ਤੇ ਪੈਰਾਂਨੁ ਕੁਸੰ
ਗਤੇ ਬੁਰੇਕੀਆਂ ਵਲੋਂ ਹਟਾਦੇਵਣਾ। ਤੇ ਅਖੀਨੁ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨਿ ਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ
ਦਰਸਨ ਵਾਲਿ ਜੋੜਨਾਂ। ਤੇ ਕੰਨਾਂਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਜਸੁ ਸੁਣਨਿ ਵਾਲੇ ਜੋੜਨਾਂ। ਤੇ ਰਸ
ਨਾਂਨੁ ਗੁਰਬਾਣੀਆਂ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਬੋਲਣਾ ਹਿਤੇ ਸਿਫਤਿ ਵਲ ਜੋੜਨਾ। ਤੇ ਹਥਾਂਨੁ ਸੰਤਾਂ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜਨਾਂ। ਤੇ ਦੰਨ ਨਾਲਿ। ਪੈਰਾਂਨੁ ਕਦਮ ਅਗੇ ਨੂੰ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਜਾਂਵ
ਣਾ। ਏਹੁ ਰਾਜਸੀ ਤਮੁ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਂਤ ਕੀਤ ਪੁਕਰਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਜਿਸ ਵਲੇ ਪੁਰਖ ਨਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਥਾਂਣੇ ਦਾ ਲਿਆ ਪਿਆ ਨੁ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਵਿਚੋ ਨਿਕਾਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨਾਨੁ ਹੋਰ
ਨਾਂ ਵਾਸਨਾ ਵਲੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਟਾਇ ਕੈ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਲ ਜੋੜਨਾ। ਆਪੁ ਨਹੀ ਬਕਣਾ ਜੋ
ਮਨ ਤਾਂ ਸੁਤਿ ਦਾ ਨਹੀ। ਏਸੇ ਮਨਨੁ ਥਕਾਵਣਾ। ਜੋ ਉਹ ਕਿਉ ਕਾਹਿ ਪੈ ਦੇ ਨੂੰ ਕਿ
ਸੇ ਮਸਾਲਾ ਖਵਾਂਦਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਓਹੁ ਥਾਂ ਦਾ ਨਹੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ

ਪਵਣਿ ਹਿਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਕੁ ਉਕਾਰਿਕੇ ਉਸਦੇ ਮੁਹੁ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਖਿਪਾਈ ਰਖੀਦੀ ੨੮॥
ਹੈ ਤਾਂ ਪੌਣੁ ਬਾਬਰ ਕਰਕੇ ਆਸਾਲਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਪਵਣ ਦਾ ਹਿਵਾਲਾ ਹਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਛੋੜਿ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੌਣੁ ਮੁਹਾਂ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਖਿੰਆਰ ਹੋਇਆ ਆਸਾਲਾ ਭੀ ਸੁਟਿਪ
ਤਿਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਆਸਾਲਾ ਪਵਾਇ ਕੇ ਕਾਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੌਣੁ ਜੇ ਦਾਰੇ ਹੋਇ ਦੁਰਿ ਹੋਦਾ ਹੈ॥
ਤੈਸੇ ਮਨੁ ਨੂੰ ਚੰਚਲ ਵਾਸਨਾਂ ਵਲੋ ਹਟਾਂਵਦਾ ਰਹੈ। ਤੇ ਸਬਦਿ ਦੇ ਪੀਆਂ ਨ ਵਿਚਿ ਜੋ
ਜਦਾ ਰਹੈ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਲੇ ਸਬਦਿ ਇਸਦੇ ਮਨਾ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਦੈਗਾ। ਇਸ
ਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਰੋਗੁ ਕਟੀ ਐਗਾ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰ ਲੀਤਾ
ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਵੈ ਓਥੈ ਬੈਠੁ ਰਿਹਾਂ ਵਣਾ। ਨਾਲੇ ਟਹਿਲੁ ਕਰਨੀ ਸਾਬਦੀ
ਸਬਦਿ ਦਾ ਅਭਿਆਸੁ ਕਰਨਾ। ਓਨਾਂ ਦਾ ਸਭੁ ਕਟੀ ਵੀਆਂ ਜਾਤੇ ਹੁ ਕਾਲਿਆਂਹ
ਹੋਇਆ॥ ੫॥ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ ਦੀਨਾ ਤਿਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਣਤਾਂ
ਨਾਮੁ ਰਿਵਾਚ ਰਹਿੰਦਾਸੀ। ਓ ਜਿਜਾਗਾ ਦਾ ਜਿਰ ਦਾ ਰਸੀ। ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦ

ਬਹਿੰਦੀਆਸੀ। ਤਿਸਦਾਔਰਦੀਖਾਂਨਕਰਦਾਸੀ। ਤਿਥੇਬਾਬਾਜੀਗਏ। ਤਾਂਜੈਰਾਂਮ
ਸਾਰਾਔਰਦੀਖਾਂਨੇਦਾਕੀਮੁਬਾਬੇਦੇਹਵਾਲੇਕੀਆ। ਤਾਂਬਾਬੇਦੇਅਗੇਸਭੇਦੂਰੇਆਗੇ
ਆਂਣਿਰਖੇ। ਜਾਂਬਾਬੇਨੇਪਾਉਂਦਾਦੇਵਦਾਡਿਠਾ ਤਾਂਤਿਸਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਧੰ
ਨਿਏਹੁਦੇਵਦਾਹੈਜਿਨਿਆਪਿਨੂੰਪਾਟਿਸਦਾਇਆਹੈ। ਪੈਰਿਜੋਸਭਨਾਂਅਗਾਂਬੀ
ਨੀਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਪੁੰਜਾਹੋਰਨਾਂਅਗਾਂਦੀਸਰਿਤੁਦੀਚਰਨਾਂਹੀਦੀਪੂਜਾਹੁੰਦੀਹੈ।
ਤਾਂਤੇਸਭਸਾਧਸੰਗਤਿਜੋਤਿਸੁਸਾਹਿਗਵਿਚਿਬੈਠੀਆਂਦਸੀ। ਤਾਂਬਾਬਾਸਭਨਾਂ
ਨੂੰਨਾਲਪੂਰਕਾਂਦਾਪਸਾਹਿਤੇਬਸਤ੍ਰਂਤੀਰਨੁਜਾਂਕਰੈ। ਦੌਲਤਖਾਂਨਦੇਖਰ
ਕੇਨਾਲਲੈਕੇਪਰਮੇਸਰਿਦੀਸਿਫਤਿਕਰਾਇਦਿਤੀਬਹੁਤੇਰੇਦੇ।। ਇਕਦਿਨਿ
ਖਾਂਨਦਾਦੀਵਾਂਨਜੁਹੈਸੀਜਾਇਕੇਖਾਂਨਪਾਸਿਪੁਕਾਰਿਆਜਾ। ਜੀਜੈਰਾਂਮਦਾਜੋ
ਸਾਲਾਇਕੁਆਇਆਹੈ। ਅਜਾਡੁਸਾਰਾਖਾਂਨੁਜੋਹੈਸੀਸਭੁਫਕੀਰਾਂਨੁਲਟ
ਏਦਿਤਾਹੈ [illegible] ਉਹਦਾਹੈ। ਤਿਖਰਾਇਤਦਾ

੫ ਰੋਜੁ ਮੈਂ ਜੋ ਸੇਰੁ ਪਜਾਉਤਿ ਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਖਾਂਨ ਨੇ ਜੋਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਕੇ ਪੁਛਿਆ। ਤਾਂ ਪਿਆਸਾ ੨੮
ਤੇ ਸਰਾਪੰ ਨੁ ਖਰਾ ਚਿਕਰਿ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਦਿਵਾਨਾਂ ਨਾਲਿ ਲੇਖ ਕਰੈ। ਤਾਂ ਜੋਰੀਆਂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨੁ
ਕਹਿਆ ਖਾਂਨ ਲੇਖਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਲੇਖਾ ਦੇਵੰਗਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਬ
ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਲੇਖਾ ਲੀਤਾ। ਤਾਂ ਦਸੁ ਹੋਏ ਪਦਾਰਥ ਸਭੁ ਪਾਗਿ ਵਿਚਿ ਥੀ ਪਏ ਹੈਨਿ ਰ
ਤੋ ਜਿਤਨੀ ਖਾਂਨ ਕੀਆ ਰਾਈਆ ਲੀਤੀ ਹੈਨਿ। ਓਹ ਭੀ ਖਾਂਨ ਦੇ ਖਰਾਚਿ ਲਗੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦ
ਸਭ ਜਾਰ ਰੁਪਜਾ ਦੁਧੀ ਕਢੀ ਖਾਂਨ ਵਾਲਿ ਲਹਿਣਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸੌ। ਤਾਂ ਖਾਂਨ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੋਈ ਵਡਾ ਦਲੀਓ ਹੈ। ਇਸ ਨੁ ਮੇਰੀ ਦੀਵਾਂਨਗੀ ਭੀ ਦੇਹੋ।
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂ ਸਾਤੇ ਕੰਮੁ ਨਹੀ ਲੈਣਾ। ਕਿਉ ਜੋ ਹਸਾਂ ਨੁ ਕਿਸੇ ਤੇ ਦਿਸਾ
ਭੁ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਮੋਦੀਖਾਂਨਾ ਸਭੁ ਛੋਡਿ ਦਿਤਾ। ਤੇ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਪਾਸ ਜਾਇ ਤਾਂ ਚਿਥੇ
ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੈ। ਜੋ ਪਾਗਿ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਚਿਥੇ ਹੀ ਕਈ ਦਿਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਰਹੈ।
ਇਕ ਸਾਦਰੀ ਖਾਂਨ ਬਾਬੇ ਨੁ ਸਾਦ ਕੇ ਤੀਆ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕੇ ਬੈਠਿਆਂ ਕਰਾ ਜੀਤੀਆ

ਇਆ ।ਤੇਖਾਂਨਭੀਪਛੀਚੀਨਿਮਾਜਪੜਨਿਲਗੋ ।ਤਾਂਬਾਬਾਦੇਖਿਕੈਹਸਿਆ ।ਤਾਂ
ਕਾਜੀਕਹਿਆ ।ਵਿਠਖਾਂਨਜੀਏਹਕਾਫਰੁਅਸਾਡੀਨਿਆਂਨੁਨੂੰਹਸਿਆਹੈ ।ਤਾਂ
ਖਾਂਨਪੁਛਿਆਬਾਬਾਜੀਤੁਸੀਅਸਾਡੀਨਿਆਨੁਨੂੰਕਿਉਹਸੇਹੋ ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆ
ਜਿਸੁਵੇਲੇਤੁਸੀਉਨੂੰਕਰਦੇਸੋ ।ਉਸਵੇਲੇਤੁਸਾਡਾਮਨਨਿਵਾਜੁਵਿਚਨਹੈਸੀ ।ਤਾਂ
ਤੁਸਾਰੇਉਪਾਰਿਖੁਦਾਇਪ੍ਰਸੰਨੁਸੀ ।ਪੜਨੇਤਾਜੀਨਿਆਂਜਪੜਾਨਿਲਗੇਹੋਤਾਂਤੁ
ਸਾਡੀਨਿਆਜਕਬੂਲਨਹੀਪਈ ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਏਨਾਂਦਾਇਆਮਤੂੰਹੈਂ ।ਤੇ
ਰੇਪਾਰਿਘੋੜੀਸੂਈਸੀ ।ਤੇਰੇਪਾਰਿਵਿਚਿਖੂਹਹੈਸੀ ।ਤੇਰਾਧਿਆਨੁਉਥਾਗ
ਇਆਸੀ ।ਆਤੇਮੇਗੀਵਛੇਰੀਖੂਹਵਿਚਿਪੈਨਾਂਦੀਹੋਵੈ ।ਜੋਇਸਦਾਮਨੁਸਕ
ਹਿਰਿਆ ।ਤਾਂਹੋਨਾਂਦੀਨਿਮਾਜਕਿਥੋਂਕਬੂਲਪਵੈ ।ਤਾਂਖਾਂਨਕਹਿਆਕਾਜੀ
ਏਹੁਕੋਈਵਲੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ।ਇਸਿਦੀਸਵਾਹਿਕਸੀਪਰਵਾਨੁਹੈ ।ਤਾਂ
ਕਾਜੀਕਹਿਆਜੇਵਲੀਹੋਵੈਤਾਂਸਾਡੀਸਿਕਾਂਤਿਆਂ[illegible]ਕੋ ।ਤਾਂ[illegible]ਕਹਿਨਬਾਬਾ

ਜੀਵੇਂਈਵਿਚਿਓਨਾਂਵੜਿਗਇਆ।ਅਠਿਦਿਨੀਵਿਚਿਸਮਾਧਿਲਾਈਕੈਜਲਹੁਬਾਹਰਿਆਇ ੩੦
ਕੈਬੈਠਰਹਿਆ।ਖਾਂਨਿਨੁਖਬਰਿਪਹੁਤੀ।ਖਾਂਨਉਥੇਮਹਾਂਜਾਲੁਪਾਇਓਰਹਿਆ।ਤਾਂ
ਭੀਬਾਬਾਜੀਬਾਹਰਿਨਾਂਨਿਕਲੇ।ਤਾਂਅਠਵੇਦਿਹਾੜੇਓਥੋਂਨਿਕਲੇ।ਤਾਂਖਾਂਨੁ
ਮਿਲਣਿਗਇਆ।ਕਾਜੀਨਾਲਿਗਇਆ।ਤਾਂਕਾਜੀਕਹਿਆਏਹੁਕੋਈਜਾਦੂ
ਵਾਲਾਫਕੀਰੁਹੈ।ਜਿਸਤੇਖਾਂਨੁਭੁਲਾਹੈ।ਤਾਂਕਾਜੀਪੁਛਿਆਨਾਨਕਜੀਤੂੰ
ਹਿੰਦੂਹੈਂਕਿਮੁਸਲਮਾਨੁਹੈਂ।ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆ। ।ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋ
ਕਹੈਬੇਤਾਲਾ।ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕਵੇਚਾਰਾ।੧।ਭਇਆਦਿਵਾਂਨਾਸਾਹ
ਕਾਨਾਨਕਬਉਰਾਨਾਂ।ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ। ।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁਬਾ
ਬੇਕਹਿਆਏਹੁਪੰਜਾਂਤਤਾਂਦਾਸਰੀਰੁਹੈ।ਕੋਈਇਸਨੂੰਭੂਤਨਾਂਕਹਿਦਾਹੈ।ਕੋਈ
ਇਸਨੂੰਬੇਤਾਲਾਕਹਿਦਾਹੈ।ਕੋਈਇਸਨੂੰਆਦਮੀਕਹਿਦਾਹੈ।ਤੇਮੈਨੂੰਜਾਣਿ

ਦੀ ਸਿੰਤਾਂ ਸੋਝੀ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੁ ਇਸ ਦਾ ਸਾਖੀ ਜਾਂਣਿਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਆਤਮਾ ਪਿ
ਤਾਨੁ ਮਿਲ ਕੈ ਤੈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਆਭਿਮਾਨੁ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਿਸੁ ਵਲੋ ਬਉਰਾਇਗਾਈਆਂ ਹਾਂ
ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਮੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈ ਇਸੁ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੋ ਅੰਤਾਂ ਅੰਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਜੈਸੇ ਤਰੰਗਾਂ
ਮੈ ਜਲੁ ਇਕੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਘਟਾਂ ਮਟਾਂ ਮਹਿ ਅਕਾਸੁ ਇਕੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਭੂਖਨਾਂ ਵਿਚਿ ਕੰ
ਚਨੁ ਇਕੁ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਰੀਰਾਂ ਮੈ ਸਤਿ ਆਪ ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਇਕੁ ਹੀ ਹੈ। ਜਦ ਦਾ ਮੈਨੂੰ
ਗਾਂਧੀ ਇਹ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੈ ਦੇਹ ਬੁਧਿ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ। ਦੇਹ ਹੀ ਸਿਧੁ ਹੈ। ਤੇ ਦੇਹ ਹੀ ਨੁ ਸਭਨਾਂ ਨੁ ਹੈ। ਮੈ ਦੇਹ ਦਾ ਸਾਖੀ ਨਿਆ
ਰਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਧਾਨਿ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮ ਬਾਟੇ ਕਿਆ। ਜੋ ਮੈ ਤੈ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਇਹ ਦਾ ਵਲੀ ਜਾਣਦਾ
ਹਾਂ। ਪਰ ਇਕੁ ਮੋਹ ਮਨਾ ਵਿਚਿ ਆਜਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘਿਰਦ ਲੈ ਦਾ ਪੀਰ

ਹੈ।ਪ੍ਰਿਥੀਅਕਾਸਿਭੀਸਿਟਿਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਜਲੁਤੇਵੁਲਨਿਨਹੀਸਿਟਦਾ।ਏਕਿਵੇ
ਗੀਸੈਖਿਦਾਨਦਾਦਰਸਨਕਰੇ।ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੇਤੂੰਆਖੇਤਾਂਤੈਨੂੰਖਿਦਾਵਾ
ਦਰਸਨੁਕਰਾਈਐ।ਜੇਤੂੰਕਹੇਤਾਂਤੈਨੂੰਨਾਮਿਦਾਬਹੰਦੀਐ।ਤਾਂਖਾਂਨਬੋਲਿ
ਆਜੀਤੂੰਸਾਥੀਸਭਤਾਕਿਛੁਹਉਦਾਹੈ।ਪਰਮੈਨੂੰਦਰਸਨੁਜਲੁਖਿਦਾਦਾਕਰਾਵ
ਈਐ।ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੇਤੂੰਧਿਆਂਨਕਰਿਕੈਬੈਠੇਜੋ।ਜੇਤਨੇਪ੍ਰਿਥਵੀਅ
ਕਾਸਾਵਿਚਿਪਦਾਰਥਹੈਨ।ਸਭੁਜਲਮਈਹੈਨਿ।ਤੇਜਲਾਵਿਚਿਜੋਦੂਵਤਾ
ਸਕਤਹੈਸੋਆਤਮਾਨਦਹੈਸੋਆਤਮਾਸੋਮੈਹੀਹਾਂ।ਤਾਂਖਾਨੁਕਹਿਆਮੇਰਾਧਿ
ਆਂਨਠਹਿਰਦਾਨਹੀ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆ।ਜਿਉ।ਜਿਉਤੇਰਾਧਿਆਂਨੁਨਿਕ
ਲਿਜਾਂਦਾ।ਤਿਉ।ਤਿਉਫੇਰਿਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁਕਰੇ।ਤੇਨਾਸਕਾਦੇਅਗੇਧਿਆਂਨੁਰਖੇਂਗ
ਾ।ਤਾਂਤੂੰਸਾਂਨੂੰਦੇਖਨਦਾਦਰਸਨੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਤੇਤੂੰਸਾਰੇਉਧਾਰਿਸੈਭੀਦ੍ਰਿਸਟ

ਕਰੰਗਾ।ਤਾਂਅਨੁਰੀਤਿਤਸਮੈਤ੍ਰਸਾਨੂਰਕਸਨੁਖਿਦਰਦਾਹੋਵੈਗਾ।ਜਬਾਤੈਨਖ
ਰਿਖਾਂਨਾਪੀਆਂਨਕਰਿਕੈਬੈਠਾ।ਤਬਪਿਛਲੀਰਾਤਿਦਰਗਹਿਆਂਨਦਾਪਾਤਿ
ਭਾਇਆ।ਤਬਾਵਿਚਿਦੇਵਰੇਰਤਨੁਲਿਆਇਆ।।ਜਿਨਿਦੇਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਕੈਉ
ਜਾਲਾਤੋਇਗਇਆ।ਤਿਬਾਮੈਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਾਗਾ।ਤੇਰਤਨਬੇਟਗੁਜ
ਰਾਨੇ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਖਾਂਨਜੀਖਿਜਗਜੈਦਾਪੀਰਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਖਾਂਨੁਖਿ
ਦਰਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਖਿਦਰਢੇਰਿਖਾਂਨਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਂਬਾਬੇ
ਕਹਿਆਖਿਦਰਜੀਅਸਾਂਖਿਦਰਜਲਾਂਦਾਰਾਜਾਖਾਂਨੁਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਖਿ
ਦਰਕਹਿਆਜੀਵਡੀਮਿਹਰਕੀਤੀ।ਜੋਮੈਨੂਕਹੋਤਾਂਮੈਆਪਣਾਰਾਜ
ਛੋਡਿਕੈਤੁਸਾਡੀਟਹਿਲਾਵਿਚਿਰਹਾਂ।ਜੇਕਹੋਤਾਂਖਾਂਨਦੀਟਹਿਲਾਵਿਚਿ
ਰਹਾਂ।ਤਾਂਖਾਂਨਬੋਲਿਆ।ਜੋਤੈਂ [illegible] ਕਰਿਜਾਣਦਾ

ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਸਰ ਅੰਤ੍ਰੀਗੋਇ ਕੇ ਰਹੁ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਪੰਜ ਵਰਸ ਪਉਣਾਇ ਬੇਗੀ ਲੇਲਾ ੩੨
॥ ਤੇ ਸਰੀਰ ਛਡਿਕੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵੈਗਾ ॥ ਤ੍ਰੀ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ੍ਰੀਗੋਇ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਅਸੀਂ ਇ
ਸਨੂੰ ਨੀਆਂ ਦੇਵਹਾਂ ॥ ਤੇ ਸੀਤੋ ਇਸ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਇਕਠੀ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ੬ ॥ ॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ॥ਤਾਈ ਮਾਲੋ ਤੇ ਆਂਗੇ ਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਕਥਾ ਰਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰਦੇ ਸਿ
ਨੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਤਾਈ ਮਾਲੋ ਤੇ ਭਾਈ ਆਂਗਾ ਆਏ ॥ ਓ
ਨਾ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ॥ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਕੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸੋ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੋ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਕੈ
ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤਪੁ ਕਰੋ ॥ ਅਗਨਿ ਦਾ
ਤਾਪਨ ਤੇ ਜਲ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸਹਾਰਨਾ ॥ ਤੇ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਨਿ
ਵਾਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਾਂਇਣ ਆਦਿਕ ਬ੍ਰਤ ਕਰਨੇ ॥ ਤੇ ਭੂਮਿ ਦਾ ਭ੍ਰਮਣ ਤੇ ਕੰਦਮੂ
ਲ ਦਾ ਅਹਾਰੁ ਕਰਨਾ ॥ ਏ ਸਭ ਕਠਨ ਕਰਮ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ

ਕਰਣਾ। ਤੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣੇ ਜੋਗਾ ਦਾਨੁ ਇਸੁ ਨਾਲ। ਏਹ ਕਰਮੁ ਸੁਗਮੁ ਹੈਨਿ। ਏਹੁ ਰਾਜ
ਸੀਤ ਪੁਗ ਹੈ। ਅਰ ਫਲੁ ਇਸ ਦਾ ਵਡਾ ਹੈ। ਤੇ ਖੇਚਲਿ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਆਖਿਓਸੁ ਪੁਛ
ਆ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਹੈ। ਜੋ ਪੀਜਿਤਨ ਤਤੇਹਾ ਫਲੁ। ਜੇਵਡੀ ਮਜੂਰੀ ਕਰੇ
ਸੇਵਡਾ ਫਲੁ ਪਾਇਗਾ। ਥੋੜੀ ਮਜੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਥੋੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਗਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਰਮੁ ਸੁਗਮ ਹੈਨਿ। ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਣੇ ਤੇਂ ਫਲੁ ਵਡਾ ਹੈ। ਏਹੁ ਅ
ਸਾਡੇ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਕੈਸੇ ਆਵੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ। ਜੋ ਲਕੜੀਆਂ ਰੋਲ
ਕੜੀਆਂ ਲਿਆਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਪਾਂਡੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਲਿਆਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮਜੂਰੀ ਵਡੀ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਿਨ ਫਲੁ ਥੋੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਲੂਣ ਆਨ ਦੀ ਹਟੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਮਜੂਰੀ
ਓਨਾਂ ਥੀ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਿਨ ਫਲ ਵਧੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਰਾਫ ਤੇ ਬਜਾਜ ਜਉਹਰੀ
ਥੀ ਮਜੂਰੀ ਥੋੜੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਹਜਾਰਾਂ ਦਾ ਵਣਜੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ।

ਤਾਂਨਫਾਬਹੁਤਾਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਜੋਵਪਾਰਮੋਤੀਹੀਰੇਦਾਸੌਦਾਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਸੁਖਾਲਿ ੩੨
ਬੈਠੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਨਫਾਉਨਾਂਨੂੰਬਹੁਤਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਜੋਉਨਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈਸੋ
ਭੀਮੋਤੀਹੀਰੇਦੀਪਰਖਸਿਖਦਾਹੈ॥ਤੈਸੇਹੋਰਭੀਜੋਤਪੁਹੈਨਿ॥ਸੋਸਰੀਰਓਪਰਿ
ਕਸਟਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਗਿਆਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੁੰਦੀ॥ਤੇਕੂਥਾਰੀਕੀਰਤਨੁਦੇਪੜਨੇਸੁ
ਣਨੇਕਰਿ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾਂਉਪਾਸਨਾਂਦ੍ਰਿੜਹੁੰਦੀਹੈ॥ਪਿਛੋਇਸੇਦੇਵਿਚੋਂਗਿਆਂ
ਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਸਾਂਤਕੀਤਪੁਦਿਵਿਚਿਨਫਾਬਹੁਤਹੈ॥ਤਾਂਏਹਿ
ਵਚਨਿਸੁਣਿਕੈਭਾਈਮਾਲੋਪੋਥੀਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਦੀਨਿਸਾਕਰੇ॥ਤੇਭਾਈ
ਮਾਂਗਾਆਸਨਨਾਲਿਬੈਠਿਕੇਸਭਾਈਂਦੂਈਆਂਨੂੰਤੇਓਨਾਂਨੂੰਸੀਰੋਚਿਕੈਸੁਣੈ॥ਤੇਦੋਨੋ
ਮਿਲਿਕੈਫੇਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਨਿ॥ਤਾਂਓਨਾਂਦੀਰਸਨਾਂਖੀਐਸਾਸਭਾਸਿਖਾਂਨੂੰਰ
ਸੁਆਦੈ॥ਤਾਂਜੋਕੋਈਇਸੁਨੇਮਸਭਪਾਪਾਂਦਾਤਿਆਗੁਕਰਨਿ॥ਤੇਪਰਮਾਦੀਕਿ

ਗਤਿਕਰਿਕੈਵੰਞਿਘਾਵਨਿ ਤੇਆਏਗਏਸਾਧਾਂਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲੁਕਰਨਿ ।ਸਾਰੇਦੇ
ਸੁਣਾਕਾਲਿਆਂਹਿਹੋਇਆ।੩॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ।।ਕਾਬੁਧਰੀਆ
ਸਾਧਾਰਿਕੇਬਾਬੇਨੁਮਿਲਿਆ ।ਤਾਂਓਸਿਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜ।ਸਨਮੁਖਕਿਸਨੂੰ
ਕਹਿਦੇਹੈਨਿ ਤੇਵੇਮੁਖਕਿਸਨੂੰਕਹਿਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਵਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਆਪਣੇਪਿ
ਠਿਦੇਦੇਹੈਨਿ ।ਤੇਪੁਨਾਦੇਸਾਂਮ੍ਹਣੇਹੁੰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਸਨਮੁਖਹੈਨਿ ਤੇਗੁਰੂਦੇਦਰਸਨ
ਨੂੰਸਨਮੁਖਬੈਠਿਕੇਤੇਸਬਦਨੁਸਨਮੁਖਿਬੈਠਿਕੇਸੁਣੇ ।ਤੇਆਪਣੇਮਨਦੀਬਿ
ਰਤਦਾਸਾਖੀਹੋਵੈ।੪। ਹੋਰਿਸਾਖੀਆਂਸਨਮੁਖਾਸਿਖਾਂਦੀਆਂਹੈਨਿ ।ਜੋਸਿਕ
ਰਕੇਗੁਰੂਕੇਸਨਮੁਖਹੁੰਦੇਹੈਨਿ ।ਤਾਂਕਾਬੁਧਰਦਾਸਿਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਸਿਖਕੇਹ
ਤੀਆਂਸਾਖੀਆਂਹੈਨਿ ।ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਇਕੁਸਮੈਂਰੀਹੈ ।।ਇਕੁਰਕਰਾਂਹੈ
ਗਾਇਕਾਨੁਦਤਾਂਹੈ।।ਇਕਰਤੁਪੋਥੀਆਂਨੋ ।ਤਾਂਕਾਬੁਧਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਆ

ਸਾਂਨੂਇਸਦਾਅਰਥੁਸਮਝਾਵਣਾ।ਤਾਂਬਾਬਾਜੀਬੋਲਿਆ।ਜੇਏਹੁਜੀਉਕ
ਹੇਨੁਸਾਰੇਜਗਤਿਦੇਸੁਖਮੈਨੂੰਹੀਹੋਵਨੀ।ਤਾਂਇਸਨੂੰਤਾਂਓਹੋਹੋਵਨਿਕੋ।ਜੇਏਨ੍ਹੇ
ਇਸਦੇਕਰਮਾਂਵਿਚਾਰਿਆਹੈਨੀ।ਪਰਜੇਸਭਣਾਂਸੁਖਾਂਨੂੰਆਪਣਾਸਿਰਕਰਿ
ਜਾਂਣੇ।ਤਾਂਸਿਰਦਾਸੁਖਆਪਣਾਂਹੀਸੁਖਭੁੰਚਦਾਹੈ।ਤਾਂਸਭੋਸੁਖਇਸਦਾਹੀ
ਹੋਇਆ।ਤੇਆਪਣੇਪਾਸਿਜੋਕੁਛਪਾਨੂੰਹੋਵਸੁਦੇਵਿਚਿਆਵੈਕੋਈਕਿਤਾਹਿ
ਹੋਵੈ।ਤਾਂਭੀਸਿਰਜਾਂਣਿਕੇਦੇਵਿਖਾਵੈ।ਜੇਕਰਿਸੁਖਹੋਵਸੁਉਸਕਰਕੈਭੀਸਿ
ਖਾਂਨੂਖੁਸੀਕਰੈ।ਏਹੁਤੋਮੈਂਟੀਹੈ।ਕਰਨਾਂਕਿਸਨੂੰਕਾਹਿਦੇਹੈਨੀ।ਜੋਆਪਭੀ
ਪੰਨਕਰਿਕੈਨੀਵਾਂਹੋਵੈ।ਬ੍ਰਪਕਰਿਕੈਨੀਵਾਂਹੋਂਦੇ।।ਵਿਦਿਆਕਰਿਕੈਨੀਵਾਂਹੋ
ਵੈ।ਅਸਵਾਬਾਂਕਰਿਕੈਨੀਵਾਂਹੋਵੈ।ਤਾਂਓਸਨੂਆਪਣੇਛੋਟੇਭਾਈਕੇਪੁਤ੍ਰ
ਲਿਆਂਈਜਾਂਣੈ।ਓਸਦੇਨਾਲਿਸਮਾਇਣਾਕਰੈ।ਗਾਰਬੁਨਾਂਕਰੈ।ਏਹੁਕਰਣਾਂ

।ਤੇਮੁਣਤਾਂਇਸਨੂੰਕਹਿਦੇਹੈਂਜੀ।ਜੋਆਪਬੀਰਤੁਲੰਕਾਰਿਕੈਕੇਬ੍ਰਪਰਕਾਰਕੈਕੇਵਿ
ਦੀਆਕਰਿਕੈਵਡਾਹੋਂਦੇ।ਤਾਂਸੁਣਿਕੈਦੋਖਿਕੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਂਦੇਹੈ।ਆਖੇਪਿੰਨੁਵਾਹਕੁ
ਰੂਹੈਐਸੇਭੀਜਿਖਕੀਤੇਹੈਸੁ।ਜੀਵੈਆਪਣੇਪਿਤਾਦਾਤੇਗੁਰਾਂਦਾਜਸੁਸੁਣਿ
ਕੈਕੋਈਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਂਦੇ।ਜਿੰਦਾਕਿਸੇਕੀਨਾਂਕਰੇ।ਤੇਉਪੋਥੀਆ
ਇਸਨੂੰਆਖਦੇਹੈਜੀ।ਜੁਆਪਣੀਬ੍ਰਿਪੈਤੇਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਾਂਦਾਇਤਿਸਾਰਸਭਨਾਂ
ਨੂੰਉਪਦੇਸਿਕਰੇ।ਪਰੁਜੋਸਤਿਕਾਰਿਕੈਮਾਂਨੈਉਸਨੂੰਫਰਿਭੀਉਪਦੇਸਿਦੇਂਦੇ।
ਪਰੁਜੋਨਾਮਨੇਉਸਿਦੇਨਾਲਿਹਠੁਨਾਕਰੇ।ਜਾਂਹੈਨੁਇਸਦੀਪਾਕਥਾਪਿਨਹੀ
ਉਪਕਾਰਕਰੇ।ਜਾਦਇਹੁਵਚਨੁਭਾਈਕਾਕੁਸੁਣੇਤਾਂਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਿਵਰਤਾਣਿ
ਲਗਾ।ਤਾਂਉਸਦਾਭੀਉਪਕਾਰੁਹੋਇਆ।ਹੋਰਨਾਂਸਿਖਾਂਦਾਭੀ।ਜਿਸਦੇਮਿਲਣਿ
ਕਰਿਉਪਕਾਰੁਹੋਇਆ।੨੯।। ।ਸਾਖੀਆਂਤੇਵਡੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਤੀਆਪਕੀਆਂ

ਤੋਈਆਂ।ਅਗੋਚਰਉਪਦੀਪਉੜੀਚਲੀ।੧੪। ।ਭਗਤੁਜੋਤੁਗਾਤਾਉ
ਹਰੀਜਾਪੂਦਸੀਸੇਦਕਾਆਦੈ।ਸੀਹਂਉਪਾਲਿਜਾਂਣੀਐਗਾਜਣੁਉਪਭੁਸਤਿਕੁ
ਕਤਾਦੈ।ਐਲੁਸੀਹਾਂਦੀਚੀਆਖੀਐਭਾਗੀਰਥਕਾਲੀਕੁਣਾਦੈ।।ਜੀਤਾਂ
ਪਾਦਭਲਾਬੂਨ੍ਭਾਈਬੁਢਾਇਕੁਮਨਪਿਆਦੈ।ਫਿਰਹਂਖਹਿਰਾਜੋਪਸਿ
ਖਨੀਦਈਕੁਰਸੋਦਿਕਆਦੈ।ਕੁਜਨੁਨਾਤੇਲੁਪਾਰਿਨੈਕੁਰਿਸਿਖੀਕੁਰਗੀ
ਖਸੁਣਦੈ।ਨਾਈਥਿਕੂਦਖਾਣੀਐਸਾਤਿਕੁਰਸੋਦਿਕੂਟੰਬੁਤਰਾਦੈ।ਕੁ
ਗਮਖਸੁਖਫਲੁਅਲਖਲਖਾਦੈ। ।ਤਿਸਦਾਦੀਚਾਰੁ।੧੫। ਭਗਤਾ
ਓਹਗੀਤੇਜਾਪੂਦਸੀਖੜੀਆਸਿਨ।ਜਾਬਬਾਬੇਜੀਦਓਨਾਂਦਰਸਨਕੀਤਾਤੇ
ਖਿਕੈਬਹੁਤਪਸੰਨਹੋਏਤਾਂਓਨਾਂਨੇਆਰਦਾਸਿਕੀਤੀਮਹਾਂਰਾਜਜੋਹਰੂਤੇਦੇਖੂੰ
ਆਪਿਕਾਗੀਹੋਨਿਓਨਾਂਦਾਤਾਂਦੀਦੀਆਕਰਕੇਗੀਆਂਨਕਰਕੇਉਪਾਰਿਹੋ

ਇਆ।ਪਰੁਅਜੀਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਿਕਛੁਨਹੀਜਾਣਦੇ।ਆਖਾਂਦਾਉਪਾਰਕਿਤੋਕਰਿ
ਤੇਵੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਤੁਸੀਆਨੁਪਾਂਦੇਕਰਮਾਂਦਾਤਿਆਗੁਕਰੋਤੇਸਿਖਾਂ
ਦੀਟਹਿਲਕਰੋਤਾਂਤੇਰਾਸਾਰਾਭੀਕਾਰਿਆਆਣਿਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਪੁਛਿਆ
ਜੋਅਨੁਪਾਂਦੇਕੈਣਕਰਮਹੈਨਿ।ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਜਣਾਂਈਐਜੀ।ਤਾਂਬਾ
ਬੇਬੋਲਿਆਚਾਰਿਸਾਖੀਆਂਅਨੁਪਾਂਦੀਆਹੈਨਿ।ਇਕਤਾਂਈਰਖਾਪਰ
ਰਕਿਸੇਨਾਲਿਬਖੀਲੀਕਰਨੀ।ਜੋਸਭੋਪਦਾਰਥਤੇਸਭਤੇਗੁਣਹਿਮੈਬੇਗੈਰ
ਹੋਨਿ।ਪਰੁਜੋਕਿਸੇਹੋਰਸਿਤੇਰੈਹੋਵਨਿਤਾਂਕਿਛਾਪਸੰਨੁਨਾਹੇਹੋਵਨਾ।ਸਭਨਾਂਨੂੰ
ਆਪਣਦੇਸੈਹੀਜਾਣਨਾ।ਤੇਦੂਜੀਅਕਰਣਹਉਮੈਕਰਣੀ।ਜੋਆਪਥੀ
ਘਟਦੇਖਣਤਾਂਓਸਜਾਨੁਬੁਧਨਾਂਦੇਵਣੀ।ਓਸਨੂੰਹਸਣਾ।ਤੇਹਉਮੈਕਰਣੀ
ਜੋਮੈਜੇਹਾਕੋਈਨਾਹੀ।ਤੇਤੀਜੀ ... ਕਿਸੇਪਰਵੈਰ।

॥ ਜੇਕੋ ਓਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਸਹਾਰ ਨਾ ਸਕਦਾ ਹੀ ॥ ਸਗੋਂ ਓਸ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ੩੬
ਕਰਣੀ ॥ ਜੋ ਓਹ ਭੀ ਮੇਰਾ ਬਰਾਬਰਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਜੇ ਆਪਣੇ ਸਿਆਂ ਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗਰਬ
ਕਰਣੇ ਈਰਖਾ ਕਰਣੀ ॥ ਸੁ ਮੇਰੇ ਵਿਚਿ ਵਡੇ ਗੁਣ ਹੈਨਿ ॥ ਓਹ ਰਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤੇ ਚ
ਉਥੀ ਹਠ ਬਿਤਿ ਆਗੋਂ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸੁ ਮੰਨੇ ਨਾਂਹੀ ॥ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਜੋਗੀ ਹਠ ਕਰਕੈ
ਕਹਿਣਾ ॥ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਸਾਖੀਆਂ ਮਨਮੁਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਨਿ ॥ ਇਨਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗੁ ਕ
ਰਣਾ ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਜਾਣਿ ਕੇ ਪਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗਤਿ ਕਰਕੈ ॥ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲਿ
ਵਰਿਖਾਂ ਵਣਾਂ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰ ਤੇ ਓਹ ਰੀਤਿ ਤੇ ਜਾਪੁ ਵਸੀਦਾ ॥ ਇਸੇ ਕਾਰਿ ਕਾਲਿਆਂ ਹੈ
ਇਆ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ॥ ਸੀਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾ ਣਦੇ ਨੈ ਭਾਈ ਜਾਹਰੇ
ਤਾਏ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਸ ਸਿਨਿ ॥ ਜਾਬ ਬਾਬੇ ਦਾ ਓਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਅਰਦਾਸਿ
ਕੀਤੀ ॥ ਜਿਸ ਕਰਕੈ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਕਰੀਐ ॥ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਦਾਰਥ

ਅਸਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਨਿ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ। ਏਹੁ ਜੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਨ ਤੇ ਚਾਰੋ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ। ਵਵਾ ਵਾਸਦੇਵ। ਹਾਹਾ ਹਰਿ
। ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦੁ। ਰਰਾ ਰਾਮੁ। ਏ ਇਕਿ ਵਰਗੀ ਦੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਣੇ ਕਰਿ ਚਾਰੋ ਅਉਤਾ
ਰਾਂ ਦਾ ਜਾਪੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਦਾ ਏਹੁ ਅਰਥੁ ਹੈ। ਜੁ ਵਾਹ ਜਾਂ ਅਚਰ
ਜ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਸਤਿਆ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਜਾਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨਿ। ਤੇ ਓਸ
ਨੂੰ ਜਾਣਿ ਨ ਸਕੀਐ। ਤੇ ਗੋਇਨਾਂ ਨੁ ਅੰਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਗੋਇਨਾ ਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ
ਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਐਸੀ ਜੜ੍ਹ ਆਨਿ ਤਿ ਦੇਹਿ ਨੂੰ ਜੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਓਸ ਦਾ
ਨਾਮੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਹੈ। ਓਸ ਦੇ ਜਪਣੇ ਅਰੁ ਜਾਣਨੇ ਤੇ ਚਾਰੋ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ [illegible] ਵਾਹਗੁਰੂ ਆ

੮ ਦੇਹ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਤਿਆਂ ਵਿਖੈ ਪਏ ਭਾਸਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਨਾ ਦੇਹ ਕਾ ਪਰਮਾਣੂ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਮੈਂ ਅਗਨਾਂ ਹਾਂ। ਜਲ ਦਾ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇਹ ਕਾ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਭੂਮਾ
ਪਰਮ ਦੇਹ ਕਾ ਹੈ। ਏਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਜਬ ਦੀ ਚਾਰ ਭੂਤ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂ ਹੈ
ਤਾਂ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਉਰੀਂ ਈ ਕਾਲਾ ਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਪਿਛੇ ਦੇ ਕਰਮ ਭਾਣਿ ਕੋਲ
ਤਾਂ ਹੋਂ ਤੇ ਭਾਣਿ ਦੇ ਅਗੇ ਕੋ ਗਾਂਗਾ ਦੈ ਕਾਲ ਸਾਤ ਤਿਹਾਇਆ ਬਾਣੁ ਜੇ ਏਹੀ ਪਰਮਾਸ ਕੂ
ਜਾਣਿਤਾ ਹੈ। ਏਹੀ ਜਲ ਨੂੰ ਜਾਣਿਤਾ ਹੈ। ਏਹੀ ਚੇਤਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਏਹ ਚੈ
ਤਨੂੰ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਛਤੀਆਂ ਮਿਤ ਬਾਸਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਬਾਸਨਾਂ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਏਹੀ ਖਾਂਦਿਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਆਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਕੋਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਚ ਕੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ। ਜੇ
ਏਹੋ ਪਾਇ ਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣਾਂ ਦੂ ਕਥਾ ਤਾਂ ਤੇ ਲਿਖੇ

ਹੁਏਹੈਨਿ।ਕਰਗਤਾਂਸ੍ਰੁਤੀਆਨੰਦਨਹੀਜੋਏਹੋਸੁਣਿਦਾਪ੍ਰਤਿਦਾਹੈਤਾਂਇਸਨੂੰਹੀ
ਆਨੰਦਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਆਨੰਦਭ੍ਰਮਤੀਏਹੀਹੈ।ਜੋਭ੍ਰਾਪਿਦੇਰੋਗਿਕਾਰਿਕੈਆਪਨੂੰ
ਸਰੀਰਤੇਭਿੰਨੁਜਾਂਣੇ।ਤਾਂਏਹੀਪਰਮਾਨੰਦਸੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਜੋਆਪਨੂੰਸਰੀਰਤੇਨਿਆਂ
ਰਾਜਾਂਣੇਗਾਤਾਸਰੀਰਦੇਰਸਾਂਦ੍ਵਸਤੇਪਾਪਨਾਕਰੈਗਾ।ਜੈਸੇਨੂੰਲਕਮਲੁਮੈਂਹ
ਤਾਹੈਤੇਪਿਆਂਨੂੰਉਸਕਾਸੂਰਜਦ੍ਵਲਿਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਜਲਕਾਉਸਨੂੰਸਪਰਸਨਹੀ
ਹੋਤਾ।ਤੈਸੇਪਰਮਾਨੰਦਵਿਚਜਗਤਿਦੇਰਹਿਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਓਆਂਨੂੰਛਨਾਂਦਾਆਤ
ਮਾਂਵਾਲਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਹਦੇਹੁਪਾਂਸੁਪਾਂਦਾਹਰਖਸੋਗਨਹੀਕਰਦੇ।ਤੇਵਰਤ
ਣਿਓਰਿਆਗਿਆਨੀਆਂਦੀਆਂਈਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਜਗਤਿਨੂੰਸੁਪਨਵਤਿ
ਜਾਂਣਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਓਨਾਂਨੂੰਬੰਧਨਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਤੈਸੇਹੀਰਾਈਪਾਉਂਦ੍ਵਰਤਣਾਲਗਾ
।ਆਪਿਭੀਉਧਰੇਤੇਸਭਸੰਤਬੰਧੀਆਂਦਾਭੀਉਧਾਰੁਕੀਤਾ॥੧੨॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਆਲੂ ਸਾਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੈ ਪਾਸਿ ਆਇ ਕੈ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਕੀਤੀ॥ ਜੋ ਅਸੀ ਨਉ ਤਕਰੀਮ ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸਿ ਕ
ਰੋ ਜੋ ਸੁਕਾਰ ਅਸਾਡਾ ਏਥੇ ਭੀ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਉਜਲਾ ਮੁਖ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਭਾਈ ਆਲੂ ਦੇਹ ਅਨਿਤ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ
ਬਿਨਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨਿ॥ ਤੇ ਆਤਮਾ ਅਸਾਤ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਕਿਸੈ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮਰਦਾ ਨਹੀ
॥ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਨਿਆਸਮ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਭੀ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਜਾਣਿ ਕੈ ਕਰੀਏ॥ ਤਾਂ ਗੀਜਾਂ
ਨਭੀ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਵੈ॥ ਏਹੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਨ ਉਪਭੀ ਕ
ਰੀਐ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਭੀ ਕਰੀਐ॥ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਬਿਨਸਨ ਦਾ ਸਹਸਾ ਨਾਂ ਕਰੀਐ॥ ਜੋ
ਤੀ ਨਬ ਤਾਂ ਇਕਠੀਆਂ ਹੋਈ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਗੀ ਭਾ ਬਿਨਾਸਿ ਦਾ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਸਾਂ ਜੋ ਸੂ
ਸਨਾਂ ਪੂਰੇ ਹੋਇ ਗਏ ਹਨਿ ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜੋ ਸਾਖੀ ਤੇ ਸਗੀ ਭਾ ਗਿਆਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਹਾ

ਜਾਂਗਾਹੰਦੀਹੈ॥ਤੀਸਰਾਜੇਸੁਤੀਰਗਬੋਲੀਕਰਿਪ੍ਰਾਂਣਜਾਂਦੇਹਨੇਹੀਹੈਸੀ॥ਜਾਂਚਿਤੁਬੋਲੀ
ਕੈਉਪਲਗਦੀਹੈਤਾਂਪ੍ਰਾਂਣਉਦਾਆਤਿਸਹੰਦਾਹੈ॥ਜੇਏਹਤੀਨੇਇਕਠੇਨਾਹੋਵਨਿਤਾਂ
ਆਪੁਕਾਲਾਇਸਦੀਰਛਿਆਕਰਦਾਹੈ॥ਪਰਆਪਿਉਪਾਕਰਿਸੈਨਾਲਿਨਾਕੀਤਾ॥ਜੇਨੁ
ਪਰਵਹੁਰਾਆਇਬਣੈਤਾਂਬਹੁਤਿਆਂਬੋਲੀਆਂਦੀਸੰਕਾਨਕੀਜੈ॥ਤੇਜੋਗੁਲਿਖਰਿ
ਲਿਆਵਦੀਐਸੋਸਿਖਾਂਸਾਧਾਂਨਾਲਿਵੰਡਿਕੈਖਾਈਐ॥ਤਾਂਤਾਈਆਪੁਅਕਾਲਇਸ
ਦੀਕਾਰਿਲਗਾਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਤਾਈਆਪੁਦੀਵੰਡਿਖਾਂਵਦਿਕਾਰਿਕਾਰਿਆਂਹੋ
ਇਆ॥੨੧॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਕਿਦਾਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਸ
ਰਣਿਆਇਆ॥ਕੇਸਾਰਾਜਗਾਤਿਕਾਂਮਕੂਪਾਵਿਚਿਪਾਇਆਜਲਦਾਹੈ॥ਕਿਵੈਮੈਨੂ
ਉਸੀਰਖਿਆਹੈ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੇਵੈਬਾਂਨਿਨੁਅਗਾਨਿਲਗਦੀਹੈਤੇਅਗਾਬ
ਨਸਤੁਦਕੌਦੀਵਿਚਿਜਾਇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਦੀਹੈ॥ਤੈਸੇਜਗਾਤਿਵਿਚਿਕਾਂਮਕ

ਰੋਗੁ ਧਿਰਕਾਤਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਸੋ ਸੀਤਲ ਹੋਵਦੇ
ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਜੋ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚਿ ਡੁਬਕੀ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਿਨਾ
ਦਾ ਮਨੁ ਭੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਸੇ ਸੋ ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਿਦਾਰੀ ਜੋ ਕੁਸਟ ਆਗਤੁ
ਜੀ ਦਾ ਵਚਨੁ ਫਿਰਿ ਜੁ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦਾ ਉਪਾਉ ਹੋਇਆ। ੨੧॥ ।ਸਾਖੀ ਤੇ ਚਲੀ
ਨ ਦੀਪਾ ਜਾਤਿ ਦਾ ਦੇਉ ਤੇ ਨਗਾਈ ਨੂੰ ਦਾਸੁ ਤੇ ਬੂਲਾਤੀ ਨੇ ਕੁਸਟ ਆਗਤੁ ਜੀ ਪਾਸਿ
ਆਏ ਕਰਿ ਕਹਿਓ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਾ ਅਕਨੁ ਬੀਰਖੀਏ। ਤਾਂ ਵਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀ
ਦਾਨ ਕਰੁ ਦੀ ਭਗਤਿ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ
ਸੁਣਾਈਐ ਭਗਤਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜਿਤ ਸਾਮ
ਹੰਕਾਰ ਜਾਇਆ ਉਤ ਪਾਤਿ ਕੀਤੀ ਤੇ ਓਸ ਨੂੰ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਨਾਂਗੀਆਂ ਨੂੰ

ਉਤਿਪਾਤਿਭੀਕਰਾ ।ਤੇਆਪਣੇਅਧੀਨਕਰਿਕੈਏਨਾਂਨੂੰਭਰਮਾਇਆ ।ਤੇਚਾਰਿਦੇਵਤੇਆਪਣੇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਣੇਵਾਸਤੇਕੀਤੇ ।ਤਿਸਿਪੁਰਖਤੋਇਕਾਇਸਰੀ । ਜੋਏਨਾਂਚਹੁਵਿਚਹੁਏ
ਕਦੀਭੀਸਰਨਿਜੋਆਵੈਸੋਮੈਨੂੰਆਇਮਿਲੈਗਾ ।ਇਕੁਬੈਰਾਗੁ ।੧। ਦੂਜਾਜੋਗੁ ।
੨ ।ਤੀਜਾਗਿਆਨੁ ।੩। ਤੇਚਉਥੀਭਗਤਿ ।੪। ਪਰੁਏਚਾਰੇਤੇਜੋਕੁਤੇਰੀਆਂਨੂੰਏ
ਹਤੀਨਭਪਾਰਖਹੈਨਿ ।ਜਿਨਾਂਨੂੰਸੰਗਦੇਬਾਲਕੇਤੇਮਾਇਆਭਰਮਾਇਲੈਂਦੀਹੈ ।ਪ
ਰਭਗਤਿਅਹੰਕਾਰਦੀਘਾਤਿਬਿਤਾਇਸਰੀਹੈ ।ਤੇਮਾਇਆਨਟਣੀਹੈ ।ਤਾਂਭਗਤਾਂ
ਨੂੰਮਾਇਆਨਹੀਮੋਹਿਸਕਦੀ । ਹੋਰਨਾਂਕਰਮਾਂਨੂੰਮੋਹਿਲੈਂਦੀਹੈ ।ਤਾਂਜਿਨਾਂਸਿਖਾਂਆ
ਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੋਮਹੰਕਾਰਜਾਇਨਾਂਚਹੁ ।ਹੰਦਾਸਰੂਪਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਕਹੀਐ ।ਜੋ
ਅਸੀਸਮਝਿਕੈਜਿਨਾਂਦੀਸਰਨਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਐ ।ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦੁਜੀਬੋਲੇ ।
ਜੋਵੈਰਾਗੁਭੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ ।ਇਕਾਇਹਹੈ ਜੋਪਰਵਾਰਥਸਰਬਤੇਜਾਨਿਸਾਭਿਤੀਆ

ਰੀ ਕਰਨਾ। ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਾਸਤੇ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਬੈਰਾਗੁ ਏਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਥੀ
ਜੋ ਸੁਣੀਆ ਹੈ ਜੋ ਜਗਤਿ ਅਨਿਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਿਦੈ ਕਰਿ ਕੈ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚਿ ਲੀਨ ਨਾ ਹੋਵ
ਣਾ। ਤੇ ਵਰਤਣੇ ਮਾਤ੍ਰ ਵਰਤਣ ਕਰ ਲੇਵਣੀ। ਤੇ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਭਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਣੇ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ
ਕਸਰਤਿ ਜੋ ਗੁਰੁ ਹੈ। ਜੋ ਅਸਟਾਂਗ ਜੋਗ। ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਥੀਆ ਆਦਿਕ ਕਰਣੇ। ਦੂਜਾ ਏਹੁ
ਜੋ ਗੁਰੁ ਹੈ ਮਨ ਨੂੰ ਵਾਸਨਾਂ ਥੀ ਰੋਕ ਕਰਿ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਭਜਨ ਸਬਾਰਿ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ। ਤੀਜੇ
ਆਂ ਨਤੀ ਦੇ ਭਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਣੇ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਥੀ ਜੋ ਸਮਾਸੀਆ ਹੈ ਜੋ ਜਗਤਿ ਸੂਤ ਹੈ
। ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਹੀ ਸਰਬ ਵਿਚਿ ਸਤਿ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਬ ਵਿਖੈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਣਿ ਕੈ
ਰਾਗੁ ਦ੍ਵੈਖ ਦੂਹਾਂ ਮੈਲਾਂ ਰਿਦੇ ਥੀ ਧੋਵਣੀ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਸਰਵ ਨਿਰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਜੋ ਸੁ
ਣਿਨਾ ਅਰੁ ਕਮਾਵਣਾਂ ਏਹੁ ਏਕ ਭਗਤਿ ਹੈ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਨੌ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਗਤਿ ਹੈ। ਤੇ ਭਗਤਿ ਏਹ
ਹੈ। ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਿਨਾਂ। ਆਪਨੂੰ ਸੇਵਕੁ ਜਾਣਿਨਾ। ਤਨ ਮਨ ਧਨੁ ਸਭ

ਵਾਹਗੁਰੂਨੂਸਉਪਿਛਡਣਾ।ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੇਰਾਖੋ।ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆ
ਮਾਨੈਮਾਥੈ।ਉਸਤੇਚਉਗੁਣਾਕਰੇਨਿਹਾਲਿ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲਿ।ਤਾਂ
ਤੇਏਹੁਬਚਨਸੁਣਿਕੈਸਭੈਸਿਖਨਗਾਇਣੁਦਾਸਥੀਆਦਿਕਾਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲ
ਕਰਨਿਲਗੇ।ਤੇਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਨਾਲਿਹਿਤਕੀਤੋਨੇ।ਸਭਨਾਂਦਾਉਧਾਰੁਹੋਇਆ।
੧੨॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ।ਭਾਈਲਾਲੂਬੂਧਵਰਤੇਤੇਢੁਰਗਾਤੇਜੀਵੰ
ਦਾਜੁਗੁਰੂਅੰਗਦਿਜੀਦੇਆਏਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੋਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਿ
ਉਕਰਿਹੋਵੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਪਰਉਪਕਾਰੁਦੇਸਾਂਹੋਰਕੁਦਿਨਰੀ।ਪਰਉ
ਪਕਾਰਕੀਤਿਆਂਪ੍ਰਕਾਰਦਾਹੈ।ਇਕਜੋਆਪਣੇਪਾਸਿਪਦਾਰਥਹੋਵਨਿ।ਸੋਆਪ
ਭੀਜੁਗਾਤਿਨਾਲਿਵਰਤਨਾਂਤੇਨਾਲੇਗਰੀਬਾਂਨੂਅਨਾਥਾਂਨੂਭੁਜਨਵਾਲਿਆਂਨੂਵੰਡਿਖ
ਵੀਐ।ਬਹੁੜੋਜੋਆਪਣੇਸਰੀਰਥੀਕਿਸੇਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲੁਕਰੀਐਤੇਗਸਨਾਂਕਰਕੈ

ਭੀਜੇ ਵਚਨੁ ਮੰਨੀਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਭੀ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੀਐ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਆਂ ਗੀਆਂ ਨਾਥੀਆਂ ੫੩
ਨਭੀ ਰਿਸਾਨਾ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਚੈ। ਤੇ ਮਾਨਿ ਕਰ ਕੈ ਤੀ ਸਭ ਸਦਾ ਭਲਾ ਮੰਗੀਐ ਤਾਂ
ਮਹਾਸਿਖੁ ਐਸੇ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦਾ ਏਸੇ
ਸੇਵਾ ਟਹਿਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ।੨੩॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ਜਗਾਜਾ
ਤਿ ਪਰਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਇਆ। ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈ ਘ
ਰਬਾਰ ਛਡਿ ਕੈ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂ। ਤਾਂ ਉਸਿ
ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘਾਰਿ ਬੰਧਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ਦਾ ਤਿਆਗੁ ਕਰਿ
ਆਂਦੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ੍ਰਿਆ ਮੈ ਭੁ ਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਨਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਗਿਰਹੀ ਏਤਿ
ਆਂ ਤੇ ਘਾਰਿ ਛਡਿਆਂ ਉਧਾਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਹਟੀਆਂ ਤੇ ਕਿਉ ਸਗਾਤ੍ਰੀ ਹੋਹਿ
ਗਨਿ॥ ਜੈਵੈ ਕਵਲੁ ਵਿਚਿ ਹੀ ਜਲ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੁ ਰਨਾ ਵਾਲਿਆਂ ਪੀਆਂ ਨੂੰ ਰਖਦ

ਹੈ।ਤੈਸੇਕਲਜੁਗਮਹਿਵਿਚਿਜੋਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗਾਹਕਹੋਵੈਨਿ।ਤੇਕਾਲੁਕੋਨਾਮਿਤਿਸੇਵਾਟਾਹਿਲੁ
ਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਜੇਫਕੀਰੁਹੋਇਕੈਰਿਜੈਬੀਲੈਖਾਵੈਗਾ।ਤਾਂਆਪਣੇਤਪਦਾਬਲੁਹਰਿਨਾਂਨੂੰਦੇ
ਹਿਦੇਵੈਗਾ।ਤੇਜੋਗੁਰਸਤੀਹੋਇਕੈਭਗਤਿਕਰੇਗਾ।ਜਿਹੁਡੀਉਸਤਕਰਹੇਗੀਤੇਜੋਸੁ
ਆਪਸਤਿਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰੇਗਾ।ਜਿਹੁਡੀਉਜਨੁਫਲੁਪਾਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਗਊਨੁਕੋਈ
ਘਾਸਅਗੁਖੋਇਰਿਖਵਾਇਦਾਹੈ।ਤਾਂਉਸਿਦਾਦੁਧੁਹਿਲੈਦਾਹੈ।ਤਾਂਤਾਈਜਗ
ਵਿਚਿਜੋਗੁਰਸਤਿਦੇਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰੇ।ਉਸਦਾਉਪਕਾਰਭੁਇਸੇਕਰਹੋਇਆ
॥੨੫॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਖਾਂਸਤੇਭਾਈਆਈਆਂਦੇਨੋਪਿਉਪੁਤ
ਹੈਸਿਨਿ।ਤੇਕੋਇਵਿਚੁਕੁਝੁਰਾਗੀਪੜੀਹੈਸੀ॥ਇਹਿਭੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਸਗਨਿਕਾ
ਏ।ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਕੋਈਐਸਾਗਿਆਨੁਕਹੀਐ।ਜੈਸੁਵਿਚਿਸਭਤੇਗਿਆਨੁਪਾਪ
ਤਿਹੋਵਹਿ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਹੰਗਾਜਦੇਭਗਤਿਸਭਨੂੰਸੁਣਨਾਗੁਣਾਹਿਹੈ।

ਤਾਂਓਨਾਂਕਹਿਆਭਗਤਿਕਿਤਨੇਪ੍ਰਕਾਰਦੀਹੈ।ਤਾਂਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤਿਨਪ੍ਰਕਾਰਦੀ
ਭਗਤਿਹੈ।ਪ੍ਰਿਥਮੇਨਉਧਾਭਗਤਿਹੈ।ਦੂਜੇਧਿਆਂਭਗਤਿਹੈ।ਤੀਜੇਪਰਾਭਗਤਿ
ਹੈ।ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੋਜੀਖੋਲਿਕੈਤਿਨਾਂਹੀਭਗਤਾਂਦਾਸਰੂਪਕਹੀ
ਐ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਨੌਧਾਭਗਤਿਨੌਪ੍ਰਕਾਰਦੀਹੈ।ਪਰਜੋਨਵਾਂਵਿਚੋਇਕ
ਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਸੋਭੀਕਾਹਲਿਆਂਨੂੰਕਰਦੀਹੈ।ਜੋਨਵਾਂਪ੍ਰਕਾਰਾਂਦੀਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਵੈਤਾਂਵਾਹਗੁਰੂਵਿਚਿਮਿਲਾਇਦੇਂਦੀਹੈ।ਪ੍ਰਿਥਮੇਏਹੁਭਗਤਿਹੈ।ਜੋਸ
ਤਿਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਸਰਧਾਸਹਿਤਸ੍ਰਵਨਿਕਰਨੇ।ਦੂਜੀਏਹੁਭਗਤਿਹੈਜੋਆ
ਪਰਥਾਕੀਰਤਨਕਰਨਾ।ਤੀਜੀਏਹੁਭਗਤਿਹੈ।ਜੋਰਾਂਮਨਾਂਮਬਿਨਾਂਆਪਣੇ
ਸਾਆਂਨਾਂਭੁਲਾਵਣਾ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਨਕਰਨਾਂ।ਚਉਥੀਏਹੁਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ।ਤੇਸੰਤਾਂਦੇਚਰਣਧੋਵਣੇ।ਤੇਸੰਤਾਂਨੂੰਪਾਣੀਪਖੇਤਂ

ਪੀਚੀਟਹਿਲਕਣੀ॥ਪੰਜਵੀਸੰਤਾਂਸਾਧਾਂਨੂੰਉਤਮਭੋਜਨਾਂਦੀਬਸਤ੍ਰਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰ
ਨੀ॥ਛਿਵੀਗੁਰਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦੀਗੁਰਾਂਦੇਦੁਆਰਾਂਦੀਸਦਾਬੰਦਨਾਂਨਮਸਕਾਰਿਕ
ਰਨੀ॥ਪਰਦਖਣਾਕਰਣੀ॥ਸਾਤਵੀਭਗਤਿਆਪਿਨੂੰਦਾਸਜਾਣਿਣਾ॥ਤੈਮਹਾਂ
ਰਾਜਨੂੰਸੁਆਮੀਜਾਣਨਾਂ॥ਸਭਤਨੂੰਮਨੂੰਧਨੂੰਪਰਮੇਸਰਿਦਾਜਾਨਣਾ॥ਅਠਵੀ
ਏਹਭਗਤਿਹੈ॥ਜੋਮਹਾਂਰਾਜਨੂੰਆਪਣਾਸਖਾਮਿਤ੍ਰਜਾਨਣਾ॥ਤੈਮਹਾਂਰਾਜਨੂੰਸੁਆ
ਮੀਜਾਨਣਾਂ॥ਸਭਤਨੂੰਮਨੂੰਧਨੂੰਪਰਮੇਸਰਿਦਾਜਾਨਣਾ॥ਅਠਵੀਏਹਿਭਗਤਿਹੈ
ਜੋਮਹਾਂਰਾਜਨੂੰਆਪਣਾਸਖਾਮਿਤ੍ਰਜਾਨਣਾ॥ਜੋਮਿਤ੍ਰਦਾਭਲਾਚਿਤਵਤਾਹੈ॥ਤਾਂ
ਮੇਰੇਮਹਾਂਰਾਜਾਮਿਤ੍ਰਹੈਨਿ॥ਜੋਕਰਨਿਗੇਸੋਮੇਰਾਭਲਾਹੀਕਰਨਿਗੇ॥ਤੇਨਾਂਵੀਏਹੁ
ਭਗਤਿਹੈ॥ਤਨੂੰਮਨੂੰਧਨੂੰਸਭਿਵਾਹਗੁਰੂਜੀਉ[illegible]ਪਰਣਾ॥ਆਪਣਾਕੁਛਨਜਾ
ਣਨਾ॥ਇਹੁਨਉਵਾਂਭਗਤਿਹੈ॥ਬਹੁਤੇਪ੍ਰੇਮਾਂਭਗਤਿਕਹਿਤੇਹੈ॥ਜੋਸੋਬਿ

ਛਕਾ ਫਲੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਵਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸਉ ਕਉ ਜੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੀ ਪੀੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸਉ ਮੁਖ
ਟਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਬ੍ਰਿਛ ਕੇ ਬੀਚ ਰੀਰਸੁ ਲੇਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ ਤੈਸਉ ਲਾਭੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੂਦ੍ਰ
ਉ ਸਦਾ ਮਿਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜੋ ਮਹਾਂਰਾਜ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈਂ ਜਿਸ ਏਹੁ ਉਨ ਕੇ ਲੱਛਨਿ ਹੈਂ ਜਿ
ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਭੁਚਨੁ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਿ। ਅਭੁ ਉਭੇ ਸਾ ਮਿਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਤਾਂਤੇ ਉਨਕਾ ਮੁ ਖਾਇਥ
ਜੈਸਾ ਵਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਜੋ ਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਦਾ ਪੀਤਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਅਠਭੁ ਵਿਚੇ ਅਹਾਰ ਪਾਟਿਤਾ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ। ਤਾਂਤੇ ਉਨਕਾ ਮੁਖ ਪੀੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਜੋ ਉ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸੰਕੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਉ ਤ
ਉ ਉਨ ਕਾ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਣਿ ਕਾਰਿਮੁ ਖਲਾ ਲੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭੂਮਿ ਜਿਸ ਟਾਂ ਉਨ ਕੇ ਬੀਚ ਆਂਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੀਆਨ ਕੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਉਨ
ਕਉ ਹੋਇਆ ਵਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਉਹ ਜੋ ਉਨ ਗੀਆਨ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਉਤਿ
ਉ ਪਰਾ ਭਗਤਿ ਆਂਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਉ ਜੀਉ ਅਭੇਈ ਸਰਮੈ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ

ਦਤੀਹੈ। ਸੋਈਸਤਾਚਿਤਿਆਨੰਦਰੂਪਈਸਰਹੈ। ਜੋਈਸਾਤਿਚਿਤਿਆਨੰਦਰੂਪਜੀ
ਵਹੈ। ਪਰੁਏਤਾਕੁਭੇਦੁਹੈ ਸਰਿਕੰਮਤਾਅਰੁਨਿਰਕੰਮਤਾਕਾ। ਜੀਉਆਵਿਆਂਨੁ
ਕਰਿਸਾਰਿਕੰਮੀਹੈ ਈਸਰਗਿਆਨਕਰਿਨਿਰਕੰਮੀਹੈ। ਸੋਕੰਮਨਾਅਗਿਨਕੰਮ
ਤਾਦੇਦੈਂਕਲਪਾਤਿਹੈ। ਜੋ ਈਸਰਨਿਰਕੰਮਤਾਕੇਭੇਦਕੀਤਿਆਗਿਰੇਦੇਅਰਜੀ
ਉਸਾਰਿਕੰਮਤਾਕਾਤਿਆਗਿਕਰਦੇਦੈਤਾਂਦੇਦੈਬਾਰਿਨੁਰੂਪਹੈਨਿ। ਤਾਂਪਾਨੁਤੇ
ਮਾਈਏਤੇਕੋਵਿਤੁਦਾਏਸਿਪਰਾਗੁਕਾਗਿਆਨਿਹੋਇਆ।੨੫॥ ॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ। ॥ਜੋਪਰਮੇਸੀਆਰਾਮੁਅੰਗਾਦਿਜੀਦੇਹਜੂਰਿਰਹਿਦਾਸੀ। ਬ੍ਰਿ
ਮਾਹਿਦਾਸਕੀਰਉਸਦਾਸੀ। ਤੇਸਾਹਿਬੁਦੇਹਜੂਰਿਆਇਆਨੇਬੁਹਿਦਾਨਹੀਸ
। ਤਾਂਜੋਪਰਸੋਈਆਜੋਕੁਝਲੰਗਰਨੂਲਗੇਸੋਸਿਖਾਂਖੀਲੇਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿਪਕਾਇਕੈ
ਸਿਖਾਂਨੁਸਾਰਾਦਿਨੁਛਕਾਂਇਦਾਰਹੇ। ਤੇਆਪਪਤਲਾਂਜੂਠੀਆਂਪੋਇਕੈਪੀਲਏ।

ਜੋਇਹਿਵਾਹਗੁਰੂਕੇਸਿਖੁਹੈਂਨਿ॥ਜਿਤਣੀਇਨਾਂਦੀਟਹਿਲੁਮੈਕਰਾਂਗਾਉਤਨੂ
ਏਰਭੁਲਾਹੈ॥ਜੀਸੁਸਾਮੈਂਕੋਈਸਿਖਿਆਦੇਇ॥ਸਤੁ॥ਓਸੇਜਮੇਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਦੈ
ਆਖਸੁਨਕਰੇ॥ਤਾਂਜੋਪਰਸੇਈਏਦਾਇਸਿਖਕਾਰਿਕਾਰਿਕਾਲਿਆਣਿਹੋਇਆ
॥੨੬॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਪਉੜੀਸੋਲਵੀਂਚਲੀ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੀ
ਮਛੁਤੁਲਸਾਭਲਾਮਲਿਹੁਕਾਸੇਵਾਹਿਤਕਰੀ॥ਰਾਮੁਦੀਪਾਉਰਸੈਹੁਨਗ
ਤੀਕੋਰਸਬਾਰਿਵੀਚਾਰੀ॥ਓਹਣਰਾਂਮੁਮਹਿਤਿਆਆਭੁਲੋਪੀਰਤੁਐਆ
ਰੀ॥ਸਾਹਾਂਗੁਰੂਭਲੇਤਾਨੂਭਗਤਿਭਗਤਿਹੈਪਿਆਰੀ॥ਖਾਨੁਛੁਰਾਤਾਤੁਤਰੇ
ਬੇਰਾਖਸੀਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਉਗਭੁਨੰਦੁਸੁਦਨਾਂਮੁਰਾਸੁਣਾਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਲ
ਆਜਹਭੁਤਲੇਕੀਖੇਲੁਰਦਰਗਹਦਰਬਾਰੀ॥ਪਾਂਧਾਬੁਲਾਜਾਂਣੀਐਗੁਰਬਾਂ
ਣੀਗਾਇਣਿਲੇਖਾਰੀ॥ਫਲੇਵਾਲੀਸੰਗਤਿਭਾਰੀ॥੨੭॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥

ਾਰਲੇ ਜਬ ਸਾਹਿਬੁ ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਆਇ ਉਤਰੇ ਤਾ ਸਿ
ਖੀ ਮਲ੍ਹੁ ਤੇ ਤੁਲਸਾ ਭਲੇ ਜਾਤਿ ਦੇ ਹੈਸਨਿ। ਸੋ ਭੀ ਦਰਸਨੁ ਆਇ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਉਹ
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੀ ਜਾਤਿ ਦਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਜਾਤਿ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ। ਜਾਤਿ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਬਿਨਾਸਿ ਜਾਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਅਗੇ
ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੇ ਜੀਉ ਨਵੇਂ। ਜਿਨਿ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਾਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ।
ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਸਰੀਰ ਏ ਖੇਹੀ ਉਪਜੇ ਹੈਨਿ। ਏ ਖੇਹੀ ਏਨਾਂ ਗਰਹਣੇ ਹੈ। ਤੇ
ਅਗੇ ਜਾਤਿ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਨਾਂ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤੈ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ। ਪਾਤਿ ਉਨਾਂ ਦੀ ਲੇਖੈ ਪਵੈਗੀ। ਤਾਂ ਮਲ੍ਹੁ ਕਹਿਆ ਇਸ ਬਾਟੇ ਕਿਆ ਜੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਭੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਜੈ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੀ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਤਿਨ੍ਹ ਲਾਇ ਕੈ ਸਾਂਧਾਂ ਦੀ
ਸੇਵ ਕਰਨੀ। ਬਹੁਤੇ ਗਾਂਮੁ ਤੇਦੀ ਪਾਤਿ ਉਪਰਿ ਸੋਨਿਤੇ ਨਰੋਗੀ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ।

੮ ਤਾਂਓਨਾਂਨੂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਆਂਣਿਆਂਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਕਰਨੀ।ਤੇਚਾਰਿਪਹਰੀਆਂਸਿ ੫੭॥
ਤਦੇਲੇਬੈਠਿਕੇਗੁਰੂਕੇਸਬਦਿਦਾਂਵੀਚਾਰੁਕਰਨਾ।ਜੋਇਕਰਿਖੇਤੀਬੀਇਨਾਲੋਕਾ
ਕੀਤੁਦੀਹੈ।ਤੇਚਾਰਿਉਂਗਾਲੀਆਂਬਾਹਰਿਰਾਹਦੀਹੈ।ਤਾਂਜਬੁਣਾਂਨੂੰਮਾਰਿਉਤਾਰਿ
ਦੀਹੈ।ਤੇਉਅਠੋਪਹਰਆਪਣੇਪਾਰਿਦੇਕੀਮੁਕਰੀਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਚਾਰਿਪਹਰੀਆਂਨੂ
ਭੂਰੀਬਾਣੀਵੀਚਾਰੀਦੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਸਭਕੀਮੁਸਵਾਰਦਾਹੈ।ਬਹੁਤੇਮੋਹਣਤੇਰਾਂ
ਨੂੰਮਾਹਿਤੇਆਮਗੁਰੂਸੋਪੀਆ।ਆਇਚਰਨੀਲਗੋ।ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਅਸਾਂਨੂੰਉਪਦੇਸੁ
ਕਰੀਏ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਭਾਈਏਹੁਰਾਹੁਉਮੈਬੁਰੀਬਲਾਇਹੈ।ਤੇਆਣਿਹੀਦੀਗਿ
ਬਾਣਿਖਲੋਤੀਹੈ।ਤੇਏਹੁਮਰਅਸਾਰਿਦਾਲੈਗੁਲਾਇਛੋਰਦੀਹੈ।ਜੋਇਸਨੂੰਵਿਚੋਂਦੂ
ਰਕਰੈਸੋਤਾਂਤੁਸਾਂਤੁਪਾਰਅਸਾਰਿਨਾਲਿਸੋਚਣੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਉਨਾਪੁਛਿਆ।ਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਾਹਉਮੈਕਿਉਂਕਰਿਮਰਦੀਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਸਗੀਰਨੂੰਸੂਝਾਣਾਂ

ਾ ਜੇਕੋਈਇਸਨੂਭਲਾਬੁਰਾਕਹੇਤਾਂਸਹਾਰਨਾ। ਬਹੁੜੋਸਹਾਭੂਤੇਕੀਕ੍ਰਤੇਕਾਧੂਆਇਚਰ
ਨੀਲਗੋ। ਤਾਂਉਨਾਂਨੂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਸਿਖਾਂਨਾਲਿਭਾਉਭਗਤਿਕਰਨਾ। ਤੇਪਰਸਾ
ਦੁਵਰਤਾਈਛਕਣਾਂ। ਜਿਸੁਵੇਲੇਸਿਖਕੋਈਆਵੈਉਸੇਵੇਲੇਪ੍ਰਸਾਦਿਦੀਸੇਵਾਕ
ਰਨੀ। ਤੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਨਾਮੁਨਾਲਿਪਿਆਰੁਕਰਨਾਂ। ਤੇਗੁਰੂਦੇਸਬਦਿਨੂਮਨਣਾ।
ਸਦਾਮਜੀਠਰਖਣੀਬਜੀਨੂਨਹੀਸੇਵਣਾ। ਬਹੁੜੋਧੰਨਛੁਡਾਤੇਤਾਭੂਤਦੇਗਾਯਾ
ਸੀਤੇਉਹਗਰੂਤੇਨੰਦਸੂਦਾਂਤੇਪੂਰੇਤੇਸਟਾਏਹੁਆਂਹਿਚਰਣੀਲਗੋ। ਤਾਂਉਨਾਂਨੂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆ। ਭਾਈਸਿਖੋਇਸਕਲਜੁਗਵਿਚਿਜੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਨੂਰੀਝਿਨਾ
ਲਿਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਂਵਦਾਹੈ। ਉਸਦਾਜਾਗਿਦੇਸਿਆਂਨਹੂਦਾਹੈ। ਕਲਿਜੁਗਦਾਜਗੁ
ਏਹੋਹੈ। ਜੋਦੇਗਖਾਂਵਣੇਵਾਲੇਹੈਨਿਉਨਾਂਦਾਏਬੇੜੀਪਾਰਵਸਦਾਹੈ। ਤੇਆਗੇਕੀਉ
ਨਾਨੂਅਨੇਕਫਲੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਬਹੁੜੋਮੇਲੀਆਤੇਸਹਾਭੂਛੀਵੇਆਇਚਰਨੀ

ਲਗੋ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਸਿਖਾਂਦੇਮੈਲੇਬਸਤ੍ਰਧੋਇਦੇਵਣੇ।ਪਾਟੇਸੀਵਦੇਵਣੇ।ਤੁ
ਸੀਭੀਉਤਜਲੁਹੋਦੇਵਣੋ।ਤੇਤ੍ਰਸਾਡਾਕੁਝੁਨਾਲਿਰਿਹਦੋਵੈਗਾ।ਸਿਖੁਸਾਡੇਰਿਦੇਦੀ
ਮੈਲੁਧੋਵਣਕੋ।ਬ੍ਰਿਧਾਪਾਂਧਾਂਆਇਚਰਨੀਲਗਾ।ਤਿਸੁਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਮੈਥੀ
ਤਾਂਸੇਵਾਤਿਲੁਕੁਝੁਹੋਇਨਹੀਸਕਦੀ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਗੁਰਾਂਕੀਬਾਂਣੀਕ
ਥਾਕਰਿਕੈਸਿਖਾਂਨੂੰਸੁਣਾਵਣੀ।ਨਾਲੇਪੋਥੀਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਿਲਿਖਿਦੇਵਣੀ।ਅਗੇ
ਣਾਕੁਝੁਇਨਹੀ।ਤੇਰੀਪ੍ਰਾਲਬਧਪਿਆਪਿਕਰੋਈਦੇਜਾਵੈ।ਤਾਂਵਰਤਲਵਣੀਤੇਰੀਏ
ਗਾਸੇਵਾਹੈ।ਜਿਤਨੇਬਸਤ੍ਰਸੀਉਲੇਵਾਲੀਏਸਿਖਾਂਦੇਸਭਨਾਂਨੂੰਏਹੁਸਾਂਝਉਪਦੇਸੁਹੈ।ਜੋ
ਗੁਰਾਂਦੇਪੁਰਬਦੇਦਿਨੁਸੰਗਤਾਂਦੇਉਆਵਾਸਿਆਵੈਸਾਖੀਦੀਪਾਲਾਦਸਹਿਰਾ
ਸਭਨਾਂਦਿਨਾਂਵਿਚਿਸਭਨਾਂਸਿਖਾਂਆਪੁਵਿਚਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿਕੈਆਪਣੀਸਰਧਾ
ਨਾਲਿਆਇਆਭਜੁਕਰਨੀ।ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਨਾਂ।ਕੜਾਹੁਕਰਨਾਂ।ਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਿ

ਦੇਕਤਾਂਵਣਾ।ਗਰੀਬਾਂਸਿਖਾਂਨੂਬਸਤ੍ਰਦੀਲੋੜਿਵਾਲੇਨੂਬਸਤ੍ਰਦੇਵਣਾ।ਤੇਦੁਖਾਂਦੀ
ਲੋੜ੍ਹਹੋਵੈਤਿਸਨੂਦਾਰੂਛਕਾਂਵਣਾਂ।ਅਰਦਾਸਿਕਰਿਕੈਪੈਸਾਭੁਪਯਾਜੇਗੀਕਿਸੇ
ਦੀਸਰਧਾਸਕਤਿਹੋਵੈ।ਸਿਖਾਂਨੂਇਕਠਾਕਰਿਕੈਉਸਦਾਕਾਰਜਕਰਦੇਵਣਾ।ਤੁਸਾ
ਡੇਪੁਤ੍ਰਪੌਤ੍ਰਤੀਕੂਏਹੁਮਰਿਯਾਦਿਚਲੈਗੀ।ਸਦਾਸਿਖੀਤੁਸਾਡੇਘਰਿਹੋਵੈਗੀ।ਤੁ
ਸਾਂਸੰਸਾਕੋਈਨਹੀਕਰਨਾਂ।੨੮।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।।ਪਉੜੀਸਤਾਰਵੀ
ਚਲੀ।।੧੧।। ।।ਸਨਾਨੁਖਟਾਈਤੀਰਥਾਸਭਾਰਿਦ੍ਵਲਿਸਤਤੇਸਰਦਾਰਾ।ਪੂਰੇਆਣ
ਕਰੰਦੂਹੈਬਿਸ੍ਨਦਾਸਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾ।ਪੂਰਖਪਦਾਰਥਜਾਂਣੀਐਤਾਂਵੂਡਾਭੂਦਾਸ
ਦੁਆਰਾ।ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂਹੈਮਹਾਂਨੰਦੂ।ਬਿਪੀਚੰਦਬੂਪਾਬਿਮਨੁਦੀਰਾਰਾ।ਧਮਨੁਦਾ
ਸਿਰੈਖਟਜਾਂਨੂਮਰਦਾਸੁਭਲੇਤਾਕਿਆਰਾ।ਦੀਪਾਜੇਠਾਤਰਿਥਾਸੈਸਭੂਬੂਲਾਸ
ਚਿਆਰਾ।ਆਈਆਜਾਪਾਜਾਣੀਐਨਿਨਾਈਆਖੂਲਣਭੂਪਿਆਰਾ।ਤੁਲਾ

ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਣੀਆ ਨਿਰਤੁ ਕਰਤੂ ਅੰਦੇਸਆ ਵੇਸਅਚਾਰਣ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੫੯
ਹੈ॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ।ਭਾਈ ਤੀਰਥਾ ਸਤੁਰਿ ਵਾਲਿਆ ਆਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਰਾਂਮ
ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਸਭਾ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ। ਕਿ ਅਸਾਡਾ ਕਿਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ।
ਸਚੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਰਮੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਮੁਖੋ ਤੀ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾਂ। ਤੇ ਗਿਰਦੁਸਿਖੀ ਸਾਚਿਆਂ
ਹੋਣਾ। ਤੇ ਝੂਠੁ ਜੈਸਾ ਪਾਪੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਝੂਠੁ ਨਹੀ ਕਮਾਂਵਣਾਂ। ਇਸੇ ਕਰਿ ਕੇ ਭਾ
ਈ ਤੀਰਥੇ ਦਾ ਕਾਲਿਆਂ ਨਿਰਤੋਇਆ। ੩੦॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ।ਭਾਈ
ਪੁਰੋ ਤੇ ਤਾਈ ਆਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਿਸਨੁਦਾਸਿ ਤੇ ਨੇ ਸਿਖੁ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਮੁ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਦੇ ਹਜੂਰਿ ਆਇਓ। ਅਸਾਂਨੂੰ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਜੀ ਸੁ ਕਰ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮੁ ਮਰਣ
ਕਟੀਐ। ਤੇ ਸਣੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਪਰਵਾਰੁ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
।ਆਪਿ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸੋ ਭੀ

ਸੇਵਦਾਸਿ ਕਰਾਂਉਦੀ॥ਇਸੁਤਰਾਂਜਾਣਨਾਂਜੋਜੇਵੈਅਸੀਵਾਹਗੁਰੂਕੇਟਹਿਲੀਏਹਾਂ॥ਤਿਵੈਂ
ਅਸਾਡੇਪੁਤ੍ਰਸਭਵਾਹਗੁਰੂਕੇਟਹਿਲੀਏਹੈਨਿ॥ਤੇਜੇਸਤਗੁਰਾਂਪ੍ਰਤਾਖਸਮਦਾ
ਖਸਮਦੇਬੂਹੇਤੇਬੈਠਿਛਡਿਦਾਹੈ॥ਤਾਂਸਭੁਚਿੰਤਾਖਸਮਨੂੰਹੀਹੈ॥ਤਿਵੈਸਤ
ਗੁਰਿਵਾਹਗੁਰੂਕਾਕਰਿਜਾਂਣੈ॥ਤਾਂਵਾਹਗੁਰੂਸਭੁਇਸਦੀਸਰਮਪਉਦੀ
ਹੈ॥ਤਾਂਇਸਦਾਕਾਲਿਆਂਣਿਪੁਚਦਾਹੈ॥ਤਾਂਏਸੇਕਾਰਿਕੇਭਾਈਪ੍ਰੇਮੇਤੇਮਾਣਕਚੰਦੁ
ਤੇਬਿਸਨਦਾਸਦਾਇਸੇਕਰਕੇਉਨਾਂਦਾਕਾਲਿਆਂਣਿਹੋਇਆ॥੩੧॥
॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਪਦਾਰਥਤੇਭਾਈਤਾਰੂਤੇਭਾਈਭਾਰੂਤੇਨੇਗੁਰੂ
ਰਾਮਦਾਸਜੀਦੇਪਾਸਿਆਏ॥ਅਗੇਦੀਵਾਨੁਲਗਾਹੋਇਆਹੈਸੀਕਥਾਕੀਰਤ
ਨਹੁੰਦਾਸੀ॥ਤਬਗੁਰੂਕੇਵਚਨਾਂਸੁਣਿਕੇਓਨਾਂਦੇਮਨਾਵਿਚਿਬਡਾਤਕੈਆਇ
ਆ॥ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬੁਨਿਵਾਜਅਸੀਪਰਗਕੂਟਬਾਂ

।ਵਿਚੋਮਿਲਦੇਹੈਏਹਾਂਕਿਤੇਵੇਲੇਸਬਾਰਿਬਾਂਣੀਪਾਤਿਸਾਹਿਨਹੀਸਕਦੇ।ਆਸਤੁ ੯੦॥
ਕਿਸੁਰਕਾਰਿਕਰਕੈਉਪਾਰੂਦੇਵੈਗਾ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹੇਨਕੁਰਿਕਾਹੇਮਾਨਿਭਉਕਰਿਆ।ਜੇਤੇਜੀਅਵਾਹਗੁਰੂਨੇਉਤਪਾਤਿ
ਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਸਭਨਾਂਦਾਰਿਜਕਪਹਿਲੇਉਤਪਾਤਿਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਤੁਸੀਕੁਛੁ
ਕੇਤੁਆਗੇਸਿਦਕੁਕਰਿਕੈਬੈਠਹੁ।ਤਾਂਤੇਤੁਸਾਡੇਸਨਬੰਧੀਆਂਦਾਰਿਜਕੁਧ
ਹਰਗਜੁਉਥੇਹੀਪਹੁਚਾਇਗਾ।ਤੇਤੁਸਾਡਾਰਿਜਕੁਇਥੇਹੀਪਹੁਚਾਇਗਾ।ਤਾਂ
ਓਨਾਂਆਪਣਿਆਂਬੇਟਿਆਂਨੂੰਸਦਿਕੇਤੇਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸਾਂਤੁਸੀਕੰਮਦੇ
ਲਾਇਕਹੋਏਹੋ।ਤੁਸਾਂਇਥੋਂਸੀਪਾਰਿਦਾਕੰਮੁਸੰਭਾਲੋ।ਜੋਕਿਛੁਕਿਰਤਿਵਿ
ਹਾਰਭਤੇਦੇਵੈਸੋਉਦਾਸੁਕਰਿਕੈਗੁਰੂਕੇਨਾਵਿਤਿਦਾਸਵੰਧਦੇਵਣਾਂ।ਤੇਸਿਖਾਂ
ਦੀਆਂਆਈਆਂਦੀਸੇਵਕਰਣੀ।ਤੇਅਸੀਇਥੇਹੀਗੁਰੂਕੇਦੁਆਰੇਰਹਾਂਗੇ॥

ਤੇਏਥੇਪਾਂਣੀਪਖੇਦੀਭੂਰੇਦੂਆਗੇਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਸੇਵਾਕਰਾਂਗੇ।ਤੇਕਥਾਕੀ
ਰਤਨਸੁਣਾਂਗੇ।ਤਉਸਾਡਾਭੀਕਲਿਆਂਣਿਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਅਸਾਡਾਭੀਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ
।ਤਾਂਓਨਾਂਐਸੇਹੀਕੀਆ।ਤਾਂਉਨਾਂਦਾਉਧਾਰਹੋਇਆ।੩੩॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ॥ ।ਅਨੰਦੁਤੇਬਿਧੀਚੰਦੁਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਜੁ
ਅਸਾਡਾਜਨਮੁਮਰਨੁਤੁਸੀਕਟੋ।ਬਹੁਤਿਆਸੀਜਨਮਾਂਵਿਚਿਭਉਂਦੇਖਪਾਵਦੇ
ਆਏਹਾਂ।ਤੇਹੁਣਿਤੁਸਾਡੀਸਰਣਿਆਏਹਾਂ।ਅਸੀਜਾਂਣਦੇਹਾਂਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁ
ਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੁਆਪਣੇਸਭੁਧਨੁਧਰਛਡਣਗੇ।ਤਾਂਤੁਸਾਡਾਜਨਮੁ
ਮਰਨੁਮਿਟੇਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਕਹਿਆ।ਅਸੀਤਾਂਆਪਣਾਸਭੁਪਏਹਿਜਾਂਣਦੇਹਾਂ।ਜੋ
ਅਸੀਘੜੀਆਂਦੇਪਾਹੁਣੇਹਾਂ।ਜਾਂਇਤਨਾਂਓਨਾਂਕਹਿਆ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨੁਕੀਤਾ
।ਜੋਘੜੀਤਾਂਤੁਸਾਂਨੂੰਆਤਾਪਿਤਾਨੇਕਹਿਆਸੈ।ਸੋਸਰੀਰਦਾਜਨਮੁਧਾਰਿਆਸੈ॥

੧੦ ।ਤੁਸੀਸਰੀਰਤਾਂਨਾਹੀਏਹੁਸਰੀਰਤਾਂਏਖੇਹੀਮਿਲੈਗਾ।ਤੁਸੀਤਾਂਪਿਛਲੇਸਰੀਰਦੇਕਰ ੯੧
ਮੁਕੀਤੇਹੋਏਹੁਣਿਭੋਗਦੇਹੋ।ਤੇਹੁਣਿਦੇਕਰਮੁਅਗੇਭੋਗੋਗੇ।ਤਾਂਤੁਸਾਂਏਹਿਸਰੀ
ਰਨੂੰਆਪਣਾਬਸਤ੍ਰਜਾਂਣਿਨਾਤੇਆਪਨੁਬਸਤ੍ਰਪਾਹਿਰਣਵਾਲਾਸਾਖੀ(ਜਾਣਨਾਂ।
ਤਾਂਤੁਸਾਡਾਉਧਾਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਉਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਆਸੀਕਿਉਕਰਿਆਪਣਾ
ਸਰੂਪਪਛਾਣੀਐ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਤੁਸਾਂਸਦਾਕਥਾਨੇਮੁਨਾਲਿਸੁਣ
ਨੀਤੁ।ਸਾਂਨੁਸਰੂਪਦੀਲਖਿਹੋਵੈਗੀ।ਤਾਂਉਨਾਂਐਸੇਹੀਨੇਮੁਨਾਲਿਸਦੀਵਕਥਾ
ਸੁਣਨੀਤਾਂਉਨਾਂਦਾਉਧਾਰਿਏਸੇਪ੍ਰਕਾਰਿਹੋਇਆ।੩੩॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
।ਧਰਮੁਦਾਸੁਖੋਟ੍ਰਿਤੇਡੂੰਗਰਦਾਸੁਤਾਕਿਆਭੁਤੇਦੀਪਾਤੇਜੋਭਤੇਨੀਰਖਾਤੇ
ਸੈਸਾਰੂਤੇਬਹੁਲਾ।।ਇਹਿਸਭੇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੇਪਾਸਿਆਏ।ਆਇਕੇਅਰ
ਦਾਸਿਕੀਤੀਉਨਾਂਆਖਿਆਤੁਸਾਡੀਸਰਣਿਆਸੀਆਏਹਾਂਕਿਵੈਂਅਸਾਡਾਉ

ਪਾਹੁਲੈ ਦੀ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੁ ਸਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕਾ ਅਉਕਾਗਤਿ ਆਗਣਾ ਜੋ ਸਿਖਤ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੈ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਰਾਂਬੀਉ ਨੰਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤੀ ਕਾਮਨਾ ਤੇ
ਸਰੀਰ ਵੈ ਸੌ ਸਤ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਕੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਤੇ ਜਿਥੇ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਤਿ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥੇ ਪਿਜ ਵੇਲੇ ਚਲਿ ਕੇ ਜਾਂਦਣਾ ਤੇ ਧਰਮਸਾਲੀਆ
ਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚਿ ਰੀ ਬਣਾਂਦਣੀ ਧਪਿ ਛੁਲੀ ਰਾਤੀ ਉਠਿ ਕੈ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਕੇ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਨਾ
ਅਤੇ ਭਾਇ ਪ੍ਰਿਰਸਮੇ ਚਰਣਿ ਕਾਲ ਪੜਨੀ ਸੁਣਨੀ ਭਾਇ ਪੜੀਆਂ ਦੇਨੁ
ਰਹਿ ਦੇ ਭਾਇ ਪੜੀਆਂ ਰਾਤੀ ਜਾਂ ਦੀਤੀ ਕਭੂ ਰਹਿਰਾਸਿ ਪੜਨੀ ਉਸਿ ਤੇ ਉਪਰੰ
ਦਿ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਕੈ ਉਮੰਦ ਕੀਰਤ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਿ ਕੈ ਸਉਣਾ ਕਿਰਤ
ਕਰਿ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਕਮਾਂਵਣਾ ਮੈਤ ਸਾਰੂ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੰਗਾ

ਐਸੇ ਕਰਿ ਕੈ ਓਨਾਂ ਦਾ ਕਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ॥੩੪॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ਮਾਈ ੯੨
ਅਤੇ ਜਾਪਤੇ ਨਈ ਆਖੂ ਲਭੁ ਜਾਤਿ ਸੁਤ੍ਰ ਲਸਾ ਵ੍ਰਹੁਰਾ ਚਰਬੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਸਰ
ਣੀ ਆਏ ॥ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੋ ਜੋ ਵਿਛੋੜਿਹ ਸਤਿਦੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ
ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਆਪਾਣਿਆਂ ਪਰਿਵਾਰਿ ਦਿਆਂ ਕੀਆਂ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰਦੇ
ਹੋ ॥ ਤੈਸਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰੋ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦਿ ਬਾਂਣੀ ਨੂੰ
ਸੁਣਨਿ ਪੜਨਿ ਬੈਠੋ ॥ ਤਾਂ ਸਬਦਿ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਵਿਚਿ ਪਿਆਂ ਨੂੰ ਰਖਣਾਂ ॥ ਐਸੇ
ਗੀਰਦਾ ਪਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਣਾਂ ॥ ਐਗੀ ਬਾਂਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰੁ ਕਰਨਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਅਸਾਡਾ ਤੀਦੇ
ਈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਜ ਜੇਭੀ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂਉ ਸਿਦਾਰੋ ਗੁਰੂ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅਭ੍ਰ
ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੈ ਹਉਮੈ ਦਾ ਰੋਗੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਸਾਂਜੇ ਪੜਤਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਬਾਂ ਪੈਰਨਾ
ਪਲਿ ਕੀ ਮੁਕਨਾਂ ॥ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਦਿਆਂ ਰਹਿਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਕੈਸਾ ਹੈ ਕਾਲਿਜੁਗ ਤੁ

ਾਵਿਖੇਜਨਾਜੁਹੈ।ਇਹੋਤ੍ਰਸਾਡਾਉਪਾਉਕਰੈਗਾ।ਜੋਓਨਾਂਦਾਕਾਲਿਆਂਨ੍ਹਾਇਸੇਕਾਰਿਕੇਹੋਇ
ਆਰੁਪ॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਪਉੜੀਅਠਾਰਵੀ॥੧੮॥ ॥ਪੁਰੀਆਹੁ
ਹਜੂਰਉਪਰੀਪੈਜਾਦਾਕਾਰਿਦਾਤਾਭਾਰਾ।ਬਾਲਾਕੂੰਸਨਾਂਦੇਪਗਣਿਪੀੜਿਤਕਾਇ
ਸਭਸੀਕਾਰਾ।ਸਹਜੂਤਿਲੋਕਾਸੂਰਆਂਸਿਖਸਾਨ੍ਹਦਾਸਨਮੁਖਸਾਰਾ।ਕੁਲਾਕੁਲਾਇ
ਈਆਭੁਗੀਰਥੁਸਾਇਨੀਸਾਚੇਆਰਾ।ਲਾਭੁਬਾਭੁਦਿਜੋਹੈ।ਹੋਰਖਦੇਤਾਹਰਿਦਾ
ਸੁਪਿਆਰਾ।ਧੀਰਜਲਾਭੁਤ੍ਰਵਸੀਆਬੁਲਾਰੰਰੀਆਬਹੁਤੁਤਾਣਿਆਰਾ।ਰੋਖੁਟੇ
ਰਾਮਹਤਿਆਤੋਤਾਮਦੂਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰਾ।ਇੰਦ੍ਰਅਤੇਮੁਕੰਦੁਹੈਕੀਰਤਨਕਰੈਹਜੂ
ਰਿਕਿਦਾਰਾ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗਟਪਾਹਾਰਾ।੨੬॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਪੁਰੀਆਤੇਚੂਹੜੇਦੇਵੈਚਉਪਰੀਜਾਤਿਦੇਹੈਸੀਨੀ।ਤੇਚਉਪਰਿਭੀਕਰਦੇਸੀਨੀ।
ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਪਜਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਹਜੂਰਿਆਏ।ਤਾਂਆਂਨ੍ਹਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।

ਜੀਆਸੀਬੋਲਿਸੁਨੁਬਖੁਤਕਮਾਂਵਦੇਨੋਹਾਂ।ਅਸਾਂਡਾਸੀਉਪਾਗਿਕੇਦੇਹੋਵੈਂਗਾ।ਤਾਂਬ
ਚਨੁਤੋਇਆਜੇਸੁਨੁਠਕੁਰਿਗੇਤਾਂਤੁਸਾਡਾਉਪਾਗੁਰੇਹੋਵੈਂਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ
ਜੀਆਸਾਡੇਪਾਸਿਸੁਨੁਨਹੀਛਡਿਆਜਾਂਦਾ।ਅਸੀਚਉਪਗੀਹਾਂਸੁਨੁਠਾਬਿਨਾਂਗੁਜਰ
ਨਹੀਹੁੰਦੀ।ਤਾਂਬਚਨੁਤੋਇਆ।ਆਪਣੇਸਾਹਿਬਦੀਚੋਗੀਰੱਖਜੀਰਖੋ।ਤੇਪਰ
ਮਸਾਲਾਬਣਾਂਓ।ਤੇਚਾਰਿਪਹੁਤੀਆਂਸਦਾਪੀਤਕਰਕੇਓਸਿਰੱਖਜੀਦੀਕਥਾਸੁ
ਣਿਆਕਰੋ।ਤੇਜੋਸਾਰੇਦਿਨਾਵਿਚਿਸੁਨੁਠਕਮਾਵੋਤਾਂਰਾਤਿਕਾਂਜਾਤਿਉਪਾਗਿਲਿਖਿ
ਛਡਿਆਕਰੋ।ਤੇਮਹੀਨੇਦੇਮਹੀਨੇਰਾਜਾਗਿਦੇਦੀਦਾਖੁਨੁਆਵਣਾ।ਤਾਂਕਾਗਤਸਾ
ਰਾਆਪਣੇਮਾਪਾਪੁੰਨਦਾਸੁਣਾਇਜਾਇਆਕਰੋ।ਤਾਂਓਹਜਿਵੈਂਜਾਪਸੰਗਤਿਕਰ
ਤੇਸਖਾਦਿਖਾਂਣੀਸੁਣਹਿ।ਤਿਵੈਂਤਿਵੈਂਪਾਪਤੇਓਨਾਂਨੁਭਉਆਵੈ।ਤੇਜੋਉਕਾਗਤਿ
ਲਿਖਕੇਸਾਹਿਬਦੇਹਜੂਰਿਆਂਣਿਕੇਸੁਣਾਂਵਣਾ।ਤਿਵੇਂਤਿਉਂਓਨਾਂਨੁਸਰਮੁਆਵੈ

ਗਾਇਕਾਢਿਆਂਮਈਆਂਵਿਚਿਥਾਂਆਂਦੀਬ੍ਰਿਤਿਉਨਾਂਦੀਪਾਟਿਗਈਤੇਧਰਮਦੀਬ੍ਰਿ
ਤਿਉਨਾਂਦੀਵਧਿਗਈ।ਉਨਾਂਦਾਇਹੋਕਰਿਕੇਕਾਲਿਆਂਨਹੋਇਆ।੩੧॥ ।ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀ॥ ।ਭਾਈਪੈੜਾਤੇਦਰਗਾਸਾਹਿਬੁਪੰਜਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਹਜੂਰਿਆਏ
।ਜੀਆਸਾਂਨੂੰਕੁਝਿਉਪਦੇਸਕਰੀਐ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਭਾਈਜਿਨਾਂਧਿਛੋਦਾਨੁ
ਕੀਤਾਹੈਸੋਗੁਰੂਨਆਇਕੈਪਾਇਆਹੈ।ਤੇਗੁਰੂਜਿਦਾਂਨੂੰਕੀਤਾਅਗੇਪਾਂਵਣਗੇ।ਤਾਂ
ਜੋਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਵਰਤਹੋਦੈਤੇਆਪਣੇਪਾਂਵਦਿਨਿ।ਵਿਚਿਹੋਦਵਧੇਸੋਸਭੁਦਾਨਧੁ
ਨਕਰਦੇਵਹਣਾ।ਤਾਂਜੋਉਨਾਂਦੇਪਾਸਿਹੋਦੈਸਭਸਿਖਾਂਨਾਲਿਵਰਤਿਛਕਣਾ।ਸੀਤ
ਕਾਲੁਹੋਦੈਤਾਂਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਨੂੰਲੋਈਆਂਹੋਰੁਭੀਬਸਤਰਜੋਕਿਸੇਦੇਲਾਇਕਹੋਨਿਸੋਲੈਕੇ
ਦੇਣੇ।ਇਕਸਮੇਜੋਸਿਖਿਬਹੁਤੇਆਏਹੋਏਉਨਾਂਦੇਪਾਸਿਕੁਛਨਹੀਸੀਤਾਂਉਨਾਂ
ਆਪਣੇਘਰਿਕੀਗਾਹਿਣੇਗਹਿਣੇਕਰਿਸਿਖਾਂਨੂੰਖਵਾਇਦਿਤੋ।ਬਹੁਰੋਹੋਰਿਸਿਖਆਏ

।ਤਾਂਸੀਤਕਾਲਦਸਆਂਜੀਆਵੀਚਾਰਿਕੀਤਾਹੁਣਿਤਾਂਅਸਾਡੇਪਾਸਿਕੁਝਨਹੀਏਸੇਵਿ
ਤਾਵਿਚਿਬ੍ਰਾਹਮਣਿਆਂਨੇਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਲਕੜੀਨਾਲਿਜੀਅਲਗੇਖੇਦਣਤਾਂਓਬੇਸ੍ਰ
ਗਾਂਦਾਦੇਗਚਾਹਬਿਲਕਣਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਪਾਰਿਭੀਛਡਾਇਲਏਤੇਸਿਖਾਂਦੀਪ੍ਰਸਿਨਤਾ
ਲਈ।ਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਲੈਕੇਸਾਹਿਬਦੇਹਜੂਰਿਆਏ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਵਾਹਗੁਰੂ
ਕੇਨਾਂਮਤੇਦੇਂਦਾਹੈਤਾਂਉਸਨੋਵਾਹਗੁਰੂਬੁਝਾਨਿਨਹੀਦੇਂਦਾ।ਤੁਸਾਂਇਸੇਕਰਕੇਜੀਤੇਹਿ
ਜ਼ਰਹਿਣਾਦ੍ਰ ੮੧॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਬਾਲਤੇਕ੍ਰਿਸਨਦੋਵੈਸਿਖਰਹਿੰਦਾ
ਤਿਦੇਹੈਸਿਨਾ।ਤੇਬਡੇਪੰਡਿਤਹੈਸਿਨਾ।ਤੇਸਭਨਾਂਦੇਗੀਤਾਵਾਹਣਵਾਲੇਹੈਸਿਨਾ।ਸਾਹਿ
ਬੁਪਿਜਾਵੀਪਾਹਤੇਸਾਹਿਬਦੇਹਜੂਰਿਆਏ।ਜੋਜੀਅਸੀਖਟਸਾਸਤ੍ਰਅਠਾਰਾਂ
ਪੁਰਾਂਣਾਂਦੇਵਕਤੇਹਾਂ।ਤੇਸਭਨਾਂਕਿਸੇਨੂੰਗੀਤਾਵਾਦੇਕੀਹਾਂ।ਅਰਅਸਾਡੇਮਨੁ
ਸਾਂਤਿਨਹੀਆਂਵਦੀ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਸੋਹੋਰਨਾਂਦੇਸੁਣਾਂਵਹਿਦੀ

ਸੀਆਂਨੂਪਕੜਰੇਹੈਂ ਤੈਸੈਆਪਣੇਮਨੁਨੂਸਮਝਾਵਣਾ । ਤਾਂਨੁਸਾਡੇਤਾਂਨੂਕਤਕਾਬੀਆਂਨੂ
ਤੇਦੇਤੇਸਾਂਤਿਨੁਨਾਪਾਤਿਹੋਂਦੇ । ਤਾਂਓਨਾਂਜਬਆਪਣੇਮਨੁਨੂਸਮਝਾਇਆਤਾਂਸਾਂਰਿ
ਓਨਾਂਨੁਆਈਇਸਿਵਸਤੇਓਨਾਂਦਾਕਾਬੀਆਂਨਿਹੋਇਆ ।੨੯।। ।ਸਾਖੀਹੋਰਚ
ਲੀ।। ।ਤਿਲੋਕਾਜਾਤਿਦਾਸੁਨਾਰੁਸਿਖੁਗਾਂਹੇਸੀ ਤੇਮੁਗਲਾਂਦੀਚਾਕਰੀਕਰਦਾ
ਸੀ। ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ । ਜੁਅਸਾਰਾਕਮਅਨੁਪਕਰਨਾਂ
ਹੈਸੂੰਮਪਕਮੁਹੈ। ਅਸਾਡਾਕਿਉਕਰਿਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਰਿ
ਦੇਕਰਿਕੇਹਸਾਨਹੀਕਰਨੀ। ਹੋਰੁਆਪਣੇਛੜੀਪਰਮਨੁਤੋਇਸੁਬਿਰਿਗਹਿਣਾ।
ਇਕਸੁਦਿਨੁਜੋਸਿਕਾਰਚੜ੍ਹੇਸਿਨਾ। ਤੋਤਿਲੋਕੇਨਪੌ ਤਾਂਚਉਜ਼ਾਇਕਾਰਿਇਕੁਸਿ
ਗੀਨੁਤਲਵਾਰਚਲਾਈਤੇਉਸਿਦੇਉਦਰਿਬੀ ਬਚਾਨਿਕਾਲਿਆਤਾਂਉਸਿਦੇਮ
ਨਾਵਿਚਿਭੈਆਇਆ । ਤਾਂਉਸਿਨੇਕਾਠਦੀਤਲਵਾਰਿਪੜ੍ਹਾਇਕੇਫੜੀਆਂ

ਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਏ ਥੇ ਆ ਤੇ ਮਨੁ ਠਿਤਲਵਾਰ ਦੀ ਰਖੀ। ਤਾਂ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿਰ ਦਾ ਭਉ ਕਾਹਿਆ ਜੋ
ਪਿਰਥੁ ਮਾਈਏ ਕੋ ਜਨ ਭਾਈ ਤਿਲ ਲੋਕਾ ਪਾ ਵਚਾ ਹੈ। ਤੇ ਤਲਵਾਰਿ ਕਾਠ ਦੀ ਰਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਤਾਂ ਮਨੁ ਗਾਲਨੇ ਕਾਹਿਆ ਨਾਈ ਤਿ ਲੋਕਾ ਆਪਣੀ ਸਮਸੇਰ ਦਿਖਾਵੇ। ਤਾ ਭੈਆਨੁ ਹੋਇ
ਕਰਿ ਓਹੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਰਾਧਿਆ। ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਮਹਾਂ ਉਤਮੁ ਪਉਲਾਦ
ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਦੀ ਹੋਇ ਨਿਕਲੀ। ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁ ਹਿਕਾਲੇ ਹੋਏ। ਤਾ ਸਿ
ਰਦਾ ਭਉ ਖਸਨੁ ਹੋਇਆ। ਪਿਰਥੁ ਮਾਈਏ ਜੋ ਰੋਜਾ ਲਿਆਵੈ। ਤਾਂ ਸ ਵਾਹਗੁਰੁ ਜੀ ਗੁ
ਰੂ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਕਿਰਖੇ। ਤੇ ਸਦਾ ਭੁ ਮਾਈ ਜਾਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖ
ਵਾਇ ਤ ਕਰੈ। ਤੇ ਅਫੁ ਭਾਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਦੇ ਨਉਕਰਾਂ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ
ਕਰੇ। ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਏ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਓਸ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ।
੪੦॥ ।ਸਾਖੀ ਤੋਰ ਚਲੀ। ।ਸਾਮੁ ਦਾ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਜੀਕੇ ਆਈ

ਆਇਆ। ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਨਾਨੁ ਪਰੌਨੁ ਗੈ ਤੇ ਦੋਨੁ ਪਰੈਨੂੰ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੀਨੁ ਨਿਖੇਤੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀਨੁ ਕਰਣਿਆਂ ਵਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਨਾਨੁ ਖ
ਲਿਆਆਂ ਵਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਕੀਨੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ਵਦਾ ਹੈ ਸਨਾਨੁ ਖਨੀ ਹੋਇ ਸਕੀਦਾ।
ਹੈ ਸੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਨਾਤੇ ਦਾਨੁ ਤੋ ਇਸਨਾਨੁ ਵਾਸਤੇ ਹੈਂ ਅਰਨਾਮੁ
ਜਪਤੇ ਹੈਂ। ਦਾਨੁ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ ਸਨਾਨੁ ਖਰੇ ਵੈਗੋ। ਤੇ ਜੋ ਕਾਂਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ
ਆਰਜਾ ਬੀਤਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਨੁ ਖਰੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਭਾਈ ਸਮੁੰਦੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੇਗ
ਦਾਇਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਨਾਨੁ ਖਰੇ ਦੀਏ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਸਿਖ ਸਨਾਨੁ ਖਰੋਤਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀਚਾਇਆ ਆਪੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਸਮੁੰਦੇ ਨਾਇ ਸੋਕਰ ਕਾਬਿ
ਆਂਣਿ ਹੋਇਆ ॥੪੧॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ।ਭੂਲਾ ਤੇ ਭੂਲਾ ਚੁਹਾਇ
ਇਣੀ ਹੈ ਜਿਨ ਤੇ ਭਾਗੀਰਥ ਸੂਾਇਨੀ ਹੈ ਸੀ ਪੜੀਏ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ
ਹੈ

।ਤਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਅਸੀ ਜਨਮਾਂ ਤੇ ਜੂਨੀ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ੯੬
ਪਾਵਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ।ਤਾ ਹੁਣ ਤੂ ਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ।ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਕਟੀਐ ।ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਮਨਮੁਖਾਂ ਦੇ ਹੋਤਿਆ ਗੋ ।ਤਾਂ ਓ
ਨਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ।
ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗੁ
ਰਮੁਖ ਹੈਨਿ ।ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨਿ ।ਇਕ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈਨਿ ।ਇਕ ਗੁਰਮੁਖ
ਤਰ ਹੈਨਿ ।ਇਕ ਗੁਰਮੁਖਤਮ ਹੈਨਿ ।ਗੁਰਮੁਖ ਕੌਣ ਹੈਨਿ ।ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਖੋਟਿਆ
ਕਰਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਿਠਿ ਦਿਤੀ ਹੈ ।ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ।ਤੇ ਜੋ ਇਕ ਭੀ
ਕੋਈ ਓਨਾਂ ਨਾਲਿ ਚੰਗਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ।ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਸਦੀਵ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲਿ
ਚੰਗਿਆਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ।ਤਾਂ ਭੀ ਸਿਦਕੀ ਭਲਿਆਈ ।ਵਿਸਾਰਦੇ ਨਾਹੀ ।

॥ਤੇਆਪਣੀਭਲਿਆਈਚਿਤਿਨਹੀਕਰਦੇ॥ਤੇਗੁਰਮੁਖਤਾਂਉਹਿਹੈਨਿ॥ਜੋਬੁਰੇਕਰ
ਮਉਨਾਂਤਿਆਗਿਦਿਤੇਹੈਨਿ॥ਤੇਭਲਿਆਂਕਰਮਾਂਦਾਅੰਗੀਕਾਰਕੀਤਾਹੈ॥ਤੇਜਿਸ
ਦਾਕੋਈਉਨਾਂਦੇਤਈਂਕਰੂਆਂਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਸਭਸੇਨਾਲਿਭਲਾਈਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਤਾਂਮੁਉਹਿਹੈਨਿ॥ਜੋਗੀਆਂਨਸੰਪਨੇਹੈਨਿ॥ਭਲਾਸਭਸਿਨਾਲਿਕਰਦੇਹੈਨਿ
॥ਜੇਕੋਈਉਨਾਂਨੂਬੁਰਾਭੀਕਰੇਤਾਂਉਨਾਂਦੇਨਾਲਿਭੀਭਲਾਈਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਮਨ
ਮੁਖਉਹਿਹੈਨਿ॥ਜੋਸਦਾਵਿਕਾਰਹੀਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਜੇਕੋਈਉਨਾਂਦੇਨਾਲਿਭਲਿਆ
ਈਕਰੇਸੋਵਿਸਾਰਦੇਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇਬੁਰਿਆਈਜੇਕੋਈਕਰੇਤਾਂਵਿਸਾਰਦੇਨਾਹੀ॥ਤੇਮਨ
ਮੁਖਤਾਂਉਹਿਹੈਨਿ॥ਜੇਕੋਈਭਲਾਬੁਰਾਹੋਵੈਤਾਂਸਭਸੇਨਾਲਿਬੁਰਿਆਈਹੀਕਰਦੇਹੈ
ਨਿ॥ਤੇਅਨਮੁਖਤਾਂਅਉਹੁਹੈਨਿ॥ਜੋਭਲੇਨਾਲਭੀਬੁਰਿਆਈਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਅਗ
ਲਾਭਲਾਹੀਕਰੇ॥ਉਹੁਦੇਣਿਬੁਰਿਆਈਕਰਨਿ॥ਤੇਸਭਾਦੇਵਾਂਣੀਦੀਸਾਅਕ੍ਰਿਤੂ

ਛਾਂਕਰਨੀਸਜੈਕਰਣਦੇਹੈਜੇਜੋਸਬਦੁਦਾਸੁਹੋਆਤੇਭਾਣਿਆਆਈਕਰਨੀਅਸਾਂਨੁ
ਹੀਫਲੁਦੀ।ਤੇਭੁਰਿਆਈਅਸਾਂਨੁਫਲੁਦੇਂਦੀਹੈ।ਸੋਪੀਰਿਨਕਾਂਦਿਵਿਚਿਅਹਾ
ਭੁਖਾਨੁਧਾਪਾਤਿਰੈਵਹਿਗੋ।ਤਾਂਓਹੁਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇਕਰਮੁਕਰਣੇਲਾਗੋ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਾ
ਓਸੇਕਾਰਿਕਾਲਿਆਂਣਿਹੋਇਆ।੪੨॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ॥ਲਾਲੂਤੇ
ਬਾਲੂਵਿਜਤੇਸਿਨਾਤੇਹਰਿਦਾਸਤੇਪਿਆਰਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਪੰਗਤਿਦੀਪਾਤੀਸਾ
ਹੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੋਅਸਾਨੂੰਉਧਾਰਿਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ।ਤਾਂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆਨਰਿਕਿਸੈਨਾਲਿਨਾਸਿਕੇਮਿਲਣਾ।ਤੇਮਿਠਾਬੋਲਣਾ।ਤੇਦੇਰਖਾਂਦ
ਣਾਂਤੇਨਿਵਿਚਲਿਣਾਂ।ਮਿਠਾਬੋਲਣਿਨਿਵਿਚਲਣਿਹਰਖੋਭੀਨੂਛਦੇਨਾਰਬਾਤਿ
ਨਾਂਦੀਬੁਕਣੀਜਗਿਲਾਕਿਆਛੁਟੇਨਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਐਸੇਹੀਵਰਤਣਿਕੀਤੀ।ਓ
ਨਾਂਦਾਉਧਾਰਿਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਿਹੋਇਆ।੪੩॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਪੀਰਾਸੋਨਾਰੁ

ਤਪਸੀਆਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣੀਆਏ।ਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ
ਕੇਈਕਹਦੇਹੈਨਿ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਜਨਕਜੀਦਾਅਉਤਾਰਹੈਨਿ।ਕੇਈਕਹਦੇ
ਹੈਨਿਜੋਰਾਜੇਦੇਸਿਖਦਾਅਉਤਾਰਹੈਨਿ।ਤਾਂਤੇਤੁਸੀਦਾਇਆਕਰੋਜੋਅਸਾਡੇਮਨ
ਦਵਿਖੇਭ੍ਰਾਂਤਿਉਤੇਜਿਦਨਆਵੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਰੂਪਹੈਨਿ।ਜਿਨਾਂਦੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਾਦਿਕਜਨਕਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਉ
ਸਤਤਿਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਆਰਿਅੰਤਿਨਹੀਪਾਵਤੇ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਪੂਰਬਲਿਆਂਜਨਮਾਂ
ਦਵਿਖੇਅਰਾਧਨਾਕੀਤੀਸੀ।ਜੋਵੇਦਾਂਤਤਤੁਪਰਮਅਤਿਗੁਹਜਹੈਅਸੀਪਾਇਨ
ਹੀਸਕਤੇ।ਜੇਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਗੁਰਅਉਤਾਰਿਧਾਰਿਕੇਭਾਖਾਰੂਪੀਬਾਂਣੀਵਿ
ਖੇਸਾਰਾਤਤੁਨਿਰਨੇਕਰਿਕੇਕਹੋਤਾਂਅਸਾਡਾਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਓਨਾਂਭਗਤਾਂਸਿ
ਖਾਂਦੀਕਾਮਨਾਂਕਰਕੇਭਾਖਾਬਾਂਣੀਸ੍ਰੀਗ੍ਰੰਥਜੀਵਿਖੇਸਭਵੇਦਾਂਤਤਤੁਸੁਗਮਕ

ਰਿ ਕੈਂ ਕਰਿਆ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਮਾਧਿ ਕੇ ਆਪਨੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਕਰਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਬਾਦਿ ੯੮॥
ਬਾਂਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿੰਨਾ ਪਾਣੀ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਹੋਰ ਕਿਵੈ ਈ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਸਮਾਧਿ ਵੀਚਾਰਦਾ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦਾ ਸਬਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਕੇ ਕਾਲਿਆਂ ਨਿਹੋਇਆ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਾਹੈ ਜੀ॥ ॥ਸਵੈਯਾ॥ ਵੇਦਿ ਵਿਰੰਚਾ ਵਿਚਾਰਿਓ ਨਿ ਪਾਵਾ ਤਿਰਕੂ ਤਸੇ ਸ੍ਰਾਸਿਵਾਦਿ
ਥਕੇ ਹੈਂ॥ ਸਿਧਿ ਬਿਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਤਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਨਕ ਸਨਾਤਨ ਏਹੋ॥ ਆਰਾਧਿਆ
ਦਿਆ ਆਰਾਧਿ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਪਜਾਏ ਹੈਂ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਮੇਵ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ
ਪੈਰੀ ਪਏ ਭਾਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਹੈ॥ ॥ਤਿਸ ਦਾ ਵੀਚਾਰ॥ ॥ਜਿਸੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦੀ
ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਸਕਦੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਂ ਜੀ॥੪੪॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਕੋ ਪੁਤ ਭਾਈ ਟੋਡਾ ਆਹਿ ਤਾ ਤੇ ਭਾਈ ਤੋਤਾ ਤੇ ਮਜੂ ਚਾਰੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ
ਭੂਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸਿ ਆਏ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ॥ ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਸਾਡਾ

ਉਪਾਰਕਰਨਜੋਗਤੁਸੀਹਉ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਭਾਈਤੁਸੀਬੈਠਿਕੇਪਰਸਪਰਗੁਰੂਕੀ
ਬਾਂਣੀਦਾਵੀਚਾਰਕਿਆਕਰੋ॥ ਤੇਜੋਕੁਛੁਸੁਣਿਆਗਿਆਹੈ ਦ੍ਰਿੜੈਸੋਕਮਾਂਵਹਿਹਿਰਦੇਵਿਚਲਿ
ਆਵੋ॥ ਤੇਜੋਕੁਛੁਸਮਾਨਹੈ ਦ੍ਰਿੜਉਸਦਾਤਿਆਗੁਕਰੋ॥ ਤਾਂਉਨਾਨੇਕਹਿਆਜੀਪੜ੍ਹਕੀ
ਤਿਆਂਕੇਤਾਕੁਗੁਣਹੈ॥ ਤੇਵੀਚਾਰਕੀਤਿਆਕੇਤਾਕੁਗੁਣਹੈ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ
ਆ॥ ਜੋਪੜ੍ਹਕਰਨੇਤੇਪੁੰਨਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਤੇਅੰਤਹਕਰਨਨਿਰਮਲੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਜੋਨਿਹਕਾਂਮ
ਪਾਠਕਰੀਏ॥ ਤੇਵੀਚਾਰਕਰਨਕਰਕੇਗੀਆਂਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ॥ ਤੇਜਨਮਮਰਨਕਟੀ
ਦਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਾਸਟਮੈਅਗਨਿਹੁੰਦੀਹੈ॥ ਪਰਬਿਨਾਂਸੰਜਮੁਨਹੀਨਿਕਲਦੀ॥ ਤੇਜਿ
ਨਾਂਨੂਬਲਦਾਸੰਜਮੁਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਅਬਕੇਨਿਕਾਲਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਾਂਸਭਕਾਸਟਅਗਨਿ
ਰੂਪਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੈਸੇਗੀਆਨੀਵੀਚਾਰਨਤੇਸਭਨਾਦੇਰਿਆਭਿਮਾਂਨੁਮਿਟਿਜਾਂਦ
ਹੈਤੇਆਤਮਾਗੀਆਂਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀ॥ ਤਾਂਸਿੰਘਾਂਦਸਬਾਰਿਦੇਵੀਚਾਰਨਕਰਕੇ

੧੧ ਆਂਹਿ ਹੋਇਆ ॥੪॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਕਿਨਾਰਾ ਗੁਰੂ ਦੂਜਾ
ਅਰਜ ਸਿਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰਿ ਆਏ ਮਾਰੀ ਬਾਜਿ ਵਜਾ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁ ਕਿਵ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਾਂਗਾ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਹੈ ਤੇ ਕਲਿਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚਿ ਕੀਰਤਨ ਦੇ
ਸਮਾਨ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਤਪੁ ਨਹੀ ॥ ਏਹਿ ਤਿਤ ਸਾਂਤਿ ਕਰੀ ਤਪੁ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ॥
ਤਾਂ ਓਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਬਾਂਣੀ ਦੇ ਪੜਨ ਦਾ ਤੇ ਕਥਾ ਦਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰ
ਨੁ ਫਲੁ ਕਹੀਏ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਬਾਂਣੀ ਦਾ ਪੜਨੁ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ
ਲੀਆਂ ਹੀ ਦੇ ਕੇਸ ਬਿਦੇ ਪਕੜਾਈ ਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਬੋਹਲ ਪਾਇ ਲੈਆ ਦੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
ਬਾਂਣੀ ਦੇ ਪੜਨ ਦਾ ਫਲੁ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜੇ ਘਰ ਦਾ ਪਾਂਣੀ ਦੂਜੇ ਘਰ ਦੀ ਪੈਲੀ ਨਜੀ
ਕਰੋ ਦੇ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਭੀ ਪਾਂਣੀ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ॥ ਪਰ ਦੂਰਿ ਦੀਆਂ ਪੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀ
ਪਹੁਚਦਾ ॥ ਤੇ ਕੀਰਤਨੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਗਾਜਿ ਕੇ ਬਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ

ਭੇ ਪੈਲੀਆਂ ਰੜੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਕਥਾ ਦਾ ਏਹੁ ਫਲੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਫਠਗਰਿਆ
ਹੋਈਆਂ ਨਿਰਵਾਤ ਸੀਆਂ ਸਿ ਅਵਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਪੈਲੀਆਂ ਰੜੀਆਂ ਹੋ
ਈਆਂ ਸੁਕਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਵਨਿ। ਜੈਸੇ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਚਿਤ੍ਰਕਤੀ ਦੇਸਆਂਵ
ਦੀ ਜਾਂਦੀ। ਤੈਸੇ ਜੋ ਜਗਿਆਸੂ ਵੰਤ ਸਿਖ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਜੋ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ
ਤੇ ਵੀਚਾਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਜੋ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਿਦੇ ਵਿਚਿ
ਧਾਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਿਕ ਥਾਤ ਕੀਰਤਨੁ
ਦੇਨਿ ਅਰੁ ਲੋਹੈ ਏਸ ਤੌਬਾ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਮਹਾਤਮੁ ਨੂੰ ਲਖਾਂਵਦੀ
ਹੈ। ਤੇ ਕੀਰਤਨੁ ਅਨਾਦਿ ਵਿਖੇ ਗਾਵਤੁ ਰਸ ਉਤਪਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਾਰਕੈ ਸੈਂਕਤੀ ਹੈ। ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਮਾਤਾ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਥਾ ਮਾਤਾ ਹੈ।
ਤੇ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੌਨੁ ਹੈ। ਤਾਂ

ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਅਹੈ ਸੋ ਕਥਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਮ ੧੦
ਕਰ ਕੈ ਦੇਨੇ ਸੋ ਭੁਖਾ ਦਵਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਤਿਸੁ ਦਾ ਰਜੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਨ ਤੇ ਹੋਇ
ਕਾਂ ਜੋ ਇਕੇ ਕੁਛ ਕਾਂਅਨਾਨਾਂ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਬਾਹੁ ਪਾਲਬਾ ਪਿਦਾ ਹੋਇ
ਨਿਸਾਰ ਜੋ ਰਿਕੋਈ ਸਿਖੁ ਸਰਧਾ ਸੰਜੁਗਾ ਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਥੀ ਉਤਾਰਾ ਨਕ
ਰਨੀ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਏਸੇ ਕਰ ਹੋਇਆ ॥੪॥ ਵੀ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ਉਨੀਸਵੀ
ਚਲੀ ॥੧੯॥ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਜਾਹਿ ਗਲਾਂ ਰੰਆਪ ਕਾਂਉਂ ਦਾ ਭਾਈ ॥ ਜ
ਭੁਖ ਨੂ ਦੇਂਦਿਆਂ ਫਿਰਣਾਂ ਸੁਰ ਵਡ ਸਾਤਿ ਕਾਈ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭ ਡੁਜਾਂ ਨੀ ਆਸਿ
ਸਨਾਨੁ ਪਾਤਿ ਵਡੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਰਿਲਾ ਭੁਗੀਭੁਤਾ ਤਿਹੈ ਜਾਪੁ ਨਿਵਲਾਕੁ
ਰਸਰਣਾਈ ॥ ਅੰਨੁ ਲਾਸੁ ਜਾਪਾਵਣੇ ਚੰਦ ਨੁ ਰੈਸ ਧੜਿ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਗੰਅ
ਦਾਸ ਭੰਡਾਰੀਆ ਬਾਲਾ ਸਾਂਈ ਦਾਸੁ ਧਿਆਈ ॥ ਕਾਰਮਾ ਖਾਬਿਸਨੁ ਬੀ

ਬਣਿਆਛੀਸੁੰਦਰਕਰਤੂਤਿਆਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਦੀਵਡਿਆਈ॥੪੭॥
॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਇਕਿਵਾਰੁਤੇਨਾਂਉਸਾਹਿਗਜਤੇਰਾਂਆਤੇਉਦਾਗੁਰੂਅਰਜ
ਨਜੀਦੇਸਰਨੀਆਏ॥ਤਿਨਾਂਪ੍ਰਸ੍ਨੁਕੀਤਾਜੀਸਭਦੇਵਤੇਕਤੇਬਾਂਅਉਤਾਰਾਂਸਭਨੂ
ਬ੍ਰਹਿਮਨੂਬੀਅੰਤਿਕਹਿਆਹੈ॥ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਸਾਖਿਆਤਿਕਾਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਕਾਭੂਮੁਨੋਈਹੈ॥ਤਾਂਏਨਾਨੇਤਾਂਨੂਛਬ੍ਰਹਮੁਕਾਅੰਤਿਕਹਿਆਹੋਵੈਗਾ
॥ਕਿਉਜੋਆਪਣਾਅੰਤੁਤਾਂਸਭੁਕੋਈਜਾਣਿਤਾਹੈ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਤਾਂ
ਕੂਛਬ੍ਰਹਮੁਕਾਅੰਤਿਹੋਵੈਤਾਂਕਹੀਐਬਿਅੰਤਿਨੂਬਿਅੰਤਿਕਹਣਾਏਹੋਉ
ਸਦਾਅੰਤੁਪਾਵਣਾ॥ਤੇਜੋਹੋਰਿਗ੍ਰੰਥਾਬਿਅੰਤਿਕਹਿਦੇਤਾਂਸਭਸਾਸਤ੍ਰਾਂਨਾਲਿਵਿ
ਰੋਧੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਕਹਿਆਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿਅੰਤਿਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤੂ
ਸੀਭੀਬ੍ਰਹਮੁਬਿਅੰਤੁਜਾਣਿਕੇਸਾਭਿਕਿਸੇਨਾਲਿਭਉਕਰਣਾ॥ਅਉਰਸਦਾ

ਦਾਹੋਗੁਰੂਕਾਜਾਪੁਰਖਗਆਂ।ਤਾਸਾਂਰਾਇਸੇਕਰਕਾਲਿਆਂਣਿਹੋਇਆ॥੪੮॥ ॥ ੭੧
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਜਗੁਰੂਤੇਗੁਰੂਦੇਤੇਤੋਫਿਰਣਾਂਸੁਣਤੇਭੋਗੁਰੂਤੇਗੁਰੂਤੇਵ
ਜੀਪੀਰੁਤਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨੀਆਏ।ਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਅਸੀਰਿਗਾਜੀਗਏਸਾਂ।ਤੇਪੀਰੁਤਾਂਆਸਾਖੀਪੁਛਿਆਸੀ।ਜੋਜਿਸਨੇਸ
ਰੀਰਧਾਰਿਆਹੈਕੇਔਤਾਰਿਕਿ।ਸਿਧਿਸਾਧਿਸਭਣਾਨੇਗੁਰੂਕੀਤਾਹੈ।ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਅਉਤਾਰਿਧਾਰਿਆਇਨਾਨੇਗੁਰੂਕੋਨਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਓਨਾਂਨੂਅਸਾਂਕਹਿਆਜੋਅ
ਸੀਪੁਛਿਕੇਆਂਣਿਕਹਾਂਗੇ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਿਰੰ
ਕਾਰਿਅਤਰਜਾਂਮੀਹੈ।ਜੀਸਿਅੰਤਰਿਗਤਿਹੈ।ਇਕੇਸਾਅਸਿਖਾਂਗੀਆਂਨਦੀਪ੍ਰੇਰ
ਨਾਕੀਤੀਹੈ।ਜਿਨੇਦੇਹਧਾਰਿਦੇਹਪਰਸੁਕਾਰਿਕੈਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟਿ
ਆ।ਤਾਂਓਨਾਂਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂਤਾਂਓਸਨੂੰਕਹਿਦੇਹੈਨਿ।ਜਿਸਦੇਮਿਲਣਿਕਰਿ

ਕੈਜੋਅਪਰਾਧਿਹੋਤਾਤੇਰੋਜੋਪ੍ਰਕਾਸਿਹੋਵੈਜੋਮਸਟੋਮਿਲਾਹੈਤੇਤੇਰੇਵੈਸੋਜਿਕਰੁਨਾਨਕਜੀਤਾਂਸੁਣੀ
ਪ੍ਰਕਾਸੁਕੂਹੈਸੀ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜਿਸੁਸਮੇਬਾਹਾਂਬੀਸੂਮਾਰਸੁਤੀਨੋਭਾਂ
ਕਾਰਥੀਉਤੇਮਾਤਿਰੇਹੈਤਾਂਓਨਾਂਕਉਨਾਸੁਕੀਤਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਕਾਹਿਆਬਾਹਿਓਬਿ
ਸਨੁਨਾਸੁਕੀਤਾਤੋਸਿਵਭੀਬਿਸਨਿਨੁਨਾਸੁਕੀਤਾ।ਤੋਵਿਸਨੁਸਿਵਨੁਨਾਸੁਕੀਤਾ
।ਕਿਉਜੋਵਿਸਨੁਸਾਂਤਿਕੀਸੀ।ਤੋਸਿਵਤਾਂਮਸੀਸੀ।ਤਾਂਸਾਂਤਕੀਦਾਸੁਵੈਤਿਸੁ
ਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਤਾਂਮਸੀਦਾਜਿਆਂਨੂਖਪਉਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਵਿਸਨਸਿਵਦਾਧਿਆਨੁਕੀਤਾ।ਉ
ਸਿਦਾਭੂਨੁਜਿਆਂਨਹੋਇਗਇਆ।ਤੋਸਿਵਵਿਸਨੁਦਾਧਿਆਨੁਕੀਤਾ।ਓਸਦਾਭੂ
ਪਸੁਵੇਤਿਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨੁਕੀਤਾਜੋਵਿਸਨਿਅਗੇਹੀਭਿਆਨ
ਭੂਪਸੀ।ਕੇਸਿਵਕੇਮਿਲਨੇਤੇਓਸਨੂੰਗੀਆਂਨਹੋਇਆ।ਤਾਂਓਨਾਂਕਾਹਿਆਵਿਸਨੁ
ਗੀਆਂਨਭੂਪਸੀਜਗਾਤਿਦੀਆਗਿਆਦਾਵਾਸਤੇਨਾਸੁਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ

ਤੈਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਗਿਆਂਨਾਥਾਂਨਿਤੈਸਿਸਿਧਸਰੀਰਦੀਅਰਜਾਦਾਕਰਕੈਗੁਰੂ ੭੨
ਅੰਗਦੁਜੀਨੂੰਗੁਰੂਕੀਤਾ।ਤਾਂਤੇਤੂੰਸੰਸਾਤਿਕਾਂਤੇਪ੍ਰੀਤਕਰਨੀਦੂਸਾਰਾ
ਕਲਿਆਣਿਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਦਾਉਂਸੇਕਰਉਧਾਰਿਹੋਇਆ॥੪੭॥
॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਰਲਾਤੇਭਾਗੀਰਥਤੇਜਾਪੂਤੇਨਿਵਲਾਗੁਰੂਅਰ
ਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ॥ਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜੋਹੋਏਹੈਨਿ
॥ਸਰਗੁਣਿਦੇਉਪਾਸਕੀਹੋਏਹੈਨਿ॥ਕੇਨਿਰਗੁਣਿਦੇਉਪਾਸਕਹੈਨਿ॥ਤਾਂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆ॥ਸਰਗੁਣਿਤੇਨਿਰਗੁਣਿਤਾਂਕਹੀਆਨਿਜੋਦੁਇਹੋਵਨਿ॥ ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਰਗੁਣਿਨਿਰਗੁਣਿਨਿਰੰਕਾਰਿਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ਆਪਨ
ਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥ਤਿਹੀਮਹਾਂਰਾਜੋਇਛਿਆਕਰਕੇਸ
ਰਗੁਣਿਰੂਪਧਾਰਦਾਹੈ॥ਦੁਸਟਾਂਦਾਨਾਸੁਕਰਕੇਨਿਰਗੁਣਛਾਤਿਹੋਇਕੇਆਪਹੇ

ਨਿਰਗੁਣਿਸਰੂਪਵਿਚਿਸਮਾਇਜਾਂਦਾਹੈ। ਜੈਸੇਰਾਜਾਏਕਹੋਤਾਹੈਤੋ। ਜਿਸੁਸਮੇਇਛਾ
ਕਰਤਾਹੈ। ਸਸਤ੍ਰਬਸਤ੍ਰਧਾਰਿਕਰਿਦੀਬਾਂਣਬਿਖੇਆਇਬੈਠਤਾਹੈ। ਤੋਇਛਾਤਿ
ਆਗਤਾਹੈਤਾਂਏਕਲਾਸਸਤ੍ਰਬਸਤ੍ਰਕੌਭੀਤਿਆਗਕੈਰਾਗਿਸਿਹਜਾਵਿਖੇਸੈਨਕਰ
ਤਾਹੈ। ਤਾਂਜੌਉਸਕਾਨਾਮੁਲੇਕਰਪੁਕਾਰਤਾਹੈਤਾਂਦੀਵਾਨਸਮੇਭੀਉਸਕੀਸਹਾਇਤਾ
ਕਰਦਾਹੈ। ਅਰਜੈਨਿਸਾਮੈਭੀਉਠਿਕੇਉਸਦੀਸਹਾਇਤਾਕਰਦਾਹੈ। ਤੇਜੌਉਸਕੇ
ਸੇਵਕਹੈਨਿ। ਸੋਸਦਾਉਸਦੀਟਹਿਲਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਤੈਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਨਾਮੁ
ਕੇਉਪਾਸਕਹੋਏਹੈਨਿ।। ਜਿਸੁਨਾਮੁਕਰਕੇਸਰਗੁਣਭੀਸਹਾਇਤਾਕਰਤਾਹੈ। ਅਰ
ਨਿਰਗੁਣਕਾਭੀਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਅਰਸਰਗੁਣਿਉਪਾਸਨਾਂਕਾਲੇਨਾ
ਨੁਕੀਉਪਾਸਨਾਵਿਸੇਖਹੈ। ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਸਮੁੰਦ੍ਰਬੀਪਾਰਿਉਤਰਨੇਲਗੇਹੈ
ਨਿ। ਤਾਂਸਿਵਿਕਰਨਿਕਾਰਨੇਹੋਏਸੇਨਿ। ਜੇਚਾਹਿਨਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਭੀਸੁਕਾਇਲੇਦੇ

॥ਪਉਣਉਨਾਂਨੇਵਿਚਾਰਕੀਆਜੋਅਸਾਂਨੂੰਕਿਨਾਂਵਿਕਾਰਿਆਂਮਿਲਣਾਹੈ॥ਆਦਿਨਾਮੁਕਰ
ਕੈਅਨੇਕਾਂਦਾਕਾਲਿਆਂਨੂੰਹੀਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਨਾਮੁਦਾਮਹਾਤਮੁਆਪਿਥੀਂਵਿਸੇਖਕੀਤਾ।
ਜੋਪਰਥਤਾਂਤੇਨਾਮੁਲਿਖਕੇਆਪੁਪਾਰਿਉਤਰੇ।ਸਰਗੁਣਿਥੇਤਾਨਾਮੁ।ਇਸਿਕਰਿ
ਵਿਸੇਖੁਹੈ।ਪ੍ਰਥਮਉਨਾਂਨਿਰਗੁਣਥੀਭੀਵਿਸੇਖਹੈ।ਨਿਰਗੁਣਿਥੀਵਿਸੇਖਾਇਸਿਕ੍
ਕਾਰਿਹੈਜੋਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਰੂਪਸਰੀਰਾਂਦੇਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਸਿਕਰਿਕੇਥਿਆਪਿ
ਆਪੁਆਹੈ।ਪਰਨਾਮੁਕੇਉਚਾਰਨਬਿਨਾਅੰਤਹਕਰਨਸੁਧਨਹੀਹੋਤਾ।ਤਾਂਤੇਜੀ
ਨਰਕਾਂਨੂੰਚਲੇਜਾਤੇਹੈਂ।ਜਿਨਾਂਨੇਨਾਮੁਕਾਉਚਾਰਣਕੀਆਹੈ।ਉਨਾਂਕੇਅੰਤਹਕਰਣਿ
ਸੁਧਿਹੋਏਹੈਨ।ਕਿਆਂਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਹੈ।ਇਸਿਕਰਕੇਜਨਮਮਰਣਿਉਨਾਂ
ਦਾਕਟਿਆਗਇਆ।ਤਾਂਤੇਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਿਥੀਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁਹੈ।ਤਾਂ
ਉਨਾਂਨੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਨੂੰਆਂਨਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਥੀਨ੍ਹਾਵਿਚੈ

ਲੀਘਿ ਗਇਆ ਹੈਸੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਜਪਣਿ ਵਾਲਾ ਹੈਸੀ ॥ ਇ
ਸਿ ਕਰਿਕੈ ਕੁਦਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਦਾ ਮਹਾਤਮੁ ਸਭੁ ਤੇ ਵਿਸੇਖ ਹੈ ॥ ਤੇ ਚੁ ਸਰਣਾਇ ਸਿ
ਦਾ ਏਹੁ ਪੌਰਿ ਜਨੁ ਹੋਗੀਆਂ ਨਾ ਵਿਖੇ ਜਗਤਿ ਥੇ ਉਲੰਘਾਣਿ ਦੀ ਸਾਮਰਥਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ ਕੁ ਦਿਕੈ ਲੰਘਾਣਿ ਦੀ ਸਾਮਰਥਤਾ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਾਸਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਪੁਲ ਕੇ ਉਪਰਿ
ਨੀਰ ਬਲ ਸਬਲ ਸਭਿ ਉਤਰਿ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਜੋ ਸਰਬਾ ਵਿਖੇ ਕੋ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਤੇ ਗਿ
ਆਂਨ ਕੂ ਆਭਿਆਸੁ ਕਰੇ ਸੋ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਹੈਂ ॥ ਅਰ ਭਗਤਿ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਅਨੇਕ ਦਾ
ਉਧਾਰੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਅਭਿਆਸ ਰਕਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ॥ ਅਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਗਹਿ
ਰਹਣਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਿਣਾ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਨਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਮੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਕਰਨਾਂ ॥ ਏਸੇ ਕਾਰਿ ਓਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰਿਆ ਹੋਇਆ
॥੫੦॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਮੂਲਾ ਤੇ ਭਾਈ ਸੂਜਾ ਧਾਵਣ ਤੇ ਭਾਈ ਰੰਦੂ

ਚੌਥਾ ਤ੍ਰਿਤਾਈ ਗੰਅਰਦਾਸਭੰਡਾਰੀ ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਭਾਈਸਾਂਈਦਾਸੁਰਹੁਅਗਲਾ
ਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਇਹਜੋਜੀ
ਅਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਧਰਮਰਾਇਦੇਪਾਸਿਪਾਪਾਂਤੇਪੁੰਨਾਂਦਾਲੇਖਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂ
ਪਾਪਾਂਤੇਪੁੰਨਾਂਦਾਨਿਆਰਾਨਿਆਰਾਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਕਿਲੇਖਾਪਾਪਪੁੰਨਦਾਕਰਿਕੈਜਿ
ਸਕੇਪੁੰਨਵਧੀਕਹੋਵਨਿਤੇਪਾਪਘਾਟਿਹੋਵਨਿਤਾਂਪਾਪਾਵਿਚੋਂਕਟਿਕੈ।ਤੇਸੇਖਪੁੰ
ਨਾਂਦਾਫਲੁਖਾਣਿਆਂਨੂੰਸੁਖਮਿਲਦਾਹੈ।ਏਹੁਅਸਾਂਨੂੰਨਿਰਨੇਕਰਿਕੈਦਸੋ।ਤਾਂਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ।ਚਾਰਿਪ੍ਰਕਾਰਦੇਸਿਖਹੈਨਿ।ਇਕਿਸਾਧਿਕੰਮਕਮਾਉਂਦੇਹੈਨਿ।ਇਕਜਿਤ
ਕੰਮਕਮਾਉਂਦੇਹੈਨਿ।ਇਕਿਓਆਸਨਾਂਵਾਲੇਹੈਨਿ।ਤੇਇਕਨਾਂਗਿਆਂਨੀਹੈਨਿ।ਤੁਸੀਕਿ
ਸਦੀਵਰਤਪੁਛਦੇਹੋ।ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਅਸਾਂਨੂੰਚਹੁੰਹਾਂਦੀਕ
ਥਾਰਿਆਪਾਕਾਰਿਕੈਦਸੀਐ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੈਸੇਰਾਜੇਕੇਚਾਰਿਪ੍ਰਕਾਰਿਕੀ

ਦਜਾਂਹੋਤੀਹੈ। ਏਕਿਤਾਵਲੀਕੇਵੰਡਿਦੇਵਣੇਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈ। ਜੈਸਟੀਵਾਲੀਉ ਸਿਕੇ
ਬੀਜਮੁਤਸਲਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਂਦਾਣੇਸੇਦਾਣਾਬਾਂਟਿਲੇਤਾਹੈ। ਜੌਕਿਭੁਖਿਆਂਤੇ
ਕਰੈਤਾਂਰਿਤਿਉ ਸਿਕੈਦੇਤਾਹੈ। ਅਰਏਕੁਪਾਣੀਹੋਤੇਹੈਂਉ ਨਿਕੇਪਿਛੇਰਿ
ਆਂਤੀਆਂਦੀਆਂਆਵਤਾਹੈ। ਤਿਪਾਣਾਭੁਰਦੇਤੇਹੈਂ। ਅਭੁਏਕਸਉਰਾਭੁ
ਹੋਤੇਹੈ। ਸਿਰਦਾਂਕੇਉ ਪਰਿਰਿਸਹੋਣੇਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਂ। ਤਿਭੁਬਾਜਾਖੁ
ਜੈਸਉਰਾਤਿਦੇਤੇਹੈਂਨਿ। ਅਰਜੁਲਾਖਪੈਂਆਂਤੇਹੈ। ਤਿਥੇਮਾ
ਢੀਰੇਤੇਹੈ। ਸਾਬੁਹੀਮੁਲਖੁਖਾਤੇਹੈ। ਅਭੁਪਾਤਿਸਾਹਰੇਸਾਬਚਹਿਤੇਹੈ। ਤਾਂਖਾ
ਵਣੇਕਉਭੀਲੇਤੇਹੈ। ਸਾਬਹੀਹੁਕਮੁਕਰਤੇਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਮਹਾਂਰਾਜੇਕੀਚਾਕਰੀ
ਕਾਰਕੀਸਿਸਟਿਹੈ। ਏਕਸਾਹਿਕਾਂਮੀਹੈ। ਜੈਸਦਾਭੁਜਭੁਸਾਤਿਆਪਣੇਕਿਰਿ
ਆਆਹਿਲਕਰੇਰਹਿਤੇਹੈ। ਅਰਜੇਕਭੁਤੀਅਬਬਤਪੁੰਨਦਾਨਕਰਤੇਹੈਂ। ਤਉ

ਕਾਂਮਨਾਂ ਛੋਡਿ ਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਹਾਂ ਕੈਆ ਆਕੇ ਬ੍ਰਿਤਿ ਕਾ ਆਕਾ ਫਲੁ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸੀ ਕੇ ਉਪ ੭੫
ਰਿ ਪਗ ਅਰ ਗਾਇ ਕਾ ਸਦਾ ਰਿਹੈ ਕਿਗਇ ਤਾਂ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾ ਫਲੁ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਪੁੰਨਿ ਕਾ ਫਲੁ ਭਿੰਨੁ ਭਿੰਨੁ ਭੋਗਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਜੋ ਨਿਸਕਾਂਮ ਕਰਮੁ ਹੈ
ਜਿਸੇ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਪਾਪ ਸੁਭਾਵ ਕਿਉਂ ਨ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਕਾ ਪਾਪਾ ਪੁੰਨਾਂ ਕਾ ਲੇਖਾ ਇਕਠਾ ਕਰਿ ਕੇ ਜੇ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁਤੇ ਤਉ
ਪਾਪਾ ਦਿਆ ਤ੍ਰਿਕ ਕਰਿ ਪੁੰਨ ਭੁਗਾਈ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਪਾਪ ਬਹੁਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਦਿ
ਤ੍ਰਆ ਤ੍ਰਿਕੇ ਪਾਪ ਭੁਗਾਈ ਤੇ ਹੈਂ। ਪੁੰਨਿ ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਲ ਹੈਂ ਤੇ ਪਾਪ ਨਿਬਾਲੇ ਹੈਂ ਤੇ
ਜੋ ਉਪਾਸਨਾ ਮਹਾਂਰਾਜਿ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੋ ਪਾਪ ਸਰਬ ਪਾਕਰ ਕੈ ਕਰਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਵਸਿ ਮੈ
ਕੋਈ ਪਾਪ ਉਸਿ ਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਰਮਾਨੁ ਸਦਾ ਭਾਉ ਰਿਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਪਾਪ ਕੋਈ
ਹੁ ਕਿਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਦਿਆ ਤ੍ਰਿਕੇ ਸਦਾ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਨਿਕਾਟਿ ਵਰਤੀ ਗਾਹੈ

ਾ ਅਰ ਫੇਰਿ ਭੀ ਅਉਤਾਰਿ ਧਾਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਅੰਤਰ ਜਦੀ ਭਗਤਿ ਕਾ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੇ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜੋ ਸਕਾਮੀ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸ੍ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਕੇ ਬਹੁ
ਤੌ ਧਨਵੰਤਾਂ ਦੇ ਘਰਿ ਉਤਪਤਿ ਧਾਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਫੇਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜੋ ਨਿਹਕਾਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸਾਧਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਘਰਿ ਅਉਤਾਰ ਲੈ ਕੇ ਫੇਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਇਹੇ ਉਪਾਸਨਾਂ ਦਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸ
ਉਗਾਤਿ ਵਾਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਕੇ ਬਾਪੁ ਦੇ ਕੈ ਮਨ ਲਖਿਆ ਪਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਭਜਨ ਕਰਕੈ ਸੁ
ਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ਤਿਨ ਉਨਾਂ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕ
ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਨ੍ਰਿਫਲ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਅੰਧਕਾਰ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿ
ਕਟਿ ਕਰਮ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਹੈਂ ॥ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਅਰ ਦਾਸਿ ਕੀ ਤੀਜੀ
ਸਰਧੇ ਧਾਤਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਧਾਮ ਨੂੰ ਜੋਗ ਆਦਿ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਹਾਂ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ॥ ਕੈਸੇ ਜੋਗੀਆ

ਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਕੈਵਿਚਰਤੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਜਉਇਨਾਸੇਉਜਕੀਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰ
ਦੇਹੈਨਿ।ਓਨਾਂਦੇਪੁੰਨਾਨੁਲੈਕੈਸੁਖਭੋਗਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਉਨਾਂਦੀਨਿੰਦਾਦੁਖਾਉਕਰ
ਦੇਹੈਨਿ।ਓਨਾਂਦੇਆਪਾਂਨੁਲੈਕੈਨਰਕਾਂਨੁਤੇਦੁਖਾਂਨੁਭੋਗਦੇਹੈਨਿ।ਜੈਸੇਅਸਾਹ
ਬੁਪਾਤਿਸਾਹਦੇਮੁਲਕਖਾਇਨਾਂਮੀਖਾਂਦੇਹੈਨਿ।੫੧॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
।ਬਿਸਨੁਬੀਘੜਤੇਸੁਦਰਸਾਢੀਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਿਆਏ।ਅਸਾਡਾਉ
ਧਾਰਿਕੀਜੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਸੁੰਦਰਤੂੰਰਾਜੁਮਿਲਕਰੀਆਂਲਿਆਇਆਕ
ਭੀਨਾਲੇਪਾਂਣੀਦੀਆਂਮਸਕਾਂਲਿਆਇਆਕਰਿ।ਤਾਂਬਿਸਨਨੁਆਗਿਆ
ਹੋਈਪਿਛਲੀਰਾਤੀਸਿਖਾਂਨੂੰਪਾਣੀਗਰਮਕਰਿਕੈਇਸਨਾਨੁਕਰਾਇਆਕਰ
।ਤੈਪੈਰਾਂਸਿਖਾਂਦੇਦੀਮੈਲਧੋਤਾਕਰ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਉਧਾਰੁਸੇਵਾਕਰਿਹੋਇ
ਆ।੫੨॥ ।ਪਉੜੀਬੀਸਵੀਚਲੀ। ।ਜਾਨੁਭਾਂਨੁਕੀਕਥਾਚਲਾਈਚਲੀ

ਲੋਚਦੇਚਰਣੋਸਣੇਨਿਹਾਲੇਜਾਣੀਆਨਿਸਨਮੁਖਸੇਵਕਗੁਰੂਪਿਆਰੇ।ਸੇਖੜ
ਸਾਧਵਖਾਂਣੀਐਨਉ ਭੁਲ੍ਹਾਸਿਖਸੁਧਾਰੇ।ਜਨੁਭੀਵੰਜਾਂਣੀਆਨਿਮਹਾਂਪੁਰਖ
ਮੂਲਾਪਰਵਾਰੇ।ਚਤੁਰਦਾਸਮੂਲਾਕਪੂਰਬਿਹਾਨੂਗਾਜੂਵਿਜਾਵਿਚਾਰੇ।ਫਿਰਣੁ
ਬਾਲਿਵਖਾਂਣੀਐਜਠਾਚੰਗਾਮੂਲਾਨਿਸਤਾਰੇ।ਦੇਸੂੰਗੋਪੀਤੁਲਸੀਆਭਾਰ
ਦੁਆਜੀਸਨਮੁਖਸਾਰੇ।ਦੂਰਾਭਗਤਿਹੈਭੀਅਤਾਰੇ।ਇਨਾਂਧਪਈਗੁਰੂਦੁਆਰੇ
।ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ।੫੩॥ ।ਸਾਖੀਹੇਰੂਵਲੀਮ। ।ਭਾਈਜ
ਨੂਭਾਈਭੰਨੂਭਾਈਤੀਰਥਾਭਾਈਨਿਹਾਲੂ।ਚਾਰੇਜਾਣਤੇਦੇਚਦੇਗੁਰੂਅਰਜਨ
ਜੀਦੇਹਜੂਰਿਆਏ।ਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਇਕਖੇਤਗਾਬ
ਚਨੁਹੈ।ਕਰੈਕਰਾਵੈਆਪੇਆਪਿ।ਮਾਨੁਖਕੇਕਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ।ਤੋਇਕਖੇਤ
ਗਾਬਚਨੁਹੈ।ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਂਦਾਖੇਤੁ।ਅਕਿਰਤਘਣਾਂਹਰਿਵਿਸ

ਰਿਆ ਜੁ ਨੀ ਭਕਅੇਤ੍ਰਾ । ਜੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕਰਣੀ ਕਰਾਂ ਦਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਸੀ ਭਾਵੈ ਨੂੰ ਹਿਰ
ਗੀਐ । ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੋਸੁ ਹੈ । ਤੇ ਜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਆਸਾਂ ਭੋਗਣਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਕਰਮੁ ਦੀਰ
ਨੁ ਕੈ ਕੀ ਚੇ ਹੈ । ਆਸੀ ਕਉਣ ਵਚਨ ਮੰਨੀਆ । ਅਰੁ ਕਉਣ ਨ ਮੰਨੀਆ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ । ਜੋ ਕੁਰਮਾਂ ਦੋ ਗਿਰਿ ਬਜੀ ਦੋ ਵਿਚਿ ਸਾਭਿਨਾਂ ਆਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਹੈਨਿ
। ਤੇ ਕੁਰੁਕੇ ਸਿਖ ਤੀ ਸਭਨਾਂ ਆਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ । ਇਕ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੈ
ਨਿ । ਇਕ ਉਪਾਸਨਾਂ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੈਨਿ । ਇਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੈਨਿ
। ਤੇ ਜੇਹ ਜੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੈਨਿ । ਉਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾਂ ਇਹ ਵਚਨੁ ਹੈਨਿ ।
ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾਂ ਕਾ ਖੇਤ੍ਰ । ਜੋ ਹਰਿ ਉਪਾਸਨਾਂ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੈਨਿ ਤਿਨਾ
ਪ੍ਰਤਿ ਇਹੁ ਬਚਨ ਹੈਨਿ । ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਆਪਿ । ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਿਕਾ
ਰੀ ਹੈਨਿ । ਤਿਨਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਇਹੁ ਬਚਨ ਹੈਨਿ । ਪਾਰਿ ਪਾਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬਨਿ

ਰੋਤਰਿਗਰਇਕੋਪੁਰਖਸਮਾਣਾ।ਜੈਸੇਵਈਦਦੇਪਾਸਿਸਰਬਔਖਦਹੋਤੇਹੈਂਨਿ।
ਗਰਮੀਦੇਤਾਪਦਾਸਰਦੀਦੇਤਾਪਦਾ।ਠੰਢਦੇਤਾਪਦਾ।ਅਉਖਧਪ੍ਰਿਥਕਪ੍ਰਿਥਕ
ਹੋਤੇਹੈਂਨਿ।ਜਾਤਿਵੈਦਰੋਗੀਕਾਨਾੜਕਾਲਪੀਦੇਖਕਰਿਜੈਸਾਤਾਪਹੋਤਾਹੈਤੈ
ਸਾਅਉਖਧਦੇਤੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਰੋਗੀਕਾਰੋਗਦੂਰਿਕੀਆਜਾਤਾਹੈ।ਤੇਜੋਅਜਾਣਵੈ
ਦਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਰੋਗਦੂਰਿਕੀਆਨਹੀਜਾਤਾ।ਰੋਗਅਉਰਹੋਤਾਹੈਅਰੁਅਉਖ
ਧੁਅਉਰਕਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਜੋਹੈਨਿਪੁਰਖਵੈਦਚਨਾਂਦੁਆਰੇ।ਅਰਕਰ
ਆਂਦੁਆਰੇਪਛਾਨਿਦੇਤੇਹੈਨਿ।ਕਿਸਨਾਂਦੁਆਰੇਇਕਦੇਕਾਮਾਤ੍ਰਿਆਸੂਮਹਦਾ
ਹੈ।ਜੈਸੇਨਾੜਕਾਂਦੁਆਰੇਰੋਗਕੀਪਰੀਖਿਆਹੁੰਦੀਹੈ।ਅਰਕਰਆਂਦੁਆ
ਰੇਮਨੁਖਕੀਪਰੀਖਿਆ।ਜੈਸੇਲਪੀਦੁਆਰੇਰੋਗਕੀਪਰੀਖਿਆਹੋਤੀ
ਹੈ।ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਜਗਿਆਸੀਦਾਆਰੋਗਿਆਨਿਕਾਟਿਦੇਤੇਹੈਨਿ।ਜੈਸੇਜਾਗੀਆ

ਸੀਦਾਆਪਿਕਾਰਦੇਖਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਸਾਉਪਦੇਸਦੇਂਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਤੇਤੁਸੀਭਿਗਤਿ ੧੮
ਦੇਆਪਿਕਾਰੀਹੋ।ਸਦਾਭਜਨਨਾਮਿਸਿਮਰਨਕਰਨਾ।ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲੁਕਰਿ
ਆਕਰੋ।ਤਾਂਉਨਾਂਦਾਉਧਾਰਿਹੋਸੇਕਾਰਿਹੋਇਆ।੫੦।। ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ।। ਭਾਈਨੰਉੂਅਰੁਭਾਈਭਿਨੂ ਜਾਤਿਦੇਸੇਖੜੁਸਾਪਿਹੈਸਿਨਿ।ਭਾ
ਈਜਨੂੰਜਾਤਿਦਾਭੀਵਿਹੈਸੀ। ਸੂਜਾਮਤਾਂਪੂਰਖਹੈਸੀਸੋਦਾਰਿਕੇਨੂੰਅਰ
ਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਤਿਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਗੁਰੂਬਾਨਿਦਾਗਤੇਆ
ਹੀਬਾਂਣੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦੀਹੈ।ਤੇਤੁਸਾਂਬਚਨੁਕੈਆਖਿਆਆਪਣਿਆਪਿਕਾਰਦੇ
ਸੂਜਬਬਾਂਣੀਪੜਨੀ।ਜਿਦਾਵਿਖੇਪਾਰਣੀ।ਸੋਅਸੀਆਪਣਾਆਪਿਕਾਰਿ
ਨਹੀਸਮਝਸਕਦੇ।ਜੋਅਸੀਕਿਸੁਆਪਿਕਾਰਿਦੇਹਾਂਕਰਮਕਾਂਡਦੇਆਪਿਕਾ
ਰੀਹਾਂ।ਕਿਉਪਾਸਨਾਕਾਂਡਦੇਆਪਿਕਾਰੀਹਾਂ।ਕੇਗਿਆਨਕਾਂਡਦੇਆਪਿਕਾ

ਕੀਤਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਜਾਂਣੋਬਚਨਸੁਣਿਕੇਤੇਮਨਨੁਖੋਟਿਆਭ੍ਰਸਟਕਰਮ
ਮਛੁੜਾਏਹੈਨਿ।ਤੇਅਸੀਚਾਂਹਨੇਹਾਂਕਿਵੇਂਸੁਭਕਰਮੁਕਰੀਏ।ਅਸੁਭਕਰਮੁ
ਤਿਆਗੀਐ।ਪਰਦੇਆਸਾਨਿਜੋਖੋਟਿਆਂਕਰਮਾਂਦਾਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਸਿ
ਟਿਦਾਨਹੀ।ਤਾਂਜਾਂਣੀਏਜੋਅਸੀਕਰਮਾਂਦੇਅਧਿਕਾਰੀਹਾਂ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਦੀਸੇ
ਵਾਟਹਿਕੁਕੀਜੈ।ਤੇਬਾਂਣੀਨੁਪ੍ਰੀਤਕਰਿਕੇਸੁਣੀਐ।ਤੇਮਨਾਵਿਚੋਂਖੋਟਨੁ
ਦੂਰਿਕੀਜੈ।ਅਤੇਜੋਜਾਂਣੀਐਜੋਸਬਾਦਿਨੁਸੁਣਿਕੈਖੋਟੇਕਰਮੁਮਿਟਜਾਂਦਨ
ਤਿਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਗਰਹਿਜਾਂਦਾ।ਤਾਂਜਾਂਣੀਐਜੁਅਸੀਉਪਾਸਨਾਂਦੇਅਧਿ
ਕਾਰੀਹਾਂ।ਤਾਂਅਰਥਪਾਇਕੈਬਾਂਣੀਦਾਅਭਿਆਸੁਕਰਿਕੈਜੋਕੋਈਖੋਟਾਕਰਮੁ
ਸੇਖਰਹਦਾਹੈ।ਤਾਂਤਿਸਨੂੰਭੀਮਿਟਾਈਐ।ਤੇਜੋਜਾਂਣੀਐਜੋਸਬਾਦਿਦੇਸਮ
ਝਣਕਰਿਸੁਭਆਸੁਭਕਰਮੁਮਿਟਗਏਹੈਨਿ।ਤੇਜਗਾਤਿਦੇਰਸਾਂਵਿਚੋਤੇਅਸੁਭ

ਕਰਮਾਂਦ੍ਵਾਰੇ ਰਿਦਾ ਰਿਖਲੋਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਾਂਣੀਐ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਗੀਆਨਿ ਦਾ ਆਧਿਕਾ
ਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਧਿਕਾਰ ਮੂਜਬ ਜੋ ਕਰਮੁ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਭੁਸਾਰ ਕਾਲਿਆਂ ਹਿ ਹੋਵੈਗਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਬਾਂਣੀ ਦੇ ਵਿਚਿ ਸਭੇ ਆਧਿਕਾਰ
ਹੈਨਿ। ਤੇ ਸਿਖ ਵੀ ਸਭਨਾਂ ਆਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਸੰਤ ਅਜਿਹੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ
ਆਧਿਕਾਰ ਮੂਜਬ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਉਕਰਿ ਆਪਣੇ ਅ
ਧਿਕਾਰ ਸਮਝੈਗਾ। ਤਾਂ ਓਸਦਾ ਕਾਲਿਆਂ ਹਿ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਦਾਉ ਪਾਰਅ
ਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਝਾ ਨਿਕਰਿ ਗੋਇਆ। ੫੫॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।
ਚਤੁਰਦਾਸ ਤੇ ਮੂਲਾ ਕਪੂਰ ਜਾਤਿ ਦੇ ਤਿਹਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗਾ ਗੁਰੂ ਵਿ ਜਿ। ਗੁਰੂ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਦੇਹ ਗੁਰੂ ਆਏ। ਜੋ ਜਿਤਨੇ ਸੰਤ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਜੋ ਜਾਗਤਿ ਕਰ
ਕੀ ਭਜਨ ਕਰਣਾ। ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਉਦਮ ਕਰਨਾ। ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਸੋਤ੍ਰ

ਹੈ। ਗਦਾਤੀ ਸਾਰਿ ਬ੍ਰਸੰਦੀਆਂ ਕਿਆ ਚਾਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੇ ਦੇ ਨਾਲ
ਗਨਿ ਇਕ ਨਾਂ ਸੁਤਿਆਂ ਮਿਲੇ ਉਠਾਲਿ॥ ॥ਗਗੀ ਬਾਨਿ ਵਜਾਇ ਸਿਵਚਨਦਾ
ਤੁਤਿ ਪਗਜੀ ਇਉ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤਿਆਂ ਹੀ ਦਾਤਿ ਤੁਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਦਸੁ
ਕਿਉ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਇਸਿ ਦਾ ਭੀ ਭਾਉ ਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਦਾਤਾ ਤਿ ਪਰਜਾ ਹੈ॥ ਇਕਿ ਤਾਂ ਜਾਗੇ ਦੇ ਭੀ ਦਾਤਿ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜੋ। ਤੇ ਸੁਤਿਆਂ
ਨੂੰ ਭੀ ਉਠਾਲਿ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਆਂਵਨਿਗੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਵਰਤੇਗਾ। ਤਾਂ ਜਾਗਦੇ ਭੀ ਲੈਨਿਗੇ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਜੋ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਜਾਗ
ਦੇ ਨਹੀ ਲੈਨਿ ਦੇ। ਤੇ ਸੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਲਿ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਖੀ ਦਾਇਆ
ਰਖਹੀ ਨਾ। ਇਕਿ ਤਾਂ ਭਾਇ ਸਉ ਦਾਗਰ ਸੇਵਿਨਾ ਸੁਹਣਿਆਂ। ਭਾਲਿ ਦੇ ਜਾਣ ਨ
ਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਵਡੀ ਮਜਲਿ ਕਾਢਿ ਕੇ ਸਾਮੁਦ੍ਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਾਇ ਪਾਤਕੈ

ਰਾਇਕੈ ਤਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਗਾ ਜਾਦੇ ਚਾੜ੍ਹਿ ਬੈਠੇ॥ ਤਾਂ ਇਕੁ ਕੰਢੇ ਉਤਾਰਿ ਪਾਇਓ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਲੇ
ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਤੁਰੇ ਗਾਤੇ ਢੋਲੁ ਵਜੇਗਾ॥ ਅਸੀ ਚੜ੍ਹਾਂਗੇ॥ ਤੇ ਜਾਣ ਜਤੁ ਰਖਾਇਆ
ਓਨਾਂ ਢੋਲ ਲਿਨਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਜੋ ਨਿਸੰਜ ਜਾਤਾ ਜਿ ਚੜ੍ਹੇ ਸ ਧਕੇ ਹੋਇ ਓਹੁ ਸਭ ਉਠਾਏ॥
ਪਰੁ ਵਾਪਾਰੀਆਂ ਉਨਾਂਨੂੰ ਉਠਾਲਿ ਕੇ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ॥ ਤੇ ਜੋ ਨ ਹੀ ਸੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੰਢੇ ਤੇ
ਜਾਗਾ ਦੇ ਰਹਿ ਜੋ॥ ਓਹੁ ਸਖਣੇ ਹੀ ਉਠਿ ਤੁਰੇ ਰਾਹ ਵਿਚਿ ਚੋਰਾਂ ਖੀਸੁ ਰਾਇ ਗਏ॥
ਤੈਸੇ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਆਇਕੇ ਬੈਠੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਕੀਸੁ ਤਿਆਂਨੂੰ
ਜਗਾਇਕੇ ਮਿਲੇਗਾ ਸਬਦ ਵਿਕੀ ਜਗਾਇਕੇ ਸੁਣਾਈਐਗਾ॥ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ
ਰਜਾਗਾਦੇ ਬੈਠੇ ਹੈਂਨਿ॥ ਨਾਂ ਸਬਦਿ ਸੁਣਨਿਗੇ ਨਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਇਨਗੇ॥ ਦੂਜਾ
ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਤਿ ਨੀਵੇਂ ਮਨੁ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪ ਤਿਸ ਦੀ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਥੋੜਾ ਜੋਰ
ਸੁ ਦਵਨਾਰੀਆਂ ਨ ਕਾਰ ਕੈ ਤੇ ਆਭਿਆਂ ਨ ਸਮੋ ਤਿਆ ਪਨੁ ਜਾਗਾ ਦਾ ਮਾਨ ਦਾ ਹੈ॥

।ਤੇਅਸੂਤਕਰਜਾਨਿਪੜ੍ਹਕਿਤੈਂਹੋਇਕੇਕਰਦਾਹੈ।ਸੋਵਾਹਗੁਰੂਕੀਦਾਤਿਨਿਰ
ਪਾਤਿਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਤੇਜੋਆਗਿਆਂਨੀਹੈਤੇਨਾਗਿਆਸਾਓਸਨੂੰਹੋਈਹੈ।ਤਿ
ਸੈਤਾਂਏਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਜਾਇਬੈਠਦਾਹੈ।ਤੇਆਗਿਆਂਨਦੀਨਿਦ
ਗ੍ਰਾਕਿਤੇਸੰਤਓਸਦੀਦੂਰਿਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਸਭੁਦੇਲਾਭਤਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਜੈਸੇਵਾਪਾਰੀਨਿਤਿਲਾਹਾਖਟਦਾਹੈ।ਤਾਂਧਨੀਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ
।ਤੈਸੇਅਨਨੀਵੰਕਾਰਿਕੈਨਿਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਦਾਹੈ।ਓਸਨੂੰਗਿਆਂ
ਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਅਨੁਨੀਵੰਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਨਤੇਓਧ
ਰੋਇਆ।੫੬। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਭਾਈਫਿਰਣੁਬਾਹਿਲ
ਤੇਭਾਈਜੇਠਤੇਭਾਈਚੰਗਾਹਜੂਰਿਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਆਏ।ਤੇਅਰ
ਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਏਹੀਤਾਂ [illegible] ਪੜਦੇਹੈਨਿ।

੧੩ ।ਕੇਈਕਿਸ੍ਨੁਜਪਦੇਹੈਨਿ।ਕੇਈਓਅੰਜਪਦੇਹੈਨਿ।ਕੇਈਸੋਹੰਜਪਦੇ ੮੧
ਹੈਨਿ।ਤੇਅਸਾਂਨੂੰਬਚਨੁਹੋਇਆਹੈ।ਜੋਤੁਸਾਂਵਾਹਗੁਰੂਜੀਦਾਜਾਪੁਜ
ਪਣਾਂ।ਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਬਚਨੁਹੋਵੈਜੋਕੋਨੁਸਾਨਾਮੁਅਸੀਜਪੀਐਤਾਂ
ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੈਸੇਨਦੀਤੇਨਾਂਵਾਜੇਤਨੀਆਂਹੈਨਿ।ਸਭੇਪਾਰਉ
ਤਾਰਨਵਾਲੀਆਂਹੈਨਿ।ਪਰੁਜੋਜੋਕਿਸੇਬੇੜੀਤੇਚੜ੍ਹਦਾਹੈ।ਤਿਸਨਉ
ਸੇਨਾਲਿਪਾਰਜਾਨਾਹੈ।ਤੈਸੇਅਤਾਂਨਾਜਦੇਨਾਮੁਸਭੇਉਪਾਰਕਰਨਜੋਗੁਹੈਨੀ
।ਪਰੁਜੋਆਪਿਗੁਰੂਨੈਸਿਖਾਨੂੰਉਪਦੇਸੁਕੀਤਾਹੈ।ਉਸਦਾਉਪਾਰੁਉ
ਸੇਕਰਹੋਤਾਹੈ।ਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ।ਨਉਜੁਗਵਾਸਦੇਵ
ਦਾਜਾਪੁਕਰਿਕੈਉਸਬੀਵਵਾਲੀਤਾਹੈ।ਤੇਨਉਜੁਗੁਹਰਿਦਾਜਾ
ਪੁਕਰਿਕੈਉਸਥੀਹਾਹਾਲੀਤਾਹੈ।ਤੇਨਉਜੁਗਗੋਬਿੰਦਦਾਜਾਪੁਕ

ਕਰੈ ਓਸ ਬੀਰ ਗਾਲੀਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਨਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜਾਪੁ ਕਰਿ ਕੈ ਓਸ ਬੀਰ ਗਾਲੀਤਾ
ਹੈ। ਤਾ ਚਾਰਿ ਆਖਰ ਇਕਠੇ ਕਰਿ ਕੈ ਦਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਫਤੀ ਗੁਰੁ
ਗਾਂ ਦਾ ਤਪੁ ਦਾ ਫਲੁ ਉਨਾ ਚਹੁ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚਿ ਰਖਿਆ ਹੈ।। ਇਕ ਮਾਲਾ ਇਕੇ ਜੋ ਦਸ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਨਿਗੇ। ਜੋ ਓਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮੁ ਸਗਲ ਕਰੀਐਗਾ।। ਤਾ ਓਨਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਦਸ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਜਾਪੁ ਕਰਸਿ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ। ੫੭ ।।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।
।ਭਾਈ ਵਿਸਨਾਂ ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਭਾਈ ਤੁਲਸੀ ਆ ਭਾਰਦੁਆਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਤੇ ਭਾਈਆ
ਤੇ ਭਾਈ ਗੋਇੰਦ ਪਾਧੀ। ਹਜੂਰਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਆਏ। ਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀ
ਤੀ ਜੋ ਜੀ ਇਕ ਖੈ ਨਾਂਮੁ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨੁ ਹੈ। ਪਾਂਡੇ ਤੁਮ ਰਾਂਮ ਚੰਦੁ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਆਦ
ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਥਾ। ਰਾਂਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਥਾ ਰਿਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਸੀ।। ਤੇ ਬ
ਹੁਰੋ ਓਸ ਨਾਮਦੇਵ ਦਾ ਬਚਨੁ ਹੈ। ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ।

ਪਰਹੁ ਦੇਵੈ ਨਾ ਅਤੇ ਤਕ੍ਰਸੁ ਆਮਿਤ੍ਰਤਾ ਹੀ ਤੋ ॥ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਵਚਨੁ ਸੁਣਿਕੈ ਅਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ
ਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੂਜਾ ਬਚਨ ਕਰਿਕੈ ਤੇ ਉਪਾਂਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਿਆਣੀਆਂ ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਇਕੁ ਸਰਗੁਣਿ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਹੈ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣਿ ਦੀ ਉਪਾ
ਸਨਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਉਪਾਰਿ ਕੋਈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਕਈ ਲਹਿਰਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕ
ਲਦੀਆਂ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਜੇ ਨਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਨਦੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਏਹ ਨਾ
ਲਿ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਜੋਈ ਮਹਾਰਾਜ ਅਉਤਾਰ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈਨਿ ॥ ਸੋਈ ਸਾਤਿ ਚਿਤ
ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਇਕੈ ਸਭਸ ਨੂੰ ਸਤਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨਿ ॥ ਬਹੁੜੇ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਜੋਗੀਆਂ
ਨਥੀ ਕਾਹਤ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਸਰਗੁਣਾ ਹਿੰਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਪਰਥਾਇ
ਕਰਿਕੇ ਨਾਉ ਆਂਹੈ ॥ ਜੋ ਦੇਹ ਧਾਰੇ ਦਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ॥ ਜੋ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਪਭਾਗੀ
ਆਂਨੀ ਜੇਹਾ ਸਰੀਰੁ ਰੂਪ ਰਿਜਾਂਣਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਹਾਂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਰੂਪ ਠਾ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਲੋਇ

ਕਿ ਲਖ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸ ਕਰੈ ਹੈਨਿ ॥ ਇਕ ਵਚਰ ਕਰੇ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਹੈਨਿ ॥ ਲਖਿ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸਿ ਕਸ
ਤ੍ਰਾਸੀ ਵਿਚਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਤਿਆ ਜਾਹਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਦੈਂਤ ਵਿਰੋ
ਧ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ॥ ਤੇ ਦਵਾਰਦੇ ਉਤੇ ਸਕਾਰ ਸਨਿ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸਿ ਕਰਆਂ ਨਾਲਿ ਦੁਵੈਖ ਕਰਦੇ
ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਰਾਮ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਕਿਸਨ ਨਾਲਿ ਦੁਵੈਖ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੁਸਾਂ ਲਖ ਦੇਉ
ਪਾਸ ਕਰੌਂਦਵਣਾਂ ॥ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਂਦਵਣਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇਉਤੇ ਪਾਸ ਏਸੇ ਕਰ ਕਹੌ ਇਆ ॥
੫੮ ॥ ॥ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਲੁ ਚਾਉ ਬੀਸੀਆਂ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਬਾਲੁ
ਸਬਾਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੇਆਂ ਵਿਚਿ ਕਪਾਂਹੀਆਂ ਕੌ ਇੰਦ ਪਧੇਈ ਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਤਿਖਾ ਰੈ ਤ੍ਰਾ ਭਾਇ ਨਿਭਾਇ ਪਾਤੁ ਸੁਚਾ ਆਹਦਾ ਤਿਸੁ ਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਕਾਂ ਮੂ ਰੋਹ
ਲੀਆ ਨਾਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਸੇਵਕ ਸਾਰਾ ॥ ਛਜ ਭਲਾ ਜਾਂਣਈ ਐਸਾਂ ਈ ਦਿੜਾ ਸਾਧ ਵਿ
ਚਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਲਸਾਂ [illegible] ਕਿਆਰਾ ॥ ਤੁਂ

ਨਾਆਵਲਾਦਿਗਮਲੁਬੁਧੋਛੀਬਾਗੁਰਦਰਬਾਰਾ।ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਭਗਤਾਤਿਲੋ
ਰਗਾ।ਪਣੀ।। ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।। ।ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦੇਵਾਸੀਦੋਸਿਖਕਾ
ਲੁਤੇਰਾਉਬੀਮੀ।ਤੇਮੁਲਤੇਭਾਈਜੋਆਂਕਧਾਰੀ।ਤੇਭਾਈਗੋਇੰਦਧੋਈ।ਤੇਤਿ
ਖਾਤੇਟੋਡਾਭਟਾ।ਤੇਭਾਈਧਾਰੋਸੁਰਆਂ।ਭਾਈਰਾਮੁਕੋਹਿਲੀ।ਤੇਭਾਈਨਿਰਾਲੁ।
ਭਾਈਛਜੂਭਲਾ।ਤੇਸਾਂਈਦਿਤਾ।ਭਾਈਨੁਲਸਾਦਵਾਰਾ।ਭਾਈਦਾਮੋਦਰ
।ਭਾਈਆਕੁਲਾ।ਭਾਈਭਨੋ।ਤੇਆਵਲਾਦਿਗਮਲੁ।ਭਾਈਬੁਧੋਛੀ
ਬਾਏਭੁਸਭੁਵਸੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦੇਸਿਖਸੰਗਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਜੂ
ਰਿਆਏ।ਆਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਆਸੀਤੀਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਿਖਹੋਏਹਾਂਤੇ
ਆਸਾਂਨੂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸਾਂਧਰਮੁਦੀਕਿਰਤਿਕਾਰਿਕੈਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾ
ਕਰਨੀ।ਤੇਮਨੁਨੀਵਾਂਕਰਨਾਂ।ਤੇਮਿਠਾਬੋਲਣਾ।ਤੇਪਿਛਲੀਰਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕ

ਰਕੈਤੇਸਭਚੁਪਗੁਜਰਾਨਾਂਤੇਸੁਲਾਂਘੋਗੀਥਜੀਦੀਬਾਂਣੀਸੁਣਿਕੈਕਿਰਤਿਨੁਲਗਣਾ।
ਸੋਆਸੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਿਦਿਵਸਬਿਤਾਵਦੇਤਾਂ। ਪਰੁਆਸਾਡੇਮਨੁਨੁਸਾਂਤਿਨਹੀਆਂਵਦੀ। ਤੁ
ਸੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਐਸਾਉਪਦੇਸੁਕਰੋਜੋਆਸਾਡੇਮਨੁਨੁਸਾਂਤਿਆਵੈ। ਤਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆਭਾਈ। ਜੌਲਾਗਿਤੁਸੀਰਾਜਸੀਤਾਂਮਸੀਗੁਣਾਂਨੁਤਿਆਗੁਨਾਕਰੋ। ਤੇ
ਸਾਂਤਿਕੀਗੁਣਾਂਨੁਧਾਰਣਾਵਦੇਨਾਹੀ। ਤੌਲਾਗਿਤੁਸਾਂਨੁਸਾਂਤਿਕਿਉਕਰਿਆਵੈ
। ਤਾਂਉਨਾਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਅਸੀਗੁਣਾਂਦੀਪਰੀਖਿਆਨਕਿ
ਉਕਰਿਜਾਣਦੀਐ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਜੋਹਿੰਸਾਅਰੁਕ੍ਰੋਧੁਕਰਤੇਹੈਂਨਿ। ਸੋ
ਤਾਂਮਸੀਹੈਨਿ। ਅਰੁਜੋਲੋਭੁਅਰੁਆਭਿਮਾਨੁਕਰਤੇਹੈਨਿ। ਸੋਰਾਜਸੀਹੈਨਿ।।
ਅਰੁਜੋਨਿੰਮ੍ਰਤਾਅਤੇਮਿਠਾਬੋਲਣਾਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਸੋਸਾਂਤਿਕੀਹੈਨਿ। ਤਾਂਉਨਾਂ
ਪੁਛਿਆਇਹਤ੍ਰੈਗੁਣਕਿੰਨਸੇਆਹਾਰਥੀਉਤਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਬ

ਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕ੍ਰਾਣਿ ਬਾਸੀ। ਅਹਾਰਿ ਖਾਵਾਣਿ ਕਰਿ। ਤੇ ਥੋੜੇ ਖਾਂਦ
ਣਿ ਕਰਿ। ਤੇ ਸਦਵਣੇ ਕਰਿਆ ਕ੍ਰਮੈਲੇ ਤੇ ਸਕਰਿਆ ਜਿਨੈਂ ਦਾ ਕਾਰਿ ਹੁੰਦਾ ਅਗ
ਨਸੀ ਕ੍ਰਾਣਿ। ਮਿਠੇ ਆਰਸਨੁ ਣੇ ਖਾਵਣੇ ਕਰਿ। ਆਗਿ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੋਰ
ਣਿ ਕਰਿ। ਅਰੁ ਆਪਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂਵਾਣਿ ਕਰਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਸਾਂਤ ਕੀ
ਕ੍ਰਾਣਿ। ਇਸੁ ਨੂੰ ਕਰਿਆਰੁ ਦਾਲੁ ਚਵਲੁ ਖਿਚੜੀ। ਅਲਪ ਅਹਾਰਿ ਕਰਿ
। ਬਸਤ੍ਰ ਉਜਲੁ ਪਾਣਿ ਕਰਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਨਾਂ ਦੀ ਏਹ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਜੋ
ਸਬਾਦਿ ਵੇਖਨਾ ਮੁਖਿ ਨੇਤ੍ਰ ਤੇ ਸ੍ਵਣਿ ਰਖੀਐ। ਜੋ ਤਾਂ ਜਿਉਦੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ
ਆਵੈ। ਤੇ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਸਾਂਤਿਕੀ ਕ੍ਰਾਣਿ ਜਾਂਣੀਐ। ਤੇ ਜੇ ਮਨ ਕਿਸੈ
ਸਮੈ ਨਾਹਿਰਾਵੈ। ਕਿਸੈ ਸਮੈ ਡੋਲਿ ਜਾਵੈ। ਤਾਂ ਰਾਜਸੀ ਕ੍ਰਾਣਿ ਹੈ। ਜੋ ਸਦਾ ਡੋ
ਲੀਆ ਰਹੈ ਸਮਸੈ ਕੁਛਾਣੀ। ਏਹ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕ੍ਰਾਣਿ ਹੈ। ਏਕਾਦਸਾ ਬ੍ਰਤ ਸਾਂਤਕੀ

ਕਰਣੇਦੀਹੈ॥ ਤਾਂਗੀਆਂਨ ਤ੍ਰਿਪਤਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਭਾਈਪਾਰੋ ਇਕੁਸੂਰਮੇਬਾਹਰਦੇ
ਵੈਰੀਆਂਨੂੰਜਿਤਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਇਕਮਨਨੂੰਭੀਵੈਰੀਆਂਨੂੰਜਿਤਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਬਾ
ਹਰਦੇਵੈਰੀਆਂਨੂੰਜਿਤਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਿਨਾਂਦਾਜਸੁਢਾਢੀਗਾਂਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋ
ਮਨਨੂੰਭੀਵੈਰੀਜਿਤਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਿਨਾਂਦਾਜਸੁਸੰਤਿਗਾਂਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਭਾਈਸਾਂ
ਈਦਿਤਾਸਾਧੁਤਿਨਿਹੈ॥ ਜੋਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੂੰਸਾਧੇ॥ ਭਾਈਭੁਲਸਾਂਤੁਗਾਤਿਸੋਹੈ
॥ ਜਿਸਦਾਸ੍ਵਾਸੁਗ੍ਰਾਸਨਾਮੁਬਿਨਾਬਿਰਥਾਨਜਾਵੈ॥ ਤੁਸਾਂਸਾਂਤਕਰਿਕੁਹਦਿ
ਰੇਵਰਤਣਾਂ॥ ਤੁਸਾਂਨੂੰਸਾਂਤਿਆਵੈਗੀ॥ ਪਿਛਲੀਰਾਤਿਜਾਗਿਤੇਮਹਾਂ
ਮੋਹੁਦਾਜਾਲੁਪੈਂਦਾਹੈ॥ ਤੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਸਿਖਜਾਗਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਆਪਣੇਦੇ
ਸਾਵਿਚਿਕੋਈਬੁੜ੍ਹਿਆਤੋਇਆਆਨਦੁਬਸਰਹਦਾਕਿਸੇਕਾਮਨਾਂਦਾਆਵੈ
॥ ਤਾਂਤਿਨਾਂਦੀਕਾਮਨਾਇਕਪੂਰੀਕਰਸਕੇ॥ ਤਾਂਇਕਸਿਰੀਪੂਰੀਕਰਦੇਵਹਿ

ਗਨਹੀਤਾਂਸਭਨਾਂਮਿਲਕੇਅਰਦਾਸਿਉਸਕੀ।ਕਾਂਮਨਾਂਕਰਿਦੇਵਨੀ।ਜੋਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਐਂਦੜੀਬਰਖਾਨਿਆਈ।ਨੀਵੀਂਹੋਇਕੈਬਰਖਾਕਰਦੀਹੈ।ਤਾਂਸਭਨਾਂਮਨ
ਪੂਰੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਤੇਦੂਜੇਵੇਲੇ।ਤੀਨਵੇਲੇਸਭਨਾਂਪਰਸਨੁਸਾਲਿਆਵ
ਣਾ।ਤੇਵੈਸਾਖੀਦੀਪਾਲਣਾ।ਤੇਰਜੂਰਿਦਾਸਨਾਨੁਆਵਣਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
ਰੁਜੀਦਾਇਸਨਾਨੁਕਰਨਾ।ਤੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨੁਕਰਨਾ।ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿਮੇਰਾ
ਭੁਗਤਿਭੰਡਾਰਿਹੈ।੧੦॥ ॥ਪਉੜੀਬਾਈਸਵੀਂਚਲੀ।੨੨॥ ਦੀਪਕ
ਦੀਪਕਾਂਸਰਣਾਗੁਰੂਦੁਆਰੇਹੁਕਮੀਬੰਦਾ।ਪਟੀਅੰਦਰਿਚੌਧਰੀ।ਛਿਲੇਲ
ਗੁਲੰਗਾਰਸੋਹੰਦਾ।ਅਜਬਅਜਾਇਬਸੀਤੜਿਆਂਉਮਰਸਾਹੁਤੁਰਸੋਫਿਰ
ਰੰਦਾ।ਮੈਨਾਂਫੁਜਲਾਜਾਂਣੀਐਕਦੂਸੈਘਰਮਿਲੈਰਸੰਦਾ।ਪੂਤਸਪੂਤਕਿ
ਪੂਰਿਦੇਉ।ਸਿਖਾਂਸੋਭਿਆਂਮਨੁਵਿਗਸੰਦਾ।ਸੰਮਾਹਿਹੈਸਾਰਿਬਾਜਪੁਰਿ

ਗੁਰਸਿਖਾਂਦੀਸਾਰਲਣਦਾ।ਜੋਧਾਜਲੋਤੁ,ਅਸਪੁਰਿਮੋਹਣੁਆਲਮੁਗੀਜਾਰਦੀ
ਦਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਿਆਵਡੇਮਸੰਦਾ।੯੧॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਭਾ
ਈਦੀਪਾਕਾਸਰਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਿਸਦਾਰਹੇ।ਤੇਗੁਰਾਂਦੀਸੇਵਾਟ
ਹਿਲੁਕਰੇ।ਤੇਸਿਖਜੋਹਜੂਰਿਹੋਵਨਿਤਿਨਾਂਦੀਟਹਿਲੁਕਰੇ।ਤੇਜੋਸਿਖਦ
ਰਸਨਨੂਆਂਵਨੁ।ਤਿਨਾਂਦੇਕਾਰਨਛਕੀਆਸਿਣੁਉਤਮੁਪ੍ਰਸਾਦਿਗੀਹਨਾਲਿ
ਕਰਕੇਛਕਾਵੈ।ਤੇਆਪਿਤਿਨਾਂਦੀਜੂਠਲੈਕੈਖਾਵੈ।ਤੇਸਿਖਾਂਦੇਪੈਰਸ੍ਵਾਂਦੈ
ਨਾਲਿਗਾਰਮਪਾਂਣੀਨਾਲਿਧੋਵੈ।ਤੇਥਕੇਸਿਖਨੂੰਚਾਪੀਕਰੇ।ਤੇਸੀਤੇਨਨੁਧਕੀ
ਤਾਂਬਸਤ੍ਰਉਪਰਿਪਾਇਜਾਵੈ।ਤੇਸਬਾਦੇਦੀਚਰਚਾਕਰੈ।ਬਚਨੁਜੋਆਤੈ
ਸੇਦੀਪਕੁਪ੍ਰਕਾਸੇਹੋਇ।ਜੋਤੇਗੁਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸਿਤੇਹੈ।ਤੇਅਧਕਾਰੁਦੂਰਿ
ਹੋਇਜਾਂਦਾ।ਤੈਸੇਮੈਭਾਈਦੀਪੇਨੂੰਗੁਰੂਅਰਜਨਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸੁਕੀਤਾ।

॥ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖੈਗਾ ਉਸਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚਿ ਭੀ ਗੀਆਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇਗਾ ॥੬੨॥ ॥
॥ਸਾਖੀ ਤੇਰ੍ਹਵੀ ॥ ॥ਭਾਈ ਲਾਲ ਤੇ ਲੰਗਾਹ ਚੌਧਰੀ ਪਟੀ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾ
ਤੇ ਹੈਸਨ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਤਬ ਆਗਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਪਾਤੁ
ਹੁੰਦਾ ਸੀ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸਾਖੀਆਂ ਆਈਆਂ ਆਲਾਦਾ ॥ ਸਾਖੀ
ਹੀ ਆਪ ਸਰੀਰ ਕਾਰ ਕੈ ਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਇਕ
ਪੈਟ ਕਾਰ ਦੀ ਕਢੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜੋ ਗਾਡੀਆ ਦੁ ਕਾਰ ਕਢੇ
ਗਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਤਿ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜੋ ਪਉੜੀਆਂ ਦੇ ਉਸਾਰਨਿ
ਦਾ ਉਦਮੁ ਕਰੈਗਾ ॥ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਲਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਆ ਬਿਚਲਨੀ ਦਉਸਰੇਗੀ
॥ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀਆਂ ਨੇ ਸਰੋਵਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਿਖ ਦਰਜੀ ਹੈ
ਜਰਾਨੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਕਟੀਅਨਿਗੇ ॥

ਤੇਜੌਸਬਦੁਨੂਸੁਣਿਕੈਮਨਵਿਚਿਵਸਾਇਗਾ।ਉਸਦੀਆਅਗੇਪਾਪਾਂਦੀਸਰਧਾ
ਗਟਿਜਾਵੈਗੀ।ਤੇਗੀਆਨੁਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਕੈਜੀਵਨੁਮੁਕਤਿਹੋਇਵਰਤੈ
ਗਾ।ਤੇਭਾਈਲਾਲੂਤੇਲੰਗਾਹਾਢਿਲੋਂਨੂਸਭਾਮਾਜਦ੍ਰ।ਤੇਸਭਨਾਂਦੇਸਾਂਦੇਸਿ
ਖਾਂਜਿਸੁਜਿਸੁਉਦੇਸੁਕੀਤਾਤਿਸਦਾਉਧਾਰੁਹੋਇਆ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ
।ਤੇਰੇਉਚਾਰੁਕਰਣੇਦਿਆਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆ।ਤੇਰੇਮਾਰਗਦੀਚਲਾਉਤਿਆਂ
ਭਰਮੁਸਗਲਾਖੋਇਆ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਮਿਟਿਗਏ
ਸਗਲੇਰੋਗਾਜੀਉ॥੫॥ ॥ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ॥ ।੧ਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਮ
ਹਰੀਨਾਰਿਆਂਦਾਨਦਾਅਥਵਾਬਹਣਾਦਵਣਦਾਉਦ੍ਮਾਮੁਕਰਗੀਗੇ।ਤਾਂਓਨਾਂਦੇ
ਅੰਤਹਕਰਨਸੁਧਾਰੇਵਨਿਗੇ।ਤੇਜੌਸੁਹਣੁਕੇਮਾਰਗੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਤਾਰਿ
ਆਂਵਨਦਾਅਥਵਾਗੁਸਾਂਦੇਵਚਨਾਂਉਪਾਰਿਤਰਗਨਦਾਉਦਾਮੁਕਰਗੀਗੇ।

ਤਾਂਓਨਾਦਾਭ੍ਰਮੁਦੂਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਬਹੁੜਿਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਸਭਨਾਂਨੋਬਾਦਾ ੮੭
ਪਰੂਹੈ।ਤੇਗੁਰਸਿਖਾਂਐਬੇਟੀਂਗਾਹਕੀਆਂਹੈਨਿ।ਤੇਏਹਿਨਾਮੁਜੀਉਕੇਨਾਲਿ
ਭਦਾਹੈ।ਸੁਏਹਸਤਿਗੁਰੂਗੰਤੇਪਾਈਦਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਆਗਿਆਂਨਰੂਪੀਰੋਗੁਮਿਟਿ
ਜਾਂਦਾਹੈ।ਸੋਗੁਰੂਤੀਦੂਰਿਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।੬੨॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
॥ਅਜਬਹੁਤੇਅਜਾਣਇਬਹੁਤੇਉਮਰਸਾਤਸਪੇਮਸੰਦੁਹੈਸਾਨਿ।ਤੇਗੁਰੂਨੂ
ਆਰਸੇਵਕਰਕੇਸਨਿ।ਤੇਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੀਭੀਕਾਰਕਰਦੇਸੀ।ਨਿਗੁਰੂ
ਕੀਕਉਡੀਹੋਵੈਸੋਹਜੂਰਿਪਹੁਚਾਇਦੇਨਿ।ਤੇਜੋਕੋਈਸਿਖਓਨਾਂਦੀਸੇਵ
ਕਰਨੇਓਸਨਾਲਿਗੁਜਰਾਨਕਰਨਾ।ਇਕਦਿਨਸਾਹਿਬੁਪੁਛਿਆਤੁਸੀਗੁ
ਰੂਕੀਕਉਡੀਕੀਕਰਿਜਾਂਣਦੇਹੋ।ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆ।ਜੈਸੇਸਿਵਾਲਿਗਆਇ
ਭੁਜੈਸੇਦਿਖਤੈਸੇਜਾਂਣਦੇਹਾਂ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਏਸੇਕਰਤੁਸਾਡਾਉਧਾਰੁ

ਹੋਵੈਗਾ।ਇਕਾਦਿਨੁਓਨਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਤੇਰਾਜੋਬਚਨੁ
ਹੈ।ਜੋਰਤਨਦੇਵੈਬਿਨੁਸਾਸੁਤੇਰਾਖੈ।ਪ੍ਰਭੁਤਾਦੇਵੈਤਾਂਹਰਿਗੁਨਰਾਖੈ।ਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਜੀਸਾਂਈਬਿਨਾਂਤਾਂਕੋਈਨਹਿਰਖਸਕਿਆ।ਇਕਸੁਣਿਆਹੈ
ਜੋਗੀਧਿਆਪਿਤਆਸਾਂਤਿਨਦਾਪੁਤ੍ਰਸੀਤੇਉਸਨੂੰਪਿਤਾਦਾਵਰੁਸੀਜੋਓਹ
ਜਸੁਛੱਡਮਿਤਸੀ।।ਜਿਸੁਸਮੇਓਸਦੇਪ੍ਰਾਣਾਂਦਾਅੰਤੁਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਂਸੁ
ਰਜਦਪਨਾਣਹੋਸੀ।ਓਸਿਜੁਗਜੁਉਤਰਾਂਣੇਜਾਂਦਿਆਂਤੀਕਰਪ੍ਰਾਣਹਿ
ਰਖੇਸੋ।ਤੇਸਤਣਾਪਾਂਰਵਾਂਨੁਧਰਮੁਦਾਉਪਦੇਸੁਕੀਤਾ।ਜੋਤੀਤਾਂਪ੍ਰਾਣਿ
ਉਸਦੇਵਿਚਹੈਸਨ।ਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਕਹੋਜੋਬਿਨਾਂਸਾਸਦੇ
ਕੌਣਜੀਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਇਤਿਸਾਰਬਤਾਈਸਰਦੀਵਾ
ਜੀਹੈ।ਜੈਸੇਪਰਬਤਤੇਰਖਿਆਸਾਂਬਿਨਾਂਹੀ ... ਤੇਹੈ।ਤੇਬਾਲਕੁ

ਮਾਤਾਦੇਗਰਭੁਵਿਚਿਡਿਗਿਆਅਹੀਨੇਵਧਦਾਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇਓਡੇਵੇਅਹੀਨੇਉਸ
ਦੇਵਿਚਿਸੁਵਾਸੀਪਉਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਐਸਾਈਸਭੁਸਮਰਥੁਹੈ।ਤੇਨ੍ਹੁਜਾਣੇਹੁਅ
ਰਥੁਹੈ।ਸੁਵਸੁਉਗੇਸਫਲੁਹੈਨਿ।ਜੋਵਾਹਗੁਰੂਕੇਗੁਣਗਾਂਵਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਰਿਸਾਸੁਐਸੇਹੈਨਿਜੈਸੇਠਠਿਆਰਿਲੁਹਾਰਾਂਦੀਆਂਖਲਾਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨਿ
ਜਨੁਸੰਤੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੇਭਜਨੁਬਿਨਾਂਸੁਵਾਸੁਨੀਬੀਤਾਂਦੇਹੈ।ਤੁਸਾਰ
ਉਧਾਰਿਏਸੇਕਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਇਤਿ।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।।ਭਾਈਪੈੜਾਛ
ਜਲੁਜਾਤਿਤੇਕੰਦੂਜਾਤਿਦਾਸੰਧਰੁ।ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਇਓ।
ਜੋਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਿਵੇਕਰਿਹੋਵੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰਜੀ
ਦਾਇਸਨਾਨੁਕੀਤਾਕਰੋ।ਤੇਸਬਾਣਿਆਂਦੀਚਰਚਾਕਰੋ।ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲੁ
ਕੀਤਾਕਰੋ।ਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭੁਜੀਆਦੇਤੀਰਥਾਂਹੈ।ਪਰਗੁਰਾਂਦੇਸ੍ਵਤਉ

ਕਰਿਲੈਪਰੋਇਗਾਇਆਸੀ॥ਇਕਸਮੇਸਾਹਿਬੁਤੀਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਗੁਰੂ
ਜੀਖੁਸੀਨਹੋਇਕੈ॥ਚਉਥੇਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਨੂੰਬਚਨੁਹੋਇਆ॥
ਪੁਰਖਾਂਕਉਗੁਰੂਦੇਣੀਆਂਦੀਆਂਆਰਜਾਛੋਟੀਆਂਹੋਵਨਿਗੀਆਂ॥
ਤੇਬੁਧੀਂਮੋਟੀਆਂਹੋਵਨਿਗੀਆਂ॥ਤੇਪਦਾਰਥਾਂਕੀਗੀਣਤੋਂਵਧਿਗੋ॥ਸਭ
ਤੀਰਥਾਂਦਾਇਸਨਾਨੁਤੇਦਾਂਨੁਵਿਧਿਸਿਉਮਾਤਿਨਾਂਕਰਿਸਕਨਿਗੇ॥ਤਾਂਤੇਕੋ
ਈਤੀਰਥੁਏਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਸਾਂਵਿਚਿਕਰਿਗੀਏ॥ਜੋਇਕਲੇਕੀਏਸਭਤੀਰਥਾਂ
ਦਾਫਲੁਹੋਵੈਗਾ॥ਜੇਜਰੋਇਸਨਾਨੁਕਰਨਿਤੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਨ
ਕੀਆਗਲੀਬਨਿਵਜਾਜੇਥੇਆਮ੍ਰਿਤਵੈ॥ਤਾਂਇਨੁਬੇਣੁਪਾਇਆਸੀ॥
ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਬਚਨਕੀਤਾ॥ਇਥੇਹੀਉਦਮੁਕਰਗੇ॥ਤਾਂਚੌਥੇਪਾ
ਤਿਸਾਹਤਾਲਖੁਦਾਈਕੇਤਿਆਰੁਕੀਤਾ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਆਰੋਪੀ

੧੪ ਨਾਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੫॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਪਕਾ ਕਰਾਵਹਿਗੇ ॥ ਤੇਈਆਂ ਤਿਸ
ਭ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੀਰਥ ਦਾ ਨਾਂਉ ਆਖਿ
ਤੁ ਸਰੁ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਤੁ ਸਰੁ ਜੀ ਨਾਂਉ ਰਖਣਾ ॥ ਬਰਤੀ
ਰਥੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਕਾਂਸੀ ਜੀ ਆਦਿ ਸਭ ਤੀਰਥ ॥ ਇਸ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਇ ਰਹਿਂਗੇ ॥
ਕਲਿ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਤਿਆ ਛਡੇਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸ ਦੀ ਸਰਨਿ ਸਭਿ
ਤੀਰਥ ਤੇ ਸਭ ਦੇਹੁਰੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰਅਤੇ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਭ ਇਥੇ ਹੀ ਆਂਨਿਵ
ਸੁ ਕਰਹਿਗੇ ॥ ਏਹੀ ਜੱਵਾਨਿਨਾਥ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਮੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਲੋਪ ਹੋਵੈ
ਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਮੇ ਬਾਰਹ ਕੋਸ ਪ੍ਰਜੰਤ ਚੌਫੇਰੇ ਇਸ ਦੇ ਰਹਿਆਂ ਦੇ ਆਸ ਮਹਿਦ
ਨਿਗੇ ॥ ਤੇ ਜੋ ਤੇਖ ਸਰ ਜੀ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਨਿਕਟਿ ਇਕੁ ਅਉਰ ਤਾਲੁ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਬ
ਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਏਥੇ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਵਹਿਗੇ ॥ ਸੰਤੋਖ

ਨੂੰ ਆਪਾ ਤਿਸੈ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ੯੫ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਕਪੂਰ ਦੇਉ
ਵਡਾ ਸਿਖੁ ਹੈਸੀ । ਸਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਸਮੇਤ ਤਿਸ ਖਾਂਨੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੈ ਮਿਲ
ਦਾਸੀਂ । ਤੇ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲੁ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਕਰੇ । ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜ
ਨਜੀ ਸੀ ਪੁਛਿਆ । ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨਿ । ਤਿਨਾਂ
ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਵਣਾ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਭਾਈ ਸੀਮਣੁ ਸਾਹਿ
ਬਾ ਜਾ ਪੁਰਿ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਤਿਸਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਿ ਆਵਣਾ । ਤਾਂ ਕਪੂ
ਰਿ ਦੇਵ ਭਾਈ ਸੀਆਣੇ ਦੇ ਪਾਸਿ ਗਇਆ । ਅਗੇ ਭਾਈ ਸੀਆਣਿਆ ਨਾਹਿ ਮਿ
ਲਿਆ । ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ । ਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ਮੁਲ ਬਹੁ
ਤੀਆਂ ਲੈਆਇਆ । ਤੇ ਤਪਾੜ ਤੇ ਸਤਰੰਜੀਆਂ ਟੁਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰ
ਛਡਾਰਹਿਆ । ਤੇ ਭਾਈ ਕਪੂਰਿ ਦੇਵ ਕਰਿ ਡਿਆ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਹਿਬੁ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀ ਨਿਕੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਤੁਸੀ ਕੀ ਪਕੜਦੇ ਹੋ।
ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਏਹ ਜੀਭ ਦੀ ਜੀ ਕਿੰਮਤੁ ਹੈਸੀ। ਤੇ ਗਾਤਿਨੁ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾ
ਸਿਖੁ ਤੁਸੀਂ ਵਾਂਗੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਪਿਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਮਤੁ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਤੇ
ਦੇਨ ਓਸੁ ਗਾਂਉ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਚੋਰੁ ਹਟ ਕਰਿਕੇ ਲੈ ਗਏ ਪਿਛੋ ਗੁਰਾ ਪਈ
ਜੀਮਾਣਿ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਪਿਛੇ ਗਇਆ ਸੀ। ਓਸਿ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਲਗੀ ਮਾਰਿਆ
ਗਇਆ। ਜੋ ਤੜੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਤ ਜਾਣੁ ਹੋਇ ਸਨ। ਓਨਾ ਵਿਖਾ ਦਸ
ਤੇ ਲੈ ਗਇਆ। ਤੇ ਓਸ ਨੂੰ ਪਕੜਾ ਦੇਕੈ ਬਿਬਾਣਿ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕੈ ਅਗੈ
ਭਾਈ ਜੀ ਮਣੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਗਿਸ ਪਜੋ ਅਗੋ ਪਰਚਾਵਦੀ
ਨੂੰ ਆਏ। ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਰੰਜੀਆਂ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤੀਆਂ। ਜੋ ਅਗੈ ਮੈ ਏਸ
ਵਸਤੇ [illegible] ਤਾਂ ਤਾਈ ਕਪੂਰ ਦੇਵ ਕਹਿਆ ਤੇ

ਤੂੰਜਾਣਦਾਐਂਤਾਂਤੁਸਾਂਬੀਬਖਸਾਇਲਵੇਂਆਂਹੈ।ਜੋਇਸਦੀਵਡੀਆਰ
ਜਾਣੈਵੈਜੀ।ਤਾਂਭੀਈਸੇਂਆਣਿਕਹਿਆਜੋਸਰੀਰਾਂਤਾਂਅਸਾਤਿਹੈਜੀ।ਇਨ੍ਹਾ
ਦਾਅਗਸਿਦਾਤਾਂਅਚਰਜੁਨਹੀ।।ਇਨ੍ਹਾਂਦਾਜੀਵਣਾਹੀਵਡਾਅਚਰਜੁ
ਹੈ।ਸੋਈਮੂਰਖਹੈਜੀ।ਜੋਸਰੀਰਾਂਦੇਬਿਨਾਸਿਆਂਸੋਕਕਰਦਾਹੈਜੀ।ਗੁਰੂ
ਬੀਅਰਜੀਐਤਾਂਜਨਮੁਮਰਿਗੀਐ।ਜੋਨਾਲਿਇਸਦੇਸਹਾਇਤਾਕਰੇ।ਤਾਂਕੋ
ਈਕਿਸੇਦਾਪਿਤਾਹੈਨਾਪੁਤ੍ਰਹੈ।ਚਾਰਿਵੇਦਾਂਦੀਖੋਜਿਹੈ।ਪੰਜਤਤਾਂਦੇ
ਰੂਪੀਇਕਠੇਕਰਿਕੈਈਸੁਰਸਰੀਰਰਚਦਾਹੈਜੀ।ਆਪਣੀਮਿਰਜਾਦਾਭੋਗਿ
ਕੇਫੇਰਿਭੀਨਾਸਜਾਂਦੇਹੈਜੀ।ਤਾਂਕੋਈਜੀਅਮਦਾਹੈਨਾਂਕੋਈਮਰਦਾਹੈ।ਏਹੁਜੀ
ਉਆਪਣੇਸਭੁਪਾਣੁਭੁਲਾਇਕੈਦੁਖਪਾਇਆਭੋਗਦਾਹੈ।ਜੋਗੁਰੂਕੇਵਚ
ਨੁਸਾਅਮੈਤਾਂਜਨਮੁਮਰਨੁਬੀਰਹਿਤਹੁੰਦਾਹੈ।ਸਾਹਿਬੁਦਾਬਚਨੁਸੋ।ਨਾਹਿ

ਕਛੁ ਜਾਨਮੈ ਨਹਿ ਕਛੁ ਮਰੈ। ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪਿ ਹੀ ਕਰੈ। ਜੈਸੇ ਪ੍ਯਾਰਿਅਵ ੯੧
ਕੇ ਉਪਜਾਣੇ ਤੇ ਅਕਾਸਿ ਉਪਜਤ ਨਹੀ। ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਿਨਸਣਿ ਤੇਂ ਬਿਨਸਤ ਨ
ਹੀ। ਤੈਸੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਉਤਪਤਿ ਖਪਾਤਿ ਤੇਂ ਜੀਉ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ੯੯।
।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ।ਭਾਈ ਜੋਧ ਤੇ ਭਾਈ ਜਲੋ ਆਸਰਦੂ ਕਾਮਿਸੁਧਾਰਿ ਵਿਚਿ
ਗਾਵਦੇ ਆਸਿਨਿ। ਤੇ ਭਾਈ ਅੰਗਣਿ ਤੇ ਆਲਾ ਆਸੰਦੂ ਲਗੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗੋਜਾ ਵਿਚਿ ਹੋਗਾਹਿ
ਦੇ ਆਸਿਨਿ। ਤੇ ਪੀਜਿਮੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਹਜੂਰਿ ਟਹਿਲੁ ਕਰਦੇ ਆਂਕਰਾਉ ਤੇ ਟਾਸਿ
ਖਾਂਬੀ ਰਲਿਆਇ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਤੇ ਲਾਵਨਿ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੌਡੀ ਆਪਣਾਂ
ਖਾਂਵਨਿ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੈਸੇ ਆਪੀ ਭੋਜਨਿ ਵਿਚਿ ਪੈਕੇ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਉਕਲੇਦਾਰ
ਗੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤੇਟ ਕੀ ਕੌਡੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਭੀ
ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਦੇਹ ਭੀ ਖੀਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।।ਇਕਾ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਜੂਰਿ

ਰਥਪਰਚੜ੍ਹੇਆਵਦੇਸੀ॥ ਤੇਅਗੋਸਰਪਕਾਲਾਵਡਾਸਅਨੇਰਥਦੇਆ
ਇਆ॥ ਆਪਣੀਫਣਿਉਚੀਚੁਕਿਕੈਜਿਪਰਰਥੁਜਾਵੈਤਿਨ੍ਹਾਂਆਣੇਜੀਆਂਦੈ
ਤਾਂਭੁਆਈਓਨਿਰਥਤੇਉਤਾਰਿਕੇ॥ ਇਕਦੇਗਾਉਸਦੇਅਗੇਰਖਦਿਤਾ॥ ਤੇਕਾਨੇ
ਆਜੋਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਿਚਲਿਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਇਸਦੇਗੋਦਿਵਿਚਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰੁ॥ ਤਾਂਸਰਪ
ਦੇਗੇਦਿਵਿਚਿਪ੍ਰਵੇਸੁਕੀਤਾ॥ ਉਮਰਿਉਸਦੇਛਣਿਰਖਿਕੈਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਿਆਇ॥
ਮਥਾਟੇਕਿਆ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਕਿਤੇਮਾਸਭਿਤਨੁਸੀਆਏਹੋ॥ ਮਾਰੀਬਾਨੁਦ
ਨਚਾਰਿਸਿਖੁਆਏਹਾਂ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਏਨਾਂਨੁਪੰਜਾਂਸਿਖਾਂਦਾਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਹੋ॥
ਪੰਜਵਾਂਸਰਪੁਜੋਤੁਸਾਡੇਨਾਲਿਆਇਆਹੈ॥ ਓਹੁਭੀਮਾਸਚਾਹੁਦਾ॥ ਤਿਨਾਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਜੀਉਸੁਸਰਪੁਦੀਦੇਹਾਕਿਉਂਪਾਈਹੈ॥ ਬਚਨੁਹੋਇਆਸਿਖਾਂਦੇਆਗੇ
ਮਥਾਨਹੀਟੇਕਦਾ॥ ਇਸੁਵਾਸਤੇਤਾਂਉਸਦੀਉਚੀਫਣਹੋਈਹੈ॥ ਤੇਗੁਰੂਕੀਆਰ

ਦਾਸਿਛਪਾਈਸੀ।ਇਸੇਵਾਸਤੇਜਰਾਪ੍ਰਾਵਿਸਿਵਾਲਾਹੋਇਆਹੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਓ
ਸਨੂੰਭੀਹਜੂਰਿਲਿਆਵਹੁ।ਤਾਂਦੇਗਗਾਉਠਾਇਕੈਵਿਚਦੀਵਾਨਦੇਤਿਨਾਂਆਨਿ
ਪਾਨੜਿਆ।ਤਾਂਓਨ੍ਹਫਣੁਉਠਾਇਕੈਪੜ੍ਹੇਵਿਚੋਂਬਾਹਰਆਇਖੜਾਹੋਇਆ।ਬਚ
ਨੁਹੋਇਆਜੋਇਸਨੂੰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਆਂਣਿਛਿਟਾਕੋਜਾਇਤਿਨਾਂਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਉਸਿਰਦੇਜਰੀਕਤੇਪਾਈਆ।ਤਾਂਸਰਪਦੀਦੇਹਤਿਆਗਿਕੈਦਿਬ੍ਰੂਪੁਧਾਰਿਕੈਅਰ
ਸੀਨੂੰਚਾੜ੍ਹਗਾਇਆ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਦਰਸਨਾਕਰਤੇਸਤੇ
ਪਾਪਨਾਸਹੋਤੇਹੈਨਿ।ਦੋਹਰਾ।ਪਉੜੀਤੇਈਸਵੀ।੨੩॥ ਛੋਸੀਜੋਪਾਪਸੰਗਹੈ
ਗੋਇੰਦਨਾਲਹਾਸਿਮਿਲੰਦਾ।ਮੋਹਣਕੁਕਵਖਾਂਣੀਐਪੁਟੇਨੇਧੇਜਾਂਸੁਹੰਦਾ।ਅੰ
ਝੂਪੀਨੁਪਰਵਣੁਹੈਪੀਰਾਂਣਾਗੁਰਬਾਇਚਲੰਦਾ।ਤਾਜੁਨਸਾਜਾਂਣੀਐਬਾਲਾਅਰ
ਵਾਹਾਵਿਗਸੰਦਾ।ਨਿਰਮਲਨਾਨੁਓਹਰੀਨਾਲੀਸਰੀਚੌਪਰੀਰਹੰਦਾ।ਪਰਬਤਕਾਲ

ਮੇਹਰਵਾਨਿ ਨਿਰਭਉ ਸੇਵਕੁ ਕੰਦਾ ॥ ਕਕਾ ਕਾਲੁ ਉਸਨੂੰ ਗਾਂਸ ਚੁਰਾਂਅ ਦਸਬਚਨੁ ਮਨੰਦਾ ॥
ਜੇਠਾ ਸਭਾਗਾ ਚੁਰਾਣੀ ਆਣੁ ਆਗੇ ਤੇ ਭਾਗਾ ਉਗਵੰਦਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ਕਚੁਰਾਇ ਕਰਹੰ
ਦਾ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਛੇ ਸੀਤ ਤੇ ਭਾਈ ਜੋਧਾ ਜਾਤਿ ਦੇ ਸੰਗਬ੍ਰ
ਰੀਆ ਹਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ ॥ ਤੇ ਉਨਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾ
ਹਿਆਸਾਂਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਪੰਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਬੈਠਣਿ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ॥ ਜੋ ਤੁਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਜਾਤ
ਤਿ ਕਾਹੂੰ ਹੋਇ ਕੈ ਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਹੋ ॥ ਤੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਤੇ ਕਾਂਸੀ ਜੀ ਆਦਿਕ ਤੀਰਥ
ਜੋ ਸਿਵ ਤੇ ਵਿਸਨ ਦੀ ਪੁਰੀ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸੇਵਣਿ ਛਡਿ ਦਿਤੇ ਆ ਇਤੁ ਸਰਗੀ ਕਿਰਤਾਮੀ
ਤੀਰਥ ਸੇਵਦੇ ਹੋ ॥ ਤੇ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਂਣੀ ਤਿਆਗੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਭਾਖਾ ਬਾਂਣੀ ਗੁਰੂ ਦੇਸ
ਭਾਰਿਗਾ ਵਰਦੇ ਹੋ ॥ ਤੇ ਜਨਮੁ ਆਸਟਮੀ ਤੇ ਸਿਵਰਾਤਿ ਤੇ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤਿ ਤਿਆਗ
ਕੈ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਉਚੀਸਟ ਅੰਨਿ ਭੋਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥ ਤੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਸੰਧਿਆ ਕਿ

ਰੁਪਤਾਲੈਜਾਨਾਅਗਨਦੀਕਿਰਿਆਤੈਆਗੇਕੇਅਰਦਾਸਿਤੇਕਰਣਾਹੁਮਿਰਤਕਿ
ਤੇਖੰਡਦੇਹੌ।ਅਸੀਤੇਰੀਸਰਣਿਆਏਹਾਂ।ਅਸਾਡੇਤਾਂਤੁਸਾਂਉਧਾਰੁਕੀਤਾਹੈ।ਜੋ
ਬ੍ਰਹਮਣਦਾਅਗਿਆਨੁਆਸਾਂਨੂੰਦੂਰਿਹੋਇਆਹੈ।ਤੇਤੇਰੇਸਿਖਾਂਦਾਤੇਨੁਸਾਡੀ
ਰਸਨਾਂਦਾਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦੁਆਸਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ।ਤੇਅਹੰਕਾਰਜਦਾਨਾਸੁਆ
ਸਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ।ਪਰੁਅਸੀਓਨਾਂਨੂੰਕੌਨੁਉਤਰੁਦੇਵੀਆਂ।ਤਾਂਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ।ਇਹੁਅਸਿਠਸਭੁਜੀਨਿਰੰਕਾਰੁਦੀਪੁਰੀਹੈ।।ਜਿਥੇਬ੍ਰਹਮੇਆਦਿ
ਸ੍ਰੂਅਗਾਸਿਦਦੀਪੁਰੀਅੰਦਰਤੀਰਥਸਤਰੀਪਾਵਿਣੇਹੋਤੇਹੈਨਿ।ਜੋਪ੍ਰਿਥਮੇਇਸ
ਦੀਚਰਨਾਪ੍ਰਤਾਵਿਚੇਨਿਵਾਸਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਏਥੇਸਾਧਗੀਜਨੁਕਾਤੀਰਥੁਹੈ
।ਸਾਧਿਓਨਿਸ੍ਰੁਕਾਤੀਰਥਹੈ।ਸਾਧਿਓਸਭਸੰਤਿਸਾਧਕਜਨਿਰਨਿਵਾਸੇ
ਏਥੇਹੀਨਿਵਾਸੁਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਗਾਜਮਨਾਸੁਰਸਤੀਲੇਚੇਪ੍ਰਭਿਸਾਪ੍ਰਦੀਤਾਂ

ਈਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਤਅਰੇਬਿਚਰਹਾਅਗੀਮੈਲੁਸਾਧੂਦੀਧੂੜਿਕਰਿਵਾਈਗ
ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ। ਤੋਰਿਪਾਪੀਜੀਉਜੋਤੀਰਥਾਂਵਿਚਿਜਾਇਸਨਾਨੁਕਰਦੇਹੈਨਿਤਿ
ਨਾਂਦੇਵਿਚਿਪਾਪਾਂਦੀਮੈਲੁਤਿਆਗੀਆਂਵਦੇਹੈਨਿ। ਤਤੀਰਥਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਜੀਆਵਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਦੀਚਰਨਾਂਦੀਧੂੜਉਨਾਂਦੇਉਪਾਰਿਪਉਂਦੀਹੈ। ਤੇ
ਕਥਾਕੀਰਤਨਦੀਧੂੜਿਓਨਾਂਦੇਸਰੀਰਿਪਉਂਦੀਹੈ। ਜਿਨੁਤੀਰਥਏਥਰੂਪ
ਵਿਰਤਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਉਨਾਂਕਰਿਆਜੀਮੈਲੁਤਾਂਜਲਿਨਾਲਿਧੋਈਦੀਹੈ
ਧੂੜਿਨਾਲਿਕਿਉਕਰਿਧੋਈਦੀਹੈ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਬਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚਿਭੀ
ਮੈਲੁਹੁੰਦੀਹੈ। ਤੇਸਜੀਸਾਬੂਣਭੀਮੈਲੁਭੂਪਾਹੈ। ਪਰੁਬਸਤ੍ਰਾਂਦੀਮੈਲੁਦੇਰਿ
ਵੰਞਣਨੂੰਸਮਰਥੁਹੈ। ਤੈਸੇਸੰਤਾਂਦੀਧੂੜਿਪਾਪਾਂਦੀਮੈਲੁਗਵਾਵਣਨੂੰਸ
ਮਰਥੁਹੈ। ਤੇਵਾਚਨਾਂਦੀਧੂੜਿਦੀਜੋਧੂੜਿਹੈਸੋਏਹੁਰੋਆਂਭਰਮਾਤਿਉਤਪਤਿ

ਕਰਦੀ ਹੈ ।ਤਾਂ ਹੋਰਥੋ ਇਕ ਜਾਣਿਦਾ ਹੀ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ।ਇਥੋ ਸਾਥੋ ਹੀ ਜਾਣਿਦਾ ਤੀਰਥੁ
ਹੈ ।ਤੇ ਸਾਥ ਹੀ ਨਾਮੁ ਦਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ।ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਜੋ ਹਰਿ ਅੰਦਰ ਜੀ ਕੈ ਸਾਰ
ਚੀਐ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਜੋ ਸਾ ਜਾਗਣੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਰਧਾ ਕਰਕੈ ਆਵੈ ਤੇ ਸਥ
ਾਦਿਸੁ ਨੇ ਉਸਿਦਾ ਪਾਰਉਤਾਰਾ ਹੋਵੈ ।ਹਰਿ ਅੰਦਰ ਜੀ ਜਗਾਣੁ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾਂਣ
ਹੈ ।ਤੀਰਥ ਨਾਵਣ ਜਾਂਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ।ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ਅੰਤਰਿਗਿ
ਆਂਨੁ ਹੈ ।ਤਿਸ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ।   ।ਗਿਆਨੀਆ ਆਖਦੇ ਜੋ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ।ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਚਰਨਾਂ ਬੀਉ ਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ।ਤੇ ਜੋ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਬੀਚ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ।ਉਸਿ ਕੇ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ।ਤੇ ਬਾਂਣੀ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਜੋ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ।ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਰਸਨਾਂ ਬੀਉ ਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ।ਤੇ ਵੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਸਬੁ
ਪਾ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ।ਸੋ ਇਥੇ ਦੋਨੋ ਆ ।ਤਾਂ ਕਾਰਿ ਇਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਿ

ਹੈ॥ਬਹੁੜਿਜਿਸਈਅਕਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭੂਜੀਸਭਪ੍ਰਕਾਰਿਕੈਵੇਦਾਂਦੀਬਾਂਣੀਸ੍ਰਿਸਟੀਉਤਪ
ਤਿਕੀਤੀਹੈ॥ਬਹੁੜਿਜੌਨੁਆਚਾਰਜੀਆਹਾਂਵਿਚਕਾਂਬੀਬ੍ਰਹਮੇਚਾਰੇਵੇਦੁਪ੍ਰਗਟਕੀਏਹੈਨਿ॥
ਤੇਵਿਆਸਜੀਤਿਨਕੀਆਸੰਪ੍ਰਤਾਂਕੀਤੀਆਹੈਨਿ॥ਸੋਈਅਕਾਲਪੁਰਖਭਗਤਿ
ਰੂਪਕਰਕੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਸਰੂਪਧਾਰਿਕੈਭਾਖਾਬਾਂਣੀਕਲਿਜੁਗਦੇਜੀਆਂ
ਦੇਉਧਾਰਿਵਾਸਤੇਸੁਗਮੁਕੀਤੀਹੈ॥ਜੋਕਲਿਜੁਗਦੇਜੀਆਂਨੂੰਸਮਾਈਸੁਖਾਲੀ
ਹੋਵੈ॥ਤੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਜੋਸਦਾਸਜਿਮੁਨਾਲਿਆਹਾਭੂਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਸਦਾਉਨਾਦੇਧਾ
ਸੀਬਾਤਿਮਨਵਿਚਹੈ॥ਤੇਇਕਾਦਿਨਜਗਾਤਿਨ੍ਹਾਂਇਕਾਦਸੀਆਂਵਰੀਹੈ॥ਨਾਮੁਜੀਨਿ
ਨਾਮੁਦੇਵਜਨਕੇਪ੍ਰਤਾਗੀਆਆਈ॥ਇਕਾਦਸੀਬਾਤਿਕਹੇਕਾਹੇਕਰਿਤੀਕਥਿਜਾ
ਈ॥ਜਿਨਾਂਨੂੰਹਾਂਗਜਦੇਨਾਮੁਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈ॥ਸਭੁਤੀਰਥਾਂਤੇਬ੍ਰਤਾਂਦਾਫਲੁਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੈ॥ਤੇਬ੍ਰਹਮਣਾਂਦਾਆਭਿਮਾਨਦੇਹਤਹੈ॥ਜੋਆਨੀਆਂਨੂੰਕਰਕੈਹੈ॥ਤੇਗੁ

ਰੂਕੇ

ਸਿਖਾਂਨੂੰਆਤਮਾਗਿਆਨਹੁੰਦਾਹੈ।ਆਤਮਅਨਭਉਆਪਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਦੇਹ
ਅਭਿਮਾਨਕਰਿਸਮਾਇਤੇਹੈਨਿ।ਸੋਈਚੰਡਾਲਿਹੈਨਿ।ਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਹੈਨਿ।
ਜੋਪਰਮਾਤਮਾਨੂੰਸਭਘਟਿਵਿਚਿਪੂਰਨਦੇਖਦੇਹੈਨਿ।ਅਗਕਿਸੀਨਾਲਿਵੈ
ਰਵਿਰੋਧਿਨਾਕਰੈ।ਜਕਿਉਜੋਚੰਡਾਲਾਂਦੇਘਰਿਰਹਿਆਲੋਕਆਸਤੁੰਦਾਹੈ।
।ਤੈਸੇਜੋਇਜਿਵੇਹੀਮੈਹਰਚੰਦਆਸਤੁੰਦਾਹੈ।ਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਾਹਮਣਬੀ
ਚਾਹੈ।ਜੋਬ੍ਰਹਮਣੁਕਰੀਆਤਿਹੈਂਨਾਗੈ।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰਭ।ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਿਸੋਈਹੈਜਿਸਬ੍ਰਹਮਨੂੰਪਛਾਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਨਸੀਸਬਤਨੂੰਚੀਨੇਤੇਆਪ
ਣਾਂਸਰੂਪਵੀਚਾਰੈ।ਤਾਂਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਨਿਪਿੰਡਪਤਾਲਿਕਰਕੇਪਿਤ੍ਰਲੋਕਨੂੰ
ਪਾਪਾਤਿਹੋਈਦਾਹੈ।ਤੇਨਾਮਦੇਜਾਪਣਕਰਿਵਾਹਗੁਰੂਦੇਚਰਣਾਂਤੇਜਾਇਪ੍ਰ
ਪਾਤਿਹੋਈਦਾਹੈ।ਏਹੁਪਿਤ੍ਰਲੋਕਾਂਨੂੰਵਾਹਗੁਰੂਦੇਸਿਖਕਚਰਣਾਂਤੇਹੈਨਿ।

॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜਾ ਇਕੀ ਪਿੰਡ ਤੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ॥ ਤੇ ਸਗਰੀ ਧਰ ਰਾਜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
॥ ਤੈਸੇ ਨਰਕੀ ਜੀ ਪਿਛਲੋਕ ਤੇ ਰਾਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸੁਰਗ ਦੀ
ਭੀ ਚਾਹ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਗੋਇੰਦ
ਤੇ ਗੋਪਾਲ ਤੇ ਮੋਹਣ ਜਤਿ ਦਾ ਕੁਕਲ ਭੂਅਰ ਰਾਇ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ ॥ ਅਸਾਡਾ
ਉਪਾਉ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਦੇ ਹੌ ॥ ਜਿਣੀ ਉਪਾਉ ਕਰੋ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਜਪਣਾ ॥ ਤੇ ਸਾਥ ਹੀ ਮਰਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਣਾ ॥ ਮਰਣੇ ਦੇ ਚਿਤਾਰਨ ਥੀ ਪਾਪਾਂ ਨਕ
ਰੇਗੋ ॥ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਭਜਨ ਥੀ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਨਸਟ ਹੋਵਨਿਗੇ ॥ ਤੁਸਾਡਾ ਉ
ਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ॥ ਜੋਧਾ ਤੇ ਜਾਮੁ ਧੁਟੇਰੁ
ਭੂਅਰ ਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ ॥ ਤੁਸਾਡਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ ਨਾ
ਨਾਮੁ - - ਜਪਣਾ ॥ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ

ਅਗੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਅਨਦੇ ਸੁਭਾਇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸੇ ਜਾਣਦੇ ।ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਕਾ ਥਿਓ ਏਨੋ ।ਜਿ ੮੬
ਵੈਮਨ ਨਿਕਲੈ ਤੇ ਵੈਂਛੋੜਿਆਂ ਣੇ ਜੇਹੜਾ ।ਆਪੇ ਮਨਾਇ ਕਰਤੇ ਵੈਗਾ ।ਤੁਸਾ
ਡੰਕਾਲਿਆਂ ਣੇ ਹੋਵੈਗਾ ।ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦਾਏ ਸੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲਿਆਂ ਣੇ ਹੋਇਆ ।੭੧॥
॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ।ਭਾਈ ਅਦ੍ਰਨੂੰ ਤੇ ਭਾਈ ਪਿਰਾਂਣੇ ਕਉ ਭੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ
ਸਰਨਿ ਆਏ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਬਖਸੋ ।ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਤੁਸੀ ਸਰਵਰ ਦੇ ਮੁਰੀ
ਦਹੋ ।ਤੇ ਸਿਖੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ।ਤੁਸੀ ਸਿਖੀ ਕਮਾਇ ਨਾ ਸਕੋਗੇ ।ਤਬ ਓਨਾਂ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ।ਜਾਂ ਦਿਦਾਰੁ ਸਾਡਾ ਦਰਸਨੁ ਕੀਤਾਂ ਹੈ ।ਤੇ ਬਚਨੁ ਸੁਣੇ ਹੈਨਿ ।ਤ
ਾ ਦਿਦਾ ਅਸਾਡਾ ਮਨੁ ਸਰਵਰਖੀਆ ਤੇ ਫਿਰਾਇਆ ਹੈ ।ਜੋ ਦਿਦਾਰੁ ਹੋਇਕੇ ਅਸੀ ਮੁ
ੜ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਨਦੇ ਹਾਂ ।ਅਸਾਡਾ ਧਰਮੁ ਲੋਪੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ।ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਡੀ
ਸਰਨਿ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋਵੈਗਾ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਜੋ ਸਿ

ਚੌਤ੍ਰਸੀਮੁਕਾਂਮਸਰਵਰਦਾਛਾਹਿਆਵੈਗੇਤਾਂਬਾਹੁੜਿਏਥੇਆਂਵਣਾ।ਤਾਂਭਾਈਮਦ੍ਰਤੇ
ਪਿਰਾਂਣਾਖੜਜਾਇਕੇਸਰਵਰਦਾਮੁਕਾਂਮੁਛਾਹਿਕੇਫਿਰਿਪਾਰਿਖੀਹਜੂਰਿਆਇਸਗਨਿ
ਪਗੇ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਏਥੇਪਿਥਾਮੇਸੇਵਟਾਹਿਲੁਸਿਖਾਂਦੀਕਰਨੀ।ਜੋਤੁਸਾਡੇਆਂ
ਤਰਕਨਾਸੁਪਰਵਨਿਗੇਤਾਂਤੁਸਾਂਨੂੰਉਪਦੇਸੁਦੇਵਾਂਗੇ।ਭਾਈਪਿਰਾਂਣੇਨੂੰਆਗੀਆ
ਹੋਈ।ਤੁਸਾਂਲੰਗਰਦੇਜਾਲਿਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ।ਤੇਲੰਗਰਦੇਚੁਲੇਏਕੇਣਾ।ਤੇਭਾਈ
ਮਦ੍ਰਨੂੰਆਗੀਆਹੋਈ।ਜੋਤੁਸਾਂਲਕੜੀਆਂਹਜੂਰਿਦੇਲੰਗਰਦੀਆਂਲਿਆਂਵ
ਣੀਆਂ।ਤੇਸਿਖਾਂਦੇਜੂਠੇਬਾਸਨੁਧੋਵਣੇ।ਤੇਚੁਤਾਇਵੇਲੇਤੁਸਾਂਕਥਾਗੁਰਬਾਣੀਦੀ
ਪ੍ਰੀਤਕਰਿਕੈਸੁਣਨੀ।ਤੇਬਾਹੁੜੇਆਪਾਸਿਆਂਦਰਿਬੈਠਕੈਪਾਰਸਪਰਮਾਨਨਕਰਨ
।ਤਾਂਸਰੀਦਵਾਰੇਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਸੇਵਕਰਨਾ।ਤੇਪਸਾਦਿਹਜੂਰਿਦੇਲੰਗਰਥੀਛਕ
ਨੀ।ਤਾਂਇਕਾਦਿਨਸਾਹਿਬੁਪੁਛਿਆ।ਜੋਭਾਈਮਦ੍ਰਤਜੀਪਸਾਦਿਕਿਥੋਂਖਾਂ

੧੫ ਵਦੇਤੋ। ਤਾਂ ਓਨਿ ਕਹਿਆ। ਅਸੀ ਲੰਗਰ ਥੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਂਦੇਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੮੯
) ਜੇਈ ਟਹਿਲ ਕਰਿਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾ ਪਾਸੋ ਤਾਂ ਮਜੂਰੀ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਹੁ ਸਿਖ
ਥੀ ਖਾਂਦਾ। ਤੇਟਾ ਹਿਲ ਮਜੂਰ ਦੀ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਭਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿ ਥੇ ਖਾਂਦੇਤੋ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਘਾਂ ਥੀ ਖਾਂਦੇਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ
ਸਿਖ ਸਰਧਾ ਨਾਲਿ ਆਣਿ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚੋ ਕੋਈ ਇਕ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਖਾਂਦੀ
) ਹੋਰੁ ਵਰਤਾਇ ਦੇਵਣਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਪੀਣ ਹੋਇ ਗਏ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਓਨਾਂ ਨੂ ਖਬਰਿ ਆਈ ਜੁ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਂਈ ਮਹੀ ਚੋਰ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਲੈ ਇਕ ਗਏ ਹੈਨਿ
) ਤੇਤਾ ਸਾਰੇ ਪਛਾਣ ਗਾਲਾਂ ਜਾਪਤੁ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ
ਮ ਦੁਆਈ ਪਿਰਾਂਣਾ ਖੇਤੀ ਖਸਾਆਂ ਜੇਤੀ ਭੁਸੀ ਪਾਰਿਟੀ ਖਬਰਿ ਲਤੋ ਲੋਕਿ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਸਰ ਦਰ ਦਾਮੁ ਕਾਂਮੁ ਏਨਾਂ ਛਾਹਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਏਨਾਂ ਦੇ ਪਰ

ਰਥਪੀਣਾਹੋਏਹੈਨਿ॥ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਏਸੁਪਨੇਦਾਧੰਨੁ
ਜਾਵੈਤਾਂਕਿਆਪਾਟਿਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤੁਸਾਡੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਸਾਂਨੂੰਸਚੁਧੰਨਵਾਹਗੁਰੂ
ਦਾਨਾਮੁਪਾਪਾਤਿਗੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਤੁਸੀਂਜਾਸੁਸਾਸੁਵਾਹਗੁਰੂਜੀ
ਦਾਨਾਮੁਜਪਿਆਕਰੋ॥ਤੇਓਨਾਂਨੂੰਚਰਨਾਂਦੀਪਾਹੁਲਦਿਤੀ॥ਤੇਸਿਖਕੀਤੇ॥ਓਹਿ
ਸਭਧਨਧਾਂਨੂੰਖੁਸੀਹੋਇਗਏ॥ਤਾਂਓਨਾਂਨੂੰਕਹਿਆਤੁਸੀਂਪਧਾਰਿਜਾਵਣਾ॥
ਤਾਂਓਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ਅਸਾਡਾਪੁਤ੍ਰੁਤੁਸਾਡੇਚਰਨਾਂਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਇਕਿ
ਦਿਨਿਭਾਈਮੰਞੂਕੜੀਆਂਨੂੰਗਾਇਆਸੀਤੇਅਪੀਆਈ॥ਅਤੇਖੂਹ
ਵਿਚਿਮੰਞੂਗਲੀਤ੍ਰਿਪਾਇਆ॥ਪਰੁਲਕੜੀਆਂਸਿਰਬੀਨਾਂਉਤਾਰੀਆਂ
ਅਤਾਂਤਿਜਜਾਂਦੀਆਂਹੋਵਨਿ॥ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਜਾਂਣੀਜਾਣੁਸਿਕਾਰਚਜੇ॥ਓਸੇ
ਖੂਹਤੇਆਏ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਆਈਸੁਖੂਹਵਿਚਿਕੋਈਆਵਾਜੁਆਂਵਦਾਹੈ

।ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ।ਤੇ ਭਾਈ ਮੰਦੁ ਬੋਲਿਆ ।ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਵਗਤੇ ਰਾਂਦ ਵਾਈ
ਆਂ ।ਤਾਂ ਓਹੁ ਬੋਲਿਆ ਪਹਿਲੇ ਲਕੜੀਆਂ ਬਾਹਰਿ ਕਢੋ ਜੋ ਕਿਤਾ ਨਿਨਾਹੀ ।
ਪਿਛੋ ਮੈ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ।ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਅਗੋ ਦੇ ਲਕੜੀਆਂ ਕਢੀਆਂ ।ਪਿਛੋ ਭਾਈ ਮੰ
ਦੁ ਨਿਕਲਿਆ ।ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ।ਓਹੁ ਚਰਣਾਂ ਤੇ ਮੀੜ੍ਹ ਪ
ਇਆ ।ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਉਠਾਇ ਕੈ ਅੰਗਿ ਲਾਇਆ ।ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਤੀਨਿ ਕਾਲ ਦੀ ਸੋ
ਝੀ ਹੋਇਆਈ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਪੁਰਖ ਕਛੁ ਮੰਗੁ ।ਓਸਿ ਨੇ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ।ਜੋ ਕੁਛੁ ਤੁਸਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਸੋ ਦੇਹੁ ਤਉ ਆਖਿਆ
ਸਾਂਨੂੰ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ।ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਮਿਗਹ ਦੀ ਬਿਰਤਿ ਨਾਂ ਉਪਜੇ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ ।ਏ ਰਿਧੀ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਵੈਰਾਗ ।ਕਛੁ ਹੋਰੁ ਭੀ ਮੰਗੁ ।ਤਾਂ ਓਸਿ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਏਹ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇ ਤਨੀ ਤਾੜੀ ਲਾਂ ਕਰਵਾਈ ਐ ।ਜੋ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਦਾਸ

ਸਾਹੈ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਇਉ ਨ ਕਰਾਂਗੇ ॥ ਹੋਰੁ ਕਛੁ ਮੰਗੁ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀ
ਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ਸਿਦਕੁ ਦਾਨੁ ਦਿਚੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮੰਞੁ ਪਿਆਰਾ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਞੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮੰਞੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਜਗੁ ਲੰਘਾਣਿਹਾਰਾ ॥
ਭਾਈ ਮੰਞੁ ਤੇ ਪਿਰੰਣਾਂ ਤੇ ਸਾਂਨੂ ਸਿਦਕੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥੭੨॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ
॥ਭਾਈ ਗਜਨਾ ਨਾਜਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਰਦਾਸਾ ਤੇ ਭਾਈ ਨੰਨੋ ਹਰੀ ਤੇ ਭਾਈ ਸੁ
ਰੀਤ ਧਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ ॥ ਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸ
ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚਿ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕਾਂਸੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਵਡੀ ਉਪਮਾ ਹੋਈ
ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਵਰ ਜੰਗਮੁ ਜਗਾਤਿ ਦੇਣੀ ਅਜੇ ਓਥੇ ਪਾਂਣਾ ਤੇ ਆਗੀ ਦੇਹੈ
ਨਿ ਜੋ ਸਿਵਪੁਰੀ ਨੂੰ ਸਭੁ ਜਾਇ ਧਾਪਾਤਿ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਸਨਾਂ
ਥੀਆਂ ਮਿਤ੍ਰ ਸਰਜੀ ਦੀ ਉਪਮਾ ਸੁਣੀ ਚਾਂਹਦੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਭਾ

ਈਓਇਆਸਿਆਸ੍ਰਿਤਿਸਜਨੁਜੀਦੇਚੁਆਲੇਦੁਆਲੇਦੇਜਨੁਹੋਇਕੋਸੀਪ੍ਰਗਤਿਤਿਸ
ਭਤੀਗਸਤੀਨਿਲੇਕਾਂਢੇ।ਕਾਲਿਜੁਗਬੀਭੌਆਂਨੁਹੋਇਕੇਆਇਨਿਵਾਸੁਕੀਤਾ
ਗੈ।ਪ੍ਰਥਮੇਆਸੀਤਰਨਤਾਰਨਜੀਤੀਰਥੁਬਣਾਂਵਦੇਸੀ।ਤੋਇਕਜਨੁਧਾਸਿ
ਥਸਟਾਕਿਰਤਿਕਰਕੈਆਪਣੀਕਮਾਈਵਿਚੋਇਕੁਭੁਪਜਾਗਰੂਕੀਭੇਟਿ
ਮੇਲੇਦੇਮੇਲੋਲਿਆਂਵਦਾਸੀ।ਤੇਤਰਨਤਾਰਨਜੀਤੈਆਇਆ।ਤਾਂਅਧ
ਭੁਪਜਾਭੇਟਰਖਿਆ।ਤੇਆਪਾਭੁਪਜਾਪਲੇਬੰਨਿਕੇਕਾਰਤਰਨਤਾਰਨਜੀਦੀ
ਕਰਨਿਲਗਾ।ਤਾਂਤੇਆਸਾਰੇਵੀਚਾਰਿਆਇਆ।ਜੋਆਸੀਆਪਾਤੀਰਥੁ
ਏਨੁਰਚੀਏ।ਤੌਲਾਗਿਨੁਰਦੀਦੇਰਣੇਵਾਕੇਲੇਗਿਆ।ਵੀਆਂਵਿਚੋਇ
ਟਾਂਉਠਾਇਲੈਗਏ।ਤਾਂਆਂਖੇਚਨੁਕੀਤਾ।ਜਿਸੁਸਾਏਨਾਂਦੇਔਰੇਪਾਰਿਕੇ
ਏਨਾਇਟਾਂਲੈਆਂਵਦਾ।ਤਿਸਜਾਏਉਸਾਰਾਂਗੇ।ਤੌਲਗੁਾਇਕਾਇਸਦੀ

ਤੇਪੁਰਖਆਣੇ। ਜੋਕਾਰਗੀਬਸੰਦਾਜਾਮੈ ਆਂਮਕੇਪੰਨੀਦੀਬੇਟੀਹਾਂ। ਤੇਮੇਰੇਪਰੁਖ
ਤਾਕੋਪੁਤ੍ਰਹੋਇਕੈ ਹੋਇਸਿਨੂੰਜਟੀਲਾਲੀਮੇਰਾਦੀਵਾਹੁਕੀਤਾਸੀ। ਤੇਮੈਂਹੋਇਸਨੂੰਖ
ਰੇਦਿੰਨਪਾਇਕੈਲਟੀਫਿਰਦੀਸਾਂ। ਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੀਬੋਲਿਤਲੋਇਸ
ਦਾਖਰਾਕਖਿਕੇਮੈਂਤ੍ਰੀਮੀਤ੍ਰਿਛਿਆਂਕਰਾਈਸਾਂ। ਉਸੀਨਉਰੇਦਿਨਵੈਸਾਖੀਦਾ
ਦਿਨਸੀ। ਤੇਕੰਉਤ੍ਰਿਜਲ੍ਹਵਿਚਿਇਸਨੂੰਕਰਕੈਸੁਪੇਦਹੋਇਗਾਇ
ਆ। ਤੇਇਹਿਪੁਰਖਭੀਉਸਿਕੇਬੀਚਾਇਸਨੂੰਕਰਕੈਅਰੋਗਹੋਇਆਹੈ
। ਸਤੇਪਤਾਇਸਿਦੇਮੈਪਛਾਂਣਦੀਹਾਂ। ਪਰੁਮੈਨੂੰਪ੍ਰਤੀਤਨਹੀਆਂਵਦੀ। ਤੁ
ਸੀਕਿਰਪਾਕਰਕੈਦਸੋ। ਤਾਂਆਸਾਂਅਤਿਰਗਿਪਿਆਂਨੂੰਹੋਇਕੈਦੇਖਿਆ। ਤਾਂ
ਅਸਾਂਨੂੰ ਸਾਤਿਗੁਰਾਂਦੀਸਾਹਿਬ੍ਰਤੀਸਨੀ। ਤਸਾਹਿਦੀਆਗਿਆਹੋਈ
। ਜੋਇਨੂੰਉਸਤੀਦਾਬਰਕਤਭੀਇਹੀਪੁਰਖਹੈ। ਅਰਅਸਾਂਪ੍ਰਿਥਮੇਬਾ

ਵਲੀਜੀਤੀਰਥੁਗੋਬਿੰਦੁਵਲੁਗਏਆਹੈ ।ਉਸਦੀਆਂਚੌਰਾਸੀਪਉੜੀ
ਆਂਕੀਤੀਆਂਹੈਨਿ ।ਜੋਜਪੁਜੀਦਾਭੋਗੁਪਾਇਕੈਅਨਿਤੇਇਕੈਤੇਪਉੜੀਆਂਤੇ
ਭੋਗੁਪਾਇਕੈਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ ।ਤੇਫੇਰਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿਕੈਇਕਾਸੀਪਉੜੀ
ਅੰਤੇਭੋਗੁਪਾਏਗਾ ।ਸੋਚੌਰਾਸੀਥੀਬਚੇਗਾ ।ਤੇਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਜੀਤੀਰਥੁ
ਤੁਸਾਂਰਹਿਣਾ ।ਤੇਥੀਚਰਨਾਰਮਿੰਦਰੁਜੀਗਏਹੋਣਾ ।ਦੀਦਾਇਸਦੇਗੋਰਥੁਜੀ
ਰਖਿਣਾ ।ਜੋਈਹਾਂਇਸੁਨਾਨੁਕਰਕੈਤੇਪੀਆਂਨੁਲਾਇਕੈਗੋਬਿੰਦਬਜੀਸੁਣੇਗਾ
।ਉਸਦੇਸਾਰੇਪਿਤਰਾਂਦਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ ।ਤੇਬਚਨੁਹੋਇਆ ।ਜਿਸੁਦਾਇਸ
ਥਾਂਨਤੁਲਾਂਅਦਾਸਜੀਦਾਸਰੀਰਹੋਇਆਆਹੈ ।ਸਿਬੇਹੀਗਰਿੰਦੁਜੀਖ
ਤਾਕਰਨਾਂਅਮਰਦਾਸਜੀਦਿਸਨਾਹੈਨਿ ।ਤਾਂਤੇਦਿਸਨਾਮਾਰ
ਭੀਕਾਨਿਦੇਹੈਨਿ ।ਤਾਂਤੇਇਸਕਾਨਾਮਾਰਿਮੰਦਰਜੀਹੈ ।ਬਹੁਤੇਨਾਅਤੇ

ਨਾਈਸੈਭੇਤੁਕਭ੍ਰਨਾਈ।ਅਠੇਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂਨ੍ਹਾਂਨੁਕਾਉਚਾਰੁਹੋਂਦੇਹੈਗਾ।ਤਾਂਤੇਕੀਰਤ
ਮੰਦਭ੍ਰਜੀਨਾਮੁਹੋਂਦੇਹੈਗਾ।ਜੈਸੇਸਾਰੀਸਿਗਾਜੀਬੀਹਾਰਿਨੂੰਆਹਾਰਿਜੀਦਾਅਹਾ
ਤਨ੍ਹਾਂਦੇਸੇਖਹੋ।ਤੈਸੇਹਾਰਿਮੰਦਰਿਕੇਨੀਚੇਹਰਿਕੀਆਂਪਦੜੀਆਂਰਖਣੀ
ਆਂ।ਉਸਨੂੰਜਾਗਾਦੇਇਸਨਾਨੁਦਾਨਭ੍ਰਾਸਤਾਸਿਖੀਆਂਪਿਕਰਹੋਂਦੇਹੈਗਾ।ਤਬ੍ਰੇਅ
ਸਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੋਏਹੁਤਰਸਿਤਾਰਨੀਜੀਜੋਤੀਰਥਬਿਰਾਜਿਆਹੋ।ਤਾਂਅ
ਰਜੀਆਂਤੇਈਏਹੁਤੀਰਥਤੀਨਾਲੇਸਿਖਾਂਦੇਰੋਗਨੂੰਗਵਾਏਗਾ।ਸਾਂਬੀ
ਪਰਲੋਕਦੀਗਤਿਕਰਦੇਹੈਗਾ।ਤੇਸਾਂਪਾਇਕੈਏਹੁਤੀਪਰਕਾਤੀਰਥੁਹੋ
ਹੈਗਾ।ਤੇਉਆਸੀਆਂਦੇਇਸਨਾਨੁਦਾਈਹਾਂਬਰਾਆਹਾਤਮੁਹੋਂਦੇਹੈਗਾ।ਅਬ
ਭ੍ਰਾਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਸਭ੍ਰਜੀਤਜਾਰੂਕਹੋ।ਤੇਜੋਥੋਹੁਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਪਾਸਿਹੋ।
ਉਸਨੂੰਖੇਦਣਾਂਉਥੋਇਕੁਜੋਗੀਬੈਠਾਹੋ।ਉਸਨੂੰਤੂੰਸਾਬੀਰੀਆਂਨੂੰ

੬ ਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਆਸੀਆਂਮਿਤ੍ਰਸਭਜੀਤੇਆਏਤੇਬੇਹੋਸੌਦੇਆਤੇਉਸਿਦੇਬੀਚੁਧਿ
ਕੂਆਤ੍ਰਾਨਿਕਾਲਿਆ।ਇਕੁਜੋਗੀਬੈਠਾਸੀਸਾਆਪਿਲਗਾਇਕੈ।ਤਾਂਜਿਦੇ
ਚਰਨਾਂਤੇਪੁਟਪਣੀਆਂਤੇਮਖਣੁਕਸਤੂਰੀਆਲਿਕੇਸੁਚੇਤਕੀਤਾ।ਤਾਂਉ
ਸਨੇਚਰਸਨੁਕੀਤਾ।ਤਾਂਜੋਗੀਕਹਿਆ।ਅਜੁਅਸਾਂਰਾਜਨਾਸੁਸਫਲੁਹੋ
ਇਆਹੈ।ਈਕਾਂਈਚੁਆਦਾਸਿਰੋਸਪੂਜਤਆਂਮਿਤ੍ਰਸਭਜੀਹੈ।ਸਕੁਤੀ
ਰਖੁਏਸੇਜਾਆਨਿਦਸਕਰਨਿਗੇ।ਤੇਰੋਸਤੁਰਚੋਫੇਰੋਇਸਕਾਆਪੀਆ
ਨੂੰਹੈ।ਏਥੇਹੀਜੋਤਾਨੁਰਾਨੂਰਾਂਮਦਾਸਜੀਦਿਵਾਇਆਹੈ।ਇਸਦੀ
ਅਬਿਚਲਿਨੀਵਰਕਣੀਹੈ।ਤੇਏਸਦੇਬੀਚਬੀਤੇਉਦਾਲੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕੇ
ਨਾਮਕੀਸੰਭਾਸਦਾਹੋਵੈਗੀ।ਤੇਮੈਂਕੇਤੇਜੁਗੀਸਮੇਰਾਜੇਜਨਕਕਾਸੇਖਬਾ।
ਤੇਮੁਝੇਲੀਆਂਨੁਰਿਭਾਣਜੀਜੀਤਾਆ।ਤਾਂਮੈਨੂੰਓਸਿਸਮੇਰਾਜੇਜਨਕਜੀਦਾ

ਆਸੀ।ਜੋਤੂੰਈਸੰਬੈਨੁ।ਜੋਗੁਸਾਧਨਕਨੁ।ਸੋਕਾਲਿਜੁਗਦੇਸਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਾਆਉਤਰਧਾਰਿਕੈਪੰਜਵਾਂਆਉਤਾਰਿਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕਾਧਾਰੰਗਾ।ਤਾਂਤੂੰਸਾਂਨੂੰ
ਉਪਦੇਸਦੇਵੰਗਾ।ਤਾਂਤੇਸੈਂਤੂਸਾਡੇਦਰਸਨੁਕਰਹੀਮੁਕਤਿਹੋਈਆਂਹੈ।ਪਰਪ੍ਰਸ੍ਨੁ
ਕਰਤਾਹੈ।ਜੋਜਗਤਿਸਚੁਹੈਕੈਝੂਠਾਹੈ।ਜੇਝੂਠਾਹੈਤਾਂਪ੍ਰਤਖਿਤਾਕਿਉਂਹੈ।ਜੇ
ਸਚੁਹੈਤਾਂਗਿਆਂਨਵਾਂਨਦਾਦੂਰਕਿਉਂਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੈਸੇਸੁਪ
ਨੇਦੀਸਾਮਿਗ੍ਰੀਸੁਪਨੇਵਿਚਿਭਾਸਤੀਹੈ।ਤੇਜਾਗ੍ਰਤਿਸਮੇਨਸਟਿਹੋਇਜਾਤੀਹੈ।
ਤੈਸੇਜਗਤਿਭੀਤਿਸਰੀਰਭੀਆਗਿਆਨੁਕਾਲਿਮੋਸਚੁਭਾਸਤਾਹੈ।ਤੇਗਿਆਨਕੇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਂਦੂਰਿਹੋਜਾਂਦਾਹੈ। ।ਸੂਹੀਮੈਸਬਾਰਿ। ।ਬਾਜੀਗਰਿਜੈ
ਸੇਬਾਜੀਪਾਈ।ਨਾਨਾਰੂਪਸ੍ਵਾਂਗਦਿਖਲਾਈ।ਸਾਂਗਿਉਤਾਰਿਥੰਮਿਓਪਾਸਾਰਾ।
ਕਉਨਰੂਪਉਪਾਜਿਓਬਿਨਸਾਇਓ।ਕਹਾਂਗਇਓਜਾਕਿਤੇਆਇਓ।ਜਲਿਤੇਉਪਜ

ਹਿਆਨਿਰਤਰੰਗਾ।ਕਾਨਿਕਭੂਖਨਿਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ।ਬੀਜੁਬੀਜਚੋਖਿਓਬਿ ੧੦੨
ਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ।ਫਲੁਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ।ਸੁਰਸਪਟਾਂਮਾਹਿਏਕਆਕਾਸੀ।ਪ੍ਰ
ਗਟਿਫੂਟੇਤੈਂਛਟੀਪ੍ਰਕਾਸੁ।। ।।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੈਸੇਬਾਜੀਗਰਦੀਬਾਜੀਉ
ਠੀਹੈ।ਤੇਬਾਜੀਗਰੁਸਚੁਹੈ।ਜੈਸੇਪੁਤਲੀਆਂਕੋਖਿਲਾਵਤਾਹੈ।ਤੈਸੇ
ਖੇਲਤੀਆਂਹੈਨਿ।ਤਾਂਜੋਗੀਨੇਕਹਾਤਾਂਤੇਜਗਤਤਿਆਂਕੇਤੁਵਚਨੁਹੋਇਆ।
ਜੇਬਾਜੀਗਰਨੋਕੋਸੋਆਸਥਾਂਨਬੀਕਾਠਲੀਤਾਹੈ।ਕਿਸੇਆਸਥਾਨਥੀਰ
ਥੀਆਰੁਪੁਤਰੀਆਂਦੇਪਤ੍ਰਨਿਦਾਲੇਲੀਤੇਹੈਨਿ।ਤੇਪੁਤਰੀਆਂਬਣਾਂ
ਈਆਂਹੈਨਿ।ਤੇਪ੍ਰਣਾਂਮਦਵਚਕੰਚਨਿਕੇਭੂਖਣਿਨਾਂਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇਹੈਨਿ
।ਜਿਈਕੰਚਨਿਪ੍ਰਣਾਂਮਕੇਭੂਖਣਹੋਇਜਾਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਜੀਪ੍ਰਣਾਂਮਿ
ਕੇਜਗਤਹੋਇਗਇਆਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਪ੍ਰਣਾਂਮੁਵਚਨੁਸੋਹੋਤਾਹੈ।

।ਜੈਸੇਆਪਣੇਸੁਪਨੇਤੇਆਪਹੀਜਾਗਤਾਹੈ।ਜਾਂਤੇਕੰਚਨਭੂਖਣਾਂਦੇਸਮੇਂਭੀ
ਭੂਖਣੋਂਸੁਵਰਨਹੀਹੈ।ਤੈਸੇਤਰੰਗਜਾਲਕੇਸਮੇਂਭੀਜਲਹੀਹੈ।ਤਾਂਤੇਵਿਵਰਤ
ਵਾਦੀਹੈ।ਸੁਆਇਨੇਕੇਭੂਖਣੋਂਭੀਸੁਵਰਨਹੀਹੈਨ।ਤੈਸੇਜਾਲਕੇਤਰੰਗਭੀਜਲ
ਹੀਹੈਨ।ਤੈਸੇਜਗਤਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਹੈ।ਜਿਸਨੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਗਤਨੂੰ
ਪਛਾਤਾਹੈ।ਸੋਈਜੀਵਨਮੁਕਤਹੈਨ।ਜੈਸੇਅਕਾਸਮੇਂਸਰਬਪਦਾਰਥ
ਹੋਤੇਹੈਨ।ਤੋਅਕਾਸਪਦਾਰਥਾਂਕੇਬਣਨੇਵਾਹਿਵੀਬਾਹਿਆਂਨਹੀ।ਤੋਬਿਨਸਨੇਤੇ
ਬਿਨਸਿਆਂਨਹੀ।ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਜਗਤਕੇਉਪਜਣੇਤੇਉਪਜਤਾਨਹੀ।ਅਰ
ਬਿਨਸਨੇਤੇਬਿਨਸਤਾਨਹੀ।ਏਕਹੀਬੀਜਸਰਬਤਨੋਫਲੋਂਬਿਖੈਹੋਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਏਕਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਸਭਮਾਂਈਸਥਾਵਰਜੰਗਮਾਂਦਿਖੋਂਵਿਆਪਕਾਵਿਵਰਤਵਾਦੀਹੈ।ਭੂ
ਮਕਰਭਾਸਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਜੋਗੀਬੋਲਿਆ।ਆਧਾਰਮੇਂਨਿਸਚਾਰਖਈਹੈ।ਜੋ
ਪੂਰਨ

ਕੁਝਿ ਮੈ ਜਾਂਣਨਾ ਥਾ ਸੋ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਆਬ ਮੈ ਸੰਗਤੀਆ ਨਿਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਤੇਸੀ
ਤੈ ਖਸਰ ਦੇਉ ਪਾਇ ਜੋ ਗੀਐ ਮਿਟੀ ਲੀਤੀ। ਤਾਂ ਜਾ ਹਿਬੁ ਆਂ ਨਿ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ
ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਪਉੜੀਆਂ ਚੌਫੇਰੇ ਅਸੰਚਾਂ ਨੂੰ ਬਾਂਹੀਆਂ ਵਿਗਾ ਦਿਤੀਆਂ
।ਤੇ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਪਕੀਆਂ ਬਾਹੀਆਂ ਪਕੀਆਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੇਨੂ ਸਾਡੀ ਬਾਣੀ
ਆ ਦਿ ਪਕੀ ਹੋਵੈਗੀ। ਜੋ ਪੋਲੀਆਂ ਬਣਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਪੋਲ ਉਪਾੜਿ ਜਾਵੈ
ਗਾ। ਬਹੁੜੋ ਤਰਿਅੰਦਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੋਇ ਅਸਥਾਨੁ ਖਲੋਇ ਕੇ ਸਬਾਦੁ ਉਚਾਰਿਆ।
ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਇਆ। ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਇਆ
॥ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ। ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ। ੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ। ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ॥
॥ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ। ਆਸਾ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਸਹੀ ਸਲ

ਮਾਤਿਨਾਈਆਣੋ। ਅਪਨਾਪੁਤ੍ਰਧਿਆਣੋ।੩।। ਸੰਤਸਰੋਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ ਸੋਜਨੁਪਰ
ਮਗਤਿਪਾਵੈ। ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ। ਇਹੁਬ੍ਰਹਮੁ
ਬੀਚਾਰਿਸੋਜਾਨੈ।। ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਵੈਭਗਵਾਨੈ।੪।। ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ
ਸਰਣਾਈ।। ਜਿਨਿਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ।੫।। ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਵੀਚਾਰੁ।
।। ਜਿਸੁਜਾਮੈਈਸਰਦਾਧਿਆਨੁਧਾਰਿਆ। ਤਾਂਈਸਰਪ੍ਰਤਖਹੋਇਆ। ਤਾਂਆ
ਗਿਆਕੀਤੀਜੋਮੈਸਰਬਗੁਣਰੂਪਧਾਰਿਕੈਇਸਬੀਚਿਚਰਨਧਾਰੇਹੈਨਿ। ਅ
ਗਿਰਗੁਣਰੂਪਮੇਰਾਆਪੁਹੈ। ਜੋਮੈਦੋਨੋਰੂਪਇਸਮੈਵਰਤੇਗਾ। ਜੋਇਸਨਾ
ਨੁਕਰੇਗਾਉਸਕਾਜਨਮੁਸਿਮਰਾਤੇ ਸਭਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹੋਵਹਿਗੇ। ਏਸੀ
ਤਜਾਨਾਹੋਇਹਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਬਹੁਤਨੀਕਾਹੋਵੈਗਾ। ਜੋਇਸਨਾਨੁਕਰੇ
ਗਾਉਸਦੇਕੁਲਾਂਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ। ਜੋਜੈਜੈਕਾਰਦੇਸਬਦਗਾਵੈਗਾ।

ਉ।ਸਿਕੋਮਨਬਾਂਛਤਿਸੀਪੈਹੋਵਹਿਗੇ।ਜੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ।ਸੋਸਲਾਂਮ ੧੦੪
ਤਿਕਰਹਿਗੇ।ਗੀਆਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੇ।ਤੇਜੋਇਸਕੀਸਰਨਿਸਦਾਰ
ਹਨਗੇ।ਜੋਤੀਨਤਾਪਾਂਦੀ।ਚਿੰਤਾਖੀਨਿਵਰਤਿਹੋਵਹਿਗੇ।ਸੰਤਸਰੋਵਰੁ
ਹੈਤਿਸੁਵਿਖੇਜੋਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਗੇ।ਸੋਮਾਨੁਖਪਰਮਗਤਿਨੂੰਕਾਤਿਨੂੰ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੇ।ਜੋਇਸੁਵਿਖੇਨਾਮੁਦਾਮਹਾਤਮੁਹੈ।ਤਿਸੁਵਿਖੇਅਨਕ
ਇਸੁਨਾਨੁਕਰਾਂਵਹਿਗੇ।ਸੋਜਨਮੁਮਰਨਿਥੀਰਹਤਿਹੋਵਹਿਗੇ।ਜੋਸਾਥ
ਰੀਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਗੇਸਾਥਹੀਨਾਮੁਕਾਉਚਾਰੁਕਰਹਿਗੇ।ਜੋਇਸੁਜਾਗ
ਸਰੀਗਤਿਆਗਕਰਹਿਗੇਸੋਮੋਖਪਰਮਪਦਕੌਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੇ।ਇਸੁ
ਥਾਵਉਜਾਂਕਾਮੁਜੋਏਥੇਸਰੀਗਤਿਆਗੇਗਾਮੋਖੀਭਗਤਿਉਸਨੂੰਮਿਲੇਗੀ
।ਇਸਿਰੇਤੁਆਲੇਚਰਨਿਚਰਨਿਤੇਸਉਸਉਤੀਰਥਾਇਸਿਖਤਹੋਵੈਗਾ

॥੧੩॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਕਾਲਾ ਮੇਹੁਰਾ ਤੇ ਨੀਹਾਲੁ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿਚ ਰ
ਹਿੰਦੇ ਸੇ ਤੇ ਆਏ ਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਸੇ ਤਿਹਨਾ ਗੁਰਿ ਦਰਸਨ ਨੂੰ
ਆਏ ਸੀਨੇ॥ ਤਿਨਾਂ ਪੁਸੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਏਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਪਾਪੀ ਜੋ ਗਏ ਹਨ ਸੇ॥ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤਿ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ॥ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੁਰੰਤੇ ਕਾਕਾਂ ਤੇ [illegible] ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਕੁਕਰਾਂ ਤੇ ਚੁਹਿਆ ਤੇ ਸਰਪਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂ
ਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋ ਗਏ ਸੇ॥ ਪਰ ਏ ਸੋਈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਗੇ
॥ ਓਹੁ ਭੀ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਥੀ ਛੁਟਨਿਗੇ॥
੧੪॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਕਾਕਾ ਜਾਤਿ ਦਾ ਕਾਲੂ ਓਸੀ ਦਾ ਸੁ
ਆਂਸੀ॥ ਉਸ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਆ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਦੇ ਜੁਧ ਤੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤੇ ਅੱਤਿ

ਕਾਲਵਾਰਤਉਭੀਨਾਮੁਸਿਮਰਨਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਪਰਮਗਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈ
ਨਿ।ਤੇਆਰਿਆਰਿਉਚਾਰਿਕੇਜੋਸਰੀਰਤਿਆਗਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਭੀਸੁਵਰਗਦੀਆਂ
ਖਰੰਗਾਂਨਾਂਭੋਗੀਕੇਫੇਰਿਗਿਆਨੁਪਾਇਆਉਤਾਰਿਪਾਰਿਕੇਰਾਜੇਆਂਹਿਉਂਦੇਹੈਨਿ।
੧੫॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਭਾਈਸਚੁਤੇਰਾਮਦਾਸਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਅਨ
ਦੇਸਿਨਿ।ਤਿਨਾਂਨੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਅਸੀਤਾਂਅਤਿਸਰ
ਮਿਰਦਾਂਗੇ।ਤੇਸਰੀਰਤਿਆਗਾਂਗੇ।ਪਰਏਹੁਬਥੇਨੂਸਰੁਤੇਰਾਂਮਸਰਜੋਹੈਨਿ
।ਾਇਆਂਦੇਇਸਨਾਨੁਦਾਕੀਫਲੁਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਰਾਂਮਸਰਜੀਤਾਂਸੁ
ਖਮਨੀਜੀਦਾਉਚਾਰਕੀਤਾਹੈ।ਚਉਬੀਹਜਾਰਾਂਏਸਕਾਅਖਰੁਹੈ।ਇਸਦੇ
ਪੜਨਿਤੇਚਉਬੀਸਹਜਾਰਾਂਦੇਸੁਸਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਰਾਂਮਸਰਜੀਇਸਦੇਪਾ
ਸਿਤੀਰਖੀਹੈ।ਇਸਦੇਇਸਨਾਨੁਤੇਸਭੁਪਾਪੁਨਾਸੁਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਬ

ਬੇਕਸਣੁਜੀਤੇਸਤੁਸਿਖੁਨਿਸਰਣਿਬੇਸਿਲਿਆਏਸਿਨਿ।ਜੋਅਸਾਂਨੂੰਏਥੇਰਹਿ
ਣਦੀਜਾਗਾਦੇਣੀ।ਤਾਂਅਸਾਂਬਚਨੁਕੀਤਾਜੋਆਪਣੇਂਕੁਆਂਨਕਰਿਕੈਰਾਜੀ
ਦੇਲੈਂਪਸਮੇਤੁਸਾਂਆਂਣਿਨਿਵਾਸੁਕਰਣਾ।ਜੋਈਹਾਂਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ।ਉਸਿਕੇਪੁਤ
ਬਲੇਪਾਪਕਟੀਅਜਿਗੇ।ਜੋਤੁਸਾਡਾਦਰਸਨੁਕਰੇਗਾ।ਉਸਨੂੰਅਗੇਪਾਪਾਂਦੀਸਗ
ਪਾਨਾਹੋਵੈਗੀ।ਤੇਜੋਬਬੇਕਸਣਜੀਤੇਸਨਾਨਿਕਰੇਗਾ।ਜੋਗੀਆਨੂੰਨੂੰਪਾਪਾਤਿਹੋ
ਵੈਗਾ।੭੬।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।।ਜੇਠਾਸਤੁਗਾਤੇਉਗਾਵਿੰਦਾਆਹੇ
ਤੇਚੁਣੀਆਂਵਿਚਿਰਹਿਦੇਸਿਨਿ।ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲੁਕਰਦੇਨਿ।ਤੇਗੜ੍ਹ
ਜਾਂਦਾਰੁਕਰਣਾ।ਤੇਉਤਮੁਪਦਾਰਥਸਿਖਾਂਨੂੰਖਵਾਵਣੇ।ਤੇਬਸਤ੍ਰਉਤਮੁਸਿ
ਖਾਂਨੂੰਪਹਿਰਾਵਣੇ।ਇਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੋਏਥੇਪਿਤਰਾਂਦੀਨਮਿਤਿਦੇਨੇਹੋਦੇ
ਦੇਣੀ।ਤਾਂਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰਚਦਾਹੈਕਿਨਹੀਪਹੁੰਚਦਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ

ਤੁਲਾ

ਪਾਵੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਖਟੇ ਘਾ
ਲੇ ਦੇਇ। ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਾਹਿਆ ਜੀ ਏ ... ਤਾਂਈ ਏ ਦੇ ਪਿਆਸੀ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੂੰ ਖਵਾਵੇਗਾ। ਤੇ ਪਿਤਰ ਤਾਂ ਸੁਰਗਾਂ ਵਿਚਿ ਕੇ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚਿ ਕੇ ਕਿਸੇ ਜੂਨਾ ਵਿਚਿ
ਹੋਵਨਿਗੇ। ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਆ। ਜੋ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨਿ
ਆਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ
ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਰੁ ਵਰਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਨਿ। ਇਹੁ ਅਹਾਰੁ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਜਿਉ ਪਤੰਗ ਚਰਨ ਵ
ਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਪਤੰਗ ਆਕਾਸ ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤੇ ਡੋਰ ਗੁ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਹੋਗਾ ਬਿਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਅਡੋਰਿ ਦੇ ਮਾਰਗਿ ਜਗਾਇ ਕੈ ਦੀਪ ਸਪਠ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਤੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਪਿਤਰ ਕਿਸੇ ਇਸ ਥਾਂਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਮੋਰਦੀ

ਰੋਗਿ ਮੁਕਤੁ ਐਥੈ ਪੀਰਤੀ ਹੈ। ਉਸੀ ਮੋਹਣ ਆਰਾਧ ਸਾਟਿ ਪਿਰੰਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਪਉੜੀ ਚਉਵੀਹਵੀਂ ॥੨੪॥ ॥ਪੈੜਾ ਜਾਤਿ ਚੰਡਾਲੀਆ ਜੇਠੇ ਸੇ
ਠੀ ਕਾਰਿ ਕਮਾਈ। ਲਟਕਣੁ ਪੁਰਾ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਚਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ
ਭਾਈ। ਕਟਾਰਾ ਸਰਾਫ ਹੈ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਭਾਗਵੰਤ ਸੁਭਾਈ। ਸਿਖ ਭਲਾਗਰ ਵਿ
ਤਾਸੁ ਵਿਚਿ ਪਉਣੁ ਨਿਮੁਰਾਰੀ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ। ਆਗਤੁ ਸੋਇਨੀ ਸੁਰਿਆਂ
ਚਰਣ ਸਰਣ ਚੁਪੜ ਜੇ ਸਾਂਈ। ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਜਾਂਣੀਐ ਜਾਂਣਾ ਨਿਹਾਲੁ ਸਬਦੁ
ਲਿਵ ਲਾਈ। ਰੰਆਣੀ ਆਖੀਐ ਹੋਸੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ। ਜਟੁ ਭੰਡਾ
ਰੀ ਭਲਾ ਸਾਹਚਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖਦਾਈ। ਪੰਜਾਬੇ ਗੁਰ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧
੭॥ ॥ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਪੂਰਚਲੀ॥ ॥ਪੈੜਾ ਚੰਡਾਲੀਆ ਤੇ ਜੇਠਾ ਸੇਠੀ ਗੁਰੂ ਅਰ
ਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨ ਆਏ। ਜੈਤ ਸਾਡੇ ਬਚਨਿ ਕਾਰ ਕੈਐ ਅਸੀ ਉਕਿ ਗਤਿ ਕਰ ਕੈ ਪ੍ਰ

ਸਾਰੀ ਸਿਖਆਲਿਵਰਤਾਈਏ ਖਾਂਦੇਸਾਂ ਤੇਅਸਾਂਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹਿਕਾਰਦੇਹੈਨਿ।
ਜੋਪਾਰਿਲੇਚਰਕੀ ਪੀਸਾਣਿ ਵਿਚਿਜੀ ਏਸਾਨੂੰਦੀਗੈ ਤੇਬਹੁਤ੍ਰੋਉਖਲੀਨੂਟਹਿ
ਵਿਚਿਕੁਲੇਦੇਤਪਾਂਵਣਾ ਵਿਚਿਸ੍ਵਾਤ੍ਰਦੇਫੇਰਣਕਰਾ। ਆਟੇਨੇਛਾਨਣਕਰਿਜੀਤ
ਜਾਂਹੁੰਦੀਹੈ। ਅਗੋਦੇਅਸੀਦੇਵਤਿਆਦਾਹੋਮੁ ਅਹੂਤੀਆਂਅਗਨਿਵਿਚਿਰਾਲੁ
ਦੇਦੇਹਾਂ ਤਾਂਪਿਛੋਂ ਸਾਰੇਖਾਂਦੇਹਾਂ। ਤੇਤਸੀਂਅਹੂਤੀਆਂਨਹੀਕਰਦੇ ਤੁਸਾਡ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਵਕਰਿਪਾਵਿਤ੍ਰਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂਪਿਥਮੇਜੋਕ
ਰੀਖਾਸਿਖਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਾਵਹੁਗੇ ਤੇਆਪਿਭੀਅਰਦਾਸਿਕਰਕੈਤਿਵਾਹਗੁਰੁ
ਦਾਨਾਮੁਲੈਕੈਪਾਵਹੁਗੇ। ਤਾਂਵਾਹਗੁਰੂਭੀਤੁਸਾਡੇਉਪਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈਗਾ। ਤੇ
ਦੇਵਤੇਭੀਸਭੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵਹਿਗੇ। ਅਖਾਵਿਚਿਆਗਨਿਦੇਵਤਾਵਸਦਾਹੈ। ਤੇਅਸਾਂ
ਰਾਜਦਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੰ ਏਹੁਮੰਤ੍ਰਹੈ। ਤਾਂਤੇਪਿਥਮੈਨਾਰਾਇਣੁਦੇਤੇਨਸਗੀਵ

ਦ੍ਵਿਚਿ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੇਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਸੂਰਜ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਤਾ ਕੁਮ
ਹੁਚਿਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਨਾਸਕਾ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਅਸ੍ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਹੈ। ਤੇ ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਦਿਸੁ
ਪਾਲੁ ਹੈ। ਤੇ ਕਸਨਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਵਰੁਣ ਹੈ। ਤੇ ਗੋਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਸਪਤਿ ਹੈ। ਤੇ ਹਥਾਂ
ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਹੈ। ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਾਵਨੁ ਹੈ। ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰ
ਜਾਪਤਿ ਹੈ। ਤੇ ਗੁਦਾ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਜਮੁ ਹੈ। ਤੇ ਤ੍ਵਚਾ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਪਵਨੁ ਹੈ। ਸੋ ਇਤਿਆ
ਦਿਕ ਸਭੇ ਦੇਵਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਸਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਿ ਕੈ ਛਕਣਾਂ ਸਭੋ ਵਿ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਂਝੇ ਨਿਵਰਤਿ ਹੋਵਦੀ ਹੈਗੀ।੧੮॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ।ਭਾਈ ਲਟ
ਕਾਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਤੇ ਭਾਈ ਕਿਸ ਕਦਿਤਾ ਤੇ ਭਾਈ ਕਟਾਰ ਸਰਾਫ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨੁ ਦਾਸ ਕਾਰੁ
ਅਰਜ ਨਿਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੰਨੁ ਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਚਣੁ ਹੋਇ
ਆਨਾਮੁ ਆਂਖਾਂ ਰਾਜੁ ਦੇ ਸਭੇ ਉਪਾਉ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਤੁਸਾਂਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਚਰੂ ਵਿਪੁਤ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਚਰਣਿਆ ਪਰੁ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ । ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਨਿਗੇ । ਓਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ । ਏਹੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜਹਾਜੁ ਹੈ । ਜਿਨਾ ਤਿ
ਨਾ ਨੇ ਨਾਮੁ ਦਾ ਆਹਾਰੁ ਤੰਮੁ ਜਾਤਾ ਹੈ । ਤੇ ਓਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੧੨੪ ।।
।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ।। ।।ਮੁਰਾਰੀ ਪੈਣੁ ਗਾਵਤਾ ਸੁਦਿ ਵਿਚਿ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਗੁਰੂ ਅਰ
ਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਆਈਆ । ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚੀ ਵਤੇ ਕੀ ਬੰਦੀ ਸੁ
ਨਿੰਦੇ ਕੀਤਾਂ । ਤੇ ਪਾੜਿ ਦੇ ਕੀਤਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾਂ । ਤੇ ਅਸਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਹੀ
ਜਾਂਦੀ । ਏਹ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਬਸਤ੍ਰੁ ਉਜਲੁ ਨੂੰ ਰੰਗੁ ਤੁਰਤੁ ਚੜ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਮਲੀਨ ਨੂੰ ਨਹੀ ਚੜਦਾ । ਪਰੁ ਜੇ ਮਲੀਨ ਬਸਤ੍ਰੁ ਨੂੰ ਪਾਹਿਲੇ ਧੋਵੀਐ ।
ਉਜਲੁ ਕਰੀਐ । ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਰੰਗੁ ਚੜਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਨਤਾਂ ਸੁਖਾ ਹੋਇ
ਮਨੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੋਈਐ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਜਾਪੁ ਜੀ ਵਿਚਿ ਜਿਸ ਪੰਗਤੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸ

੧

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਖਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ। ਭੁਗੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਤਿ ਨੂੰ ਦੇਗਾ। ਪਾਂ
ਣੀ ਪੰਤੈ ਉਤਕਾ ਸਿਖੋਗਾ ਮਾਤ੍ਰਿ ਪਾਲੀ ਤਾਂ ਕਪੜੁ ਹੋਇ। ਦੇਸਾ ਬ੍ਰ ਨੂੰ ਲਾਈਐ ਨਿਰਪੇਇ
ਤ ਭੁਗੀਐ ਅਤਿ ਪਾਪ ਕੈਸੀ ਗੀ। ਨਿਰਪੰ ਪੈਨਾਂ ਦੇਕੈ ਗੀ ਕੀ। ਜੈਸੇ ਸਰਗੰਧੁ ਆਸ ਬ੍ਰਲੁ ਹੈ
ਜਲ ਆਸ ਬ੍ਰ ਲਿਕ ਰਿਪੋਈ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਸ ਰਤੀ ਆਸ ਬ੍ਰਲ ਹੈ। ਤੇ ਜਲੁ ਸਾਬ੍ਰ
ਣਤੀ ਆਸ ਬ੍ਰਲ ਕਰਿ ਧੋਈਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਮਾਤਿ ਸੁਖਾ ਮੁਹੈ ਤੇ ਪਾਪ ਭੀ ਸੁਖਮ ਹੈਨਿ। ਪਾ
ਪਾਂ ਕਾਰਿਆਨੂੰ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਹੈ। ਤੇ ਆਤਾਂ ਗਾਜ ਦਾ ਨਾਮੁ ਭੀ ਸੁਖਮੁ ਹੈ। ਨਾਮੁ ਇਸ ਦੇਪਾ
ਪਾਦੀ ਮੈਲੁ ਧੋਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਬਭੁ ਤ੍ਰਿਪਾ ਆਸ ਕਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਾ ਰੰਗੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ
ਤਸੀ ਭੀ ਸੁਹਿਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ। ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਤੁਸਾਂ ਰੀ ਮੈਲੁ ਕਟੀਐ ਗੀ। ਫੇਰਿ ਮ
ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਭਗਤਿ ਨੂੰ ਪਾਤਿ ਹੋਵੇਗੇ। ੮੪। ।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।
ਆਰਤਿ ਸੁਣਾਈ ਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਈਆ। ਜੋ ਅਸੀ ਜਸ ਦ੍ਰ

ਬਾਂਧਦੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਜੁਧੁ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸਾਰਾਉ ਧਭਾ ਕਿਉ ਕਾਢੀਤੇ ਵੈਗਾ। ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਤੁ ਜਾਂ ਜੁਧ ਦੇਸਮੋ ਧੀਆਂ ਨੁ ਮਾਂਹਾ ਰਾਜਨਾਚ ਕਰਨਾ। ਜੋ ਸਾਂ ਰੰਗ
ਧਨਖੁ ਧਾਰਿਕੈ ਦੇਤਾਂ ਦਾਸੀ ਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਜੁਧ ਕਰਨਾ। ਜੋ ਗਰੀ
ਬਾਂ ਨੁ ਰੰਞਾਣੇਉ ਸਨਾਲਿ ਜੁਧ ਕਰਨਾਂ। ਜੋ ਸਦਾ ਭੂਣ ਖਾਵਣਾ। ਉ ਜਨੁ ਧਰਮ ਸਰ
ਭੂਧ ਕਰ ਜਾਣਨਾ। ਤੁ ਸਾਰੀ ਬਿਜੈ ਹੋਵੈਗੀ। ਤੇ ਸੁਖਣੀ ਉਰਾ ਭੂਹੋ ਵੈਗਾ। ੮੩
।। ।।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।। ।ਭਾਈ ਭੂਹੜ ਤੇ ਸਾਂਈ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਤੇ ਭਾਈ
ਜੀਤਾ ਲੂ ਕਾ ਕੂ ਅਰ ਜਨਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ। ਤੇ ਸਧਾਰਿ ਨੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ਕੇ ਗਾਂਵਦਾ।
ਤਾਰੀਆਂ ਨ ਕਰਨਾ ਲਿਵ ਲਾਇਕੇ। ਜੋ ਸੁ ਸਮੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨੁ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਕੋ
ਮਲ ਤੋਇ ਜਾਂਵਦਾ। ਉਨਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਖੋਟੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹੋਇ
ਜਾਂਵਦਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਭਗਤੀਆਂ ਕਰਣੁ ਤਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਦੀਆਂ

ਹੈਨਿ॥ ਜੈਸਾ ਮਨੁਖੁ ਪਤ੍ਰਦਾ ਹੈ ਤੇਹੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਛਾਇਆ ਸਭ
ਨੂੰ ਪਾਰਿ ਪੈਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਪਾਹਿਲੇ ਦੋਜ਼ਖ ਅਦਰਿ ਜੋ ਸੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ॥ ਤਾਂ ਤੇ
ਜੋ ਪਤ੍ਰਕੇ ਆਪ ਨਹੀ ਕਮਾਂਵਦੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਛਾਇਆ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਦੀ॥ ੮੨॥
॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਰਾਂਆਮ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਰੇਸੁਸੋਈ ਤੇਜ ਭੂ ਤੇਰ ਗੀਸਾਦਰੇ
ਵਿਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਨਿ॥ ਰਸੂਲ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਠਹਿਰਦਾ॥ ਤਾਂ ਬ
ਚਨੁ ਹੋਇਆ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰੈ॥ ਅਰ ਬਹੁਤੁ ਮਨਨਿ ਕਰੈ॥ ਅਰ ਬਹੁਤੁ ਨਿਦਿ
ਆਸਨਿ ਕਰੈ॥ ਜੋ ਤੀਨੋ ਇਕਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਰਿਦੇ ਵਿਚਿ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ॥ ਸ੍ਰਵ
ਣ ਭਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਹੋਰ ਧਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ
ਕਰੀਐ॥ ਤਾਂ ਪੇਤਾਂ ਦੀ ਅਗਨਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਕਠਾਇ ਕ੍ਰਿਪੁਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰਸਰਬ

ਬਾਪਾਪ ਨਹੀ ਚਕਾਪਦੁ ਚੋ ਤਾਂ ਇਕਮਨ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਣਿਆਂ ਜੈਸੇ ਭੁਲੇ ਦੀਆ ਕਾਨ ਸਭ
ਕਰਣ ਸਵਾਰਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਾਤ੍ਰਿਕਾ ਗਾਜੇਸ ਵਰਤਾ ਹੈ। ਪਭੁ ਜੇ ਬਧੁ ਵਿੜ੍ਹਿ ਉਸੁ ਮਾਰਗ
ਭੁ ਪਾਇ ਦੇਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁ ਲਿਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਬਧੁ ਵਿਆਪਾਣਿਆਂ ਕੀਆਂ ਵਿਚਿ
ਪਾਈਆਂ ਮਾਭੁ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੁ ਵਨਿ ਨਾਲਿ ਮਨ ਨਿਰੋਵੈ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ
ਅਗਨਿ ਆਸੀਂ ਘਨ ਜਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਬੁਝਦੀ ਨਹੀ। ਤੈਸੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਫੇਰਿ ਵੀ
ਰਾਖੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁਲਦਾ ਨਹੀ। ਸਦਾ ਚੇਤਿ ਰਹਿਦਾ ਹੈ। ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸੁ
ਣਿਆ ਵੀਚਾਰਿਆਂ ਟਕਾਮਾਂ ਵਣ ਵਿਚਾਲਿਆਈਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਬ੍ਰਤਵ
ਨਲਚੀਨਿਆਈ ਜਲਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਆਪਿ ਇਸ ਬ੍ਰਿਭ ਗਹਿਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪ
ਪਾਂਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੋ ਕੀਆ ਨੁ ਇਸ ਸਾਥਿ ਭੂਕ ਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਾਖਿਆਤਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਜੋ ਵੇਸੁਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸਾਖਿਆਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਇਸ ਬਾਂਨ ਬ੍ਰਹਮੁਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ

ਵਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਤ੍ਰਸੀ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨਿ ਕਰੈਗੇ ਤਾ ਸਾਖਿਆਤਕਾਰ ਹੋਵੈਗਾ। ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਕੇ ਵਿਚਰੋਗੇ। ਜੈਸੇ ਪੂਲੈ ਕਾਲ ਦੀ ਅਗਨਿ ਸਾਥਿ ਸਨੁ ਜਲਾਇ
ਕਾਰਿਆ ਪਿਹੀ ਗਈ ਦੀ ਹੈ॥ ੮੩॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਥੀ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਜੀ ਕਉਣ ਸਭੁ ਜੀਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕਿਉ ਕਾਰਣਿ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਪ੍ਰਜੀ ਦੇ ਵਕਤ ਰੰਗ ਦੇ ਪਨੀ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸਨਿ ਤੇ ਪੋਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਸਉਦਾ ਕਾਰ ਕਲ
ਲਉ ਬੇਗੀ ਦੇ ਸਨ। ਉਨਾਂ ਬੀ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਪੋਤ੍ਰੇ ਲੀਤੇ ਸਨਿ। ਤੇ ਮੇਲੇ ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਆ
ਇਆ ਦੇਵਾਹਿਦਾ ਕਰਾਰੁ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹੁ ਅਗੋਂ ਦੇ ਹੀ ਮੰਗਾਣ ਲਗੇ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ। ਅਸੀ ਮੇਲੇ ਤੇ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਅਜੇ ਆਂਨ੍ਹਾਂ ਹੋਕੇ ਲੈਵਾਂਗੇ
। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਜਿ ਜਾਂਨੁ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਆਪਹੀ ਮਾਲੁ ਮੁਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਉਨ

੧੭ ਦੀ ਬੇਟੀ ਕਉ ਲੈਂਦਾ ਉਸੀ । ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਨੂ ਦੇਖਦੀ ਸੀ ।। ਇਕਸ ਮੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਸਵਾਰ ਹੋ ੧੧੧
ਏ ਤਾਂ ਉਸਿ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾ ਦਾਵਣੁ ਪਕੜਿਆ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਉਸ ਨੂ ਕਾਂਮ ਦਾਸੁ ਪੁਛਲੇ
ਆਏ । ਤਾਂ ਤਿਸੁ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਹਾਂਰਾਜ ਮੈਨੂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਿ ਲਾਈਐ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ । ਤੂ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮੁ ਅਸਾਡੀ ਭਗਤਿ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਿਤੇ ਤੂ ਪਦਵਰ ਮਾਗੀ ਆਸੀ
ਜੋ ਮੇਰਾ ਉਪਾਰੁ ਹੋਵੈ ।। ਇਸਿ ਕਾਰਨ ਤੈਨੂ ਲਿਆਏ ਹਾਂ । ਤੂ ਏਥੇ ਬਚਨੁ ਕਰਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
ਰ ਜੀ ਦੇ ਉਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤਪੁ ਕਰ ।। ਅਗਲੇ ਜਨਮੁ ਤੈਨੂ ਮੋਖਿ ਦੇਵਾਂਗੇ । ਤਾਂ ਉਸਿ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਰਹੇ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।। ਇਹੁ ਕਉਲਸ
ਰ ਜੀ ਤੀਰਥੁ ਹੋ । ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈਗਾ । ਤੋਂ ਇਸਿ ਤੀਰਥ
ਨੂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਂਮਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵਨਗੇ । ਤਿਨਾਂ ਨੂ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ । ਜੋ ਨਿਹਕਾਂਮ ਸੇਵੈ
ਗਾ ਉਸਿ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਕਟੀਅਨਿਗੇ । ਤੇ ਬਕਸਾਦੇ ਵਕਸਾ ਇਹੁ ਪਜਿ ਜੋ ਸਰਾਪਾ ਵਿਚੋ

ਮਿਲਸੀਗੋ। ਤੇਰੀ ਭੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ। ਕਛੁ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾ। ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਣ ਕਾ ਉਚ
ਰ ਕਰਣਾ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਭਾਈਆਂ। ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੀਖਸੁ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਓਹੁ ਤਾਂ ਕਾਮ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਦ
ਨੀ ਕਰ ਵਿਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਨਿਹਕਾਮੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਕਹਿਆ ਜੈਸੇ ਰੀ
ਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸਭੁ ਮੰਦਰ ਬਤੇ ਪੜਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਚੁ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸੰਗੀ ਤੇ ਪੜਤਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਜੇ ਪੁਰਖੁ ਵਿਚਿ ਸਚੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭੀ ਸਚੁ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੈਸੇ ਫਟ
ਕਿਦੇ ਉਪਰ ਸੰਗੁ ਦੇ ਪੰਦਰ ਬੁਦਾ ਰੰਗੁ ਦੇਸਟਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੂਠੇ ਉਪਰਿ ਇ
ਸਰੀਰ ਦਾ ਬਲੁ ਪੜਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਗ ਵਿਚੋ ਇਕੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਕਾਮੁ ਖਾਰਿ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ॥ ॥ਪਉੜੀ॥੨੫॥ ॥ਸਤਗੁਰ ਖਾਸਿ ਖਲਤੋ ਭੂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਚਲੀਆ ਇਣ ਤਾਈਆ
ਸਹਰੀ। ਸਾਂਈ ਦਿਤਾ ਮੈਂਨੂੰ ਆਸੈ ਦੇ ਜਣੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਸਾਧੂ ਆਹਿ ਤਾ ਜਾਂਣੀ
ਐਕੁਣੁ ਕੁਮਾਰ ਬਬੁ ਭੂਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਲਖਾਂ ਵਿਚਿ ਪਟੋਲੀ ਆਂ ਭਾਈ ਲਧਾ ਪਰ

ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਭਾਇ ਹਾਰੀ ਕੋਹਲੀਆਂ ਵਿਚਿ ਤਾਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਾਲਿਆਂ
ਨਾ ਸੁਰਮਾਂ ਭੁਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਮੁਲਾ ਬੇਗੀ ਜਾਂਣੀ ਐਤੀ ਰਥਾ ਅਤੇ ਮੁਕੰਦ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਮੁ ਕਿਸੂ ਆਹਜਾਂਗੀਆਂ ਸੇਠ ਮਗੀ ਏਨੂੰ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸਨਾ ਪਸੁਲਿਆ
ਰਾਭੁ ਲਾ ਨਾਂਉ ਨਿਰਾਮੁ ਸਪਰਵਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ੮੪ ॥
॥ ਸਾਖੀ ਭੂਚਾਲੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਸਹਾਰੀ ਸੋਢੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਤਿਲਗਾਂ ਵਾਂਦ
ਰੋਤੈਸੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਵੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਾ ਤਾਇਆ ਹੈਸੀ ॥ ਪਰੁ ਅਕਲੁ ਰਦੀ ਏਨਿਆ
ਈ ਰਿਦਾਉ ਸਦਾ ਭੁਗਤੁ ਹੈਸੀ ॥ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਦੀ ਕਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਇ
ਸਨਾਨੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤੇ ਚਰਨ ਧੋਵੈ ॥ ਇਨਾ ਦੇ ਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਇਆ ਜੀਆ
ਸੀਤੇ ਰਹੈ ਭਤੀਜੇ ਹਾਂ ॥ ਅਸੀ ਤੇ ਰੀਟ ਹਿਨੁ ਕਰੀਏ ॥ ਤਾਂ ਉਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਤੂੰ ਸਈ
ਪਰਖੁ ਹੈਂ ॥ ਜੇ [illegible] ਆਉ [illegible] ॥ ਬਹੁਤ ਰਿ ਕੂੰ ਸਾਂ ਆਉ ਤਾਰਿ ਧਾਰਿ

ਆਖੈ। ਤਾਂ ਅਰਜਨ ਪਾਂਡਵ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਨਾਮੁ ਇਕੋ ਹੋਵੈ।
ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਅਸੀ ਨਕਲੂ ਪਧਾਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇ
ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਹੀ ਹੋਵੈਗਾ। ਤੇਹਾ ਏਤੈ ਨੂੰ ਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੈ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚੁ
ਸਮਾਇ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਸਮਾਪਿ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਜੇਤ੍ਰ ਓਹ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਏਨੂੰ ਆਪਣੀਆ
ਇਆ ਕਰਿ ਵੰਝੁ ਨਹੀ ਏਹੋ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨੁ ਦੇਹੋ। ਤੇਰੀ ਸਿਖੀ ਜੇਹੜਾ ਹੋਊ ਮਰਾਤਬਾ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਜੀਆਂ ਸਾਂਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਦਾਨੁ ਬਖਸੋਗੀ। ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਏਸ ਨੂੰ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ। ਤਾ
ਇਆ ਜੀਓ ਸਾਡਾ ਅਨੁ ਨੀਵਾਂ ਹੈ। ਭੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਹੈ। ੮੫ ॥
॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ॥ ਭਾਈ ਸਾਂਈ ਦਿਤਾ ਅੰਨੀ ਤੇ ਸੈਦੋ ਜਟੁ ਲਹੌਰ ਵਿਚਿ ਗਏ
ਦੇ ਸਿਨਿ। ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੀਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਨੂੰ ਸਿਖੁ ਸਰਧਾ ਨਾਲਿ ਲਹੌਰ ਮਿਲੈ ਇਕ ਗਏ।
ਤੇ ਦਰੀਤ ਕਾਤਿਕ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਕਹਿਆ ਐ ਨੇਤਰ ਠਾਹਾਂ ਕੁ ਸ੍ਰਿਮਗੇ। ਤਾਂ ਚਨਕ

ਹਿਆਜੀਪਾਹਿਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਸਾਈਪੁਰਾਦੇਖਿਕੈਬਚਨੁਕੀ
ਤਾ। ਸਮਃ੧॥ ਜਹੈਂਗੁਸਾਹਬੁਜਾਹਰਰਹਤਸਦਾਪਹਿਰਾ। ਤਾਂਤੇਸਤਾਸਿਖ
ਅਰਦਾਸਿਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਇਹੁਬਚਨੁਬਖਸੀਐ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਮਃ੩
ਜਹੈਰਸਨਾਰੀਆਂਮਿਤ੍ਰਸਭੁਸਿਫਤੀਦਾਪਾਤ੍ਰ। ਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਜੋਇਸਦੇ
ਦੁਆਲੇਸੀਆਂਮਿਤ੍ਰਸਭੁਜੋਹੋਵੈਗਾ। ਤਿਜਹੈਰਿਤੀਕੁਬਜਾਰਹੋਵਨਿਗੇ।
ਤੇਸਬਾਦੇਗੁਰਪੀਆਂਮਿਤ੍ਰਦੇਵੀਐਗਾ। ਤਾਂਮਿਤ੍ਰਸਭਸਿਫਤੀਦਾਪਾਤ੍ਰਹੋ
ਵੈਗਾ। ਤੇਜੈਦੇਨੁਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਤ੍ਰੀਸਬਣੁਦਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਕਰਹੁ। ਤੇਗੀਆਂਨ
ਦੁਆਰਾਦਰਬਾਰੁਨਾਰਕਾਹੁਣਾਨਿਰਕਾਹੁਣਾਇਕੁਕਾਰਜਾਂਨੁ। ਜੋਤੇਗੀਰਸਨਾਂਬੀ
ਦਚਨੁਸੁਣੇਗਾਤਾਂਓਸਿਦਾਬੀਆਨੁਦੂਰਿਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂਦੇਨੇਸਿਖੁਗੁਰੂਆਗਸ
ਨਜੀਦੀਸਭਨਾ [illegible] ਹੋਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਤੁਸਾਂਨੂੰਗੀਆਂ

ਨਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਿਸੀ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਆਵੈਗੋ। ੮੬। ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ
ਰ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਅਹਿਤਾ ਤੇ ਭੁਲਾ ਭਿਰੁ ਮਿਆਰਦੀ ਵਿਚ ਹੋਸੀ। ਤੇ ਬੁਧੂ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਹੈਸੀ
ਰ ਤੇ ਭਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ
ਸਰਨਿ ਆਏ। ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਚੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਕਾਰਜ ਅਰੰ
ਭੁ ਕਰਨਾ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿਕੈ ਕਰਣਾ ਹੁ ਕਰਨਾ। ਤੇ ਜੋ ਲਾਹਾ ਵਪਾਰ ਵਿ
ਚੋ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਦਸਵੰਧੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦੇਵਣਾ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਧੂ ਆਵਾ ਇਟਾਂ ਦਾ ਚ
ੜਿਆ। ਤੇ ਪਸਾਦ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਸਭਿ ਸੰਗਤੀਆਂ ਨਿਉਤੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ
ਟੋਲੀਆਂ ਵਿਚਿ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ।ਜਿਸੁ ਵੇਲੇ ਓਹੁ ਗਇਆ। ਅਗੇ ਦਰਵਾਜਾ ਬੰਦੁ
ਹੈਸੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿ ਗਇਆ। ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਕਰ ਵਿਜੇ ਦੇ ਸੰਗਤਿ ਅ
ਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਆਵਾ ਪਕਾ। ਤੇ ਭਾਈ ਲਖੂ ਬਾਹਰੋਂ ਬੋਲਿਆ। ਜੋ ਆਵਾ

ਕਢਾ। ਤਾਂ ਆਵਾ ਪਿਲਗਇਆ। ਤਾਂ ਉਸੁ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਪਾਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ
।ਜੀ ਮੈ ਕਦ੍ਰਾ ਹੁਬੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਦਸ ਵੰਝੂ ਭੀ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਵਾ ਪਿਲਗਇਆ
ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਲਖੂ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈਸੀ। ਤੁਸਾਂ ਉਸੁ ਦਾ ਆਦ
ਰੁ ਨਹੀ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀ ਉਸੁ ਪਾਸਿ ਜਾਹੋ। ਤਾਂ ਬਪੁੜਾ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਸਿਖ ਨਾਲਿ ਮਿਲੇ
।ਤਾਂ ਕੁਭਾਈ ਲਖ ਪੈਨੁ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੀ ਮਰਉ ਪਕਾਉ ਭਾਈ ਲਖੂ ਬੀ ਇਸਨੂੰ ਬਖ
ਸਾਇ ਲਿਆਹੁ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖ ਪਾਸਿ ਗਇਆ। ਭਾਈ ਲਖੂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋਪ ਨਰੀ ਚਾ
ਹੀਦਾ। ਕਰੋਪ ਆਗਨਿ ਹੈ। ਤੁਮ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਆਵਾ ਪਕਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀ। ਪਰ ਲਉਗੁ ਵਿਚਿ ਝੜ ਰਸਾਤ ਬਹੁਤਿ ਲਗੇਗੀ ਪਿ
ਲੀਆਂ ਇਟਾਂ ਪਕੀਆਂ ਦੇਮੁਲਾ ਵਿਕੰਦਨਗੀਆ। ੮੭॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ
।ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਤੇਲੀ ਨਾਨੁ ਰਾਜ ਤੇ ਭਾਈ ਹਾੜੀ ਕੋਹਲੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ

ਸਗਲਿਆਈਓ। ਜੋਜੀ ਇਕਿ ਸਿਖ ਸਬਦਿ ਨੂ ਸੁਣਿ ਪੜਿ ਕੇ ਭਲੇ ਕਰਮੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਇ
ਕਸਉ ਸਬਦਿ ਪੜਿਕੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਸਬਦਿ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਲਿਆਂਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਭਾਂਵਨੀ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਆਸਾਰਾ ਜਾਨਮੁ ਮਗਨੁ ਕਰਦੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ
ਦਾ ਕਲਿਆਂਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਸਤੇ ਵਿਖੈ ਭੋਗ ਲਈ ਵਸਤੇ ਸਬਦੁ ਪੜਦੇ
ਹੈਨਿ। ਓਨਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਂਣੁ ਕਿ ਉਕਾ ਰਿਹੈ ਵੋ। ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਮਾਣਿ ਦੀ ਜੋਤਿ ਨਾਲਿ
ਕਿਆਂ ਨੂੰ ਭਖਦਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਦੁਸਟਿਆਂ ਨੂੰ ਖਸਬਦਿ ਪੜਕੇ ਸਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁਖਾਉਕ
ਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਵਿਖੈ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਜੋ ਇਕਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਨੋ ਧਿਆਉ
ਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਂਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ੮੮॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ਭਾ
ਈ ਕਲਿਆਂਣਾ ਸੂਦ ਬਰਾ ਸੂਰਮਾਂ ਹੈਸੀ। ਜਾ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਜਨੂੰ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆ

ਇਆ ॥ ਤਾਂ ਉਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੈ ਦਲਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਪਉਦਾ ਤਾਂ ਸੋਭ ਮਨ ਵਿਚਿ
ਭਉ ॥ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਦਲਾਂ ਵਿਚਿ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਿ ਕੇ ਫੇਰਿ ਆਪਣੇ ਦਲ ਵਿਚਿ ਆਇ
ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਏਨਾਂ ਹਾਥਾਂ ਵਿਚਿ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਨੇ ਸੁਰਮਾ ਮੁਖੀ ਨਾ ॥
ਪਉਆਰੀਆਂ ਨਦੀ ਜੋ ਹਾਥ ਹੈਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹੁ ਦੀ ॥ ਜਿ ਏਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਜੋ ਕੁਰਾਂ
ਕੇ ਸਬਦਿ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾਹਿ ਕੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੂਰਮਾਂ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ॥ਸਲੋਕ
ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤਮ ੫ ॥ ਸੈਨਾਂ ਸਾਧ ਸੰਬੂਹ ਸੂਰਿਆ ਜੀਤੇ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥
ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜ੍ਹ
ਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭੈ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨਾਂ ਧਾਯੰ
ਤੇ ਗੋਪਾਲੁ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤ
ਸਕਰਹ ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਟੀਕਾ ॥ ॥ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾਗੀਆ ਸੀ ਦੀ ਸੈ

ਨਾਹੈਂ।ਕੈਸੇਸੁਰਗਮੋਹੈਨਜੋਕੰਮਕ੍ਰੋਧਨੂੰਜਿਤਦੇਵੈਨਿ।ਤੇਜੋਰਾਗੀਮਤਾਭੂਪਪਾਤਿਸੀਹੈ
ਤੇਦਾਨਕਉਭੁਦੇਕੁਣਾਦਾਰਾਗਸੁਣਾਏਹੋਤਾਬਿਆਰਿਹੈ।ਤੇਲਕਾਂਦਾਸਬਾਦਵਿ
ਖਿਆਂਦੇਰਹੁਰਹਿਸਾਏਛਾਲਪਾਰਹੀਤੇਨੈਪਾਭਗਤਿਕਰਨੀ।ਪੌਤ੍ਰਿਆਂਤੇਰ
ਤ੍ਰਨੰਤੇਖੇਆਂਭਗਤਿਰਬਾਂਦਾਚਰਨਾਂਹੈ।ਤੇਪਰਾਭਗਤਿਹਾਥੀਦੀਅਸਵਾਰੀ
ਹੈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਰਾਹੁਨਾਛਿਣਸੋਨਿਰਬਹੁਉਤੇਇਕੇਆਰੀਆਂਨਦੀਸੈਨਾਂ
ਤੇਵਿਚਰਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਸੁਰਗੇਸਾਰੀਵਿਸਨੂੰਜਿਤਦੇਵੈਨਿ।ਤੁਸੀਭੀਆਪਣੇ
ਮਨਨੂੰਜੀਤਿਰੋਤਾਂਸੁਰਗਮੋਹੋਵਹੁਗੇ।੮੫॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਭਾਈ
ਭੰਨੂਭਗਤਿਸਬਾਦਿਦਾਵੀਚਾਰਿਕਰਦਾਸੀ।ਜੋਸਬਾਦਿਵਿਖੇਲਿਖਿਆਸੋਪ੍ਰ
ਥਾਂਅਪੁਰਕਾਦੇਹੈ।ਤੇਬਾਣੀਜੋਹੋਸਾਂਨੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰੇ।ਜੋਸਿਖਉਸਦੀਰਸਨਾਂ
ਥੀਰਖਾਸੁਣੀਸੋਸਭੁਭਾਉਭਗਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਨਗੇ।ਤਾਂਕਿਸੇਕਹਿਆ

ਮੁਹਰਿਜੰਗਾਂਵਿਚਜੁਸਾਹਿਬਜੁਤਿਨੈਨਿ।ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੀਜੈਦਾਗੀਕਰਦੇਹੈਨਿ। ੧੧੬॥
ਤਾਂਭਾਈਭਾਨੂਆਗਿਆਗੁਰੂਕੀਲੈਕਾਰਿਮੁਹਰਜੰਗੀਗਾਇਆ।ਜਾਇਕਥੇਜਾਇ
ਰਹਿਆਤਾਂਭਾਈਕੋਸੁਨੰਤੇਸੇਠਅਗੀਣਸਾਰੇਪੁਗਾਂਇਸਣੀਆਂਸਮੇਤੀਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਤੇਸੁਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰਨਿ।ਤਾਥਿਜੋਤ੍ਰਿਕੇਪਹੁੰਤੇਰਹਿਨਾਸਾਲੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਸਬਦੁਦੀਕਥਾਹੋਂਦੀ।ਸਾਥਿਹੀਤੀਸਰੇਪਹਿਰਕਥਾਹੋਂਦੀ।ਹੋਰ
ਸਾਰਾਦਿਨੁਰਾਤਿਕੀਰਤਨਿਹੋਂਦੀ।ਸਾਰੇਸਿਖਾਂਨੂਮੁਹਰਜੰਗਾਂਵਿਚਿਕਰਮਾਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ।ਸਭਵਰਿਖਾਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹੋ।੨੦॥ ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਭਾਈਮੂਲਾਥੇਗੀਤੇਤੀਰਥਾਤੇਭਾਈਮੁਕੰਦਾਤੇਭਾਈਸਿਹਾਜੂਸਾਂਇਆਗੁਰੂ
ਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਇਕ
ਨਾਂਸਿਖਾਂਦੀ [illegible] ਦੀਰਾਸਾਹਿਕੇਆਨਦੁਵਿਦਾਂਦਾਹੈ।

ਤੇਇਕਨਾਂਦੇਮਨੁਖਬੀਜੁਣਿਆਂਆਸੁਰਗਨਹੀਕਰਦਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੀਰੇਦਾਤੇ
ਛਟਕਦਾਇਕੋਭੁਖਹੁੰਦਾਹੈ।ਪਰਪਛਾਣਿਕੇਉਕਰਿਹੁੰਦੀਹੈ।ਸਭੁਨਾਂਰਿਗਾਂਤੇ
ਜੀਰੇਦਾਪਰਸੁਖਬਲੁਹੋਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇਛਟਾਕਿਦੇਪਾਸਿਜੋਹਾਰਗੇਰਿਖੀਐ।ਤੇਹੋ
ਜੇਹਾਉਸਦਾਰੰਗੁਭਾਸਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਜੋਕੁਰਮੁਖਿਹੈਨਿਭਾਂਦੇਕੈਸੀਸੰਗਤਿਵਿਚਿ
ਜਾਹਬੈਠਣਿ।ਓਨਾਂਦਾਤੇਜੁਸਚਦਾਸੰਗਤਿਵਾਲਿਆਂਤੇਭਾਸਿਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇ
ਕੁਠੇਦੇਉਪਰਿਕੁਸੰਗੀਆਂਦਾਬਲੁਪਬਲੁਪੈਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਬਚਨੁਹੈਪਾਹਿਲੇਦੇ
ਨਾੜੀਆਂਦਾਰਿਜੀਸਤਾਂਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਂਉ।ਜੇਪਾਹਿਲੇਸਿਖਾਂਦੇਰਿਦੇਵਿਚਿ
ਗੁਰਾਂਦੇਂਸਬਦਾਂਦਾਪਰਵੇਸਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਬਣਤ੍ਰਿਸੋਤਿਆਂਨੂੰਉਸਿਨੂੰਮਿਲਿਕੇ
ਰਿਸਾਂਭੂਮੀਤਪਾਤਿਬੀਸਾਂਤਿਆਂਵਦੀਹੈ।ਸਾਧਾਂਦੀਸੰਗਤਿਕਰਨੀਜੋਆਪਿਥੀ
ਕੁਪਿਵਿਚਿਵਿਸੇਖਹੋਵਨਿ।ਤੇਬਚਨਿਗੁਰਾਂਦੇਮਨਾਵਿਚਿਵਸਾਵਣੇ।

।ਦਕੂਤੈਨਈਦਰਗਫੰਤਅੰਗਦੇਖੋਨਿਸਾਪਦਾ।ਵੇਸਟੀਅਹੰਸਰਪੀਰਚੰਦਨੀ
ਨਾਵਿਆਜਤੇ॥ ॥ਤਿਸਦਾਦੀਚਾਰ॥ ॥ਭਾਂਦੇਵੈਸੈਕੁਸੰਗੀਰਹਿਵਸਿਆ
ਪਾਂਦੀਸੰਗਾਤਿਕਰਸੁਪਨੁਦੇਸੈਨਿ।ਜੈਸੋਬਿਛਿਤਾਬਾਂਦਨਚੰਦਨੁਸੰਗਿਚੰਦ
ਨੁਹੰਦਾਸੈ।ਪਰਸਪਰਣੀਸੀਤਲਨੁਦਾਸੈ॥ ॥ਪਉੜੀ॥੧੨ਵੀ॥ ॥ਭੁਲੰਨ
ਮਲਾਣਿਜਾਂਣੀਐਕਾਇਆਪਲਟੇਖਰਾਉਗੁਰਭਾਈ।ਆਪੇਸੇਵਕੀਕਸਾਮੀਰਗੁਰ
ਸਿਖੀਦੀਚਾਲਿਚਲਾਈ।ਭਾਈਕੀਵਸੀ,ਰੰਦਭੂਪਚੰਦਸਨਾਨੁਪਸ
ਤਭਾਈ।ਪਰਤਾਪੂਸਿਖਸੁਗਾਂਨੰਦੇਦਿਨ ਕ੍ਰਿਸੋਵਿਕਾਈ।ਸਾਂਈਦਾ
ਸੁਦਕੰਨੁਹੈਥਾਂਨੇਸਰਿਸੰਗਤਿਬਹਿਲਾਈ।ਗੋਪੀਆਹਿਤਾਜਾਂਣੀਐਤੀਰ
ਧਨਧਾਗੁਰਸਰਣਾਈ।ਭਾਊਮੋਕਾਲਿਆਖੀਆਹਿਦਿਲੀਮੰਡਿਗਿਰ
ਮਾਤਿਮਾਈ।ਸੀ[illegible]ਤੇਪਾਰਸਿਸੋਨਤਿਲੋਕੋਸੇਵਕਮਾਈ।ਸਤਿ

ਗੁਰੂਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ।੮੧॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ।ਭਾਈਭੰਨਆਦ
ਣਿਤੇਰੇਖਰਾਉਦੇਨੌਸਿਖਕਾਬੁਲਵਿਚਹੁੰਦੇਸਿਨਿ।ਤੇਸੂਬੇਦਾਰਨਵਾਬਦਾਐ
ਦੀਖਾਂਨਾਕਰਦੇਸਿਨਿ।ਤੇਜੋਕੁਛਵਟਤਿਹੋਂਵੈਸੋਸਿਖਾਂਨੂੰਖਵਾਲਦੇਵਨਿ
।ਾਰਿਸੇਮਿਨਾਂਦੀਚੁਗਲੀਨਵਾਬਦੇਅਗੇਕੀਤੀਜੋਇਨਾਂਦਾਵਟਕਸਾਪਾਇ
ਗੈ।ਇਨਾਂਨੂੰਜਿਥੁਰਸਮੇਂਦੀਖਾਂਨਾਕਰਾਇਆਂਹੋਇਗੈ।ਇਨਾਂਦੇਨੂੰਮੇਦਸ
ਤਜਾਰਭੂਮਾਸਿਰਕਾਰਦਾਵਿਬੈਠਦਾਹੈ।ਤਾਂਨਵਾਬਵਟਾਂਮਿਨਾਂਦਾਮਗਾਇ
ਆ।ਤੇਤੋਲਾਣਿਲਗਾ।ਤੇਸਾਂਹਿਬੁਦੇਅਰਦਾਸਿਕੀਜਾਪੈਸੇਰਕਿਸੇਸਿਖਾਂ
ਣਿਰਖੇਸਿਨਿ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਗਰੀਬਾਨਿਵਾਜੁਆਸਾਡੀਪੈ
ਜਿਰਖਣੀ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਪੈਸੇਦਾਂਇਥੀਬਾਂਏਗਾਥਿਤੇਰਖਾਣਿ।ਤੇਬਾਂਏਦਾ
ਦਾਣੇਗਥਤੇਰਖਾਣਿ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਂਗਰੀਬਨਿਵਾਜਬਾਰੰਬਾਰਕਰਿ

ਉਹ ਰਖਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਵਡਾ ਪੁੰਨੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਓਸਿ ਦੀ ਪੈਜਿ
ਰਖੀ ਹੈ। ਜੋ ਮੇਰੀ ਨਾਮਿਤ੍ਰ ਦੇਵੈਗਾ। ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਪੈਜਿ ਆਸੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ। ੮੨॥
॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਸਾਈ ਗਾਂਵ
ਰਚੇ ਜੋ ਪੀਰ ਤਿਤਨੁ ਦੇਹੈਨਿ। ਸੋ ਤੁਸਾਡੀ ਬਾਂਣੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜਨਿ ਨਹੀ ਦੇਦੇ। ਕਹਿਦੇ ਹੈ
ਨਿ। ਜੋ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇਵ ਬਾਂਣੀ ਹੈ। ਤੇ ਭਾਖਿਆ ਮਨੁਖ ਬਾਂਣੀ ਹੈ। ਤੇਹ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਤ
ਨਮਿਤ ਕਰਮੁ ਛੋਡਿ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ। ਆਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਵਰਤਾਣਿ ਨਹੀ ਕਰਦੇ। ਤਾਂ
ਆਪ ਜੋ ਸਚੇ ਧਨੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੋਈ। ਤੇਰੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿਚਿ ਮੈ ਬਡਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਜਾਇ
ਕੇ ਕਸਾਈ ਰਖਣੁ ਵਾ ਸਿਖੀ ਦੀ ਰੀਤਿ ਚਲਾਇ। ਤਾਂ ਆਪੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ। ਜੀ ਛਿਹਕ
ਰਮ ਕੰਡੇ ਹੈਨਿ। ਭਿਆਸਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਂਣਦੇ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜਾਂਣਦੇ ਤਾਂ ਹੈਨਿ
ਪਰ ਕਮਾਂਵਦੇ ਨਹੀ। ਤਿ [illegible] ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈ। ਜੋ ਸਿਖ ਪੀਰ ਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪੰਸ

ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜੋ ਜਿਸ ਪੁਰਖੁ ਨੂੰ ਕਾਸ ਬਸਤੁ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਖੇ ਕਸਾਈ ਗਊ ਵਿਚ ਗਾਇਆ
ਨ ਕੁਛੁ ਭੀ ਬਾਂਣੀ ਚੀਕ ਖਾਲ ਗਾ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਪੀੜਿ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਆਸੀ ਭਾਖਿਆ ਬਾਂਣੀ
ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਖੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਪਿਤ੍ਰ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪਾਂਤਿਰੇ ਬਾਸਨੀਏ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਦੇਆ
ਦੀ ਦੇ ਬਾਸਨੀਏ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ। ਪਿਤ੍ਰ ਕਲੇਣੇ ਵਾਲ ਭਾਂਡ ਨਹੀ ਵੇਖਦਾ। ਤੈਸੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦਾ
ਸੁਆਉ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਂਵੈ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਬਾਂਣੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਭਾਂਵੈ ਭਾਖਾ ਵਿ
ਚਿ ਹੋਵੈ। ਇਹੁ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਦਾ ਕਲਿਆਂਣੁ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਭਾਖਾ ਵਿ
ਚਿ ਸਭਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਵਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਆਸੀ ਮੋਟੀ ਬੁਧਿ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ
ਝਾਂਵਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਖੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਕਲਿਜੁਗ ਦੇ ਜੀਆਂ ਵਾਸਤੇ
ਭਾਖਾ ਬਾਂਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੋਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਿਸਨੁ ਰੂਪ ਧਾਰਿ ਕੈ ਜੋ ਗੀਤਾ ਦੁਆਰੇ ਵਸੁ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੀ। ਤਿਨਾਂ ਭੀ ਵੇਦੁ ਹੋਏ ਹੈਨਿ। ਸੋਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰੂਪੁ

੧੮ ਪਾਰਕੈਕਥਾਬਾਂਣੀਕੀਤੀਹੈ।ਵੇਦਾਂਕਰਕੈਚਤੁਰਾਈਖਾਪਾਤਿਹੁੰਦੀਹੈਮਨਤੀਵਾਂ ੧੧੭
ਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਤੇਜਬਾਦਿਕਾਰਕੈਮਨੁਖੀਵਾਂਚੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਸੀਖੀਪਾਪਾਤਿਹੁੰਦੀ
ਹੈ।ਤਾਂਕਸਮੀਰਾਵਿਚਿਧਰਮਸਾਲਾਬਣੀ।ਭਾਈਵੇਲੇਕਥਾਹੋਵੇ।ਉਪਰੰਤਕੀ
ਰਤਨੁਹੋਵੈ।ਆਂਈਆਂਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲਹੋਵੈ।ਦਿਨਵਾਰਜੋਤ੍ਰਕਰਤਾਹੋਵੈ
।ਸਿਖੀਦੀਰੀਤਚਲੀ।।੮੩।। ।ਜਾਪੀਹੋਰਚਲੀ।। ।ਭਾਈਤੀਵਤੇ
ਭਾਈਚੰਦੁਸਰਿੰਦਾਵਿਚਹੈਸੀਨੇ।ਕਿਰਤਕਰਕੈਸਿਖਾਂਨਾਲਿਵੰਡਿਖਾਂਦਾ।।
ਤੇਗੁਰਪੁਰਬਕਰਦਾਸਿਖਾਂਨੂੰਉਤਾਰੁਸਾਰਿਛਕਾਂਦਾ।।ਇਕਦਾਦਿਨੁਇਕਸਿ
ਮੁਗਲਿਦੇਸਨੀਸਨੁਰਾਂਦੀਓਨਿਨੂੰਖਣੀਦੇਗਈਆਸੀ।।ਜੋਮੈਦਿਲੀਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ।ਫਿਰਿਆਂਇਕਕੈਤਸਾਂਭੀਲੇਵਾਂਗਾ।ਓਨਿਆਂਦਾਰਿਧਛੇਰੀਥੀ।।ਤੇਵਾਗੀ
ਤੇਨਾਂਵਾਲਿਖਣੇ [illegible] ਪੰਜਾਂਬਰਸਾਂਪਿਛੋਫਿਰਿਆਈਆ

। ਓਸੁ ਮੁਹਰਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸੇ ਗੀਏ ਇਕੋ ਤ੍ਰਸੈ ਮੁਹਰੂ ਦੀ ਵੰਸਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਭੀ ਵੇਆਂ ਪਣੀ
ਆਂਵਦੀ ਆਂ ਸਭ ਤੇ ਦੇਖੀਆਂ । ਕਿ ਸੋ ਜਾ ਹਰਾਨਾਂ ਵੰਨ ਹੀ ਸੀ । ਲੀ ਖਿਆ ਤੇ ਓਸਿਨੂੰ
। ਚਿਤ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ । ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਸੂਗਾਤਿ ਦੋਨ ਵਾਬ ਪਾਸ ਗਏ । ਨਵਾਬ ਨੇ ਕੜਾਹ ਤੇਲ ਦਾ
ਤ ਪਾਇਆ । ਤੇ ਕਾਹਿਆ ਦੋਨੋ ਹਾਥਿ ਪਾਵਣਾ । ਤਾਂ ਸਿਖ ਪੰਜਾ ਮੁਹਰਾਂ ਕੁਝੂ ਕਾਧਿਆ ਦਿ
ਸੀ ਨੇਆਂ ਤੇ ਮੁਗਲ ਸਭੋ ਮੁਹਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਸਗੀਨੀ ਮੰਨੀ । ਚਾਹਾਂ ਹਥ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ
ਪਾਇਆ ਮੁਗਲ ਦਾ ਹਥ ਸਾਤ੍ਰਿਗਾਇਆ । ਤੇ ਸਿਖ ਦਾ ਹਥ ਸਜਲਾਂ ਅਤਿ ਨਿਕ
ਲਿਆ । ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਠਕਰ ਕੈ ਨਿਕਾਲਿ ਦਿਤਾ । ਭਾਈ ਕੀ ਦਸ ਰਾਹੇ
ਕੇ ਪਧਾਰਿਆ ਆਇਆ । ਤੇ ਭਾਈ ਭੂਮ ਚੰਦ ਖੀ ਪੜਿਆ ਆ ਇਕੁ ਵੰਸਨੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਮੁ
ਗਲ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਸੋ ਨੂੰ ਠਾਗੇ ਇਆ । ਤੇ ਭਾਈ ਭੂਮ ਚੰਦ ਕਾਹਿਆ ਆ ਸਭੀ ਭੀ ਆਂਦੀ
ਦੇਖੀ ਐ । ਜਾਂ ਦੇਖਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਐਦਾ ਮੋਕਿ ਸੋ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚੋ ਵੰਸਨੀ ਨਿਕਾਲੀ ਆਈ

॥ ਤਾਂ ਰੋਨੇ ਵਾਂਸਨੀ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਰਾਜੇ ਖੋਲੁ ਗਲਬੈਠਸੀ ਤਿ ਖੋਲੇ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਏ
ਹੁ ਵਸਨੀ ਆਪਣੀ ਭੁਲੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗਲੁ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂ ਸਾਂਭੁ ਭੁਰਕੀ ਤੇ ਟਕੀ
ਮੰਨੀਸੀ। ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਪੰਜ ਸਮੁਹਰਾਂ। ਤਾਂ ਓਸ ਕਹਿਆ ਤੂ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਭੁਰਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕੀਤਾ ਚਾਂਹਨਾ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਭੁਰੇ ਰਾਜੁ ਗਿਲਿਆ ਏ। ਤਾਂ ਓਸੁ ਪਸੁ ਕੀਤਾ
॥ ਜੀ ਏਹੁ ਭੂਤੇ ਸ ਚੇਰਣੀ। ਤੇ ਮੈਸ ਚਾਮੁ ਠਾਗੋਈਆ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ।
ਓਨਾਂ ਦਾ ਇਕਸ ਗੁਰੂ ਭੂਤੇ ਨਿਹਚਾਸੀ। ਤੇਰਾ ਬਚੁ ਤਿਆਂ ਪੀਗਾਂ ਤੇ ਸੀ। ਇਕਰ
ਰਤੇ ਦੀ ਏਸਤ੍ਰੀ ਸੁਪਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ੭੪॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ਭਾਈ ਗੁ
ਪੂ ਵਰਾਸੁ ਰਾਆਂ ਹੈਸੀ। ਓਸੁ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਤਾਂ ਬੀਤਿ ਸਸਤਾਂ ਦੇ
ਚਲਾਂਵਣ ਦੀ ਹੈ। ਅਸਾਡਾ ਉਪਾਉ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਹੋ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
॥ ਜੇ ਕਾਲ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਕਾ

ਲਆਪਿਰਾਖਾਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਸੁਕਉਅਨੁਚਾਹੀਦਾਹੈ। ਜੋਪਰਮਾਨੁਦਾਜਸੁਕਰੇਗਾਜੋਸੋ
ਕੋਈਗਊਆਂਨੂੰਕੇਆਖਿਤਾਂਨੂੰਕੈਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਖੁਆਵੈ। ਤਾਂਓਥੋਜਸੁਪੁਕਰੇਗਾ।
ਬਹੁਤੇਖੇਤ੍ਰਾਂਨੂੰਬੀਜਾਵੈ। ਤੇਜੋਕਉਇਆਅੰਨੁਵੈਸੋਦਾਨੁਕਰੈ। ਦਾਨਿਕਰਿਕੈਸ
ਸਤਾਂਵਿਚਿਬਰਕਤਿਹੁੰਦੀਹੈ। ਜਸੁਹੁੰਦਾਹੈ। ਜਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਸਾਂਨੂੰਹੈ।
ਆਪਜਸੁਬਖਿਰਦੇਸਾਂਨੂੰਹੈ। ੨੫॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਭਾਈਨਿ
ਦਾਵਿਦਤਿਤੁਭਾਈਸਾਂਈਦਾਸੁਵਛੇਰੁਖਾਲਸੁਕਉਮਹਿਰਦੇਸੋ। ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟ
ਹਿਲੁਕਰਾਂਹਿ। ਤੇਕਿਰਾਤਿਜੋਕਰਾਨਿਸੋਇਕੋਵਚਨੁਬੋਲਾਨਿ। ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਨਾਂਕੂ
ਇਕੁਸੁਖਨੀਆਂਪਾਇਆ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਭਾਈਤੁਸਾਡਾਇਸੇਸਚੁਬੀਰ
ਲਿਆਂਨੂੰਹੋਇਆ। ਸਚੁਬਰਾਬਰਪੁੰਨੁਨਾਹੀ। ਤੇਝੂਠਬਰਾਬਰਿਪਾਪਾਅ
ਸਾਐਪਸੰਜਕੁਨਹੀਬ੍ਰਾਹਮਣਹਾਤੀਆਸੰਤਾਪੁ। ਸੀਖਾਂਨੂੰਸਾਹਿਵਛਕੰਦਾ।

।ਤੇਸੀਤਕਾਲਾਵਿਖੇਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਾਂਵਨਾ।ਤੇਆਪਿਪੈਰਿਧੋਵਨੇ।ਤੇਲਿੰਦੇਪੂੰਝ
ਣੇ।ਸਤੀਆਂਸਭੇਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰਨੀ।ਤੇਪ੍ਰਾਗਿਵਿਚੋਗਿਰੰਥਜੀਪ
ੜ੍ਹਨਾ।੨੯॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ।ਭਾਈਗੋਪੀਆਹੰਤਾਤੇਭਾਈਤੀਰ
ਥਾ।ਭਾਈਨਥਾਤੇਭਾਈਭਾਊਮੋਕਲਤਿਤੇਭਾਈਦਿਲੀਅਰਗਾਲਿਗੁਰਾਂਦੀਸਰਨਿ
ਆਏ।ਉਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਨੂੰਸੁਣਿਕੇ
ਤੇਮਨਾਵਿਚਿਰਖੈਦਾਪਾਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਪ੍ਰਿਥੀਆਕਤੇਮਹਾਂਦੇਵਤੇਹੋਰੁਸੋਢੀਆ
ਬਾਂਣੀਆਂਕਾਰਿਕੈਤੇਵਿਚਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਭੋਗੁਪਾਇਆ।ਉਨਾਂਦੀਆਂਬਾਂ
ਣੀਆਂਨੂੰਸੁਣਿਕੈਤੇਮਨਾਵਿਚਿਆਣਿਆਂਨਤੇਚਤੁਰਾਈਵਧਦੀਹੈ।ਤਾਂਬਚ
ਨੂੰਕਹਿਆ।ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਤੁਸਾਂਹਿਤਾਂਜਿਖਿਬਾਂਣੀਆਂਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਨ।ਤੇ
ਅਗੇਜੋਰਵਾਨਗੇ [illegible] ਜੋਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਕਹੀਹੈ।

।ਤੇਬਾਹਰਿਦੀਬਾਂਣੀਕਉਣੁਜਾਣੈ।ਤਾਂਤੇਸਭਬਾਂਣੀਆਂਇਕਠੀਆਂਕਰਿਕੈਗਿਰੰਥ
ਜੀਦੀਬੀੜਕੀਜੈ।ਤੇਅਖਰਭੀਗੁਰਮੁਖੀਸੁਗਮੁਕੀਚਨਿ।ਸਭਕਿਸੇਦੇਵਾਚ
ਣਿਵਿਚਿਸੁਗਮੁਆਵੈ।ਤਾਂਕੋਠੇਦੇਵਿਚਿਸਭੇਬਾਂਣੀਆਂਇਕਠੀਆਂਕੀਤੀ
ਆਂ।ਤੇਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਨੂੰਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੁਮੋਹਣਜੀਪਾਸੋਂਪੋਥੀਆਂਲੈ
ਆਉ।ਤਾਂਭਾਈਗੁਰਦਾਸਿਕਹਿਆ।ਮਹਾਂਰਾਜਓਹੁਮੈਨੂੰਨਹੀਦੇਵੇਗਾ।ਤੁ
ਸੀਆਪਿਜਾਓ।ਤਾਂਓਹੁਦੇਵੈਗਾ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗਏ।ਜਾਂਮੋਹਣਿਸੁ
ਣਿਆ।ਤਾਂਚੌਬਾਰਾਬੰਦੁਕਰਿਕੈਅੰਦਰਿਬੈਠਿਰਹਿਆ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਹੇਠ
ਚੌਬਾਰੇਦੇਬੈਠਿਕਰਿਰਾਗੁਪਾਇਕਰਿਸਬਦੁਅਲਾਪਿਆ॥ ਮੋਹਨ
ਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਾ।ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮ
ਸਾਲਾ।ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥

ਜਾਂਬੰਸਾਧਸੰਤਾਇਕਤ੍ਰਹੋਵਨਿਤਾਂਗੁਰੂਨੈਣੀਆਵਦੇ।ਕਰਿਦਇਆਆਇਆਦ
ਆਲਸਿਮੁਆਮੀਹੋਗੁਰੂਜੀ।ਨਕ੍ਰਿਪਾ।ਬਿਨੁਵੰਤਿਨਾਕਰਦਰਸਪਾਇਆਜੇਮਿਲਿ
ਦਰਸਨਸੁਖਸਾਰ।੧।ਜਾਂਪਹਿਲੀਪਉੜੀਗਾਂਵੀਤਾਂਮਹਰਚੰਦਬਾਰਾਬੋਲਿਆ।
ਜਾਂਦੂਜੀਪਉੜੀਗਾਂਵੀਤਾਂਤਲੇਦਾਦਰਵਜਾਪਉੜੀਆਂਦਾਬੋਲਿਆ।ਜਾਂਤੀ
ਜੀਪਉੜੀਗਾਂਵੀਤਾਂਉਠਿਕੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀ।ਜਾਂਚਉਥੀਪਉੜੀਗਾਂਵੀ
ਤਾਂਪੰਖੀਆਂਸਭੇਲੈਕੇਆਇਚਰਨੀਲਗਾ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਪੰਖੀਆਂਸਭ
ਇਕਠੀਆਂਕਰਕੈਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਦੇਹਵਾਲੇਕੀਤੀਆਂ।ਗੁਰਮੁਖੀ
ਆਂਆਖਰਾਂਵਿਚਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਲਿਖਿਆ।ਤਾਂਕਬੀਰਜੀਆਦਿਕਸਭੇ
ਭਗਤਿਭਾਈਗੁਰਦਾਸਿਨੂੰਆਣਿਦਰਸਨੁਦਿਤਾ।ਜੋਏਹੁਜਿਵੰਦੇਹੁ
ਕਲਜੁਗਦੀਬੋਲੀ...ਆਸਾਡੀਆਂਭੀਬਾਣੀਆਂਆਖਦਾਸਤੇ

ਚੜਾਉਣਾ ।ਜੋਅਸਾਡੇਪੀੜਿਵਾਲਿਆਵਣਾਹੈ ।ਉਨਾਂਦਾਭੀਕਾਲਿਆਂਹੋਵੈ ।ਤਾਂਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸਜੀਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ।ਉਨਾਂਦੀ
ਆਂਰਸਨਾਂਥੀਨੇਤਨਬਾਂਣੀਆਂਉਚਾਰਕਰਵਾਇਕੈਚੜਾਵਣੀਆਂ ।ਤੇਸੀਖਜੀ
ਦਾਭੇਗੁਪਾਵਣਾ ।ਤਾਂਭਾਈਜੀਵਿਚਤੇਜਗਸੀਤੇਸੇਨਤ੍ਰਿਲੋਕਾਂਫਤੇਪੁਰੋਦਰਸਨੁ
ਨੂੰਆਏਸਿਨਿ ।ਉਨਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਅਗੇਈਭਗਤਿਤੇਹੁ
ਜਰੇਹੈਨਿ ।ਕਿਹੁਹੋਭੀਕੋਈਭਗਤਿਹੈ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ।ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਭਗਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਿ ।ਪਗਜਿਨਾਂਦੀਬਾਂਣੀਸਬਤੁਦੀਛਾਇਆਲਈ
ਹੁੰਦੀਹੈ ।ਸੋਪ੍ਰਭਭਗਤਿਹੈਨਿ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ।ਹੁਕਮੁ ।ਲਿਖੇਕੰਸੰਭ
ਭਗਤਿ ।ਛਿਨੁਭਗਤਿ ।ਪੀਲੇਭਗਤ ।ਸਾਹੁਜੁਸੈਨਭਗਤਿ ।ਲਵੈਭੂਤੁ
ਦੇਹੈਨਿ ।ਉਹੁਭੀਦਰਸਨਨੂੰਆਂਵਨਿ ।ਜਾਂਸਭਨਾਂਭਗਤਾਂਨਾਹੁਕਮੁਪਾਇਚ

ਆ।ਤਾਂਕਾਂਨ੍ਹਤਾਂਗੀਆਂਨਿਹੈਸੀ।ਤੇਜੋਉਸਦਾਪਲੰਘਪਿਆਸੈਬਾਰਾਮਣੁਉਸਦਾਸਰੀਰੁ
ਗਿਆਸੀ।ਪਰੁਗਾਰਬੁਉਸਦਾਨਹੀਸੀਗਿਆ।ਸੋਤਾਂਗਰਬਪਰਆਭੁਤ
ਹੋਕੇਆਇਆ।ਤੇਓਨੁਗਾਤਿਸਤੁਰਮੀਤਾਰਿਦੇਆਏ।ਆਂਨਦਰਸਨਸੀਸ
ਤਿਨਿਗੁਰੂਅਰਜਨਨਾਥਜੀਕਾਕੀਤਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਆਪਣੀਆਂਬਾਂ
ਹੀਆਂਉਚਰੋ।।ਤਾਂਕਾਨ੍ਹਬੋਲਿਆ।ਓਜੀਰਮੈਓਜੀਗੋ।ਜਾਂਕੇਦੇਵਪੁ
ਕਾਂਨ੍ਹਸਤਗਾਂਦਾਹਿਧੋਜਿਦੇਖਣਜਾਨਿਕੇਈਗੋ।ਜਾਂਕੇਨਰਦਸੇਦਹਿਸਾਰ
ਦਸੇਦਹਿਸੇਦਹਿਦੇਦੀਦੇਦਗੋ।ਬ੍ਰਹਮੋਬਿਸਨੁਮਹੇਸਆਰਾਧਹਿਸਤਕਰ
ਦੇਜਾਂਕੀਸੇਵਗੋ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।।ਕਿਰਪਾਲਿਕਾਟੀਕਾਕਾਲਿਨੁਵਾਕ
ਸਮਾਣੋ।ਏਨਾਂਵਚਨਾਨੁਸਾਰਕੈਸਤਲੋਕੁਦਾਵਿਖਿਆਂਵੀਚਿਪਰਵਿਰਤਿ
ਜਾਂਦਾਨਿਕੋ [illegible] ਉਸਦਾਪਾਰਿਤਾ।ਤੁਸਾਡਸਰੀਰਾਬਿਨਸੇਗਾ।

ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਰਖੇ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਆਖਿਤੇ ਹੈ ਨਿ ਬਿਨਾਸੀ ਆਹੀ ਹੋਇ
ਆਵੈ ॥ ਆਤਮਾਂ ਸਾਤਿ ਹੈ ਓਹੁ ਤਾਂ ਬਿਨਾਸਿ ਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਛਜੁ ਬੋਲਿਆ ॥
ਕਾਗਦ ਸੰਦੀ ਪੁਤਲੀ ਤਉ ਨਾ ਤਿਜਾਣੀ ਹਾਰ ਕੀ ॥ ਏਉ ਤ ਆਗਿ ਲੈ ਜਾਇਗੀ
ਜੀਉ ਜਲ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਪਾਣ੍ਹਿ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਛਜੁ ਏਹੁ ਰਾਗੀ ਹੁਸਤ ਦਾ ਦੀ ਚੰਪ
ਬੁਝਾਇਆ ਹੈ ॥ ਆਪਣੀ ਬਿਰੰਗਨੀ ਇਸ ਰਣੀ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਏ
ਹੁ ਵਚਨੁ ਅਤੀਤਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਨਿ ॥ ਤੇ ਗ੍ਰਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਰੰਗਨੀ ਇਸ ਰਣੀ ਤਿਆਗੀ ਚਾਹੀ
ਦੀ ਹੈ ॥ ॥ ਪੀਲੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ਪੀਲੇ ਆਸਾਂ ਨਾਲੇ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਜੋ ਜੀਆ ਦੀਆਂ
ਏਥੇ ਓਨਾ ਦੇ ਕਾਰ੍ਹਿ ਪਾਂਵਦਾ ਨਾਂ ਦੇ ਖਿਜਾਨਾਂ ਆ ਭੁਤਨਗੇ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥
ਪੀਲੇ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਪਰਵਾਂਣੁ ਹੈ ॥ ਜਾ ਨਾ ਮਰਨਾਂ ਆਪਿ ਸੇਤ ਜਾਨ ਆਪਣੀਆਂ
ਭਿਆਂ ਨਾ ਆਰਿ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ॥ ਸਾਹਬ ਸੈਨਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਬੋਲਾ ਹਿੰਦੀ ਜਾਇ

ਨਹੀ ਵੇਆੜ੍ਹਿਆ। ਚੁਪਿ ਵੇਆੜ੍ਹਿਆ ਭੁਖ ਦੇ ਭੁੰਸ ਨਿਜਾਣਿਦਾ ਨੈਂ ਤੇਰੇ ਅਗੋ
ਪਿਰੀ ਚਾਰੀ ਦੀ ਹੈ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਰਛਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ਈ ਪਉਭੁਖ
ਦੋਸੁ ਕਾਂਨੁ ਵਿਚਿ ਹੀ ਰਹਿਣਾ। ॥ਪਉੜੀ॥੨੭॥ ॥ਆਹਿ ਤਾ ਸਕਤੁ
ਆਗਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਿਹਾਂਗੀਰੁ ਜਿਹਾ। ਗਾੜ੍ਹੀਆ ਭੁਮ ਬੁਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ
ਸਪਰਵਰਾਲਾ ਲਗੁ ਲਾਲਾ। ਰੀਗਾ ਸਾਹਿਗਭੁਸੁ ਗਾਂਹਰਿ ਵੀਸੁਭਮੇਦੀ
ਲੁਧਰਮਸਾਲਾ। ਆਹਿ ਭੁਸੁ ਰਾਰੀ ਮਤਾਂ ਪੁਰਖ ਕਾਲਿਆਂ ਣਾਨੁ ਕਾਲਿ ਕਦਲੁ
ਰਿਸਾਲਾ। ਸਾਂਨੋਲ ਟਕਣਾ ਥਿੰਦਰਾਉ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਿ ਪੂਰਗਹਿ ਪਾਲਾ। ਸਾਂਚ
ਆਲਮ ਚੰਦੂ ਹੈ ਸੈ ਸਾਰਾਤਾਲ ਵਾੜ੍ਹਿਸੁ ਪਾਲਾ। ਜੋਗਸੰਨ ਦਾਸਾਧੁ ਹੈ ਕਨੁ
ਸੁਗਾੜ੍ਹਿ ਸਾਂਚੀ ਚਾਲਾ। ਗੁਰਭਾਈ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਆਲਾ। ੨੭॥ ॥ਸਾਂ
ਪੀਰੁ ਚਲਾਈ। ॥ਆਹਿ ਤਾ ਸਕਤੁ ਤੇ ਜਿਹਾਂਗੀਰੁ ਚੜ੍ਹੇ ਨੇ ਆਗਰੇ ਗਹਿਦੇ

ਜੀਨ ।ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਇ ਕੈ ਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ।ਜੁ ਕਰਮੁ ਕਾਂਡੀ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ।ਕਰਮੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ ਤੇ ਬਿਨਾ ਨਿਤ ਕਰਮੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਨੁ ਆਦਿਕਾ।
ਤੇ ਨਿਮਿਤਿਕ ਕਰਮ ਪਿੰਡ ਪਤਲਿ ਦਸਗਾਤ੍ਰ ਸਿਰਾਧਿ ਆਦਿਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨੁ ਗਤਿ
ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ।ਜੈਸਾ ਸਰੀਰ ਅਨਿਤ ਹੈ ਪਾਇਆ ।ਤੈਸੇ ਕਰਮੁ ਅ
ਨਿਤ ਹੈਨਿ ।ਗਤੀਆ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੈ ।ਤਾਂ ਅਸੀ ਕੈਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ
ਐ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਜੈਸੇ ਦੁਭਾਂਤੀਆ ਜਹਾਜੁ ਵਿਚੋਂ ਸਉਦਾ ਕਰ
ਵਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।ਤੈਸੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਨਾਮੁ ਦੁਭਾਂਤੀਆ ਹੈ ।ਨਾਲੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਿ
ਆਂ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।ਨਾਲੇ ਗਤੀਆਂ ਵਾਲਿਓ ਕੀ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ ।ਗਤੀਆਂ
ਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭੀ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ ।ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਨਿਹਕਰਮ
ਕਰਮ ਉਤਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ।ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਆਗੀਆਂ ਨ ਕਾਲੁ ਸੁ ਨ ਕਰਮੁ ਨਿਹ

ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤਿ ਦਰਗਹ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਤੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਵਾਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਪੁਕਰਨਾ॥੯
੮॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗਹੁ ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਣਦੇ ਵੈ
ਪੰਨਦੀ ਕਿਰਤਿ ਕਾਰਿ ਮਿਲਿਆ ਉਦਰੇ ਤੈ ਸਿਖੀ॥ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਇਸ
ਤੀਉ ਸਿਕੀ ਸੇਵ ਟਹਿਲ ਕਰਨਿ ਗੁਰ ਫੁਰਕਦੇ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਸੇ ਅਸਾਡੀ ਸੇਵ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ਤੇ ਅਸੀ ਪਾਸਿ ਨਾਉ ਦੀਏ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ॥ ਤੇ ਤੁਸੀ ਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਸਭੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਕਾਈ
ਕਰੀਏ॥ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲਹੀਏ॥ ਤਾ ਬੀਆਂ ਈਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤੁ
ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰਨਾ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇਗ ਜਾਰੀ ਸਿਖਾਂ
ਦੀ ਸਾਧ ਚਲੀ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਹਜੂਰਿ ਆਏ॥ ਬਹੀ ਸਾਹਿਬੁ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥
ਏਸੇ ਕਰਣੀਆਂ ਦਾ ਕਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਇਆ॥ ੯੯॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥

।ਭਾਈਗੰਗਾਸਾਹਿਗਲੁਬਡਾਸੂਰਮਾਂਹੈਸੀ।ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਦੀਸਰਣਿਆਇ
ਆ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸੀਅਲੇਛਾਂਦੀਜੋਚਾਕਰੀਕਰਦੇਹੋ।ਤੁਸੀਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦੁਜੀਦੇਪਾਸਿਰਹਿਆਕਰੋ।ਤੁਸਾਡੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਾਕਰਣਿਗੇ।ਤੇਨਾ
ਮਤੇਗੀਆਂਨਕੀਤੁਸਾਂਨੂੰਪਾਤਿਸਾਹਦੇਵੈਗਾ।ਨਾਲੇਦੀਨਾਦੇਖੇਤੁਸਾਡਾਮੁਖਉ
ਜਲੁਹੋਵੈਗਾ।ਨਾਲੇਦੁਨੀਆਂਦੇਕਾਰਜਪੂਰੇਹੋਵਣਿਗੇ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਹਿਦ
ਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਪਾਸਿਗੰਗਾਸਾਹਿਗਲੁਗਇਆ।ਤੇਸੁਪਾਂਚਸੈਮਸਨਾਮੁਖ
ਲੋ।ਏਸੇਕਰਕੇਸਿਰਦਾਰਕਾਲਿਆਨਹੁਹੋਇਆ।੧੦੦॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚ
ਲੀ।। ।ਗੁਰਦੀਸਿਤਪਾਪਕਾਸਾਲਕਿਰੀਦਹਿਲੁਕਰਦਾਸੀ।ਜੋਸਿਖੁ
ਭੁਖਾਆਵੈਤਿਸਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦੁਖਵਾਵੈ।ਜੋਥਕਾਆਵੈਤਿਸਦੇਗਾਸੁਪਾਂਹੀ
ਨਾਲਿਪੈਰਘੁਟਦਾਵੈ।ਭਾਰੀਛਕਾਏਰਾਤਿਨੂੰਉਪਾਰਭੂਰੇਪਾਏਦੇਵੈ।ਪਾਂਣੀ

ਗਰਮੁਕਰਿਕੈਰੋਇਸਨਾਨੁਪਿਛਲੀਰਾਤਿਕਰਾਏ।ਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਗਰੰਥਜੀਦੀ
ਬਾਂਣੀਪੜੈ।ਤੇਤੀਸਰੇਪਹਰਿਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਦੀਬਾਂਣੀਪੜ੍ਹੈ।ਤਾਂਸਿਖਾਂ
ਨੇਕਹਿਆ।ਜੋਸਾਹਿਬਾਂਗਿਰੰਥਜੀਦੀਮਿਰਜਾਦਕੀਤੀਹੈ।ਹੋਰੁਬਾਂਣੀਆਂ
ਬੰਦੁਕੀਤੀਆਂਹੈਨਿ।ਤਾਂਉਸਨੇਸਾਹਿਬਾਂਬਖੇਆਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੋਜੀਕ
ਈਗੁਰਦਾਸਜੀਦੀਬਾਂਣੀਪੜ੍ਹਿਆਕਰਗਏਹੈਕਿਨਾਂਪੜੀਐ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋ
ਇਆ।ਜੋਆਗਿਆਂਨੀਆਂਨੇਸਗੀਰੰਕਾਰਕੇਬਾਂਣੀਆਂਉਚਾਰੀਆਂਹੈ
ਨਿ।ਤੇਲਭੁਕੇਸਬਾਦਿਦੀਛਾਈਆਨਾਹੀਲੀਤੀ।ਉਸੁਬਾਂਣੀਨੂੰਵਕਜੇਆ
ਹੈ।ਤੇਭਾਈਜੀਦੀਬਾਂਣੀਆਂਨੇਸਬਾਦਿਦਾਟੀਕਾਹੈ।ਤੇਸਿਖੀਦਾਪਤਿਹੁੰ
ਦੀਹੈ।ਜੋਈਸੁਰਦਾਕਿਦਾਵੇਦੁਹੈਨਿ।ਤੇਗੁਰਾਂਦਾਗਿਦਾਸਬਾਦਿਹੈ।ਜੋ
ਸਿਖਦਾਰਿਦਾਸਬਾਦਿਨਾਲਮਿਲਿਆਹੋਇਆਹੈਵੋ।ਸੋਬੇਸਰਕਉਸੁਬ

ਚਲੁਪ੍ਰਸੰਗ॥੧੦੧॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਰਜਨੁਅਮਰਪੁਰਖ
ਜੀ॥ਆਤਮਾਗਿਆਨੀਜੀਤੇਭਾਈਕਾਲਿਆਂਣੇਤੇਨਾਂਨੌਤੇਲਟਕਾਣਿਨਾਤੀਬੈਠ
ਰਹੇਤੇਆਖਿਆਚਉਰਾਂਛਤੇਸੈਸਾਰਤਾਲਿਵਾਣਿਜਾਗਿਆਸੀਤੈਸਿਨਿਗੁ
ਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਇਓਤੇਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਅਸਾਡਾਉਧਾ
ਰੁਕੀਚੈ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਸਬਦੁਦਾਅਭਿਆਸੁਕਰਨਾਂ॥ਤੇਸਿਖਾਂਸਾ
ਧਾਂਦੀਸੇਵਕਰਨੀ॥ਤਾਂਉਨਾਂਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ਜਿਸੁਸਮੇਅਸੀਸਬ
ਦੁਸੁਣਦੇਹਾਂ॥ਤਿਸੁਸਮੇਤਾਂਅਨੰਦੀਵੰਦਰਹਿੰਦਾਹੈ॥ਫੇਰਿਜਿਸੁਸਮੇਬਿਉਹਾਰ
ਵਿਚਿਪਉਦੇਹਾਂ॥ਤਿਸੁਸਮੈਭੁਲਿਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਅਜੇਤੂ
ਸਾਡਾਅਭਿਆਸੁ॥ਦ੍ਰਿੜੁਨਹੀਹੋਇਆ॥ਏਹੁ॥ਵਿਉਹਾਰਦਾਤੇਭੁਰਮਾਤੇਦਾ
ਅਭਿਆਸੁਬਹੁਤਿਆਂਜਨਮਾਂਦਾਚਲਿਆਆਇਆਹੈ॥ਤੇਸਬਦਿ

੧੯ ਬੰਣੀਦਾਅਭਿਆਸੁਏਸੁਜਨਮੁਪਾਇਆਹੈ।ਅਰੁਓਨਿਭੀਦੇਹੁਆਭਿਆਂਨੁਦਾ ੧੩੭
ਅਭਿਆਸੁਸਵਾਹਿਨਿਤਿਦੇਹੁਆਰੇ।ਅਹੰਕਾਰੁਦ੍ਰਿੜੁਹੋਗਇਆਹੈ।ਤੈਸੇਹਿ
ਭੀਆਤਮਾਗੀਆਂਨਦਾਅਭਿਆਸੁਨਿਤਿਸਵਾਹਿਜੁਆਰਾਦ੍ਰਿੜੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਏਹਿ
ਸਰਬਅਭਿਆਸੁਦ੍ਰਿੜੁਹੋਇਆ।ਜਿਹੁਅਭਿਆਸਾਵਿਸਮਰਣਿਹੋਜਾਵੈਗਾ।
ਜੈਸੇਨਦੀਦਾਪ੍ਰਵਾਹੁਜੋਹੈਰਾਜੇਪਿਰਿਪਾਈਦਾਹੈ।ਤਾਂਪ੍ਰਬਲਲੋਗੀਆਂਨਬੂਪੀਬੰਨਿ
ਦ੍ਰਿੜੁਕੀਤਾ।ਤੈਸੇਮਨਜੋਹੈਵਾਂਹਿਕੀਤਾਚਾਹੀਦਾਹੈ।ਤਾਂਪ੍ਰਵਾਹੁਆਇਆਹੋਇਆ
ਫੇਰਿਜਾਤਨੁਕੋਈਸਹੀਗਹਿਦਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਅਭਿਆਸੁਦੁਆਰੇਕਾਲੀਆਂਨੂ
ਹੋਇਆ।ਤੈਸੇਗੁਰਗੀਨੁਗੀਆਂਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹੋਇਆ।ਹੋਰਿਸਨੁਉਪਾਸਨਾਂਦ੍ਰਿੜੁ
ਹੋਈ।੧੦੨॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਕਾਈਜਾਗਾਂਤੇਭਾਈਨੰਦਾਤੇਭ
ਈਭਾਨੁਸੁਤਿਹੁਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਆਸੀਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੂੰਰੋਕਿਕੇ

ਪੁੰਨਨੂੰਭੀਇਕਕੇਤਜਨੂੰਕਰਦੇਹਾਂ।ਪਰੁਠੇਗਿਕੋਈਪਦਾਰਥੁਦ੍ਰਿਸਟਿਆਂਵਦਾ
ਹੈ।ਤਾਂਅਜਾੜਾਅਨੂੰਚਾਲਿਜਾਂਦਾਹੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਅਨੋਨਾਸਤੇਵਾਸਨਾਂਖੈ
ਤੇਤਤ੍ਰਾਗੀਆਂਨਾਤਿਨਾਹੀਦੀਇਕਠੀਸਾਧਨਾਂਕਰੀਐ।ਜੈਸੇਸੋਂਦਾਭੁਦਾਛਕਾਪਤੀਦਾ
ਹੈ।ਤਾਂਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਸੋਤਿਨਾਹੀਕ੍ਰਣਾਂਦਾਆਕ੍ਰਿਆਸੁਕਰੈਂਗੇ।ਤਾਂਨੁਸਾਰਾ
ਅਨੂੰਚਲੇਆਂਨੂੰਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਬੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਜੋਜੀਅਸਾਂਨੂੰਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਕੈਵਚਨੁਕੀਚੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਅਨੋਨਾਸਪੁੰਨ੍ਹਾਦਾਰਕਣਿਕਾਭਿਹੁੰਦਾਹੈ
।ਪੁੰਨ੍ਹਆਨੂੰਦਾਧੰਤ੍ਰਹੋਨਾ।ਪੁੰਨ੍ਹਨੂੰਤ੍ਰਿਕੁਟੀਵਿਖੈਰੋਕਿਰਾਖੇਗੇਤਾਂਅਨੋਨਾਸੁ
ਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਵਾਸਨਾਖੈਜਗਾਤਿਦੇਸ੍ਰੂਠਜਾਂਣਨਕਰਹੁੰਦੀਹੈ।ਤੇਜਗਾਤਿਦੇਪਦ
ਰਥਸ੍ਰੂਠੇਮਿਗਾਤਿਸਾਂਕੀਨਿਆਂਈਸ੍ਰੂਠੇਜਾਂਣੀਦੇਹੈ।ਤਾਂਵਾਸਨਾਂਖੈਹੁੰਦੀ
ਹੈ।ਤੇਤਤ੍ਰਾਗੀਆਂਨੂੰਵੇਦਾਂਤਦੇਆਕ੍ਰਿਆਸੁਕਾਰਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਜਬਡਸਤਬਦੇ

ਦਾਂਤਦਾਸਾਰੂਹੈ।ਜੋਸਬਾਦਿਆਤਿਆਸੁਕਰੀਦਾਹੈ।ਤਾਂਤਤ੍ਰਗਿਆਨੁ
ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਪਰਗਸੁਪ੍ਰਭੁਤਿਨੇਕਾਗਿਆਪਾਵੀਚਾਰੇਸੁਧਾਇਕਹੈਜੋਅਨੇ
ਨਾਸਤੇਵਾਸਨਾਂਖੈਹੁੰਦੀਹੈ।ਤੇਵਾਸ੍ਨਾਖੈਤੇਅਨੇਨਾਸੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਤਤ੍ਰਗਿਆਨੁ
ਤੇਵਾਸਨਾਂਖੈਤੇਅਨੇਨਾਸੁਦੋਨੋਹੁੰਦੇਹੈਨਿ।ਜੈਸੇਕੋਈਦਿਲੀਦੇਰਾਜੇਪਾਸਹੁ
ਇਕਾਸਿਰਦਾਸੂਬੇਦਾਰੁ।ਤੇਇਕੁਲਾਹੌਰਦਾਸੂਬੇਦਾਰੁ।ਤੇਇਕੁਕਾਬ
ਲਦਾਸੂਬੇਦਾਰਤ੍ਰਗੇ।ਤੇਤਿਨਾਹੀਨੂੰਰਾਜੇਦੀਆਗਿਆਹੋਵੈ।ਜੋਇਕਠੇ
ਹੋਕੇਪਾਹਿਲੇਸਿਰਦਾਠਾਂਣਾਤਕਰੜਾਕਰਜਾਂਦਾਣਾ।ਤੇਬਹੁੜੇਲਾਹੌਰਦਾ
ਠਾਂਣਾਤਕਰੜਾਕਰਣਾ।ਤੇਪਿਛੋਕਾਬਲਦਾਠਾਂਣਾਤਕਰੜਾਕਰਣਾ।ਜੇਮੁਦਈ
ਤ੍ਰਸਾਰੇਨਾਸਗਏਨਗੇ।ਇਕਾਸਿਇਕਾਸਿਬੀਜਿਤਨਹੀਜਾਂਦੇ।ਤੈਸੇਆਗੀ
ਆਨੁਜੋਸਾਧੈਹੀਹੈ।ਜੋਸੋਵਾਸਨਾਂਖੈਤੇਤਤ੍ਰਗਿਆਨੁ।ਤਿਨੇਆਤਿਆਸੁ

ਰੋਵਣਿ ਨਿਤ ਉਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਸੂਹੰਦਾਨੈ। ਸਾਸਾਂ ਸੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਾਪਣਾਂ ਤੇਸ
ਬਾਦਿਆ ਅਭਿਆਸੁ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਜਗਤ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਾ ਜਾਣਨਾਂ। ।ਪਉੜੀ।
।੨੮।। ।ਸੀਗਾਨੂੰ ਜੈਤਾ ਭਲਾ ਸੂਰਬੀਰ ਅਨ ਪਰਉਪਕਾਰਾ। ਜੈਤਾ
ਨੰਦਾ ਜਾਂਣੀਐ ਪੁਰਖੁ ਪਿਰਾਗਾ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ। ਤਿਲਕੂ ਤਿਲੋਕਾ ਪਾਠ
ਕਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਹਿਤਕਾਰਾ। ਤੋਤਾ ਮਹਿਤਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕਾਨਾ ਰਾਮਾ ਖੇਸੁਖ
ਫਲੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ। ਜਟੀਆ ਸਾਂਈਦਾਸੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਿਹੀਰ ਲਾਲੁ
ਆਪਾਰਾ। ਮਲਕੁ ਪੈੜਾ ਹੈ ਕੋਹਲੀ ਦਰਗਾਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤਿ ਭਾਰਾ। ਮੀਆਂ
ਜਾਮਾਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੈ ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ਪਰਉਪਕਾਰਾ। ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਵਰ
ਤਾਰਾ।੧੦੨।। ।ਸਾਖੀ ਤੇਰ੍ਹੀ ਚਲੀ।। ।ਭਾਈ ਸੀਗਾਨੂੰ ਤੇ ਭਾਈ ਜੈ
ਤਾ ਹੈ ਸਾਨਿ। ਵਡੇ ਸੂਰਬੀਰ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ। ਸਾਹਿਬਾਂ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾ

ਗੀਦੇ ਪਾਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਧੀ । ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਅਸਾਂ ਜੋ ਸਜਣੁ ਪਠੈ ਹੈਨਿ । ਸੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰ
ਗੋਵਿੰਦ ਦਾਸੁ ਧਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪਕੜੇ ਹੈਨਿ । ਸਾਂਕ ਲਿਨੁ ਕੁਦੇ ਵਗਤਿ ਣੇ ਹੈ । ਸਸ
ਣੰਦੀ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਮਿਰਿ ਦੀ ਮੀਰੀ ਖੋ ਚਲੈਣੀ ਹੈ । ਤੇ ਸਬਾਰਿ ਦੀ ਪੀਤ ਸਾਹਿ
ਕਾਰਿ ਪੀਰਿ ਦੀ ਪੀਰੀ ਲੈ ਲੈਣੀ ਹੈ । ਤੁਸੀ ਛਿਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਹਜੂਰਿ ਰਹਿਣਾ ਇ
ਕਰਾ ਜੀਆਂ ਦਾ ਲੂੰਹੂ ਕੋਈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ । ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ । ਤੇਤੁ
ਸਾਂਨੂ ਸਾਧ ਗੀਤੁ ਕਰੁ ਸਾਬਿ ਗੀਤੁ ਗਤਿ ਜੀ ਵਾਹਿਸੁ ਕਾਤੈ ਨੂੰ ਦਪਾਤਿ ਹੋਂਦੇ ਓ ।
ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋਗੀ ਪਰਾਂ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਜੋ ਇਕ ਰਤੀ ਮਣ ਤਾਂ ਬੋਦਿ
ੜ ਓਪਾਈ ਏਤੋਂ ਮਾਹਿਸੁ ਇਕੋ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜੋ ਇਕੁ ਰਤਾਂ ਦਸੁ ਭੀ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ
ਖਾਂਦੈ ਤੋਂ ਸ ਦਾ ਮਾਹਿ ਦੀ ਓਸਿ ਨੂੰ ਖਾ ਪੀਆ ਹੋਂਦੈ । ਅਰੁ ਹਸਤੀ ਕਾ ਬਲੁ ਹੋ ਸਿਕੇ
ਪਾਸੀ ਹੋਂਦੈ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸਿ ਭਾਲੇਜਾ

ਵਾਹੁ ।ਜਬਸਾਹਿਬੁ ਛਿਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਕੇਰਾਜੁ ਗਿਲੇਗਏ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ।ਜਿ
ਨਾਂਨੇਅਨੁਭੂਖੀਪਾਰਾਆਰਿਆਹੈ ।ਉਨਾਂਕਉਅਗਿਰਪਾਰੇਸਾਬਾਕਿਆਪੁੰਜਾਨਹੈ ।ਜ
ਆਰਿਆਪਾਰਾਤਾਂਬੇਨੁਸੁਦਰਨਕਰਦਾਹੈ ।ਤੇਅਨੁਆਗਿਆਜੀਨੁਪਰਮੇਸਰਕਰ
ਦਾਹੈ ।ਪਰੰਤੁਸਾਰੀਸਰਧਾਕਾਰਕੈ ।ਇਕੁਚਾਦਰਲਾਸੀਲੈਦੇਹਾਂ ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਾਂਇ
ਕੁਚਾਦਰਵਿਚਹੁਪਾਣਉਤੇਪਾਇਇਕੇਗੋਜਨੁਕੀਤਾ ।ਰਹਿਦਾਬੋਲਸੀਆਂਸਿਤ
ਸਭਾਵਿਚਰਾਲਦਿਤਾ ।ਤਾਂਓਨਾਂਕੇਤਾਂਈਆਪਣੇਪਾਸਿਰਖਿਆ ।੧੦੪।।
।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ।। ।ਭਾਈਜੈਤਤੇਭਾਈਨੰਦੇਤੇਭਾਈਪਿਰਾਗੇਪਾਸਿ ।ਜੋਦੀਪਾਤ
ਸਾਹੀਦੇਰਾਜੁਗਿਆਏ ।ਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ ।ਜੀਅਸਾਂਨੁਕੋਈਐਸਾਉਪਦੇਸੁ
ਦੇਈਏਜੋਅਸਾਂਨੁਫੇਰਿਕਰਤਾਰਕਰਨਾਂਕੁਛੁਨਾਰਹੇ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ।
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੁਸੰਕੋਚਿਕੇਤੁਸਾਂਸ੍ਵਾਸੁਸ੍ਵਾਸੁਵਾਹਿਗੁਰੂਭਜਨੁਕਰਨਾਂ ।ਤੇਜਿ

ਸੁਸਾਏ ਬੀਤਿ ਬਾਗ ਗਇਆ ਦੇ ਤਿਸੁ ਸਾਏ ਸਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਵੀ ਚ੍ਹਿ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਓਨ੍ਹਾ ਇਸੇ ੧੩੦
ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦਰਤ ਨ ਲਗੇ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਮਣਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ। ਤੁਸਾਂ ਨਿਤ ਨਾਮ ਤਿ ਕਰਮ ਛ
ਡਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿਆ। ਤੁਸੀ ਭ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪੰ
ਡਤਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਜੋ ਜਿਸ ਕੇ ਪਾਰਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਿਤ ਕਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਰਮੁ
ਲੇਖੇ ਨਹੀ ਪਉਂਦੇ। ਸੋ ਜੋ ਜਿਸਾ ਦਿਨ ਦੇ ਅਸੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਜੋ ਆਗਿਆਂ
ਨ ਜੋ ਦਾ ਪਿਤਾ ਆਸਾਰਾਮਿ ਤਹਿਆ ਹੈ। ਤੋ ਕਹਿਆਂ ਨ ਸਰਖਾ ਪ੍ਰਦ ਆਸਾਰੇ ਪਾਰਿਸ
ਨਾਮਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਰਮ ਆਇਸੁ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਕਰਦੇ। ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਸੁ ਤਨੁ
ਤਾਥੋ ਜੋ ਦਿਨੁ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ
। ਜੋ ਸ੍ਰਦਾ ਸੁ ਨਾਰਿ ਬੀਉ ਪਜਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਜਨਮ ਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰਦਾ ਸੁ ਨ ਸਕਦਾ ਭਾਗਾਦੁ
ਰਿ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਮਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਸਾਸੂ ਨੈਮ ਦਾ ਪਾਰੁ ਰਖਣਾ। ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕ
ਸਮੁ

ਮੰਦਾਸਾਂਕੋਈਨਹੀਗਥਿਆਂਵਦਾ ।ਤਾਂਤੇਬ੍ਰਹਮਣਾਂਅਸਟਾਉਂਹੈ ।੧੦੫॥ ।ਸਾਖੀ
ਤੌਗੁਰਬਾਣੀ॥ ।ਭਾਈਤਿਲੋਕਾਪਾਠਕਾਤੇਭਾਈਤਤਾਆਹਿਤਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇ
ਹਜੂਰਿਆਏ ।ਤਾਂਸਾਂਬਚਨਕੀਤਾਨੈਜੋਜਨਾਂਨਾਮਦਾਜਾਪੁਕਰਨਾ ।ਤੁਸੀਨਹੀਕਿ
ਨਜਾਵੈਗੇ ।ਤਬਿਉਨਿਹਾਸਿਖਾਂਕਹਿਦੇਹੈਨਿ ।ਅਸੀਸਭੇਜਾਪੁਕਰਦੇਹਾਂ ।ਤਾਂ
ਜਾਰਸੰਸਾਨੁਨਰਕਨਜਾਵੈ ।ਤਾਂਨਰਕਾਂਸੁਰਗਾਂਕਿਉਕੀਤੀਆਹੈਨਿ ।ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ ।ਜਾਪਦੇਤਾਂਸਭੇਹੈਨਿ ।ਪਰੁਗੁਰਾਂਦੇਮਿਲੇਬਿਨਾਂਮਨੁਇਕਾਗਰਤੀ
ਨਹੀਹੁੰਦਾ ।ਤੇਪ੍ਰਤੀਤਭੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ।ਤੇਮਨਦੇਇਕਾਗਰਤੇਪਰਤੀਤਬਿਨਕਾਲਿ
ਆਂਦਾਨਹੀ ।ਤਾਂਉਨਾਂਨੂ ਤੁਸਾਂਕਹਿਣਾਜੋਬਾਬੇਜੀਨੇਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂ ਕੌਰੂਰਾਖਸ
ਕੈਗਾਇਆਹੈ ।ਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਤੇਲਦੇਨਪਾਤਿਕੜਾਹੇਵਿਚਿਪਾਂਵਣਲਗਾ ।
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਬਾਬਾਜੀਏਸੇਦਾਸਕੋਮੈਨੂਲਾਇਰਖਿਆਸੀ ।ਜੋਰ

ਕੁਹੋ ਵਿਚੁ ਤਲਵੰਡੀ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕੜਾਹੇ ਦਿ ੧੩੧
ਰਚੋ ਹਥੁ ਰਾਖਿ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ। ਜਾਇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥੁ ਪ
ਾਇਆ ਤਾਂ ਤੇਲੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਰਬਾਬੁ ਸੁਚਰਸੀਆਂ ਨਿਲਗਾ। ਤਾਂ ਤਪ
ਤਿ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚਿ ਗਿਆ ਅਨਾਮੁ ਕਹਿ ਕੇ ਤਸੀ ਭੀ ਤੇ ਆਸੀ ਭੀ ਰਬੁ ਪਾਈਐ। ਤ
ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਕਿਆ ਨਾਹੀ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਪਾਤਿ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ। ਗੁਰੁ ਰਸੀਤ ਭੁਨਾਮੁ
ਦੀਆ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਦਾ ਕੜਾਹਾ ਤਪਤੁ ਹੈ।
ਗੁਰ ਕਾ ਮੁਖੁ ਨੁ ਮਿਲ ਕੇ ਤੇ ਨਾਮੁ ਜਾਪੁ ਕੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਨਿਵਰਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ੧੦੬।
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ਭਾਈ ਸਾਂਈ ਦਾਸੁ ਜਟੀਆ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਕੁਟੰਬੁ ਸ
ਓਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਗਿਆ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਜੀ ਸਭ ਪਾਦਿ ਦੇ ਸਾਹਿ ਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰਾ ਅਨੁ ਠਾਹਿਰ ਦਾ ਨਾਹੀ।

।ਤੇਤੁਸਾਡਾਬਚਨੁਹੈਜੋਇਕਦੀਵਾਨਕਰਿਕੈਸਬਦੁਸੁਣਾਂਵਣਾ।ਤਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆ।ਅਗੇਤਾਂਤ੍ਰੈਮਨਦਾਸਾਖੀਨਹੀਸੇ।ਜੋਮਨਚਲਿੰਦਾਹੈਕਿਨਹੀਚਲਿ
ਦਾ।ਤੇਹੁਣਿਜਾਂਸੰਗਤਿਵਿਚਿਆਵਣਿਕਰਿਤੈਨੂੰਸੋਈਪਾਈਹੈ।ਜੇਪ
ਰਤੇਰਾਮਨੁਚਲੇਤਾਂਓਸਿਦਾਫਲੁਆਨਿਤਾਂਦਿਖਾਇਕੈਤੇਫੇਰਿਕੇਆਂਨਿਨੁ
ਸਬਾਦੀਵਿਚਿਜੋੜੇ।।ਜਿਵੈਆੜ੍ਹੀਅਲੁਪੰਦਾਆਪਣੀਮਰਜੀਤੇਦਉ
ਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਕਾਗਸਦਾਰਿਓਸਨੁਅਗਾਂਹਦਿਖਾਇਕੈਤੇਓਹੋਲਿਆਂਦੇ
ਹੈਨੀ।ਤਾਂਦਾਗਾਂਤੇਓਨਾਦਿਆਂਓਨਾਦਿਆਂਸੁਧਿਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਤੇ
ਤੁਸਾਂਮਨੁਆਂਪਣਾਫੇਰਿਫੇਰਿਕੇਵਿਚਿਸਬਦੁਦੇਜੋੜਨਾ।ਸੁਧਹੋਜਾ
ਵੇਗਾ।੧੦੭॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ।ਭਾਈਪੈੜਾਕੋਹਲੀਗੁਰੁ
ਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਿਰਹਿੰਦਾਸੀ।ਤੇਬਚਨਾਦਾਆਗਿਆਕਾਰੀਸੀ॥

॥ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਾਂਸੀ ਬੀਆ ਨਿਵਾਇਆ ਸੀ ॥ ਤੇ ਕਥਾ ਵੇਦਾਂਤ ਦੀ ਤੇ ਉਪਾਸਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣ ੧੩੨
ਏ ਦਾਂ ਸੀ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇ ਹੋਰੁ ਵੇਦਾਂਤ ਦਾ ਗੀਰੰਥ ਪੜਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਓਸੁ ਆਖਿਆ
ਮੈ ਕਾਂਸੀ ਬੀ ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਜਿਕੇਆ ਨਿਵਾਇ ਲੈਂਦਾਂ ॥ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਆਪਣੂੰ ਆ
ਗਿਆਨ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਦਦਾ ਸੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜੈਸੇ
ਏ ਤਿਸ ਜਿਖਿਆ ਗਿਆਨ ਭਗਤਿ ਹੋਹਿ ॥ ਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਹੋਂਹਿ ॥ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਸਾਂਈ ਤਿਖ
ਲੀਗੀ ਦੁਕੇਲ ਗਾਨਿ ਸਗਾ [illegible] ਮਨਾਇ ਕੇ ਤੇਗ ਦੇਸ ਨੂੰ ਪੁਜੇ ਕੇ ॥ ਤੇ ਸਾਹਿਬ
ਬੀ ਖਰਚ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜ ਸੈ ਰੁਪਿਆ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਤੇ ਕਾਂਸੀ ਨੂੰ ਤੋਰਿਆ ॥ ਅਗੇ ਬੀ
ਸ ਨਾਨੁ ਖਗਾਥਾ ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਏਹੋ ਹਿਸੈ ਫਿਰਿ ਨਾ ਤ੍ਰਿਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚ
ਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਸੀ ਆਗਿਆਨ ਭਗਤਿ ਕਹਾਂ ਦਦੇ ਹੋ ॥ ਤੇਗ ਪੇਦੇ ਸਗਾਨਿ ਬੀਆਦਿ
ਆਏ ਹੋ ॥ ਝਾੜਿਆ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਨ ਭਗਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਭਾਈ

ਜਿਥੈਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਜੋਸਿਵਨਾਭਿਦੀਨਗਰੀਪੰਞਅਗ
ਲੀਦਾਗੀਂਖਛੋੜਿਆਏਹੈਨਿ।ਕੋਈਨਥੋਲੈਆਵੈ।ਤਾਂਨਾਈਪੈੜਾਉਠਖੜਾਹੋਇ
ਆ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਕਾਹਿਮੁਕੰਮੁਦੀਹਕੀਕਤਾਲਿਖਿਦਿਤੀ।ਤੇਪੰਜਪੈਸੇਕੋਈਸਿ
ਖੁਲੈਆਇਆਸੀਅਰਦਾਸਿ।ਜੋਉਸਨੂੰਮਰਦੁਦਿਤੇ।ਤੇਉਸੇਕਾਹਿਉਠਤੁਰਿ
ਆ।ਤੇਸਾਹਿਬੁਕਾਹਿਆਇਪਹੁੰਤੇਐਸੇਆਜਿਨਿਨਿਭੁਗਾਤਿਨੂੰਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਬਾਤਿ
ਦਾਗਾਰੀਹਿਨਿਛੱਡਨਹੀਪਾਛਿਦੀ।ਤੇਅਰਦਾਸਿਕਰਿਕੇਭੁਰਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਓ
ਥੇਏਂਨੂੰਸੰਗਲੀਦੀਪੈਥੀਲੈਣਨੂੰਗਾਇਆ।ਸੰਗਲਾਦੀਪਾਵਿਚਿਜਾਇਕੇਏਂਨੂੰ
ਸੰਗਲੀਦੇਸਾਬਰੀਭਟਬਸੁਤੇਪਦਾਰਥੁਲੈਆਇਆ।ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀ
ਆਇਲਗਾ।ਬਚਨਹੋਇਆ।ਭਾਈਪੈੜਾਤੂੰਮੋਖਜੋਇਆਹੈ।ਤੇਨੂੰਅਜਿਨਿ
ਭੁਗਾਤਿਪਾਤਿਹੋਈਸੋ।ਜਿਸਦੇਲੇਏਂਨੂੰਸੰਗਲੀਦਾਚੀਤਾਂਸਭੁਜੋਗਦੀਕ

ਲਾ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਕਲਿਜੁਗੁ ਵਿਚਿ ਜੋ ਕੁਕਰਮੁ ਸਾਧਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਓ ੧੨੨
ਸੀ ਪਾਤ੍ਰਿ ਕੇ ਨਦੀ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਾਂਦੇ ਸੀ। ਤੇ ਆਨਿ ਨਿਭਗਤਿ ਦੀ ਬੰਣੀ ਓ
ਥਜੀ ਵਿਚਿ ਲਿਖੀ। ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ ਸੁਣੈਗਾ ਤਿਸ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ।
ਤੇ ਭਾਈ ਪੈੜਾਂ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ।੧੦੯। ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ਭਾਈ ਚਰ
ਣਾ ਭੰਡਾਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਇਆ। ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਕਈ ਸਿਖ ਸਬਦਿ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚਿ ਬੋਲਿ ਉ
ਠਦੇ ਹੈਨਿ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਚਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਹਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਣਾ। ਤੇ ਦੁਹਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦੀ ਚਰਚਾ
ਤਿਆਗਣੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੌਣੁ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ। ਇਕ [illegible] ਸਾਖੀ ਦੀ ਤੇ ਨੀਤਾ ਕਰਕੇ

ਮਿਥੀ ਵਸੋ ਖਿਤ੍ਰਿ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਛਿ ਕੇ ਰਸਿਓ ਵਿਚਿ ਪਾਰਸਿ ਲੈਣੀ । ਤੇ ਦੂਜੀ ਹੇਤੇ ਤਿਕਰ
ਚਾਹੈ । ਜੋ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਾਤਿਸੁ ਨੂੰ ਦੇਣਾ । ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਾਇ ਵਿਚਿ
ਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਕਿਸੈ ਸਾਹਿਲੇ ਦੇਣਾਂ । ਵੀਚਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਵਿਸੇਖ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਵਿਚਿ
ਪਾਰਣਾ । ਜੈਸੇ ਇਕੁ ਦੀਪਕ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਦੂਸਰਾ ਦੀਪਕੁ ਜਗਾਈਤਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਦੋਨੋ
ਕਾ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੋ ਇਕੁ ਦੀਪਕੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਚਾਨਣੁ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
ਪਰੁ ਆਪਣੇ ਮਿ ਛੋਅੰਧੇਰਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਸਿ ਦੀ ਨਹੀ ਸ੍ਰਾਣਿਦਾ ਤਿਸਨੂ
ਰਬੁ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਤੋ ਇਕੁ ਜਾਣ ਪੁਛਰ ਚਾਹੈ । ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਖ ਦੀ ਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੇਵ
ਚਨਾਂ ਕਰ ਪਾਲਨਾਂ ਕਰਨੀ । ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਦੇ ਪਖਨੁ ਪ੍ਰਾਣਾ ਤੋ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਤਾਂ ਕਾਗਿਖੰਡ
ਨਾ । ਏਹੁ ਭੀ ਹਰਚਾ ਸਿਧਾਤਿ ਆਗੀ ਦੇ ਹੈਨਿ । ਜੋ ਮਨੁ ਨੀਵੰ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੋ ਇ
ਨੁ ਵਿਤਰੇ ਚਰਚਾ ਹੈ । ਜੋ ਆਪਿਨੁ ਕੋਈ ਸਮਾਇ ਨਹੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਨਾ ਵਚਨੁ ਅੰਨ

ਵੰਨਜੀ ।ਏਹੁਭੀਚਰਚਾਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਤਿਆਂਕੀਕਰਦੇਹੈਨਿ ।।ਜੋਸਤਕਰਕੇਮ
ਨੁਨੀਵਾਂਹੋਕੈਸੋਈਚਰਚਾਕਰਦੇਹੈਨਿ ।।ਕਿਸੇਦਾਮਨੁਨਹੀਦੁਖਾਂਵਣਾ ।।ਤਰਿ
ਕਿਸੇਦੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਰਣੀ ।।੧੦੫।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।।ਮੀਆਂਜਾਂ
ਤੁਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣੀਆਇਆਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਆਇਕੈਲੀਤਾਤੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆ ।ਤੇਕਹਿਆਜੋਜੀਮੈਨੂੰਭੀਸਿਖੁਕਰੀਏ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ
।ਜੋਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਸਿਦਕੁਨਾਲਿਪੜਾ ।ਏਹਿਸਰੀਰਜੀਤਨੇਹੈਨਿ ।ਸਭਨਾਂ
ਤਤਾਂਦੇਹੈਨਿ ।ਤੇਸਭਨਾਵਿਚੁਚੇਤਨੁਇਕੋਹੈ ।ਜੋਕੋਈਚੇਤਨੁਨੂੰਪਛਾਣੈ
ਦੇਹੈਨਿ ।ਸੋਈਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੈਨਿ ।ਤਾਂਓਸਨੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਜੋਇਕੋ
ਚੇਤਨੁਵਿਆਪਿਆਹੋਇਆਹੈ ।ਤਾਂਇਕਾਸਿਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਂਵਦਿਕਾਰਕੇ
ਸਾਭਿਕਦੇਈ [illegible] ਜਾਂਦਾ ।ਤੇਇਕਸਰੇਰੀਆਂਨਾਪਾਤਿਕਰਿਸਤੁ

ਗੰਦਾ ਆਗੀਆਂ ਨਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਸਿਇ ਜਾਂਦਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੈਸੇ ਪ੍ਯਾਣੇ ਪ੍ਯਾਣੇ ਮੈ ਅ
ਕਾਸੁ ਏਕ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੀਸਿ ਪ੍ਯਾਣੇ ਮੈ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇ ਨਿਕਾਲੀਤਾ
ਹੈ। ਜਿਸੁ ਅਭ੍ਯਾਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅਪੇਰਾਧੁ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਭ੍ਰੋਜਨਿ ਖੰਣ
ਪੰਣੰ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ। ਅਭ੍ਯਾਸੀਆਂ ਨ ਸਮਾਧਿਣਾ ਮਨ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ। ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਸ
ਰਬ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹੈ। ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਾਤ ਤੀਨੋ ਭੇਦ ਤੇਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਸਜਾਤੀ
ਭੇਦ ਕਹੀਏ ਇਕੁ ਆਤਮਾਂ ਹੈ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਰੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਆਨੁ ਛਕੇ ਸਾਖ ਭੁਸਮ
ਆਨੁ ਖੁਹੈ ਵੈ। ਸੋਤਾਂ ਦੂਜਾ ਹੋਇਆ। ਤੋ ਵਿਜਾਤੀ ਭੇਦੁ ਕਹੀਏ ਇਕੁ ਆਤਮਾਂ ਚੇ
ਤੰਨੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਜਗਾਤਿ ਜੜੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਆਨੁ ਛਕੇ ਸਾਖਾ ਬਿਗਛਿ ਕਹੀਏ
ਸੋਤਾਂ ਜਗਾਤਿ ਭਰਮੁ ਕਰ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੁਗਾਤ ਭੇਦੁ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਆਨੁ ਖਕੇ
ਅੰਗੁ ਦ੍ਰਿਤੀਅ ਗੁਹੈ ਨਿ। ਸੋਤੋ ਆਤਮਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਕੇ ਅੰਗ ਅਮੁਤਾਂ

੨੦ ਕੁਨਈਬਣਦੇ। ਤਾਂਤੇਆਤਮਾਂਐਸਾਕਹਿਆਹੈ। ਸਭਕੋਆਪਿਸਭੂਪੂਤੇਂਨਿਆਰੋ ੧੨੫
ਗਾਜੈਉਜਲੁਭੀਤਰਿਦੀਸਾਤਿਤਾਕੋ। ਸਕੀਅਟਕੇਕੀਨਿਜਾਈਹੈਨਿ। ਅੰਤਰ
ਕਹਿਜਾਲਦੀਨਿਜਾਈਹੈਨਿ। ਤੇਆਤਮਾਂਚੰਦ੍ਰਮੇਦੀਨਿਜਾਈ। ਵਿਚਿਤ੍ਰਸਤਹੈ
ਤੇਨਿਆਰਾਹੈ। ਜਿਸਨੋਈਸਿਪ੍ਰਕਾਰਿਸਮਾਇਆਹੈਸੋਈਸਿਖਹੈ। ਪਉੜੀ
ਗਾਰਣੀ।। ।ਅਨੰਤਾਕੂਕੋਭਲੋਮਤਵਧਾਵਹਿਉਨਮਿਰਣਾ। ਇਟਾਕੇਤਾਂ
ਨਹੀਐਨਿਦਵਜੁਨਿਰਾਖੁਸਭਨੁਦਿਰਾ। ਤਖਤੁਪੀਰਿਸੈਭੀਰਹੈਚਰਗਾਤ੍ਰ
ਲੀਜਪੈਨਿਰਕਰਾ। ਮਨਸਾਪਾਭੂਆਬਾਹੁਹੈਤੀਰਥਉਅਨ੍ਹਸੇਵਕੁਸਾਰਾ।
ਕਿਸੁੰਮ੍ਹੀਆਖੀਐਪੀਮੁਪਰੀਗੁਣੁਪਿਆਰਾ। ਪੰਗਾੜਿਮਣੁਜਾਂਣੀਐ
ਵਰੇਸੁਜਾਂਣਿਤਿਪਾਂਣਿਆਪਾਰਾ। ਬਨਵਾਲੀਤੇਪਰਸਰਾਂਮਬਾਲਵੈਚਾਂਰਤਿ
ਸਵਰਗਣਿਹਾਰਾ।।੧੧੦।। ।ਸਾਖੀਹੋਣ
ਨਬਾਲਿਹਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ

ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਅਨੰਤਾ ਤੇ ਭਾਈ ਕੁਕੋ ਵਪਾਂਵਣ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਸ
ਰਣਿ ਆਏ॥ ਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ ਜ੍ਹਾਜੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੋ ਬੇੜਾ ਆਪ
ਣੀ ਨ ਡਿਗਾਈਐ॥ ਇਸ ਦਾ ਪੁੰਨ ਜਾਣੁ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਦੀਨ ਜਾਈ
ਨਹੀ ਕੀਤਾ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ॥ ਜੈਸੇ ਕਰ੍ਹਾਹੁ ਦੋ ਵਿਚੋਂ ਕਾਈ ਵਸਾਤਿ ਸੁਟਾਣਿ
ਵਾਲੀ ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਾਰ ਦੇ ਖੀ ਕਾਈ ਸੁਟਾਣਿ ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਨਹੀ॥ ਜੈਸੇ
ਜੈਸਿ ਖਾਆ ਪਾਣੀ ਖਸਲਤਾ ਕਿਗਤਿ ਖਰੀ ਆ ਕਰਨਿ ਜੁ ਕਾਈ ਗਲੁ ਸੁਟਾਣਿ
ਵਾਲੀ ਨਾਂਹ ਦੈਗਸਿ ਗੁਰੂ ਨ ਪਾਪਾ ਤਿਤੋਂ ਵਾਨੀਰੋ॥ ਐਸਾ ਮਹਾਤਮਾ ਜਿ ਦਾਨ ਮੂਹੇ
ਜੀ ਸੁਕਰਿਆ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਲੀਨਾ ਉਦਾਹੇ॥ ੧੧੧॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ
॥ਭਾਈ ਸਿਵਲਾ ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਹਾਰੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ॥
ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਵੈ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਸਟ ਵਿਚ ਅਗਨਿ ਹੋਂਦੀ ਹੈ

।ਤੇਅਬੋਗਿਆਂਨਿਕਸਤੀਨਹੀ।ਤੇਕਾਸਟਨੂੰਸੇਕਭੀਨਹੀਲਗਦਾ।ਤੇਅਬਸਿ
ਦਾਲੇਖੈ।ਤਿਕੇਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਅਗਨਿਪ੍ਰਤਖਹੋਇਕੈਸਭਕਾਸਟਿਆਗ
ਜੈਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਤੇਦੁਧੁਵਿਚਿਘ੍ਰਿਤਹੈ।ਪਰੁਸੰਜਮਿਨਾਲਿਆਖਿਕੇਪ੍ਰਗਟ
ਘਿਉਨਿਕਸਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਪਾਠਸਬਦਿਦੇਕਾਰਣਿਪ੍ਰੀਤਉਦਾਹੈ।ਪਰਗੀਆਨੁ
ਨਹੀਦ੍ਰਿਪਾਤਿਹੁਦਾ।ਤੇਵੀਚਾਰਿਕਰਨਿਤੇਗੀਆਂਨਿਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ।੧।।
ਤਾਂਭਾਈਜਿਵਲਤੇਜਿਹਾਂਨੂੰਗ੍ਰੰਥਜੀਦੀਕਥਾਕਰਨਿਤੇਵੀਚਾਰਿਕਰਨਾ।
ਜੋਸ੍ਰੋਤਾਸਰਧਾਕਰਕੈਸੁਣੈ।ਸਤਨਾਂਦੇਮਨਾਵਿਚਿਭੈਆਵੈ।ਤੇਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰ
ਪਾਤਿਹੋਵੈ।ਆਪਣੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇ।ਤੇਹੋਰਭੀਜੋਓਨਾਂਦੀਕਥਾਸੁ
ਣਦੇਸੋਈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਵੈ।੧੧੨।। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।ਭਾਈਤ
ਖਤੂਪੀਰਭਾਈਰਗਾ।ਭਾਈਮਨਸਾਧਾਰਤੇਭਾਈਤੀਰਥਉਪਾਲਿ।ਤਖੂ

ਹਰਿਗੁਰਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣੀਆਏ। ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੋਕਨਾਂਦੇ
ਮੁਖਬੀਵੀਚਾਰਸੁਣਦੇਹੰਤਾਂਅਨਨੁਸਾਂਤਿਨਹੀਆਂਵਦੀ। ਤੇਭਾਈਜੀਨਿਵਰਲੇ
ਤੇਨਿਰਾਖੁਰਦੇਮੁਖਬੀਸੁਣਿਕੈਮਨਾਵਿਚਿਭੈਆਂਵਦਾਹੈ। ਤੇਕੁਰਮਾਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦੀਹੈ। ਤੇਕੁਰਮਾਤਿਪ੍ਰਾਇਜਾਂਦੀਹੈ। ਬਚਨਹੋਇਆ। ਸਭਾਦੇਤਾਂਅਸਿ
ਨੁਹੈਪਰਜੇਦੁਕਤੇਵਿਚਿਚੰਦਨਹਾਣਿਓਦੇਹੈਨਿ। ਤੇਸਰੋਤੇਵਿਚਿਭੀਚੰਦ
ਨਕਿਤੁਣਾਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਤ੍ਰਕਤੁੰਗੀਗਿਆਂਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ। ਤੇਜੋਥੋੜ੍ਰੁ
ਰਣਿਦੁਕਤੇਸਰੋਤੇਵਿਚਿਗੁਣਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਫਿਰਕਰਿਕੋਈਆਂਗੁਣਹੁੰਦਾਹੈ। ਤੇਜੋ
ਪੁਰਜੇਦੁਕਤੇਵਿਚਿਗੁਣਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਸਹਜੇਸਰੋਤਿਆਂਨੂੰਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈ
ਨਿ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਜੀਓਹਕਉਣਿਗੁਣਹੈਨਿ। ਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਣਾਈ
ਐ। ਬਚਨਹੋਇਆ। ।ਸਲੋਕ। ।ਵਾਰਮਹਲਾ॥੧॥ ਦਵਿਆਸਾਰ

।ਸਮਾਸਾਦਿਤਾ।੩।।ਪ੍ਰਿਆਕਬਾਪ੍ਰਸੰਬਾਦਾਦਿਤਸਤਾ।੪।।ਵਕਾ।੫।।ਸੰਦੇਹਿਕ੍ਰੂ
।੬।।ਦੇਆਸੇਖੰਸਾਸਣੁਸਬੋਨਾਖਿਆਤਾਵਿਖੇਪਾਕਿਤਾ।ਆਦਿਗੋਨਨਮੰਕੇ
।ਜਿਤਸਤੋਨਾਂਕਤੇਪਆਕਾਸਤੇਂਪੀਤੇਚਣਚਸਗੁਣਾਂਉਤਮੁਦਕਤਾਪਾਂਣੀ
ਤਾਈਔ।।ਇਤਨੇਕੁਣੁਦਕਤੇਦਿਛੋਹੋਵਨਿਤਾਂਓਸੁਖੀਰਖਾਸੁਣਾਨਿਤੇਂਕਾਲਿ
ਆਣਿਹੋਤਾਗੋ।ਪ੍ਰਬਾਮੇਤਾਂਦਾਮਾਮੀਬਾਂਣੀਦੇਪਦਾਸਾਮੇਣਾ।ਜੀਤਨੇਸਰੋਤੇਦ
ਨਿਤੈਸੀਗੀਪ੍ਰੁਨਿਕਗੋ।ਜੈਸੇਛੰਤ੍ਰੁਚੀਪਾਗਾਂਹੋਵੈਤੈਸੀਗੀਪੜ੍ਹੋ।।ਵਿਆਸ
ਮਾਸਾਦਿਰਾਚੋ।।ਜਿਥੇਕਸੁਦਾਇਸੁਬਾਨੁਹੋਵੈਤੇਸੋਤਿਆਂਦੀਏਬ੍ਰਿਤਿਠਹਿਰੀ
ਰੋਈਹੋਵੇ।ਓਥੋਦਿਸਬਾਕੁਕਗੋ।।ਜਿਥੇਸੋਤਿਆਂਦੀਬ੍ਰਿਤਿਉਚਾਸੁਹੋਵੈਓ
ਬੇਸੰਛੋਪਾਹੀਕਗੋ।ਤੇਕਥਾਆਜੋਰੀਸਿਠੀਕਗੋਜੋਸਤਨਾਂਨੂੰਪਿਆਰੀਲਗੇ
।ਤੇਵਚਨੁਸਚਾਕਗੋ।ਜੋਗੀਆਂਨਕੇਉਪਾਸਨਾਂਕੈਕਗਮੁਜੋਸਚਾਦਿਚਾਰਿਦ

ਰਹੈਸੋਈਅਰਥਕਰੈ।ਜਿਸਤੇਮਨਾਵਿਚਿਸਰਧਾਹੋਵੈਤੇਪ੍ਰਸਨਕਰੈਉਸਦਾਸੰਸਾਨਿ
ਵਰਤਿਕਰਦੇਵੈ।ਤੇਜੇਹਾਪ੍ਰਸਥਾਵਅਧਿਕਾਰਹੋਵੈਤੇਹੀਹੀਸਾਖੀਲਿਆਵੈ।
ਤੇਜੇਹੇਸ੍ਰੋਤੇਹੋਵਨਿਤੈਸਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਦੇਵੈ।ਤੇਸਭਣਸਾਸਤ੍ਰਾਂਦਾਗਿਆਤਾ
ਹੋਵੈ।ਤੇਕਥਾਵਿਚਾਰਵਿਖਯਾਨਕਰੈ।ਜੋਕਥਾਹੋਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਸਾਖੀਹੋਰਸਿਭਾਉ
ਦੀਨਾਕਰੈ।ਤੇਸਰੀਰਕਰਕੇਭੀਸੁਪਾਹੋਵੈਬੈਠੇਤੇਮਨਕਰਕੇਭੀਸਗਲਿਹੋਵੈ।ਤੇ
ਜਿਉਜਿਉਕਥਾਸੁਣੈਤੇਸੁਣਨਿਹਾਰਿਆਂਦੇਮਨਨੂੰਪ੍ਰੀਤਦਾਰੰਗੁਚੜ੍ਹਦਾਜਾਵੈ।
ਤੇਸਾਰੀਸਭਾਜੀਤੀਜਾਵੈ।ਨੇੜਿਤੇਸੁਣਨਿਸੋਤਿਆਂਦੇਵਕਤੇਦੇਮੁਖੋਪ੍ਰ
ਸੰਨਿਹੋਵਨਿ।ਦੇਖਿਆਂਅਨੇਕੀਕਹਿੰਦਾਹੈ।ਤੇਅਨੇਕਾਗੀਨਾਂਹੋਵੈ।ਆਪਣੇ
ਮਨੁਨਿਵਰਤਰਖੈ।ਤੇਜੋਕਥਾਨੂੰਰਸੋਪ੍ਰਿਥਮੇਆਪੁਰਿਦੇਵਿਚਿਧਾਰਿਲੇਵੈ।ਤੇ
ਆਪਣੀਪਾਲਬਧਤੇਸੰਤੋਖਕਰੈ।ਬਹੁਤਿਪਦਾਰਥਾਂਦੀਚਾਹਨਾਨਕਰੈ।

॥੧॥ ਅੱਗੇ ਬ੍ਰਿਨਾਂ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਰਾਜੀ ਹੋ ਇਕੋ ਲੇਵੇ॥ ਏਹੁ ਚਉਥਾਂ ਹਰਕਤੁ ਹਿ ਜੋ ਵਕਤੇ
ਦਿਹਿ ਹੋਵਣਿ॥ ਤਿਸਿ ਬੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ॥ ਅਗੋ ਸੋ ਤੇ ਦੇਖੀ ਚੌਦਹਰਕਤੁ ਹਿ ਚਾਹੀ
ਦੇ ਹੋਣਿ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭਗਤੇ ਦੇ ਕਤਰੇ ਅਗਰ ਬਤਾਸੁ ਚਸ਼੍ਰਮਾਰ ਚੰਚ
ਸੁਈ ਨਾਂ ਪਟਾ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਆਮਸ ਬਹੁ ਕਸੋਤੋ॥ ਆਨਾ ਲਿਸੋਸੀ ਦੋਸ ਤਾਸੁ ਪੀ
॥ਦਾਤਾ ਤਿ ਪਕਤ ਰਖੰਡਿ ਕਾਸੁ ਚਵਾਪਰ ਦੇਤੋ ਸੋ ਤਾਸ ਬਚਾ॥ ਇਤੇ ਪਾਸਵ
ਸੰਤਾ ਨਿਮਲ ਕੁਣਾ ਦੇਕੋ ਠੇ ਪ੍ਰਸਸਤ ਸਚਾ॥ ਏਹੁ ਚੌਦਰਕਤੁ ਹਿ ਸੋ ਤੇ ਦੇ ਹੈ
ਨਿ॥ ਜੋ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮਾ ਕਰ ਵਕਤੇ ਦੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾ ਵਿ
ਚਿ ਗਰਬ ਨਾਂ ਕਰੇ॥ ਜੋ ਮੈਂ ਏਵਾ ਕਰਨਾਂ ਹਾਂ॥ ਤੀਜਾ ਕਥਾ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤੀ
ਸਰਧਾ ਹੋਵੈ॥ ਚੌਥੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਛੀਤੇ ਵਚਨਾ ਦੀ ਭੀ ਚਤੁਰਾਈਆਂ
ਕਰੇ ਤੇ [illegible] ਚਤੁਰ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਛਠਵਾਂ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨੀ ਦੀ ਸ

ਮਰਖਤਾਂਹੋਵੈਤੌਤੇਸਮਤਾਅਖਤੁਤੇਸਾਸਤ੍ਰਸੁਣੇਹੋਵਨਿ॥ਤੇਅਠਵਾਂਆਲਸੁਨਾਂ
ਕਰੇ॥ਨਾਂਵਾਂਆਲਸਕਥਾਦੇਸਮੇਂਨਿੰਦ੍ਰਾਨਕਰੇ॥ਦਸਵਾਂਜੋਸੁਣੇਸੋਆਵ
ਰਿਧਾਰਣਾਕਰੇ॥ਯਾਰਵਾਂਵੈਰਭਾਵੈ॥ਬਾਰਵਾਂਜੋਕਥਾਗੁਰਾਂਦੇਸਿਖਾਂ
ਤਥੀਵਿਖਰਜੈਂਹੋਵੈ॥ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਤਿਆਗਿਕਰੇ॥ਤੇਰਵਾਂਸਰੀਰਕਰੀਤੁ
ਰਿਰਖੋ॥ਚੌਧਵਾਂਚਿਭਨਾਂਕਰੇਗਿਰਿਦੇਕਰਸੁਣੇ॥ਏਤੁਚੌਦਾਂਗੁਣਾਂਸੋਤੇਵਿ
ਚਿਹੋਵਨਿ॥ਤਾਂਓਸਿਨੂੰਗੁਰੀਆਂਨੰਤਰਕਤੁਦਾਪਾਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜੋਕਭਾਈਸਿਖ
ਗੁਵਿਚਸਭੇਲਖਣਪਾਏਜਾਂਦੇਹੈਨਿ॥ਤੁਸਾਂਭਾਈਨਿਹਾਲੂਦੀਸੰਗਤਿ
ਕਰਨੀ॥ਉਸਦੇਮਿਲਾਹਿਕਰਸਭੇਗੁਣਾਂਕਿਉਂਨਾਂਪਾਤਿਹੋਵਨ॥੧੧੩॥
॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਕਿਸ਼ਨਾਂਈਤੇਭਾਈਪਿਰਾਣਾਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ॥ਜੋਅਸਾਂਗਾਉਪਾਰੁਕਰੋ॥ਤਾਂਬਚਨੁ

੨੧ ਹੋਇਆ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਹਰ ਜੁਗੈ। ਤੁਸੀ ਕੀਤੀ ਨਾਉ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ੧੨੯
ਚਾੜ੍ਹਿ ਬੈਠੇ। ਤੇ ਸਬਦਿ ਦੇ ਉਚਾਰਨਿ ਦਾ ਅਭਿਆਸੁ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਈ ਸਿਖ ਸਬਦੁ ਨੂੰ ਪੜਿ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੇਟ ਕਮਾਉ ਛੋਡਿ ਦੇਦੇ ਹੈ
ਨਿ। ਤੇ ਕਈ ਸਿਖ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤੁ ਦੇਣ ਵਿਗੋਪਿ ਕਮ ਲਾਗਿ ਦੇ ਹੈਨਿ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਣੁ ਪਦਵੀ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਸਮੇ ਪਾਇ ਕੇ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਰਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਿ ਕਾ ਕਾਲਿਆਂ ਣਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਆ
ਰਗੀਆਂ ਨੀ ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਿ ਦੇ ਪਾਪੁ ਕਟੀਦੇ ਹੈਨਿ। ਆਗੇ ਨਾਗੀਆ
ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਸੀ ਨੂੰ ਰਾਗੀਆਂ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਰਾਗੀਆਂ ਨੀ ਦ
ਰਗੀਆ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਰਾਗੀਆਂ ਨ ਬਚਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਂਨ ਵਾਸਤੇ ਪਾਠ
ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਾਗੀਆਂ ਨੇ ਹਾਇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਦਾ ਰਾਗੀਆਂ ਈਆ ਵਾਸਤੇ ਕਰਿਦਾ ਹੈ

।ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਹੈ ਤੇ ਸਤਾਂ ਦਾ ਜੇ ਓਹੁ ਨਹੀ ਕਰਦਾ। ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਰੋਗੀਆਂ ਨਹੀ ਪਾਪ
ਤਿਹੰਦਾ। ਜੈਸੇ ਕਿਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੇ ਰਾਹੁ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ
ਪੁਛਿਦਾ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਹੁ ਆਗੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪਹੁਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤੇ ਓਹੁ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਿ ਗ
ਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਾ ਰਹਿਆ ਸੀ ਤਿ ਭੀ ਪਹੁਚਿਦਾ। ਪਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਓਹੁ
ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪਹੁਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੁ ਜੋ ਰਾਹੁ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੇ ਪੁਛਿਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਤੇ
ਉਲਟਾ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਤੈਸੇ
ਜੋ ਆਪਿ ਨੂੰ ਰੋਗੀਆ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਥੀ ਪੁਛਿਦਾ ਨਹੀ। ਓਹ ਜੀਉਂਦਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ
ਹੁੰਦਾ।੧੧੪। ॥ਸਾਖੀ ਤਿੰਨ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਫਗੜੂ ਤੇ ਭਾਈ ਮਦੂ ਤਿਪਾਂਹਿ
ਦੇਰੇ ਸੁਜਾਣ ਹੈ ਸਿਖ। ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨਿ ਆਏ। ਤੇ ਲੰਗਰ ਦੀ

ਆਂਲਕਣੀਆਂਚੀਕਨਾਤੇਚਉਕੀਆਂਤੇਮਜੋਬਣਦੇਵਨਿ।ਤੇਸਿਖਾਂਸਭਨਾਂ ੧੫੦
ਦਾਜੋਕੰਮੁਹੋਵੈਸੁਕਰਦੇਵਨਿ।ਤੇਕਥਾਦੇਸਮੇਸਭਕੀਨੁਦਿਸਾਰਿਕੇਕਥਾਸੁਣਨਿ
।ਤੇਪਿਛਲੀਰਾਤਿਤਿਸਿਖਾਂਨੂੰਇਸਨਾਨੁਕਰਾਇਨਿ।ਤੇਆਪਭੀਇਸਨਾਨੁਕਰਨਿ
।ਤੇਬਾਣੀਜਪਨਿ॥ਜੀਸੁਸਮੇਂਓਸਦਾਅੰਤੁਦਾਸਮਾਂਹੋਇਆ।ਤਿਸੁਸਮੇਂਗੁਰੂਕੀ
ਚਰਨੀਆਇਲਗੋ।ਤੋਇਸਨਾਨੁਕਰਕੈਸਾਭਿਪਦਾਰਥੁਆਪਣੇਹਥੀਂਗਰੀਬਾਂ
ਨੂੰਦੇਕੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜਾਪੀਦਿਆਂਪ੍ਰਾਣਛੋਡੇ।ਸਾਹਿਬੁਆਪਿਓਨਾਂਦੀਆਚਖਾਤੇ
ਜਾਇਖੜੋਤੋ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਏਹੁਨਾਲਿਨੀਲਦੇਅਵਤਾਰਹੋਸੀ॥ਇਨਾਂ
ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਸੀ।ਜੋਅਸਾਂਨੂੰਗੀਆਂਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਆਸਾਂਕਹਿਆਸੀਜੋਕਲਿ
ਜੁਗਦਾਵਿਚਿਤੁਸਾਂਨੂੰਗੀਆਂਨਦੇਵਾਂਗੇ।ਭਾਣਿਏਨਾਂਸਭਾਦਿਨੂੰਸਮਾਣਿਆਹੈ
।ਏਹੁਆਸਾਰਿਪਦਵੀਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਹੈਨਿ॥੧੧੫॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥

ਭਾਈਬੰਨਦਲੀਤੇਭਾਈਪਰਗਾਸਿਗਾਮਬਾਲਵੈਦਾਹੈ ਜਿਨਿ ਜੋਕੋਈਸਿਖੁਸਾਧੁਕੋਈਰੋ
ਗੀਹੋਂਵੈ ਉਸਨੁਆਪਣੇਪਾਸੋਂਅਉਖਧਦੇਵਦੀ ਤੇਤਨਕੋਸੇਜਦੇਪਾਰਿਤੀਜਾਂਦੀ।
ਰੋਗੁਸਬਾਦੂਰਿਹੋਜਾਂਦਾ ਤਾਂਇਕਾਦਿਨਉਨਾਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਕਾਲਿਆਂਨਿਤਾਂਸਕਸੇਦਾਸਬਾਦਿਕਰਦਾਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਦੀਏਤਨੀਸੇਵਾਕੀਓ
ਗਿਖੀਹੈ ਬਚਨੁਹੋਇਆ ਅੱਖਾਂਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇਪਾਸ ਭੁਸਾਰਤਨਾਂਰੋਗਾਂਦੇਹੈਨਿ ਪਰਕੈਤ੍ਰ
ਸੀਕੈਤ੍ਰਸਾਡਾਸਾਗਿਰਦੁਜੇਰੋਗੀਦਾਸਾਰਿਕਾਰਦੇਖਦਾਹੈ ਗਰਮੀਸਰਦੀਕਢੀ
ਨੁਛਾਂਣਿਕੈਅਉਖਧੁਦੇਦੇਹੋ ਤੇਨਾਲੇਸੰਜਮੁਦਸਦੇਹੋ ਤਾਂਉਸਿਦਾਰੋਗੁਕ
ਟੀਦਾਹੈ ਪਰਜੇਅਉਖਧੁਤੀਕੋਇਹੀਹੋਂਦਾ ਤਾਂਰੋਗਕਿਉਂਹੋਂਦਾ ਤਉਭੀ
ਵੈਦਖੀਬਿਨਾਰੋਗੁਨਾਹੀਕਟੀਦਾਹੈ ਤੈਸੇਰੋਗੁਕਰਮਾਧੀਨਹੈਨਿ ਜੋਸਿਖਾਂਦਾਅਧਿਕ
ਰੁਦੇਖਿਕੈਸਬਾਦਿਦਾਉਪਦੇਸੁਕਰਦੇਹੈਨਿ ਉਨਾਂਨੁਗਿਆਨੁਪਾਤਿਸਾਹ
ਹੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥੩੦॥ [illegible] ਆਖੇਕਿਸੁਈ

ਨੀਹਾਰਿਦਾਸਾ॥ਭਾਵੈਪੀਊਉਜੈਨਾਵਿਚਿਜਾਇਸੰਗਤਿਕਉਸਬਦੁਸੁਣਾਵਿਆਸਾ॥ਸੇ ੧੪੧॥
ਲੈਹੈਵਰਾਬੁਰਹਾਨਪੁਰਿਸਨਾਨੁਧੌਂਸਰਹਾਨਿਖਾਸਾ॥ਭਗਤੁਕਈਜਾਭਗਵੰ
ਸਿਖ
ਤਦਾਸੀਨਾਲਿਬੋਲਿਦਾਪਰੇਉਦਾਸੁ॥ਮਲਕੁਬਟਉਜਾਂਣੀਐਪਿਰਬੀ
ਮਣੁਜਗਾਦੀਪਾਸਾ॥ਭਗਤੁਭੁਕਾਵਖਾਂਣੀਐਰਸੁਗਿਰਾਂਨੇਸਾਬਾਸੀ॥
ਦਰਸੁਆਮੀਦਾਸਭਾਈਵੀਸਦਪਾਂਦਰਿਕਵਲਾਵਿਗਾਸਾ॥ਗੁਜਰਾਤੈਵਿ
ਚਉਜਾਂਣੀਐਤੇਖਾਰੀਕਤਤਾਸੁਲਾਸੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਉਭਗਤਿਰਹਿਰਾਸਿ
॥੧੧੬॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਤੀਰਥਾਲੇਸਰਕਰਬਾਰਿਆਹ
ਦੋਵਿਚਿਸੰਗਤਿਦਾਸੀ॥ਤੇਸੁਭੁਪਾਰਿਕਾਬੰਦੁਜੀਦੀਸਰਣਿਆਈਆਤੇ
ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ਅਸੀਆਪਣੀਕਿਰਤਿਵਿਚਿਭੁਪੇਰਹਿਦੇਹਾਂ॥ਅਸਾ
ਹਾਕਿਉ [illegible] ਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਤੁਸਾਂਸਾਧਾਂਦੀਟਹਿਲੁ

ਕਰਣੀ ॥ ਜੋਗਾਉ ਤ੍ਰਿਆਂਨੂੰ ਪਾਸੁਖਵੰਦਾਵਦੇਹੈਨਿ ॥ ਜੋਓਨਾਂਦਾਦੁਖੁਪੀਵਦੇਹੈਨਿ ॥
ਤੈਸੇਜੋਸਾਧਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਸੋਓਨਾਂਦੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਰਿਕੈਰੋਗੀਆਂਨੂੰਤੇਭ
ਗਾਤ੍ਰਿਨੂੰਪਛਾਣਿਕੈਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂਓਸੁਕਹਿਆਅਸੀਜਾਧਾਂਨਿਕਿ
ਉਰਧਫਣੀਐ ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ॥ ਇਕਗਜੇਦੀਸਰਧਾਹੈਸਾਂ[illegible]ਦੇ
ਦਰਸਨਿਦੀਲਾਲਸਾਹੋਈਸੀ ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਆਂਕਹਿਆਜੋਹੈਸਖੇਨਾਨਿਜਾ
ਈਐਤਾਂਗਾਜੀਆਂਬੀਖੇਜਾਨਿਨਹੀਹੁੰਦਿਆਂਪਾਹਿਆਂਕਰਾਜਾਂਦਾਤਿਆ
ਗਨਹੀਕਰਸਕੀਦਾ ॥ ਪਭਾਇਕੁਉਆਭੈਜੋਇਕਤਲਾਉਜਲਕਰਤ
ਰਪੂਰਿਹੈਦੋ ॥ ਉਪਾਰਿਓਨਾਂਦੇਸਤਿਪੰਖੀਆਂਦੀਚੋਗਨਾਲੀਐ ॥ ਤੇਰਾ
ਖੇਉਪਾਰਿਬੈਠਾਹੈ ॥ ਜੋਬਿਲੀਕੋਈਆਂਦਣੀਨਾਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂਉਸਿਕਾਜੇ
ਨੇਐਸਾਹੀਕੀਆ ॥ ਸਤਿਪੰਖੀਆਂਦਾਨਿਤਚੋਗਚੁਗਿਜਾਂਦੇਨਿ ॥ ਆਪਣੇ

ਦੇਸਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋਤ੍ਰਾ ਜਾਇ ਇਕਠੀਆ ॥ ਇਕਨਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਮਾਨਸਰ ਜਾਇ ਸੋਤ੍ਰਕੀ
ਤੀ ॥ ਤਾਂ ਹੰਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਸੀ ਉ ਜਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਫਾ
ਵਧਾਈਐ ॥ ਜੋ ਸਭ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਜੋੜੀ ਹੰਸਾਂ
ਦੀ ਉਡ ਕੇ ਤਿਨਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂ ਸਾਥ ਲੈ ਕੈ ਉਸ ਤਲਾਉ ਉਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ॥ ਹੰਸ
ਚੋਗ ਚੁਗਨ ਜਾਸਨਿ ਨਹੀ ॥ ਤਾਂ ਰਾਖਿਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਹੰਸਾਂ ਦੀ
ਜੋੜੀ ਆਈ ਹੈ ॥ ਮਤਾਂ ਉਜਾਲਿ ਦੇਨਿ ਤੇ ਹੋਰ ਚੋਗ ਨਹੀ ਚੁਗਦੇ ॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
ਦੇਖਣ ਮੋਤੀ ਸਾਥ ਲਿਆਈਆ ॥ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਆਗੇ ਵਿਛਾਇ ਤੇ ਜਾਲ ਤੇ
ਚੁਗਨਿਆਰ ਕਹਿ ਕੇ ਪਾਯਾ ॥ ਤੇ ਆਂਲਕ ਨੂ ਮੋਤੀ ਉਗਾਲਿ ਕੇ ਕਢੇ ॥
ਤੇ ਉਡਿ ਗਏ ॥ ਜਾ ਬਹੁਤ ਮੋਤੀ ਜੋ ਹਨੀ ਨੂ ਦਿਖਾਏ ਤਾਂ ਇਕ ਹੰਸ ਕਿਆ ਆਂਲਕੁ
ਮੋਤੀ ਉ ਰਿ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੰਨਿਸਾਂ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ

॥ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਸਤਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦਾ ਰਹੁ॥ ਕੋਈ ਕੁਰਮਾ ਖਿਆਂ ਮੈ
ਲਕ ਵਿਚ ਨਿਜੋ ਤੈਨਿ ਸੋ ਤੈਨੂ ਸੁਣਾਇ ਕੈ ਤੈਨੂੰ ਉਪਾਰ ਕਰਿ ਜਾਵੈਗਾ॥੧੧੭
॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਹਰਿਦਾਸੁ ਸਾਧੀ ਕੁਆਲੇ ਗੇ ਵੀਚਿ
ਰਹੰਦਾ ਸੀ॥ ਤੇ ਸਾਧਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਕਰਦਾ ਸੀ॥ ਤੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਚਾਹੰਦਾ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਲੀ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਨੂੰ ਚੰਦੂ
ਸਾਹੀ ਮਰਾਂਭੁ ਕਿਸਤੁ ਹੋਸੀ॥ ਉਸਿ ਨੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਦੇ ਅਗੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ॥
ਜੋ ਜੀ ਕੁਝੁ ਅਰਜਨ ਦੇ ਬੇਟੇ ਗੁਰੁ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਆਪਿ ਨੁ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾ
ਹ ਕਹਾਂਵਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਅਗੇ ਪਿਉ ਜਨ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਉਸਿ ਨੇ ਬੇਟੀ ਦੀ ਸਗਾਈ ਦਿ
ਵੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੀ ਸੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਮੰਨਿਆ ਨਾਹੀ ਸੀ॥ ਤੇ ਉਸਿ ਨੇ ਬਾ
ਦਿਸਾਹ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁਗਲੀ ਕਰਿ ਕੈ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ॥ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ

੨੨ ਪੰਜਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਗੀ ਭੁਤਿਆਣਗੀਆਸੀ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਾ ਵਰਕਰਦੇ ਹੈਨਿ॥ ੧੪੩॥
ਤਾਂ ਬਾਦਿਸਾਹ ਦੇਆਂ ਦਾਮੀਚੁ ਲਾਵਣਿਆਏ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵ
ਜਾ ਮਲੇਛ ਬੁਰੇ ਹੈਨਿ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਅਸਾਂ ਆਸੀ ਕਿਉ ਭੁਤੋਇਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦਸ
ਨੁ ਦੇਵੰਗੋ। ਤੇ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਣੀ ਦਾ ਫਲੁ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵੰਗੋ। ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ
ਛਿਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜਾਇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਏਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕ
ਰਿਕੈ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇਆ। ਕਹਿਆ ਏਨਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਬਾਗਾ ਵਿਚਿ ਕਰੇਹੋ। ਤਾਂ ਚੰਦੂ
ਦੇ ਮਨਿ ਚਿੰਤਾ ਆਈ। ਜੋਤਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ। ਓਨਾਂ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਇਤਿ ਬੁਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀ ਗੁਆਲੇਰ ਵਿਚਿ
ਜਾਇ ਤਪ ਜਸਿਆ ਕਰੇ। ਤ ਬਚਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਬਾਗੀ ਵਿਚਿ
ਜਾਇ ਕੈ ਅਰਦਾਸੀ ਹੀ। ਜੇ ਤੁਸੀ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਗੁਆਲੇਰ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੈ

ਤਪਾਸਿਆ ਕਰੋ । ਢੇਰਿ ਆਸੀ ਤੁਰਤੁ ਸਾਂਨੂ ਸਦ ਚਲੇਵੰਗੇ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਕਤੁਆਲੇਰ
ਗਏ । ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਿਦਾਸ ਨੂ ਇਨੀ ਆਣਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਤਾ । ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੁ
ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣਿ ਏਥੇ ਆਏ ਹੋ । ਤਾਂ ਚੰਦੂ ਕਤੁਆਲੇਰ ਦੇ ਰਾਖੀਆਂ ਨੂ ਕਹਿਤੇ
ਗੀਆ । ਤੁ ਸਾਂਨੂ ਮੈ ਦਰਾਪਨੁ ਦੇਵੰਗਾ । ਕਾਬੂ ਨੂ ਅਉਖੀ ਜਾਗਾ ਰਖੀ । ਤੇ ਥਾ ਦਸ
ਗਾਲਿਓ ਪਿਆ ਜੋ ਏਨਾਂ ਨੂ ਸੁਖੀ ਰਖਣਾ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਚੋਰੀ ਗਤੁਆਲੇਰ ਦੇ ਸਿਖ
ਰਖੇ ਲੜਿ । ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿਦਾਸ ਪਚੀਸ ਸਮਾਹਿ ਰੋਜੁ ਆਟਾ ਤੇ ਪਜਾਸ ਦੁਪੀਉ ਤੇ ਪੀ
ਜਾਮਣੁ ਖਿੜ੍ਹੋ ਰਸਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਰ ਦਨਿਸੋ ਭੇਜੇ ਜਾ । ਜਿਤਣੇ ਥੇ ਚੀ ਵਿਚ
ਹੈਸਿ ਨਿਸਭੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਏ । ਜਬ ਚਾਲੀਸਾ ਦਿਨੁ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਜੇਠੇ ਰਾਤਿ ਨ ਸੇਰ
ਦਾਭੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂ ਕੈਆਂਨ ਕੀਤਾ । ਜੋ ਬਾਦਸਾਹ ਜੇਤ ਕੀ ਆਂਬੀ ਪ੍ਰ
ਹਿਆ ਜੋ [illegible] ਕਹਿਆ ਜੇਰ

ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੂ ਬੁਲਾਵਣੁ ਲੇਤਾਂ ਭੈ ਤੁਸਾਡਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈਗਾ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ
ਨੇ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂ ਬੁਲਾਇਆ । ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਜੋ ਸਭ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਅਸੀ ਆਂਵਦੇ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਸਭ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕੀਤੀ । ਤਬ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨੂ
ਭੀ ਨਾਲਿ ਲਿਆਏ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੁ ਅਮੋਲਕੁ ਮੋਤੀ ਭੇਟ ਰਖਿ
ਆ । ਜਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ । ਤਾਂ ਬੇਗਮਾਂ ਕਹਿਆ । ਇਸ ਦੇ ਨਾਲਿ
ਦਾ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਨਥ ਵਿਚਿ ਪਾਂਵਾਂ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂ ਪੁਛਿਆ । ਇ
ਸ ਦੇ ਨਾਲਿ ਦਾ ਮੋਤੀ ਹੋਵੈ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ । ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ
ਗਲਿ ਅਠ ਤਰੀਆ ਮਾਲਾ ਹੈਸੀ । ਐਸੇ ਹੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈਸੀ । ਚੰਦੂ ਦੇ ਪਾਸਿ ਗਿਆ
ਹਿਬੁ ਸਰੀਰੁ ਛੋਡਿਆ ਹੈ । ਉਸ ਸਿਖੀ ਪੁਛੋ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਪੁਛਿਆ । ਤਾਂ
ਓਹਾ ਨੂ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸੋ ਮੋਤੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੀਆਂ ਬੰ

ਤਾਂਸਾਡੇਹਵਾਲੇਕਰੀਂ॥ਇਹੁਅਸਾਡਾਆਖੁਨੀਤੈ॥ਅਸੀਂਇਸਥੀਂਮੋਤੀਲੈਕੇਦੇਵਾਂਗੇ॥ਤਾਂ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਚਚੰਦੁਨਾਲਿਆਇਆ॥ਤੇਜੁਤੀਆਂਨਾਲਸਿਖਾਂਨੇਓਸਨੂੰਮਾਰਿਕੈਜੀ
ਉਨਿਕਾਸਿਦਿਤਾ॥ਤੇਬੰਦਬੰਦਜੁਦਾਕਰਕੈਗੰਦੀਖਾਈਵਿਚਿਪਾਇਦਿਤਾ
॥ਤੇਅਮੋਲਕਮੋਤੀਬਾਦਸਾਹਦੇਘਰੁਤੇਦਿਤੇ॥ਰਾਤਿਨੂੰਸੇਰਲਸਕਰਚੀਰਕੈ
ਬਾਦਸਾਹਦੇਤੰਬੂਨੂੰਆਇਆ॥ਸਾਹਿਬਨੇਤੀਰਮਾਰਿਕੈਓਸਨੂੰਮਾਰਿਆ॥ਬਾ
ਦਸਾਹਦੇਖਿਕੈਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਆ॥ਕਹਿਆਕਛੁਮੰਗੋ॥ਇਨਾਂਕਹਿਆਅਸਾਂਨੂੰ
ਉਪਦੇਸਕੀਜੈ॥ਵਿਦਾਹੋਕੈਤੇਹਰਿਦਾਸਨੂੰਭੀਵਿਦਾਕੀਤਾ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆਸ
ਦਾਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲਕਰਨੀ॥੧੧੮॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਪੀਰੋਉ
ਜੈਨਾਵਿਚਿਰਹਦਾਸੀ॥ਸੋਸਾਰਾਦਿਨੁਜਿਥੈਮਹਾਂਰਾਜਦਾਦਰਬਾਰਕੀਰਤਨੁਹੋਦੈਸੋ
ਸੁਣੈ॥ਤੇਰਾਤਿਨੂੰਸਾਹਿਬਆਇਕੈਪਾਹਰੁਰਾਤਿਰਹਿੰਦੇਜਾਂਦੇਲਾਗਿਆਪਿਕੀਰਤਨੁ

ਕਰੈ॥ ਤੇਪਾਰਿਗਰਾਤਿਦੇਗੇਉਠਿਕੋਇਸਨਾਨੁਕਰਿਕੈਗੁਰੂਕੀਬਾਂਣੀਪੜੈਤੇਛਿ
ਆਮਹੀਨੇਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਿਨੂਆਵੈ॥ ਇਕਦਾਦਿਨੁਓਸੁਗੁਰੂਗਰਿਗੁਰਾਬੈਦਜੀਬੈ
ਪੁਛਿਆ॥ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਧਕਿਨਾਲਛਨਾਂਕਰਿਜਾਂਣੀਦੇਹੈ॥ ਬਚ
ਨੁਹੋਇਆ। ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅੰਝਿਰਾਮਨਾਮੀਧਿਆਨਿਸਾਬਰਪੂਰਣਾ॥
ਰਕੀਆਨਿਸਾਮਨੁਖਸੁਖੰਜੁਗਾਤਿਨਿਮਲਜਿਵੈਰਣਾ॥ ਦਾਇਆਲੀਸਰ
ਬਤ੍ਰਜੀਆਪਚਿਰੇਖਾਬਿਵਰਜਿਤਾ॥ ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਾ
ਇਆਜਲਕਮਲਰਹਤਾ॥ ਉਪਦੇਸੰਸਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਭਗਵੰਤਿਭਗਾਤਿ
ਭਾਵਨੀਪਰਨਿੰਦਾਨਹਜੋਤਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹਾਖਟ
ਲਖਣਪੂਰਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥ ॥ਤਿਸੁਦਾਵਿਚਾਰੁ॥
ਏਨਾਂਛਿਆਂ[illegible]ਸਾਧਸਿਖਜਾਂਣੀਦੇਹੈ॥ ਅੰਝਿਲਾਂਦਾਅਰਥ

ਨਾਮੁਹੈ।ਤੇਧਿਆਨੁਭੁਆਰਾਬ੍ਰਹਮੁਛੀਟੀਪਰਤਿਤਾਇਕਰਤੇਤਿਸਤਿਆਜਾਣਦੇ
ਹੈਨਿ।ਤੇਦੁਖੁਤੇਸੁਖਦਾਂਣੀਆਂਨੂੰਇਕੰਨੁਸਮਝਾਸਤਾਹੈ।ਹਰਖਿਸੋਕਿਨਹੀਕਰਤੇ
ਸਭਦਾਭਲਾਲੋੜਦੇਭਲੇਜਾਂਣਦੇਹੈਨਿ।ਕਿਆਸਾਡਿਆਂਕਰਮਾਂਕਰਿਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਨਿਰਵੈਰਸਰਬਜੀਆਂਨਾਲਿਵਰਤਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਉਪਦੇਸਮਿਹਰਨੂੰਕੀਤੇਸਭਨੂ
ਭੀਰਾਮਨਾਮਦਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਉਨਾਂਦੇਮਨਾਵਿਚਿਭਗਵੰਤਦੀਭਗਤਦੀਭਾ
ਵਨਾਹੈ।ਕਿਵੈਸਭਜਿਨੁਭਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਤੇਸਰਬਜੀਆਂਤੇਦਇਆਨੁ
ਹੈਨਿ।ਤੇਭੋਜਨੁਕਸਾਰੀਰਤਨੂੰਦਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਆਇਆਦੇਕਾਰਜਾਵਿਚੁ
ਵਰਤਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਆਇਆਨਆਨਿਤਿਕਰਿਜਾਂਣਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਦਿਆਲਿ
ਸਭਨਾਂਜੀਆਂਤੇਹੈਨਿ।ਪਛਾਣੇਖਾਂਬੀਕਾਂਮਰੂਪਦਾਤਿਆਨੁਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਪਰਾਈਨਿੰਦਾਕਰਨੰਕਾਭਿਸਜਾਣਦੇਭੀਨਹੀ।ਤੇਨਿੰਦਾਕਰਦੇਭੀਨਹੀ।ਏਨਾਂ

ਖਟਾਲਖਣੰਦੇਨੂੰਆਦਸਨਾਹਿਹੈਸੁਏਨਾਂਕਾਰਣਿਜੋਗੁਰਸਿਖੈਸਿ॥ਸੋਈਸਾਧੁਹੈ ੧੫੬
ਸਿ॥ਜੇਤਾਂਏਸਰੋਦੇਵਿਚਏਹਿਗੁਣਹਿਹੈਸਿਤਾਂਦਸੋਖਿਹੈ॥ਜੇਨਹੀਤਾਂਓਸਿਨਾਂਦਾਸੰ
ਗੁਕਰੇ॥ਤਾਂਸਿਖੀਨੂੰਲਾਤਿਨ੍ਹਾਂਦਾਹੈ॥ਤਏਏਹਿਗੁਣਓਭੀਆਵਦੇਹੈਸਿ॥੧੧੫॥
॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਨਪੁਰਵਿਚਿਭਗਤਿਭਾਈਭਗਵਾਨੇ
ਦਾਸਕਾਈਬੋਦਲਾਮਾਲਿਕਬਟਾਲੂਪਿਰਥੀਮਲੁਜਾਗਾਦੀਹੋਰੁਭੀਬਹੁਤਿਸਿ
ਖਹੈਸਿ॥ਤਿਨ੍ਹਾਂਗਾਤਿਲੂਗਤਿਭਾਈਰਲਾਮਿਧਾਣਭਾਈਸੁੰਦਰਿਭਾਈਸਾ
ਮੀਦਾਸਵਧਾਵਣਸਤੇਸਿਖ॥ਗੁਰੂਗੁਰਿਆਂਬੰਦਗੀਦੀਸਰਨਿਆਏ॥
ਆਸਾਰਾਗੁਪਾਠਕਰੋ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਭਾਈਸਾਂਆਪਣੇਸਾਗਰਵਿਚਿਧਾ
ਮੁਸਾਲੁਬਣਾਂਦਵਣੀ॥ਤੇਅਸਿਤਦ੍ਹੇਲੇਗੁਰੂਦੀਬਾਣੀਦੀਚਰਚਾਕਰਣੀ
॥ਤੇਆਰਤੀ[illegible]ਕਰਣੀਤੇਗੁਰਪਾਂਦਣਾ॥ਗਰਿਗਾਸਿਦੇਸਮੋਇਕ

ਤੇਤੌਇਕੇਰਾਹਿਰਾਸਿਪੜਨੀ।ਤੇਪਰਸਾਦਿਛਕਿਕੇਰਾਤੀਪਹਿ[illegible]ਰਾਤਿਜਾਂਦੀਤਕਿ
ਕੀਰਤਨੁਕਰਨਾ।ਤੇਕੀਭਤਿਪਹਰੁਕੇਰਾਤਿਜਾਇਸਉਣਾਂ।ਤੇਪਿਛਲੀਰਾਤੀ
ਇਸਨਾਨੁਕਰਿਕੈਕੰਠਦੀਬਾਂਣੀਪੜਨੀਏ।ਜੋਸਿਖੁਪਰਸਾਦਿਦਾਅਰਥੀਆਂਵੈ
ਤਿਸਨੂੰਪਰਸਾਦਿਛਕਾਵਣਾ।ਜੋਬਸਤ੍ਰਾਂਦਾਅਰਥੀਆਂਵੈਤਿਸਨੂੰਬਸਤ੍ਰ
ਦੇਵਣਾ।ਹੋਰੁਸੰਗਰਾਂਦਿਉਆਸਿਆਕਨੂੰਗੁਰਪੁਰਬਉਤੇਦੀਪਮਾਲਾਦਿਸਾਂਖੀ
ਉਪਰਿਜਿਸਦੀਸਰਧਾਹੋਵੈਗੁਰੂਪੁਜਾਨਮਿਤਿਪੈਸਾਏਕਠਾਕਰਕੈਕੜਾਹੁਕਰ
ਨਾਂ।ਜੋੜਕਰਨਾਂ।ਤੇਅਨਾਥਾਂਨੀਵੰਡਦੇਣਾਂ।ਹਉਮੈਨਹੀਕਰਨੀ।।ਕਿਸੇਦੇਘਰਿਵਿ
ਚਕੂੰਪਰੈਸੀਤਿਸਦਾਵੀਚੋਬਿਲੀਪਈਸੀਉਸਨੇਪੀਰਿਤਬੀਡਾਛਿਆਸੀਜੇ
ਕੂੰਪਾਂਕਿਉਕਰਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਵੈ।ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆ।ਪ੍ਰਥਮੇਬਿਲੀਬਾਹਰਿਕ
ਢਣੀ।ਪਾਣੀਜੋਰਨਾਰਿਤੋਲੁਕਢਣਾਂ।ਤਾਂਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਉਸਨੂੰ

੩੩ ।ਬਿਲੀਕਢਣੀਭੁਲਿਗਈ।ਤੇਹਜਾਰਡੋਲੁਕਾਢਿਆ।ਫੇਰਿਪੰਡਿਤਦੇਆਇ ੧੬੭
ਆ।ਡੋਲਾਂਕਾਢਿਆਂਬੀਕੂਪੁਪਾਵਿਤ੍ਰਨਹੀਹੋਇਆ।ਪੰਡਿਤਕਹਿਆਲਖੁ
ਡੋਲੁਕਢੋ।ਤਾਂਉਨਿਲਖੁਡੋਲੁਕਾਢਿਆ।ਤਾਂਓਸੁਕਹਿਆਭਾਣਿਛੀਕੂਪਿ
ਨਹੀਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਇਆ।ਕਿਉਜੋਬਿਲੀ।ਵਿਚਿਅਛੀ।ਤ੍ਰਿਸਾਰਿਆਂਦਰੀਹੈ।ਤਾਂ
ਪੰਡਿਤਕਹਿਆਜੋਲਗਿਬਿਲੀਨਾਕਢੇਗੇਤਉਲਗਿਪਾਵਿਤ੍ਰਨਹੀਹੁੰਦਾ।
ਤੈਸੇਜਉਲਗਿਹਉਮੈਨਾਂਨਿਵਰਤਿਹੋਵੈ।ਤਉਲਗਿਕੋਈਕਰਮੁਫਲੁਨਹੀ
ਦੇਤਾ।ਤ੍ਰਿਸਾਂਹਉਮੈਨਿਵਰਤਿਕਰਣੀ।ਤ੍ਰਿਸਾਰੇਕਾਲਿਆਂਹੋਇਵੈਗਾ।੧
੨੦॥ ।ਸਾਖੀਓਰਹਲੀ। ।ਭਾਈਭੇਖਾਰੀਛਾਦਤਾਰਾਜਗਾਤੀਦਿ
।ਡੋਰਕਾਰਿਦਾਸੀ।।ਜਿਬੇਜਿਬੇਮਹਾਂਰਾਜਦੇਭਗਤਿਹੋਵਨਿ।ਸਿਖਸਾਧਾਜਿ
ਨਾਂਦਾ[illegible]ਪਿਤਾਂਦੀਪਾਲਨਾਸੋਖਨਿਕਰੇ।ਤਾਗੀਆਂਨੁ

੮੧ ਚਰਚਾਕਰੇ।ਤੇਗਿਰੰਥਜੀਦੀਬਾਣੀਪੜੇ।ਇਕਸਮੇਦਿਨਾਇਕਾਸੇਸਿਖਾਨਿਦੀਆ
ਤੇਸਾਹੀਬੀਖੁਸਕੀਤਾ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਕੇਸੇਵਕਾਨੁਆਖਿਆਸਿਖਦਾਦੀਦਾਭੁਕਰ
ਦੇ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸੀਂਕੁਜਰਾਤਿਜਾਵਹੁ।ਤਾਂਓਹਸਿਖਭੁਨਾਈਕੇਖਗੀ
ਪਾਸਿਆਆਇਆ।ਅਗੇਭਾਈਕੇਖਗੀਉਸਿਨੁਪਾਰਿਲੈਗਾਇਆ।ਤੇਵਡੀਸੇਵ
ਕੀਤੀ।ਦੇਖੇਤਾਂਓਸਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਵਿਵਾਹੁਹੈ।ਭੂਖਾਣਿਬਣਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਬਸਤ੍ਰਸਿ
ਵਈਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਭੂਸਨਾਂਪ੍ਰਕਾਰਿਦੇਰੰਗਾਰਾਕੁਹੁੰਦੇਹੈਨਿ।ਇਕਸਿਕੋਠੀਵਿਚਿ
ਚੰਦਨੁਦੀਆਂਕਾਠੀਆਂਤੇਦਿਵਾਂਨਮਿਤ੍ਰਕਦਾਬਾਹਿਆਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਓਸੁ
ਸਿਖਨੁਡਿਠਾ।ਜੋਏਹਮਿਤ੍ਰਕੁਦਾਸਮਿਆਂਨਾਕਿਉਬਣਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ।ਭਲਕੇਤੁਸਾਂਨੁਕਹਾਂਗੇ।ਜਾਂਦਿਗਾਤਿਨੁਉਸਿਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਵਿਵਾਹੁ
ਹੋਇਆ।ਬਹੁਤਦਾਨੁਪੁੰਨਕੀਤੇ।ਤੇਬਹੁਨੁਪਭਾਲਿਆਇਆ।ਤਾਂਸੁਹਿ

ਨਾਲਿ ਉਸ ਸਿੰਘਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਲੈਗਾਇਆ। ਤਾਂ ਓਹ ਜੋਗੀ ਆਂਨ ਗਾਂਵ ਦੀ ਨਿਵਾਸ ਓਮਾਤ੍ਰ ਗਾਂਵ ੧੫੮॥
ਜਿ ਲਗੇ ਤੇ ਚਣੀ ਨੂੰ ਚੀਆਂ ਕਾਠੀਆਂ ਤੇ ਓਹੀ ਦਿਖਾਂਨੀ ਦਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਇਕੇ
ਓਪਾ ਬਣਾਇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਸੂਕਾਰੂ ਕੀਤਾ। ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਸਿਖ੍ਰ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀ ਜਾਂਣਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਦਾ ਦਿ
ਵਾਹ ਕਿਉ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਓਸ ਕਹਿਆ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਰਿਖੁ ਹੈਸੀ॥
ਤੇ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਏਹ ਜਨਮ ਸੇਗੀ ਬਹੁਤ ਹੈਸੇ ਦੇਸ ਹੈਸੀ॥ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀਆਂ ਦੇ ਰਿਖ
ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ। ਤਾਂ ਰਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵਾਲਿਆ ਆਇਆ। ਤੇ ਦੇਸ ਦਾ
ਆਂ ਨੂੰ ਰਿਖ ਵਡਾ ਆਇਆ। ਦੋਨੋਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਤਿ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਮਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਰਿ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਸਾਪ ਜੰਗਾਤ ਕੀਤੀ ਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਓਸ
ਦਾ ਸਨਬੰਧੁ ... ਲੀਆਂ ਤੇ ਵਲ ਕੀਤੀ ਏ ਬੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ

ਸੇਵਕਰੇਗੀ।ਸਬਾਵਿਜਣੇਗੀ।ਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੀ। ਤਾਂਓਸੁਕਹਿਆਜੇਤੂਸਾਂਨੂੰਇਤਨੀਖ
ਸ੍ਰਾਂਚੇਹੈਤਾਂਗੁਰੂਕੀਪੁਤ੍ਰਦੀਆਰਜਾਵਪਾਇਲੈਦੋ।ਤਾਂਓਸੁਕਹਿਆਗੁਰੂਕੀਸੁਤੇ
ਪਦਾਰਥਕੀਆਗਣਹੇਹੈਜੀ।ਗੁਰੂਦੀਰਜਾਇਤੇਰਾਜੀਰਹਿਣਾ।ਸਿਖਾਂਦਾਪਰਮੁਹੈ
॥੧੨੧॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਪਉੜੀ॥੨੧॥ ॥ਸਤੰਗੁਮਾਈਆਲੈ
ਬੂਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਗਾਵੈਗੁਰਬਾਂਣੀ।ਚੂਹੜਚੌਣਾਤ੍ਰਿਲਖਣਉਕੁਰਮਾਧੋਆਨਾਵਿ
ਨਨਾਮੁਵਖਾਂਣੀ।ਸਨਮੁਖਸਿਖਪਿਰਥਾਦੋਵੈਭਾਈਭੋਂਨਾਂਵਿਰਤੀਗਾਂਣੀ।ਜ
ਤੁਤਪਾਜਨਉਨਦਾਸਿਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਿਸੇਵਕਮਾਂਣੀ।ਪਟਨੇਸਭੁਰਾਵਾਲਿ
ਹੈਵਸਦੀਨਿਹਾਲਾਸੁਪਰਾਂਣੀ।ਜੈਤਾਸੇਠਵਖਾਂਣੀਐਵਿਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾਹੈਭਨ
ਜਾਂਣੀ।ਰਾਜਾਮਾਹਿਲੂਕਾਂਨੂਬਾਹਿਲੂਭਾਉਭਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਆਨਿਭਾਂਣੀ।ਸੁੰਦਰ
ਚਢਾਆਸੇ [illegible] ਦੁਕੁਰਬਾਂਣੀ

[illegible]

॥੧੨੩॥ ਅਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ।ਆਈਆ ਲੀ ਬਸ੍ਰੁ ਤੰਡੇ ਗਹਿਲਾਸੀ। ਤੇ ਸਚੀ ੧੪੯
ਵਸਾਏ ਪੰਜ ਤਾਂ ਵਿਚਿ ਦੁਇ ਸਮੇਤੁ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਾ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨਿ
ਕਰੇ। ਤਾਂ ਇਕਾ ਦਿਨੁ ਉਸੇ ਨੇ ਛਿਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ। ਸਚੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਇਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਬਾਰਿ ਵਿਚਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇਨ
ਮਿਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਇਕੋ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕਰਿ ਆਪਣਾ ਆਹਾਰ
ਵਿਉਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੇ ਇਕੁ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਕੈ ਤੇ ਦੇਰ ਭੀ ਪਾਂਦੇ ਹੈਨਿ
।ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ। ਜੋ ਇਨਾਨੁ ਕਿਆ ਫਲੁ ਹੈ। ਤੇ ਜਿਹ ਕਾਮੀਆਂ ਨੂੰ
ਕਿਆ ਫਲੁ ਹੈ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਹ ਕਾਮੀ ਹੋਇਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤੇ ਹੈਨਿ
।ਤਾਂ ਜਨੀ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਜਨੀ ਕੋਪਿ ਥਾਂ ਮੰਗਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕਰ ਜਾਤੇ ਹੈਨਿ। ਬਹੁਤੇ ਗੰਧ੍ਰਬ

ਦੇਸਾਬਰੀਮੁਕਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਸੁਖਾਂਦੀਆਂਕਾਮਨਾਂਵਾਲੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਜੋ
ਨਿਰਚਾਹਹੈਨਿ॥ ਤੇਓਹੀਆਂਨੰਦੁਅਰਸਾਂਤਿਸੁਖਨੂੰਲੈਜਾਂਣਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਸਰੀਰ
ਤਿਆਗਿਕੈਵਾਹਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਾਇਸਮਾਂਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਸਾਹਿਕਾਂਮਭਾਇਪ੍ਰਕਾਸਿ
ਹੈਂਨਿ॥ ਜੋਇਕਤਾਂਆਪਣੀਨਿਰਬਾਹਸਰੀਰਦੇਮਾਤ੍ਰਕਾਂਮਨਾਂਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਨਿਰ
ਜਾਚਿਆਪਦਾਰਬਧੁਲੈਂਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਜੋਆਂਵਦਾਹੈਸੋਜਾਂਣਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਵਾਹਗੁਰੂ
ਦਾਭੇਜਿਆਆਇਆਹੈ॥ ਓਸੁਦਾਵਿਚੋਂਭੀਵੰਡਖਾਂਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਜੋਕੀਰਤਨੁਕ
ਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਆਪਣੇਕਾਲਿਆਂਣਿਵਾਸਤੇਜਾਂਣਿਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਥੋੜੇਬਹੁਤੇਤੇਰਾਂ
ਜੀਹੈਨਿ॥ ਸੋਭੀਸਿਧਕਾਂਦੀਪਦਵੀਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਜੋਹਰਨੂੰਕਾਮਨਾ
ਭੀਲੋਕਵਿਧੀਰਹਿਤਹੋਇਕੇਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਓਹੁਭੀਗੰਧ੍ਰਬਲੋਕਦਾਸੁਖਭੋਗਕੇਫਿ
ਰਿਮਾਨੁਖਜਨਮਨੂੰਪਾਂਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਜੋਅਤਿਪਾਪਦਾਹੀਲੋਭਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਏਸੇ

ਲੋਕੁਨੁਦੇਪਦਾਰਥਾਂਨੂੰਪਾਤਿਹੁਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਤੇਨਸੀਹਤਕਾਂਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰੇਗਾਪਰ
ਮੇਸਰਨੂੰਪਾਪਾਤਿਹੋਦੇਵੈਗੋ।੧੨੩॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ।ਭਾਈਭੂਗਨੈ
ਉਦ੍ਰਿਲਖਣਉਗ੍ਰਨਿਦਾਸੀ।ਤੇਅਠੇਪਾਹਿਰਣੁਗਦਿਆਂਢਿਗਦਿਆਂਕੀਤੁਕਰ
।ਦੀਆਂਵਾਰਨਹੁਚਾਲਾਮੁਜਾਪੁਦਾਰਗੋ।ਸਾਹਿਬੁਢਿਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਸੈਉਸਿ
ਪਸੁਕੀਤਾ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ।ਸਿਖੀਦਾਮੁਲੁਕੀਆਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਮਨੁਨੀ
ਵਾਂਸਿਖੀਦੇਟਸਕਉਣੁਨੈਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਸੇਵਾਟਹਿਲੁ।ਸਿਖੀਦੇਪਰਕਉ
ਨਹੈਨਿ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿ।ਸਿਖੀਦਾਫਲੁਕੌਣਹੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਸਬਦੁ।।ਸਿਖੀਦਾਫਲੁਕੌਣੁਹੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਸਾਮਨੁ।।ਜੋਸਨੇਜਕਾਤਿਨੁ
ਨੂੰਠਾਜਾਤਾਹੈ।ਤੇਪਰਮਾਤਮਾਂਜਾਤਿਜਾਤਾਹੈ।ਸੋਈਸਿਖਹੈ।੧੨੪॥ ।ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਭਾਈਕੰਮਾਸਨਾਪੁਸਿਖੁਪਿਰਾਣੁਵਿਚਿਡੇਗਰਹਿੰਦਾਸੀ।ਸੋਢਿ

ਦੀਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਪਾਸੁਖਸੁਕੀਤਾ।ਜੋਮੇਰਾਕਾਲਿਆਂਣੁਕਰੇ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ
।ਸਾਹਦਾਰਾਜੁਭੂਦਾਭਜਨੁਕਰਨਾਂ।ਤੇਪਰਜਾਦੀਰਿਆਤਿਕਰਣੀ।ਤਾਂਓਸੁ
ਕਹਿਆ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਕਈਕਾਹਿਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਬਾਰੰਬਾਰਕਿਸੇਨੂੰਬੁਲਾਂਵਦਾ
ਹੈ।ਜੇਤਾਂਓਸੁਪਰਖਿਸੁਦਾਹੈ।ਤੁਸੀਜੋਬਾਰੰਬਾਰਰਾਮਦਾਨਾਮੁਕਾਹਿਦੇਹੋ।ਤਾਂ
ਆਸਾਂਨੂਕਉਨੁਫਲੁਹੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੈਸੇਕੋਈਆਜਿਜੁਹੋਵੈ।ਤੇਵੈਰੀ
ਜਾਨੁਦੁਖਦੇਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਓਹੁਰਾਜੇਦਾਨਾਮੁਲੈਕਰਿਪੁਕਾਰਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਪ੍ਰਿਥ
ਮੈਵੈਰੀਆਪਹੀਭੈਕਰਿਤਿਸਨੂੰਛੋਡਿਦੇਦੇਹੈਨਿ।ਜਦੀਤਾਂਹੋਰੁਰਾਜੇਦਾਕੋਈ
ਨੌਕਰੁਸੁਣਦਾਹੈ।ਤਾਂਗਰੀਬਨੂੰਛਡਾਇਲੈਂਦਾਹੈ।ਜੇਰਾਜੇਦੇਨਿਕਟਿਜਾਂਦੇ
ਹੈਨਿ।ਤਾਂਰਾਜਾਉਸਨੂੰਛਡਾਇਲੈਂਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਜੋਪੁਰਖਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਵੈਰੀ
ਆਂਘੀਭੈਆਂਨੂਹੋਇਕੈ।ਰਾਮਰਾਜਦਾਨਾਮੁਉਚਾਰਨਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਪਾਪਓਸਨੂ

ਤਿਆਗਿਕਰਿਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਨਹੀਤਾਂਸੰਤਾਂਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ।ਜਿਉਨਾਨ੍ਹਾਨਿਸਚਾਂਦੇਕੈ
ਪਾਪਾਂਬੀਰਾਤਿਤਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਨਾਮੁਦੇਨਿਸਚੇਕਰਿਕੈਸੰਤਾਂਗੁਰੂਆਪਣੇਭਗ
ਤਾਂਦਾਨਿਸਤਾਰਾਕਰਦਾਹੈ।ਤੇਸੰਤਾਰਕੀਆਂਨਿੰਦਕਾਂਦੇਕਹੇਨਾਂਤਿਆਗਨ
ਜੀਕਰਨਾ।ਜੋਫਲਾਬ੍ਰਿਛਦੇਵਿਚੋਰਸੁਸਦਾਲੈਂਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਪਰਪਕੁਹੋਇਕ
ਰਸਲਮਿਠੇਹੁੰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਜੋਅਪੀਕਫਲਗਿਰਜਾਂਦਾਹੈ।ਸੋਮੈਦਾਹੋਜਾ
ਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਜੋਸਿਖਸਬਦਿਨੂਤੇਨਾਮਨੂੰਨਿਤਉਚਾਰਨਿਤੇਸਧਨਾਕਰਦੇਹੈਨਿ
।ਸੋਗਿਆਨਕਰਪਰਪਕਾਰੀਆਂਨਿਤੇਮਿਠੇਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤੇਜੋਨਿੰਦਕਾਂਦੇਵ
ਚਨਸੁਣਿਕੈਸਬਦੁਤੇਨਾਮਨੂੰਛੋਡਿਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਜਨਮਮਰਨਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੁੰਦੇ
ਹੈਨਿ।੧੨੫॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਗਜੂਤਪਾਸਜਾਉਣਦੁਰਾਵਿ
ਜਿਗਾਤਿਦਾਸੀ[illegible]ਜੀਦੀਸਰਣਿਆਇਆ।ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ

।।ਏਸਕਾਲਿਆਂਣਕਰੈ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸਾਂਸਾਂਤਕੀਤਮੁਕਰਨੇ।ਤੇਕਾਮਨਾਸ॰
ਉਚਾਰੁਕਰਨਾ।ਤਾਂਉ।ਸਿਨੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਕਈਕਿਹਿਦੇਹੈਸਿ
।ਗਿਆਂਨੁ।ਬਿਨੰ ਗਤਿਨਹੀ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਇਸੁਵਾਹਗੁਰੂਦੇਨਾਮਕ
ਰਚਾਰਿਜੁਆਰੇਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਤਿਹੁਦੇਹੈ।।ਜੈਸੇਹਰਿਗਿਰਿਕਜੀਦੇਰ॰
ਰਿਜੁਆਰੇਹੈ।।ਜੀਸਤੁਆਰੇਕਿਹੁਅਦਾਰਿਦੇਸੁਕਰੇਸੋਈ।ਇਸਨੁਢਿਸੈ
ਖਾਹੈ।ਤੈਸੇਪਿਥਮੇਨਾਮਦੇਉਚਾਰਨਕਰਿਹੋਰੁਚਾਰੇਗੁਣਿਆਵਦੇਹੈ।।ਪ੍ਰ
ਥਮੈਤਾਂਪਾਪਾਂਦਾਤਿਆਗੁਕਰਦੇਦਾਹੈ।।ਇਸੁਪ੍ਰਕਾਰਿਤਾਂਵੈਰਾਗੀਨੂੰਪਾਪ
ਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਅੰਗਿਆਨੁ।ਇਕਾਗਰ।ਜਿਹੈਜਾਪਦਾਹੈ।ਤਾਂਜੋਗਦੇਫਲੁਨੂੰ ਪਾਤਿ
ਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਸਾਰਤੁਆਰੇਟੁਰਾਂਦਾਕਰਿਚਰਨਾਂ ਚਰਨਾਵਿਚਿਆਸਮੇਪਾਜਾ
ਦਾਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਵਚਨਾਂਦੇਸੁਣਨੇਤੇਮਨਨੀਵਾਂਹੁੰਦਾਹੈ।ਏਹ।ਉਪਾਸਨਾਂਪਾਤਿ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ਜੋ ਜਾਗਤੇ ਸਮੁਦ ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਮ ਸਾਈਂ ਦਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹਿ ੧੫੨
ਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੁ ਦੇਗਾ ਮਨਿ ਆਸੀ ॥ ਸੋ ਏਹੁ ਨਹੀ ਦੇਹ ਤਾਂ ਏ ਬੇਗੀ ਛੋਡਣੀ ਹੈ
ਮੋਗੀਆਂ ਨਕ੍ਰਿਪਾਹਾਂ ਜੋ ਦੇਹਰੇ ਉਪਜਣਿ ਤੀ ਜਾਂਣ ਦਾ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧ ਪੀਏ ਸਦੇ ਬਿ
ਨਸਣਿ ਜਾਂਣ ਦਾ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮੁ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥
੧੨੬ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਰਾਲਾ ਪਟਣੇ ਦੇ ਵਿ
ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਸੇ ॥ ਤੇ ਸਚੁ ਬੋਲਾਹਿ ॥ ਤੇ ਸਚ ਦੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾਹਿ ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਠਿਕਦੇ
ਨਾ ਬੋਲਾਹਿ ॥ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਭਜਨ ਵਲੇ ਹੋਵਨਿ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨਿ ॥ ਇ
ਕਾਦੇਨ ਓਨਾਂ ਨੋ ਫਿਰਿ ਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਛਿਆ ਓਹ ਕੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਸਿ ॥ ਜੇ ਸਕਰਿ
ਛੋਰ ਹੋਰੁ ਕਰਨਾਂ ਕਰਪ੍ਰਨਾਰਗੀ ਹੈ ॥ ਧਰਨਿ ਗੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ
ਕਾਹਿਆ ਕਹੀ ਹਿ ਗੁਰੁ ... ਜੈਸਿ ॥ ਜੋ ਉਪਾਸਨਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਦੈ ਤਿ ਦਿਵ ਦਿਓ ਦੀ ਹੈ ॥

ਰੀਆਂ ਨੀ ਤਾਂ ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜਿਹੜਾ ਜਿਸ ਦੀ ਭਗਤਿ ਕਰਦਾ ॥
ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੇ ਚਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਦੇ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ॥ ਇਕ ਕਾਂਮੀ
ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਕਾਮਨਾਂ ਕਰਕੈ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮੁ ਜਾਪਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਸੈ ਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜੁ ਭੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਰ ਦੇਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਮ
ਤਾਂ ਗਾ ਜੋ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦੀ ਹੋਈਆਂ ਵਧੀ ਹੈ ॥ ਇਕੁ ਆਰਤ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰ ਦੇ
ਦੁਖ ਕਾਰਿ ਕੈ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੈ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਨਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ
ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਰੋਗੁ ਭੀ ਕਟੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਸਰਧਾ ਭੀ ਵਧਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਇਕ
ਉਪਾਸਨਾਂ ਵਾਲੇ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ॥ ਆਪਿ ਨੂੰ ਸਿਖ ਜਾਂਣਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੁ
ਆਮੀ ਕਰ ਜਾਣਿ ਕੈ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮੁ ਜਾਪਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਇਕੁ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਸਰਬ ਮੋਂ ਇਕੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਾਣਿ

ਦੇਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਅਕਾਸ ਸਰਬ ਬ੍ਯਾਪਕ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਚਿ ਵਿਕਾਰਨੀਆ ਜੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜਾਂ ਇਕ
ਰਥ ਬਾਹੁ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਦੇਹੈ॥ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੜ੍ਹ ਕਰਦੇ ਹੈ॥
ਹੋ ਬੀਜੁ ਮਰਦਾ ਥੀ ਜੋ ਸਾਤ ਦੀ ਭੁ ਮਹਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ਸਿਖ ਗਾਤਿ ਹੈ
ਜੇਨਾ ਨੂੰ ਜਾਪਣ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨੀ॥ ਤੇ ਅਨੁ ਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ॥ ਤੁ ਸਾਡਾ ਏ ਸੇ ਕਰਕ
ਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੈਗਾ॥੧੨॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਸੋਢੀ ਗੁਰੂ
ਆਰੇ ਮੈ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੋ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੋ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿ ਫਿਰ ਵੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬੀ ਪੁਛਿਆ॥ ਜੋ ਸਭੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਈ ਕਾਰਿ ਦੇਹੈ ਨਿਜ ਜੋਗੀਆਂ ਨਾ ਇਸ ਨੂੰ
ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਭੁਗਤਿ ਦਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਉ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ॥ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਿ ਥੀ॥ ਬਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨਹੀ ਪਾਂਵਦਾ॥ ਪਿਨਾਂ ਲਾਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪਿ
ਤੁ ਬਾਸਨ ਨੂੰ ਕੀ ਕੇਸਰ ਨੂੰ ਕੀ ਸਨ ਰੋਖ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਸਿਰ ਗਾਪੀ ਉਪੀ ਚੈ ਤਾਂ ਪਿ

ਥੀਐਤਾਂਮੁਖਾਟਿਕਾਹੁੰਦਾਹੈ ।ਤੇਬਹੁੜੋਜੇਸਰੀਰਵਿਚਖੇਤੀਹੁੰਦੀਹੈ ।ਤਾਂਬਹੁਤੇਪੀਵਾਇਕ
ਰਿਉਦਵ੍ਰਖੁਲਿਜਾਤਾਹੈ ।ਸੁਲਬੁਲਗਦਾਹੈ ।ਤੇਜੇਕਫੀਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਖਾਂਸੀਉਤੇਪਾਤਿਕਰ
ਦਾਹੈ ।ਤੇਜੇਸਰੀਰਹੁੰਦੇਤਾਂਛਾਤੀਤੇਬੋਝ੍ਹਕਰੇਰੋਗੁਉਤੇਪਾਤਿਕਰਦਾਹੈ ।ਚਾਰਿਆਉ
ਵਾਣਿਹੁੰਦੇਹੈਜੀ ।ਜੋਮਿਸਰੀਨਾਲਿਮਿਲਾਈਕੇਖਾਈਦਾਹੈ ।ਤਾਂਮੁਹਭੀਮਿਠਾਹੁੰਦਾਹੈ ।।
ਤੇਖਾਂਸੀਭੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ।ਤੇਪੇਟਭੀਨਹੀਜਾਂਦਾ ।ਤੇਛਾਤੀਬੋਝਿਭੀਨਹੀਹੁੰਦਾ ।ਤੇਸਹੁ
ਖਾਂਸੀਆਂਨੂਦੂਰਿਕਾਹਦਾਹੈ ।ਮੈਲੀਬਹੁਮੁਤਾਂਦਵਹਨੁਸੇਭਾਨਹੀਪਾਵਦਾ ।ਤੇਦੂਸ
ਰਾਜਾਣਿਦਾਹੈ ।ਜੋਨਰਕਸੁਰਗਮਨੁਠਿਹੈਜੀ ।ਜੋਦ੍ਵਿਖਈਹੁੰਦਾਹੈ ।ਤਾਂਵਿਖਿਆਵਿ
ਚਿਨਿਰਭੈਹੋਇਕਰਿਪਾਪਕਰਨਿਲਗਦਾਹੈ ।ਏਹੁਉਚਾਰਿਖੁਲਿਜਾਵਦਣਾਹੈ ।ਵਿਖਿ
ਆਵਿਚਿਨਿਰਭੈਹੋਇਕੇਪਾਪਿਕਰਨਿਲਗਦਾਹੈ ।ਤੇਕਚਾਰਿਆਨਹੁੰਦਾਹੈ ।ਤਾਂਹੋਰਨਾਂਸ
ਭਣਕਰਮਾਂਨੂਛਡਿਕੈਭੁਖੀਖਾਂਸੀਕਾਰਿਛਾਹਦੇਦਾਹੈ ।ਤੇਛਾਤੀਦਾਬੋਝੁਏਹੁਹੈਆਪਣੇ

ਸਾਂਨਾ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਂਣਿ ਦਾ ਪਰੁ ਜੇ ਭਗਤਿ ਭੂਮੀ ਸਿਰਗੀ ਨਾਲਿ ਮਿਲੀਆ ਸਤੇ ੧੫੪
ਵਿਘੁਨ ਨਾਸੁ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਾਣਿ ਪਾਪ
ਤਿਹੁੰ ਦਾ ਹੈ ।੧੨੮॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ।ਭਾਈ ਭੰਨੂ ਬਾਹਿਲਿ ਗਿਆਨ
ਮਤਾਲੀ ਵਿਚਿ ਗਿਰਹਿ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ
ਉਚਾਰਨੁ ਕਰੇ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬਾਢਿ ਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਾਸੋ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ । ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਕਿਸੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਅੰਤੁ ਹੈ । ਜੋ ਤੁਮ ਪੁਤੇ ਤੀਰਥ ਵਸੇਖਿ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦਾ
ਮਾਤਿ ਹੈ ਕੇ ਜਾਗੀਤ ਤੇ ਹੋਮਾ ਵਿਸੇਖੁ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਦਾ ਅੰਤੁ ਹੈ ਬਗਤਿ ਅਗਨੇਂਮਾ ਦਿਸੇ
ਖਹੈ ਜੀ । ਕਿਸੇ ਨੇ ਗਿਆਂਨੁ ਅਭ੍ਯਾਸਿਆਂ ਨਾ ਵਿਸੇਖ ਕਾਹਿਆ ਹੈ । ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਦਿ
ਆਂ ਬਚਨਾਂ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਾਮਾਂਨ ਹੋਰੁ ਵਸਤੁ ਕਾਈ ਨਹੀ ਕਹੀ । ਤਾਂ ਤੇ ਐਸਾ ਕੋਈ
ਸਾਮਾਂਨ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ... ਕਹਿਆ ਨਾ ਹੋ । ਬਚਨ ਹੋਇਆ । ਜੀਸੁ ਸਾਮੇ ਬ੍ਰਾਮੇ

ਏਜਗੁਰਚਿਆਹੈ।ਸਭਦੇਵੀਆਂਦੇਵਤੇਰਖੀਸੁਰਮੁਨੀਸਰਸਾਧਿਆਂਹੋਇਕਠੇਹੋਏ
।ਤਾਂਬ੍ਰਹਮੈਨੋਬਿਸਨਦੇਵਕੋਕਹਿਆਪ੍ਰਿਥਮੇਪੂਜਾਕਿਸਕੀਕਰੀਏ।ਤਾਂਮਹਾਂਰਾਜਨੇ
ਕਹਿਆਸਾਰੇਬੈਰਾਟਦਾਪ੍ਰਦਖਣਾਂਦੇਕੇਜੋਪ੍ਰਿਥਮੇਆਵੈ।ਉਸਕੀਪੂਜਾਪ੍ਰਿਥਮੇਕ
ਰੀਏ।ਤਾਂਸਭੇਦੇਵਤੇਆਪੋਆਪਣਿਆਂਵਾਹਨਾਂਤੇਚੜ੍ਹਿਕੇਵੈਰਾਟਕੇਪ੍ਰਦਖਣ
ਕੋਗਏ।ਅਰੁਗਣੇਸਜੀਕਾਵਾਹਨਚੂਹਾਹੈ।ਅਰੁਹਾਥੀਕਾਸੀਸਹਰੁ।ਤਾਂਅਰੁ
ਭਾਰਾਸਰੀਰੁਸੋਬੈਠਰਹਿਆ।ਤਾਂਉਸਨੇਕਰਾਰਾਅਰਮੀਆਂਦੇਦੋਵੈਂਰਾਮਦੇਅਖਰਲਿ
ਖਕੇਭੂਏਉਤੇਚੜ੍ਹਿਕੇਤੀਨਵੇਰੀਪਰਦਖਣਾਂਕਰਕੈਮਹਾਂਰਾਜਜੀਦੇਅਗੇਆਣਿਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਂਮਹਾਂਰਾਜਨੇਆਪਣੇਸਿੰਘਾਸਣਿਕੇਨਿਕਟਿਉਸਨੂੰਬੈਠਾਇਲੀ
ਆ।ਜਬਸਭਹੀਦੇਵਤੇਪਰਦਖਣਾਂਕਰਕੈਆਏ।ਤਾਂਉਨਾਂਨੇਪੁਛਿਆਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਕਉਣਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਮਹਾਂਰਾਜਨੇਆਖਿਆਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾਂਸਭਨਾਂਤੇਗਣੇਸ

ਜੀਆਏਹੈਨਿ। ਜੋਗਣੇਸਜੀਨੇਨਾਮੁ ਅਭੁਨਾਮੀਕਉਅਭੇਦਜਾਤਾਹੈ। ਜੋਨਾਮੁਅਣ ੧੫੫
ਨਾਮੀਕਉਅਭੇਦਜਾਣਹਿ ਕਰਜਪਤੇਹੈ। ਸੋਸਾਰੇਜਗਤਿਮੈ ਪੂਜਨੀਕਹੋਤੇਹੈ। ਜਸ
ਵੈਰਾਗ। ।ਰਜੀਆਨਨਿਰਗੀਆਂਨੁਲੀਓ ਬੀਆਨਨਿਬੀਆਨੁ ਜੋਗੀਸਸਮਾਧਿਲੀ
ਓਹੈ। ਤਪਸਨਤਪੁਲੀਓ ਪੁਨਤੀਰਥਪੁਤਿਤਲੀਨਾਰੂਿਆਨਿਰਾਵਿਓਹੈ। ਰਾਕ
ਰੇਸਭਸਾਧਨਿਸਾਧਸੁਲੈਨੁ ਚਲੈਮਨਸੋਕਭਾਇਓਹੈ। ਜੋਭਾਵਿਸਰਾਂਕੋਨਾਮੁਸ
ਸੁਰਿਗਮ
ਆਗਲਿਸੀਦਾਸਕਿਭਾਗਆਇਓਹੈ। ।ਏਕਸਮੇਮਹਾਂਰਾਜਸਭਜੀਆਂਨਿ
ਤਉ ਤਿਪਾਤਿਕੀਤਤੇਸਭਪਦਾਰਥਕੀਉਤਪਾਤਿਕੀਤੇ। ਬਚਨੁਕੀਤਾਜੋਕਿਸਨੁ
ਲੋਚਾਹੋਵੈ ਸੋਤ ਸੀਲੇਤੋ। ਤਾਂਦੇਖੀਆਂਨੇਤਾਂਰਾਜਭੋਗਪੰਨਲੀਤਾ। ਅਗਰੀਆਂ
ਨੀਆਂਨੇਰਗੀਆਂਨਲੀਤਾ। ਅਭਾਧੀਆਂਨੀਆਧੀਆਂਨੁਲੀਤਾ। ਅਰਜੋਗੀਸਰਾਂਨੇਸ
ਮਾਧਲੀਤੀ। ਅਰਤਪਸੀਆਂਤਪੁਲੀਤਾ। ਅਰਤੀਰਥਬਾਸੀਆਂਨੇਤੀਰਥ
[illegible] ਲੀਤੇ। ਤੇਸਾਂਨਾਰਾਜੇਆਪਣਾਨਾਮੁ
ਲੀਤੋ। ਅਰਪੰਡਿਤਾਂਨੇ [illegible]

ਭੂਗੀਚੀਤਾਂਆਹਿਪੁਰਖਾਂਦੇਬਾਜਹੁਨੀਮਤਾਅੈਲਪੋਟਿਕੈਰਖਿਆਸੀ॥ਸੋਮਹਾਂਰਾਜਦੇਵ
ਗਤਾਂਜੋਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨੁਕੀਤਾ॥ਮਹਾਂਰਾਜਦਾਨਾਮੁਲੀਤਾ॥ਤਾਂਨਾਮੁਬੋਲਿਆਜੋ
ਕਹੋਤਾਂਸਭੇਪਦਾਰਥੁਤਸਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਦੇਵਾਂਕਹੋਤਾਂਮਹਾਂਰਾਜਤੁਸਾਂਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰ
ਦੇਵਾਂ॥ਤਾਂਉਨਾਂਕਹਿਆਜੋਰਾਗੀਬੀਰਖਣੀ॥ਮਹਾਂਰਾਜਦੇਸਭੁਪਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇਗੀ
॥੧੨੮॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਬਦਲਾਜੋਚਉਤੇਸਜਣੇਗੁਪਾਲ
ਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਿਫਿਦੇਪਾਤਿਸਾਹੀਦੇਸਦਾਸੇਵਿਕਰਦੇਸਿਖ॥ਉਨਾਨੇਦਸਨੁਕੀ
ਤਾ॥ਜੋਅਸੀਕੌਨਸਾਧਰਮਅੰਗੀਕਾਰਕਰੀਏ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਸਭਨਾਂਦੇਅ
ਗੇਨੁਸਾਂਨਿਵਚਲਿਣਾ॥॥ਜੀਤਸਾਂਨੂੰਅਗੇਦਾਜਾਲਨੀਵਾਂਣਨੁਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤਿਤਨਾਂਗੀ
ਉਚਾਚੜਿਨਾਹੈ॥ਪਿਥਮੀਜੋਸਭਨੁਸਭੀਨੀਵੀਹੈ॥ਸੋਸਭਨਾਂਦੇਉਪਾਰਿਆਂਦ
ਦੀਹੈ॥ਨੀਕੀਅਗਨਿਲੀਜੋਆਪਨੂੰਵਡਾਕਰਾਇਆਹੈ॥ਤਾਂਫਲਾਂਛਾਪਸਭਾਇ
ਸਦਿਵੇਪਾਈਦਾਹੈ॥ਬਾਂਦਨਹੋਂਦਨੁਜੋਨੀਵਾਂਹੈ॥ਸਭਨਾਂਫਿਕਨਸਗੰਧਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸੀ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇ ਰਹਿਣਾ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ। ਜੀਤਿਆ ਚਾਹਦ
ਹੈ ਸੋ ਹਾਰਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਏਨਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਹਾਰਿ ਚਲਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜੀਤਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ
ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਜਾਣਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਚਾ ਚਾੜਿਆ ਜਾਂਦ
ਾ। ਜੋ ਨੀਚੇ ਉਤਾਰਿਦਾ ਆਂਵਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਜਾਣਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨੀਵਾਂ ਚਾਹਿਆ ਜਾਂਦ
ਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਚਾ ਚੜਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਤਿ ਤੇ ਤਿਸੁ ਹਾਰੇ ਦੇਹੈ। ਜੋ ਹਾਰੇ ਸੋ ਜੀਤ
ਹੈ। ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇ ਚਲਣਾਂ। ਹਾਰਿ ਚਲਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣ
ਜੀਤਾ।੧੨੧। ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਚਢਿਆ ਆਗਰੇ ਹੁੰਦਾ
ਸੀ। ਤੇ ਸਭਨਾਂ ਪਰਮੁਸਾਲਾਂ ਦੇ ਚਿਤ ਭੁਜਾਇ ਵਾਲਿਆਂ। ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਹਜੂਰਿ ਕੀਤੇ
ਹੋਰ ਘੇਤੀ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰੇ। ਇਕ ਸਮੇ ਸਾਹਿਬ ਢਿਵੇਂ। ਤਿਸ ਨਾਲ
ਬੀਤਾ। ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਤਗਾਹਿ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਉਪਾਉ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਜੀ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਚਾਹਿ ਗੁਰੂ ... ਮਿਲਿਆ ਹੈਨਿ। ਪਰਮੁਸਾਲਾ ਕਰ ਜੀ

ਚਉਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਭਾ ਦੇਵਣਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ॥ ਇਕ ਕ੍ਰਿਤਘਣੀ ਜਿਨ ਕੀ ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਜਿਆਇ ਕੇਆ
ਪਣੇ ਇਸ ਥਾਂਨ ਵਿਚਿ ਰਖਿ ਕੇ ਤਨੂੰ ਆਰਤੇ ਆਪਿ ਥੋਰਿ ਦੀਤੀ ਹੈ ॥ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਂਨ
ਕਰੂ ਕੀੜੀ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰੰਤੂ ਇਕੁ ਜਾਤ ਦੀ ਕੀੜੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਭ ਕੀੜ੍ਹਿ
ਆਂ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ॥ ਤੇ ਇਕੁ ਪਾਰਸਿ ਦੇ ਸਾਂਨਿ ਕਤੁਰ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਧਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਪਰਸ
ਕਰਿ ਤੇ ਸੁਵਰਨ ਕਰਦੇ ਤੇ ਹੈਨਿ ॥ ਪਰ ਕੰਚਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਚਨੁ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ॥ ਤੇ ਇਕੁ
ਬਾਂਦਨ ਕਰੂ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸਭ ਬ੍ਰਿਛਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦਨੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਪਰੰਤੂ ਕਿਤਾ ਥੀ ਨਾਂ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
ਹ ਤੇ ਇਕੁ ਦੀਪਕ ਰੂਪ ਹੈਨਿ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਆਪ ਸਾਂਨਿ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਨ ॥ ਪਰ ਬਾਣੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇਲ ਕ੍ਰਰਾਂ ਹੀ ਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕ੍ਰਭ੍ਰ ਆਨਕਣੀਐ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਨਿ ॥ ਕੋਈ ਸਿਖੁ ਹੋਵੈ ਤੋ
ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਗਿਓਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸਬਦ ਚਿ ਸੁਣੇ ॥ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭੀ ਕਾਧਿਆਂ ਰਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਗਿ
ਆਂਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਆਪ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਹੋਰ [illegible] ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਮੇਲੁ ਹੀ

ਕਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਹੈ ॥੩੧॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈ ਸੋਹਣਿਆ ਫਰਕੇ ੧੪੭
ਉਦਾਸੀ। ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਬਾਛਿ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ। ਦਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਕੀਤੀ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਡਾ ਆ ਉਤਾਰਿਆ ਸਾਂਗੀਆਂ ਦੇ ਉਧਾਰੁ ਵਾਸਤੇ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ। ਅਸਾਡਾ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕਟੀਐ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਸੋਹਣਿਆ ਤੁਸੀ ਆਪ
ਣੇ ਸੁਣੇ ਹਥੁ ਕੇ ਨਾਂਹੀ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਸ ਬਖੇਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ ਤੁਸਾਂ ਆਪਨੁ ਕੀ ਪਛਤਾ ਹੈ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੇ ਸਿਖਾਂ। ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ। ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤੁਸਾਡਾ ਭੀ ਪੰਚਾਂ ਤਤਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰੁ ਭੀ ਪੰਜਾਂ
ਤਤਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਰੀਰੁ ਤਾਂ ਛੁਟੇ ਸਿਖਾਂ ਨੀ ਬਣਣਾ। ਤੇ ਪਰਗਾਤਾਂ ਨਾ ਜਨਮਿ
ਆਹੇ ਨਾ ਮੁਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਆਨ ਦਾ ਭੇਦੁ ਹੈ ਸੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਸਿ
ਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ [illegible] ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੋ ਸਬਦ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖ ਦੇ ਸਵਾਂ ਦੇ ਮਾਰ

ਗੀ ਸਿਖ ਪਰੇ ਫਿਰਦੋ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰੈ ਸਿਖ ਦਾ ਅਨੁਭਉ ਉਜਾਲੁ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਖ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸੋਝੀ ਪਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਲਖਣ ਜੀਵ ਦਾ ਤੇ ਈਸੁਰ ਦਾ ਸਾਰਿਓ
ਤਿਆਂ ਨਿਰੂਪ ਹੈ। ਤੇ ਵਾਚ ਭੀ ਨੂੰ ਹੈ। ਜੀਵ ਦਾ ਵਾਚ ਅਲਪੁ ਹੈ। ਤੇ ਈਸੁਰ ਦਾ ਵਾਚ
ਸਰਬਗ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਪਤਾਲੁ ਵਿਖੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਉਜਲੁ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਤੇ
ਮੈਲੇ ਜਲੁ ਵਿਖੇ ਮੈਲਾ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਵਿਖੇ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ
ਹੈ ਸੋ ਈਸੁਰ ਹੈ। ਤੇ ਅਵਿਦਿਆ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਜੀਵ
ਹੈ। ਖਟਿ ਗੁਣਿ ਕਰਿ ਕੇ ਮਾਇਆ ਕਹੀਤੀ ਹੈ। ਖਟਿ ਵਿਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਅਵਿਦਿ
ਆ ਕਹੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਗੁਣਿ ਕਉਣਿ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਵਿਕਾਰ ਕ
ਉਣਿ ਹੈਨਿ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਜਸੁ ਗਿਆਂਨੁ ਅਰ ਵੈਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਆ
ਅਰੁ ਜਾਮਤਾ ਏਹ ਖਟ ਗੁਣਿ ਹੈਨਿ। ਖੁਧਿਆ ਅਰੁ ਪਿਪਾਸਾ ਹਰਖ ਅਰੁ ਸੋਗ ਜਰਾ

ਸੁਆਰੁ ਸਿਤਾ ਇਹੁ ਖਟਾ ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰਬਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਐਸੇ ਨਿਰ ੧੫੮॥
ਲੇਪ ਜਾਣਿ ਨਿਕਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਿਖਾਂ ਸੁ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਕ
ਹਿਆ ਆਏ ਹੋ ਜੋ ਨਾਮ ਹੀ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
। ਜੋ ਗਿਆਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਹੈ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਜੈਸੇ ਭੁਜਾਂ ਦੇ ਬਲ
ਕਰਿ ਕੈ ਭੀ ਨਦੀ ਖੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਦੇ ਹੈਂ। ਪਰ ਭੁਜਾਂ ਦੇ ਬਲ ਕਰ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਪਾ
ਰਿ ਉਤਾਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਹਾਜੁ ਕਾ ਸਿਭ ਕੋਈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰਤਾ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਦਾ
ਹੈ। ਅਰੁ ਜਹਾਜੁ ਕਾ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਦਾ
ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਉਪਾਰਿ ਪਰਿ ਦਾ ਗਲੇ ਹੁ
ਣ ਭੁਜਾਂ ਨਿਆਂ ਭੀ ਫੋਰਿ ਨਹੀ ਉਗਾਵਤਾ। ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਉਪਾਰਿ ਪਰਿ ਦਾ ਗਲੇ ਹੁ
ਅਰੁ ਭੋਗਣ ਕਾ ਰਭੀ ਗੁਸੀਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗ
ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਵਤਾ ਭੀ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਭੋਗਣ ਕਾ ਰਭੀ ਗੁਸੀਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗ
ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸਰਬ ਨ ਸੀਲੀ ਹੈ
ਆਨ ਭੀ ਮੁਕਤਿ [illegible] ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸਰਬ ਨ ਸੀਲੀ ਹੈ

॥ ।ਟੀਕਾਵਾਰਿਜਾਰਦੀਦਾਪੂਰਾਹੋਇਆ। ।ਬੋਲਣੁਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ।
ਵਾਹਗੁਰੂ।ਵਾਹਗੁਰੂ।ਵਾਹਗੁਰੂ।ਵਾਹਗੁਰੂ।ਜੀਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦਾਅਨੇਕਾਂ
ਦਾਕਾਰਿਆਂਉਨਿਹੋਇਆ।ਓਨਾਂਦੇਨਾਮਅਸਾਂਰੀਗਣੀਵਿਚਨਹੀਲਿਆਂਦ
ਦੇ।ਪਰਜੋਹਰਦੇਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀ।ਸਿਖਾਂਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਿ।ਤਿਨਾਂਦੀਟੀਕਾਜੋਆ
ਸਾਡੇਬੁਧਿਦੇਅਨੁਸਾਰਿਹੋਇਸਕੀਹੈਸੋਹੋਈਹੈ।੧੩੨॥ ॥ ॥ ॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ।ਫੇਰਿਸਿਖਾਂਪ੍ਰਸ੍ਨੁਕੀਤਾ।ਜੋਮਹਾਂਰਾਜਦੀਆਂਆਇਆਂ
ਵਡੀਖੁਸਾਲੀਹੈ।ਜੋਅਜੇਹੇਵਚਨਸੁਣਿਕੈਭੀਸੋਚਦੀਆਂਸਾਤਿਗੁਰਾਂਦੇਨਾਲਿ
ਬਖੀਲੀਆਂਪਈਆਂਕਰਤੀਆਂਹੈਨਿ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਸਰੀਰਾਂਦੇਗੁ
।ਦੀਆਂਅਉਤਾਰਾਂਤੇਗੁਰਾਂਤੇਸੰਤਾਂਨੂੰਜਾਣੀਆਂਸੋਂਵਾਲਿਆਂਪਛਾਤਾਹੈ।
ਤੇਹੋਰਨਾਂਸਰੀਕੀਆਂਪਈਆਂਕੀਤੀਆਂਹੈਨਿ।ਸਾਧਾਂਸਾਹਿਬਸਤਵੀ

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਸੀ ॥ ਤਾਂ ਅਕਾਇਤੁ ਸਾਰ ਦੇਵਰ ਪੁਰ ਹੈ ॥ ਤੇ ਲਾਇ ਕਮਰਿ ੧੫੯
ਆਈ ਦੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ॥ ਸਿਖਾਂ ਜੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰੁ ਕਰਦੇ ਸਨਿ ॥ ਤਾਂ ਅਸੰਦਾਂ ਨੂੰ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਪਾਲਕੀ ਸਜੀ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇ ਵਿਚਿ ਸੂਈ ਪਉੜੀਆਂ ਉਤ੍ਰਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤਾਂ ਅਕਾਈ
ਜੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਨਿ ਲਗਾ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸੂਈ ਕਾਢਿ ਲਿਆਵਣ ॥ ਤਾਂ ਸੂ
ਈ ਨਿਕਲੀ ॥ ਜੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਪਤ੍ਰਾ ਨਿਲਕੋ ॥ ਤਾਂ ਉਹੁ ਕਢਿ ਲਿਆਏ
ਨੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਏਹੋ ਹੈ ਪਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾਂ ਤੇ ਆਇਆ
ਹੋਇਆਂ ਪਬਰਤੀ ਕੋਮਲ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਦੇ ਰੇ ਉਤਾਸੁ ਸਮਰ
ਹੋਵਨਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਨਦਾਨ ਦੇ ਹੋਤ ਸੋ ਪਾਉ ਦ੍ਰਸ ਪਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਚਲੀ ॥ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਨੀ ਸਿੰਘ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਂ ਪਾਸਿ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨੰਦੀ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ਦਾ ਆਸ ... ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਕਹਿਆ

।ਜੋਔਰੰਗਜੇਬਜੋਬਾਦਿਸਾਹਹੈਸੀ।ਸਭਸਾਧਸੰਤਾਂਨਾਲਦ੍ਵੈਖਕਰਦਾਸੀ।ਜੋਓਨਾਂਦੀ
।ਕਿਤਾਬਾਂਵਿਚਿਲਿਖਿਆਹੈਸੀ।ਜੋਹਿੰਦੂਆਂਦਾਓਤਾਰਪੈਦਾਹੋਵਣਾਂਹੈ।ਤੇਮ
ਲੇਛਾਂਦੇਦੀਨਓਤੇਓਨਾਂਬਹੁਤਕਰਣਾਂਹੈ।ਇਸੇਵਾਸਤੇਸਭਹਿੰਦੂਆਂਸਾਧਾਂਪਾਸੋਂਸਖੇ
ਕਰਾਉਂਦਾਸੀ।ਇਕਾਦਿਨਓਨਾਂਵਿਚਿਹੁਇਆਏਹੁਬ੍ਰਾਹਮਣਿਜੋਹੈਨਿਹਿੰਦੂ
ਆਂਨੂੰਏਹੋਵਿਦਿਆਦੇਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਓਸਨੇਕਹਿਆ।ਜੋਪਹਿਲਾਂਮੈਂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ
ਨੂੰਦੀਨਵਿਚਿਲਿਆਂਵਾਂ।ਤਾਂਸਭਹਿੰਦੂਪਕੜੇਗੇ।ਨਹੀਂਤਾਂਏਆਪੇਮਜਬਦਿ
ਚਿਆਂਵੜਿਗੇ।ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਕਹਿਆ।ਜੇਤੁਸੀਂਇਕੋਮਜਬਕਰਦੇਹੋ।ਤਾਂਤੁਸੀਂ
ਭੀਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਜਗਤਗੁਰੂਹੈਨਿ।ਓਨਾਂਨੂੰਆਪਣਾਂਦੀਨਮੰਨਾਵਹੁਗੇ।ਤਾਂ
ਸਭੇਹਿੰਦੂਤੁਸਾਡੇਕਹੇਵੜਿਗੇ।ਤਿਆਹਸਭਨਾਂਧਿਆਨਕਰਕੇਅਰਜਾਂਪਾਨੰਦੀ
ਤੀ।ਜੋਤੁਸਾਂਜੋਅਉਤਾਰਲੀਤਾਹੈ।ਗਊਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਰਖਿਆਵਾਸਤੇਲੀਤਾਹੈ

। ਤਾਂ ਆਸਾਰਾ ਛੋਡਾਂਵਣ ਨੂੰ ਕਰੋ । ਅਸਾਰਾ ਪਗ ਮੁਰਖੋ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਂਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਨੂੰ ਸਾਖਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਪਈ ਛੇਜੀ ਪਤੁਰੀ । ਸਾਖਹੀ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਫੁਰਮਾਂਨੁ ਪ
ਹੁਚਿਆ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਇ ਦਿਲੀ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬ
ਰਿ ਹੋਈ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ । ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਆਏ ਹਾਂ । ਤੁਸੀ ਸ
ਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਛੋਡ ਦੇਹੋ । ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕਰਵਾਇਆ । ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ
ਆਖਿਓ ਵੇਖਹੋ । ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਪੁਛਿਆ । ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨਾਂਉ ਰਖਾ
ਇਆ ਹੈ । ਕਿਸ ਜਗਾ ਤੇਗ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੇਗ
ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਐਸੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰੀ ਦਿਖਲਾਂਉਗਾ ਜੋ ਗ
ਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਦਾ ਕਸਾਇ ਦੂਰਿ ਕਰੇਗਾ । ਤੇਰੇ ਸੈਆਇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਰਉਲਾ ਦ
ਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ... ਆਮਲੀ ਕਰੇਗਾ । ਤੁਸਾਂਰੀ ਦੀਨ ਭੂਮੀ
ਰਤਾ ਉਗਾ ਤੇਗ ...

ਪੌੜੀਪਾਰਜੀਨਾਪਾਉਂਦਾ।ਇਸੁਸਮੇਨੁਤੁਸੀਪਛੋਤਾਵਹਗੇ।ਤਾਂਬਾਦਸਾਹਕਹਿ
ਆਏਨਾਨੁਨਦਰਿਹਵਾਲੇਕਰੋ।ਅਸਾਂਨੁਕਾਈਕਰਾਮਾਤਿਵਿਖਾਵੈਤਾਂਛੋਡਦੇ
।ਤਾਂਸਾਹਿਬਦੇਪਾਸੁਇਕੁਸਿਖੁਦਰਸਨਨੁਆਇਆਨਿਕਾਲਿਆ।ਤਾਂਕਹਿਆਤੇ
ਰੀਸਾਅਰਥਕਰਿਮੈਨੁਇਕੁਪਾਰਸਿਹਥਬਿਲਗਾਹੈ।ਮੈਤੇਟਣੁਸਾਰੀਆਂਦਾਹੈ।
ਏਹੁਪਾਰਸਿਦੇਕੇਤੁਸੀਆਪਣਾਂਸਰੀਰੁਬਚਾਵਣਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਭਾ
ਈਸਿਖਾਜੋਤੁਧੁਡਿਠਾਹੈਸੋਸਚੁਨਾਹੀ।ਜੋਸਚੁਹੈਸੋਤੁਧੁਡਿਠਾਨਾਹੀ।ਪਾਰਸਿਲੈਕੈਸਾ
ਹਿਬਨੇਜਾਮੁਨਾਂਵਿਚਿਰੋੜਾਇਦਿਤਾ।ਤਾਂਸਿਖਕਹਿਆਮੇਰੇਕੋਮੋਤੀਤੁਸਾਂਪਾ
ਸੁਟਵਾਇਆ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਭਾਈਸਿਖਾਤੂੰਭੀਮਾਥੁਕੇਬੁਕਭਰਕਢੁ।
ਨਾਬਹੁਸੁ ਅੰਜੁਲੀਭਰਕਢੀ।ਤਾਂਸਾਰੀਅੰਜੁਲੀਪਾਰਸਾਂਦੀਭਰੀਆਈ
।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਆਪਣਾਪਾਰਸੁਪਛਾਣਿਲੈ।ਤਾਂਉਸੁਕਹਿਆਮੈਇਕੁ

ਪਾਰਸੁ ਛੁਹਾਇ ਲੈਣਾਂ ਹਾਂ ਮੈ ਥੋ ਸੀਆ ਤਾ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰ ਤੇਗ ਸਿ ਸਿਖ ਪਾਇ ਨੂ ਸਾਹਿ
ਬੁਦੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ। ਉਸੁ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਰੀ ਬਨਿ ਵਾ ਜੋ ਮੈ ਨੂ ਆਗਿਆ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਮੈ ਲਹੋਰ ਤੋ ਦਿਲੀ ਨੂ ਭਿ ਨਾਇ ਕਰ ਦੇਵਾਂ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਏਨਾਂ ਨੂ ਸੂਰ
ਕਰਕੇ ਵਸਤਾਇਨਾਂ ਥੋ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਤੈ ਨੂ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦਿਓ ਬੂੰਦ ਪਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੈ। ਤੂ ਏਹ ਤ
ਕਣਾ ਕਰ ਰਖ। ਨੂ ਪਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾਂ। ਜੋ ਦਰਗਤਿ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਾਣੁ ਭੁਰੀਆਣੀ
ਆਮੋ ਦਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਾਰਿ ਸਤ ਕਿ ਛੁਹੈ। ਏਨਾਂ ਸੁਖਾਂ ਦਕਾਇਕੇ ਪਾਤਿ
ਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਥੋ ਰਾ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੇ ਸੀਸ ਦੇ ਕੇ ਏਨਾਂ ਥੋ ਰਾਜ ਫੇਰਿ ਲੈਣਾਂ
ਹੈ। ਫੇਰਿ ਏਹ ਸਲੋਕੁ ਲਿਖਕੇ ਸਾਂਹਬ ਦਸ ਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ
ਮ:੯॥ ।ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ। ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਲਿਖਿ ਭੇਜਿਆ ਸਾਹ

ਬਦਸਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਸਿ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਪਹੁਚਿਆ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ । ਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਂਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜਿਨਿ ਬਚਨੁ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਨੁਖ ਨਾਟਕ ਕਰਿ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਸਾਹਿ
ਬ ਸਲੋਕੁ ਲਿਖਿਆ ॥ ॥ਅ: ੧੦ ॥ ਬਲੁ ਹੁਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭਿ ਕਿਛੁ
ਹੋਤੁ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥ ਤੇ ਫਿਰ ਗਿਣਿ ਕੁਰ
ਹਾਖੂਤਨੁ ਆਗਿਆ ਹੋਈ । ਤੂੰ ਆਸਾਂਨੂ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉ । ਤਾਂ ਉਨੁ ਤਲਵਾਰ
ਚਲਾਈ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬਦਾ ਸੀਸੁ ਧੜ ਥੀਂ ਜੁਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ । ਜੀਜ ਨਿਆਰਾ ਹੋ
ਇਆ ਤਾਂ ਗਿਆਨਾਂ ਸਦਾ ਉਚਾਰੁ ਕੀਤਾ । ਉਸ ਜਾਗਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰਾਖੇ ਬਹਾਏ ।
ਮੋਰੀ ਧਰ ਦੇਨ ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਏਹੁ ਸੀ ਸਤੇ ਧਾੜ ਕੋਈ ਨਾਂ ਲੈ ਜਾਵੈ । ਤਾਂ ਧੜ ਦਾ ਰਬਿਬੇਗੀ
ਸਸਕਾਰ ਹੋਇਆ । ਤੇ ਸਿਰੁ ਜੋ ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬੋ ਨਾਇ ਕ ਸੈਦ ਕਾਰਸੀਖਨੁ ਸਾਆ
ਹੋਇਆ । ਸਾਮਣੇ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਰਿਜਨੁ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਸਾਡਾ ਸੀਸੁ ਤੂੰ

ਗੜੀਵਿਚਿਪਾਇਕੇਸਾਹਿਬੁਦਸਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਸਿਪਹੁਚਾਇਦੇਉ॥ਤਾਂਉ ੧ ਦਿ॥
ਨਸਿਦੇਪਾਸਿਮਾਲਦੀਜੋਗੜੀਹੈਸੀ॥ਤਾਂਇਨੂੰਗੜੀਆਸਬਾਬਦੀਵਿਚਿਪਾਇਕੇ
ਨਸਿਰੁਭੀਸਾਹਿਬਦੇਹਜੂਰਿਲੈਆਏਆ॥ਤਾਂਸੀਸਦਾਜਿਸਕਾਰਮਾਰਕੇਵਾਲਜੀ
ਹੋਇਆ॥੧੩੪॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਅਨੀਸਿੰਘਜੀਨੇ
ਗੰਪਾਸੋਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ॥ਜੋਸਾਹਿਬਦਸਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਨੇਖਾਲਸਾਵਰਤਾਇ
ਆਹੈਤੇਦੇਵੀਜੀਪ੍ਰਗਟਹੋਈਹੈ॥ਦੇਵੀਜੀਦੀਉਪਾਸਨਾਂਕੀਤੀਹੈਜੋਸਾਖੀਕਿ
ਰਪਾਕਰਕੇਆਸਾਂਨੂੰਸੁਣਾਈਐ॥ਤਾਂਭਾਈਅਨੀਸਿੰਘਜੀਹੋਰਕਹਿਆ॥ਇਕ
ਸਮੇਸਾਹਿਬਦਸਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਨੇਕਾਂਸੀਤੇਪੰਡਿਤਬੁਲਾਇਆ॥ਤੇਓਸਨੂੰ
ਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਭਾਈਛਤ੍ਰੀਆਂਨੇਜੋਸਸਤ੍ਰਛਡਿਦਿਤੇਹੈਨਿ॥ਤੇਮਲੇਛਾਂਨੇਸਸਤ੍ਰ
ਫੜਲਏਹੈਨਿ॥ਇਸਕਰਕੇਮਲੇਛਾਂਦਾਰਾਜੁਤੇਜੁਹੋਇਆਹੈ॥ਤੇਅਸਾਂਨੇਸਸ

ਤੇ ਫੇਰ ਫੜਾਇ ਕੇ ਤੇਗ ਨੂੰ ਮਲੇਛਾਂ ਖੋਂ ਫੇਰਿ ਲੈਣਾ ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਕਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਸਾਇਆਂ ਕਢਣਾ ਹੈ ਹੰ
ਹੈ ॥ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੋਈ ਕਰਣੀ ॥ ਜੇ ਸੁਕਰ ਕੈ ਦੇਵੀ ਜੀ ਪ੍ਰਤਖ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮਲੇਛ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਸਭ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ
ਪਸਰ ਰਹੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਭਾਇ ਜਿਸ ਮਦਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ॥ ਏਹੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖੋਂ ਕਿ
ਸ ਤਰਾਂ ਜੀਤਨਗੇ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਪਾਂ ਅਰ ਭਾਲਕਾਂ ਸੇ ਰਾਖ
ਸਾਂ ਕਾ ਨਾਸੁ ਕਰਵਾਇਆ ਥੋ ॥ ਤੈਸੇ ਹਮ ਏਨਾਂ ਤਕੜੀ ਪਕੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸੇ ਅਰ
ਹਲ ਵਾਹਣਿ ਵਾਲਿਆਂ ਸੇ ਸਾਰੇ ਮਲੇਛਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ ॥ ਤਾਂ ਉਨਿ ਕਹਿ
ਆ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੇ ਤਾਂ ਬਰਸ ਰਾਤੀ ਤੁਸੀ ਨੇਮ ਕਰੋ ॥ ਤੇ ਲਖ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕਾ
ਪਾਠ ਕਰਵਾਉ ॥ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਜੀ ਪ੍ਰਤਖ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ ਕੇ
ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਬੈਠਿ ਕੇ ਹੋਮ ਦਾ ਆਰੰਭੁ ਕੀਤਾ ॥ ਚੇਤ੍ਰ ਦੇ ਨੌਰਾਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸਟਮੀ ਦੇ

।ਦਿਨੁ।ਜਬਬਰਸਕਾਦਿਨੁਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਤਬਪੰਡਿਤਾਂਨੇਸਭਦੇਸਾਂਕੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜ
ਗਣਿਉਤੇਵਾਸਤੇਬੁਲਾਏ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਨੂੰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੋਤੁਸਾਂਇਨੂੰਕਦੇਈਪਾਵ
ਣਾਨੁਖਰਚੇਦੀਜੀਕੇਸਭਨੂੰਵਾਸਤੇਤਿਜਾਰੁਕਰਨਾ।ਤਿਸੁਪਿਛੇਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭੋਜਨੁਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਖ
ਵਾਵਣਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਹੇਪੰਡਿਤਅਸੀਤੈਨੂੰਹੀਹਮੁਦੇਵਾਂਗੇ।ਤੇਜਿਤਵੇਲੇਦੇ
ਵੀਜੀਪ੍ਰਤਖਹੋਈਤਾਂਅਸੀਕਹਾਂਗੇਏਹੁਪੰਡਿਤੁਅਸਾਡਾਜੀਵਿਆ।ਤੇਜੋਏਹੁਕਹੇਸੋ
ਅਸੀਦਕੁਮੰਗਾਂਗੇ।ਤਾਂਪੰਡਿਤਬੈਸਾਂਨੂੰਹੋਇਕੇਕਹਿਆ।ਸੋਇਸੁਨਾਨੁਨਦੀਤਕਰਿ
ਆਂਦਾ।ਤੇਤਾਮੀਹਮੁਕਰੋਤੇਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹੋ।ਤਾਂਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦਿਆਂਹੀਦੇਵੀਜੀਪ੍ਰਤਖਹੋਈ।
ਤਾਂਕਰਦਸਾਹਿਬਦੇਹਥਦਿਤੀ।ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਕਰਦਲੈਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਨੂੰਲਾਈਓ।ਤਾਂ
ਦੇਵੀਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ।ਤੇਸਵਾਲਖਜੀਆਂਸਿਖਾਂਦੇਸਾਹਿਬਨੇਸਮਰਪਨਕੀਤੇ।ਜੋਸ
ਸਵਾਂਕਰਣੁਸੂ ਪਿਛੋਤੇਸਭਸੰਗਤੀਕਰਿਹੋਵਣਿਗੇ।ਤੇਸਹੀਹੋਵਣਿਗੇ।ਤਾਂਲਾਂਗਰੀ

ਆਂਆਂਨਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ। ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਲੰਗਰਵਰਤਜਾਂਦਾਹੈ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਸਾਮੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਿਸਭਨਾਂਆਪੋਆਪਣਿਆਂਘਰਾਂਵਿਚਿਹੈਸੀ। ਤਾਂਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਠੇਹੈਸਿਨਿ। ਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਹਿਬਕਰਦਾਟੁਕੜਕਰਕੈ। ਸਿਖਾਂਨੂਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰ
ਤਾਇਦਿਤਾ। ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂਖਬਰਿਹੋਈ। ਤਾਂਸਭੇਇਕਠੇਹੋਇਕੈਕਾਂਸੀਦੇਬ
ਹਮਣਿਆਸਿਗਏ। ਲਗੇਕੂਕਣਿਜੋਪ੍ਰਸਾਦਿਕਉਤਕਰਾਰਿਛਡਿਆਹੈਨੇ।
ਤੇਅਸੀਭ੍ਰਿਸਟਿਆਰਥੀਰਹੇਹਾਂ। ਤਾਂਸਾਹਿਬਦੇਪਾਸਿਸਿਖਾਂਆਨਿਅਰਦਾਸਿਕੀ
ਤੀ। ਜੋਬ੍ਰਾਹਮਣਿਬਹੁਤਕਲਪਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਸਾਹਿਬਨੇਭਾਈਨੰਦਲਾਲਨੂਓ
ਨਾਂਦੇਮਨਾਵਣਿਵਾਸਤੇਘਾਲਿਆ। ਤੇਏਹੁਸਵਈਆਲਿਖਿਘਾਲਿਆ। ॥
ਸ੍ਵੈਯਾ। ॥ ਜੋਕਿਛੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਬਿਧਨਾਂਸੋਈਪਾਈਯਤੁਮਿਸਰਜੂਸੋ
ਕਨਿਵਾਰੋ॥ ਮੇਰੋਕਛੂਅਪਰਾਧੁਨਹੀਗਯੋਯਾਦੀਤੈਂਭੂਲਿਨਕੋਪੁਚਿਤਾ

ਕੋ।ਬ੍ਯਾਕੋਲਨਿਹਾਲੀਪੌਰਹੈਦੇਓਆਜਿਭੁਲੇਤਮੈਕੈਂਨਿਹਚੈਜੀਅਪਾਰੋ।ਛਰੀਸਭੈਰੋ ੧੬੫।
ਤਾਬਿਪਨੁਕੋ।ਇਨਸੂੰਪੈਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕੈਨਿਹਾਰੋ।੧।।ਸਵੈਯਾ।। ।।ਜੁਧਜਿਤੇਇ
ਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਇਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਦਾਨਕਰੇ।ਅਘਅਉਘਟਰੈਇਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ।ਇਨਹੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਫੁਨਧਾਮਭਰੇ।।ਇਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਦਿਆਲਈਇਨਹੀ
ਕੀਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਸਤ੍ਰਮਰੇ।।ਇਨਹੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਜੇਹਮਹੈਂਨਹੀਮੋਸੋਂਗਰੀਬਕਰੋ
ਰਪਰੇ।੨।।ਸਵੈਯਾ।। ।।ਸੇਵਕਰੀਇਨਹੀਕੀਭਾਵਤਅਉਰਕੀਸੇਵਸੁਹਾ
ਤਨਜੀਕੋ।ਦਾਨੁਦਯੋਇਨਹੀਕੋਭਲੋਅਰੁਆਨਕੋਦਾਨੁਨਲਾਗਤਨੀਕੋ।ਆ
ਗੈਫਲੈਇਨਹੀਕੋਦਯੋਜਗਮੈਜਸੁਅਉਰਦਯੋਸਭਫੀਕੋ।ਮੋਗ੍ਰਿਹਮੈਤਨਤੇ
ਮਨਤੇਂਸਿਰਲੌਧਨੁਹੈਸਭਹੀਇਨਹੀਕੋ।੩।।ਦੋਹਰਾ।। ।।ਚਟਪਟਾਇਚਿਤਮੈ
ਜਾਰਓਤ੍ਰਿਣਜਿਉਕ੍ਰੁਧਤਹੋਇ।ਖੋਜਰੋਜਕੇਹੇਤਲਗਿਦਾਇਓਮਿਸ੍ਰਜੂਰੋਇ

॥੧॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੰਦਲਾ ਜੀ ਓਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪਾਸਿ ਗਇਆ ॥ ਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਨੇ
ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਜਨਿਕ ਰਿਕੇਤ ਸਾਨੂੰ ਛਡਾਵਨੇ ਹਾਂ ॥ ਤੇ ਬ
ਸਰਸਤੇ ਦੇਆਂਗੇ ॥ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕੂੰ ਪੁਨਗੀ ਕਰਨਾਂ ॥ ਤੁਸੀ ਆਸਾਨੂੰ ਓਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹਿ
ਤੈ ਭੁਲਿ ਗਏ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਓਹਿ ਕੂੰ ਪਸੇ ਟਾਲਿਓਨੁ ਨਹੀ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਨ ਤੁਸੀ ਜੀ ਵਰ੍ਹੁ ਪਾਣਾਂ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਾਹਿਬੁ
ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨਟਿਕਾ ਵਿਚਹੁ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸਿਕ ਉਪਕਾਰ ਉਚਾਰਿ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਭਨ
ਰਕਨੂੰ ਡਿਆਹਿ ਪਾਰਿ ਹੈਂ ॥ ਅਸੀ ਤੇਰਾ ਬਚਨੁ ਮੰਨੀਏ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾ ਬਚਨੁ ਮੰਨੀਏ ॥ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਵਚਨੁ ਸਾਂਗਾਉ ਪਾਂਗਹੁ ਦਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਪਿ
ਛੈ ਕਹਿਆ ਏ ਹੈ ਨਿ ॥ ਇਗ ਬਿਪਰ ਕਾ ਤਿਤ ਪਾਸਿਆ ਭੁਜੋ ॥ ਦੁਇ ਤੇ ਏਕ ਭੁ ਭਾਇ
ਗਾਇਓ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੰਭੁ ਗਤਿ ਦਾ ਅਉਤਾਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਸਿੰਗੀ ਸਿੰਗਾਪਾ

ਰਚਾਹੈ॥ ਤਾਂਪਿਛਲਾਭੁ ਪ੍ਰਗਾਟਿਨਾਜੀਕੀਤਾ ਚਾਹਦਾ॥ ਤਾਂਓਨਾਂਨੇਕਹਿਆ ਜੋਸਾਹਿਬੁ ੧੯੫॥
ਦਗਨਕਾਗਨਹੈਸੀਜਿਨਾ॥ ਤਾਂਦੇਵੀਦੇਪ੍ਰਗਾਟਿਹੋਇਆਂਸੇਦਰਕਿਉ ਮੁੰਦਲਾਇਓ॥ ਤਾਂਭਾਈ
ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਜੋਦੇਵੀ ਜੀ ਕਿਨੇਦਾਂ ਮੈ ਜਾਗਾ ਦੀਹੈ॥ ਤਾਂਖਾਲਸੇਜੀਕੇਨੇਕਹਿਆਦੇ
ਦੀਜੀਕਾਨਿਵਸੁਕੀਆਹੈ॥ ਜੋਮਲੇਛਹੈਨਇਨਾਂਦਾਤੇਜੁ ਨਸਹਾਰਸਕਨਿਗੇ॥
ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਾਂਕੈ ਵਡਿਆਈਦੇਤੇਆਏਹੈਨਿ॥ ਤੈਸੇ
ਹੀਸਾਤਿਗੁਰੂਨੇਖਾਲਸੇਜੀਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭੀਵਡਿਆਈਭੀਦਿਤੀਹੈ॥ ਏਹੁਜੋਮਲੇਛੁ
ਕੋਸਿਖੀਨਿਤਿਆਂਤਿਸਬਾਰਿ ਸਾਹਿਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੇਨਾਮੁਜਾਪਦੇਹੈਨਿ॥ ਏਇਸਕਰਿ
ਕੈਇਨਾਂਦੇਮਨਸੁਧਹੈਨਿ॥ ਕਦੇਈਤਅਵਾਂਨੂੰ ਦੇਈਗੀਆਂਨੀਹੈ॥ ਇਸਕਰਕੈਪੁ
ਜੀਨੀਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਾਂਖੁਸਾਮਦਾਂਨੂੰ ਖੁਸੀਕਰਕੈਭਾਈਨੰਦਲਾਲਜੀਮਨਾਇਕੈਗੁ
ਰਿਲੈਆਏ॥ ਸਭਨਾਂਨੂੰ ਲੈਜਾਮਖਵਾਇਕੈਆਜਾਬ ਪਾਸਾਦ ਪਹਾਂਦੇਕੈਦਿਦਾਰਕੀ
ਤਾਤਿਕਾਂਸੀਦੇ ਖੁਸਾਮਦਾਂਨੂੰ [illegible] ਪਜਾਕੇਟਦੇਕੇਕਾਂਸੀਆਪੁਚਾਇਆ॥ ਤਿਉਸਿ

ਕਰਦੇ ਨਾਲਿ ਜਲਾ ਵਿਖੇ ਪਤਾਸੇ ਪਾਇ ਕੇ ਸਵਈਏ ਪੜ੍ਹਿ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਹੁਲ ਪਿਲ
ਏ ਦਿਤੀ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਪਾਹੁ ਲਿਆ ਪਿ ਲਈ। ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ
ਨਹੀ ਕਰਣਾ। ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇ ਪਾਹਿਨ੍ਹਾਰ ਭੀ ਦੇਵੈਂਗੇ। ਬਾਨੀ ਪਾਂਵਦਾ। ਏਹੁ ਸਸ
ਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸੁ ਰਾਜਪੂਤ ਬੰਸੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਿ ਗਇਆ ਹੈਸੀ। ਸੋ ਸਸਤ੍ਰ ਮਲੇ
ਛਾਂ ਫੜ ਲਏ ਹੈਸਨ। ਇਸੁ ਕਰਕੇ ਜਗਾਤਿ ਦਾ ਰਾਜੁ ਕਰਦੇ ਹੈਸੇ। ਤੇਹਾਂ ਨੇ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਫੇਰਿ ਫੜਾਏ ਹੈਨਿ। ਤੁਸਾਂ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨੀ। ਤੁਸਾਂ
ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਫੇਰਿ ਲੈਂਦੇ ਆਂਹੇ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਬ
ਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀ ਪਾਹੁਲ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੋ। ।
ਤੇ ਰਾਜਪੂਤ ਵੰਸੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮੀਤੇ ਪ੍ਰਥਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲੈ
ਦੇਈਏਗਾ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਲਾਂਗ ਤੇ ਬੋਦੀ ਤੇ ਜਨੇਊ

ਗਾਫਿਲਹੋਵੇਤਾਂਆਸੀਪਾਹੁਲਲੈਦੇਹਾਂ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਇਕਜੋਗੀਕੇਸੀਨਿਆਸੀ ੧੬੬॥
ਦਾਸੀਖਾਹੁਦਾਹੈਤਾਂਆਗਾਲੀਬ੍ਰਹਮੇਦੀਕਾਂਨ੍ਹਿਸਭਜਿਧਾਇਕੋਦੀਖਿਆਦੇਦਾਹੈ।
ਤੁਸਾਂਨੂੰਤਾਂਆਜੀਸਿਰੀਸਾਹਬਜਨੇਊਜਗਾਤਿਦੇਕਾਜਵਸਤੇਦੇਦੇਸਾਂ।ਤੇਗੀਆਂਨ
ਦਾਜਨੇਊਜਨਾਮਗਹਿਕਟਾਹਿਦਵਸਤੇਦੇਦੇਸਾਂ।ਤੇਜੋਤੁਸੀਇਹਿਦਾਨ੍ਹਿਆਈਸਹਾਰ
ਨਹੀਸਕਦੇ।ਤਾਂਹੋਰੁਚਾਰਵਰਨਾਂਨੇਸਸਤ੍ਰਫੜਾਇਕੇਗਾਜੋਤੇਮਲੇਛਸਾਬਤੁ
ਜਾਵਣੇਹੋਨਿ।ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਨੇਕਪਾਂਤੇਭਾਲਕਾਂਤੇਰਾਧਸਾਂਨੂੰਤਾਇਆਹੈ
ਸੀ।ਤਾਂਓਨਾਂਨੇਕਰਿਆਏਹੁਤਾਂਗਲਿਦੰਗਾਹਿਦਵਾਲੇਤੇਨਕਨ੍ਹੀਆਂਪਕੜਨਵਾ
ਲੇਤੇਸਾਗੁਖਾਂਵਾਹਿਦਵਾਲੇਹੈਨਿ।ਚਿੜੀਆਂਦੇਸਮਾਂਨਿਹੈਨਿ।ਤੇਮਲੇਛਤੇਗ
ਜੋਤਾਂਸਸਤ੍ਰਾਂਫੜਨਵਾਲੇਹੈਨਿ।ਤੇਆਸਖਾਂਵਹਿਦਵਾਲੇਹੈਨਿ।ਏਹੁਤਾਂਬਾਜਾਂਦੇ
ਸਮਾਂਨਿਹੈਨਿ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਅਸਾਂਨੇਚਿੜੀਆਂਤੋਬਾਜਤੁੜਾਵਣੇਹੈਨਿ।ਇ

ਨਾਂਦੇਹੀਅਧੀਨਤੁਸਾਂਨੂਸਭਨਾਂਨੂਕਰਦੇਣਾਹੈ।੧੩੫।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।।
ਤੌਲਾਗੀਜਗਿਤਾਂਸਾਹਿਬੁਦੇਦਰਸਨਨੋਆਈਆਂ।ਓਨਾਂਨੇਪੁਕਾਰਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਸੰਗਤਾਂਜੋਆਂਉਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਰਾਹਾਵਿਚਿਮਲੇਛੁਸਿਖਾਂਦੇਧਨੁਖੋਹਿਲੈਂਦੇ
ਹੈਨਿ।ਜੋਸਿਖਾਂਦੀਆਂਸੁੰਦਰਬੇਟੇਹੈਨਿਸੋਖੋਹਿਲੈਂਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਸਿਖਾਂਦੀਆਂਸੁੰਦ
ਰਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਸੋਖੋਹਿਲੈਂਦੇਹੈਨਿ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਤੁਸੀਸਸਤ੍ਰ
ਧਰਜੋਤੇਪਾਹੁਲਾਂਛਕੋ।ਤੁਸੀਸਭਨਾਂਉਤੇਹੁਕਮੁਕਰਦੇਆਵੈਗੇ।ਤਾਂਸਿਖਾਂ
ਨੂਪਾਹੁਲਾਂਦਿਤੀਆਂ।ਕਿਥੀਸਿਖਪਾਸਰਖੇਕੇਈਘਰਾਂਨੂਪਲੋ।ਰੋਰਜੋਹਰਤੇ
ਸਿਖਸਾਹਿਬਦੇਪਾਸਿਗਏਨਿਸੋਉਦਾਸੀਹੋਇਕੇਘਰਾਂਨੂਉਠਿਜਾਂਦੇਨਿ।ਤਾਂ
ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸੀ।ਆਮਲਖਾਧਾਕਰੋ।ਤਾਂਸਿਖਆਮਲਖਾਂਵਣਲਗੇ।।
ਤਾਂਕਿਤਨਿਆਂਦੀਆਂਬ੍ਰਿਤਾਂਤਾਂਨਹਿਰਗਈਆਂ।ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਘਰਾਂਨੂਗਏਤਾਂਖ

੨੫ ਰੀਆਂਬ੍ਰਹਮਣਾਂਪੰਡਤਾਂਦੀਆਂਨੂੰਏਥੀਆਂਨੂੰਆਖਿਆ।ਜੇਤੁਸੀਇਕੇਆਸਾਡੇਨਾ ੧੬॥
ਲਿਦਵਰਤਹਿਗੇਤਾਂਕੇਈਨਾਂਦੇਨਾਲਿਦਵਰਤਾਹਿਕਰੋਗੇ।ਸਾਹਿਬੁਨੇਖਾਲਸਾਉਤੇ
ਪਾਤਿਕੀਭਾਣੈ।ਪਰਜੇਆਸੀਦਵਰਤਾਂਗੇਨਹੀਤਾਂਦੇਪੇਗਾਂਕਿਸੁਤਰਾਂ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇ
ਹਜੂਰਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਤੁਸੀਸਸਤ੍ਰਫੜੇਤੇਜੀਤ
ਨੀਆਂਦਾਰਿਜਕਹੈ।ਸਭਤੁਸਾਡੇਅਧੀਨਕਰਾਂਗੇ।ਤੇਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀਸਭਤੁ
ਸਾਡੇਅਧੀਨਹੋਵਨਗੇ।ਤੇਸਸਤ੍ਰਕਰਕੇਜੁਝੋਗੇ।ਤਾਂਸੁਰਗਾਂਨੋਪਾਪਤਿਤੇ
ਦਵਰਨਗੇ।ਜੇਕੋਸਸਤ੍ਰਦੇਪੜ੍ਹੋਗੇਸਾਸੇਗੇਕਮਾਵਉਗੇਤਾਂਮੈਨੂੰਆਨਿਪਾਪਤਿ
ਹੋਵਹੁਗੇ।੧੨੯। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।।ਇਕਸਮੇਂਸਰਬਤਸਿਖਾਂ
ਦਾਸੀਆਂਦਾਸਾਹਿਬਾਂਨੂੰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੋਸਾਹਿਬਨੇਜੋਖਾਲਸਾਵ
ਰਤਾਇਆਹੈ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਦਸਾਅਰਦਾਂਸਾਂਤੁਸਾਡੇਪਾਸੇਪੁਛਿਦੇਹਾਂ।

॥ਸਿਖੀਦੀਵਰਤਾਣਿਦੀਆਂ॥ਤੁਸੀਦਸਾਂਗੀਪ੍ਰਸਨਾਂ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਉਦਾਸਾਂ
ਨੂ ਲਿਖੋਜੀ॥ਤਾਂਓਨਾਂਵਜਬੁਲਅਰਜਾਲਿਖਾਦਿਤੀ॥ਇਸਦੇਉਪਰਿਦਸ
ਖਤਖਾਸਕਰੀਏ॥ਨਕਲਉਤਾਰਵਜਬੁਲਅਰਜਦੀ॥ਜਿਨ੍ਹੁਸਾਂਖਾਲ
ਸਾਜੀਪ੍ਰਗਟਕੀਤਾ॥ਸਿਖਸਭੇਵਾਸੀਆਂਵਾਲੇਕੇਸਧਾਰੀਤੇਸਹਜਿਧਾਰੀ
ਭੀ॥ਰਹਿਤਾਂਬਬੇਕਖਾਲਸੇਜੀਦੀਵਰਤਾਣਿਦੀਆਂ॥ਹਜੂਰਿਸਿਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
ਦਸਵੇਂਪਾਤਿਸਾਹਦੇ॥ ॥ਮਹਲਾ॥੧੦॥ ॥ਦਸਰਹਿਤਾਂਲਿਖਕੇ
ਗੁਜਾਰੀਆਂ॥ਸਾਤਿਗੁਰਾਂਨੇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਦਸਾਂਹੀਰਹਿਤਾਂਉਪਰਿਦਸਖਤ
ਕੀਤੇ॥ਸਿਖਾਂਦੀਸੰਕਾਨਿਵਰਤਿਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਇਹੁਜਾਕਿਸਿਖਨੇਜੋ
ਸਮੇਵਿਵਾਹਦੇਆਸੀਬੇਦਪਾਠੀਆਂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਬੁਲਾਇਕੇਵਿਵਾਹਦੀਆਂ
ਕਾਂਰੀਆਂਪੜ੍ਹਾਇਕੇਵਿਵਾਹੁਕਰਦੇਸਨ॥ਤੇਜਾਨਿਸਿਖਕਹਿੰਦੇਹੈਂਜਿਤੁਸੀ

ਆਨੰਦਪਤ੍ਰਕੋਵਿਵਾਹੁਕਰੀ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਨਾਂਬੁਲਾਵਣਾ॥ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਿ
ਵੈਂਆਖੁਹੈਵੈ॥ਦਸਖਤਖਾਸਹੋਏ॥ਪਾਤਿਲੋਆਨੰਦਪਾਤ੍ਰਿਨਾ॥ਅਰਦਾਸਕਰ
ਨੀ॥ਪਿਛੋਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਖੀਹਮਸਾਂਜੀਸਤਰਾਂਪਤ੍ਰਾਂਵਦੇਆਏਹੋਤਿਵੈਂਪੜ੍ਹਾਂਵਣਾਂ
ਸੰਸਾਨਹੀਕਰਨਾਂ॥੧੩੧॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਸਾਖੀਦੂਜੀਅਰ
ਦਾਸਾਂਲਿਖੀ॥ਜੋਗੁਰੂਕਾਸਾਹਿਬੁਦਾਤੋਇਆਹੈ॥ਪੁਜਾਮੇਲਨਾਂਨੂੰਨਹੀਮਿਲਣਾ॥੧॥
ਇਕਪੀਰਮਾਣੀਏ॥੨॥ਦੂਜੇਰਾਂਮਰਈਏ॥੩॥ਤੀਜੇਮੀਣੇ॥੪॥ਚੌਥੇਮਸੰ
ਦਾਖਾਪਾਨ੍ਹਜਵੇਂਸਿਰਗੁੰਮੀਆ॥ ॥ਏਹੁਪੁਜਾਮੇਲਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਿ
ਕੀਤੀਆਸਿਰਗੁੰਮੀਆਕੌਣਹੈਨਿ॥ਬਚਨਹੋਇਆ॥ਸਿਰਗੁੰਮੀਆਸਰੇਦਤੇਹੈਨਿਆ
ਨੀਸਵਾਦੀਹੈਨਿ॥ਤੇਨੰਦਚੰਦਦੇਸੰਘਭੀਸਿਰਗੁੰਮੀਆਹੈਨਿ॥ਜਿਗੁਰੂਰੇਹੈਨਿਏ
ਤੁਮੀਂਜਿਮੇਲਹੋਨਿ॥ਏਨਾਂਨਾਲਿਕੋਣੀਵਰਤਣਾ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਆ

ਸੀਜੋਤੇਰੇਸਿਖਹਾ।ਕੋਈਬੈਪਾਰਦੀਕ੍ਰਿਆਵਾਲਾਹੈ।ਕੋਈਮੁਸਦੀਪੇਸਾਹੈ।ਵਿਹਾ
ਰਦਾਸਚਕਸਤਿ।ਕਿਸੇਦਾਅੰਨਮੋਲਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਖਾਸਦਾਖਤਹੋਇ।ਜਾਤਿਲੇ
ਪੁ।ਢਿਕੇਵਰਤਾਣਿਕੀਤਾਕਰੈ।ਜੇਭੁਲਿਭੁਲਾਵੇਵਰਤੇਤਾਂਅਰਦਾਸਿਕਰਵਾਇ
ਲੈਣੀ।੩।ਤੀਸਰੀਅਰਦਾਸਿਸਿਖਾਂਕੀਤੀ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਆਗੇਅਸੀਸਹ
ਜਪਾਰੀਤੇਰੇਸਿਖਜੋਹੈਸਾਂ।ਸੋਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਮਰਨੇਉਪਰਾਕ੍ਰਿਆਕਰਾਂਅਭਦਣਜੇ
ਹਜੀਸਿਸਾਰਦੀਰੀਤਸੀਸੋਕਰਦੇਹੈਸਾਂ।ਤੇਪੁਣਿਆਸਿਖਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਖਾਲ
ਸਾਦਾਹਾਤੁਸਾਜੀਨੇਵਰਤਾਈਆਹੈ।ਸੋਇਤਸੀਏਪੁਰਾਹਤਾਂਜੋਸਾਰੀਆਂਦੀ
ਆਂਕਰਿਆਕਰੇ।ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਦੇਂਭੂਸਾਰਾਬਚਨਹੋਂਦੇ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ
ਆ।ਜਸਖਤਹੋਏ।ਭੁਦਾਣਿਨਹੀਕਰਣੇ।ਅਤੇਹੋਰਕ੍ਰਿਆਕਰਨੀ।ਤਿਜੋਸੀ
ਦੇਸਿਚਾਲਿਸਿਖਾਂਦੀਹੋਵੈਤਿਵੈਕਰਕੈਬਖਸਾਇਲੈਣਾ।੪।ਸਿਖਾਂਅਰ

ਦਾਸਿ ਚੌਥੀ ਕੀਤੀ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਮੇ ਵਿਵਾਹ ਦੇ ਤੇ ਖਿਆਹ ਦੇ ਹੋਦੀਨਿਆ ਕੋਈ
ਦੇ ਅਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਭੋਜਨੁ ਕਰਾਂਵਦੇ ਹੈਸਾਂ। ਤੁਸਾਂ ਹੁਣ ਸਿਖ ਆਖਦੇ ਹੈਂ ਜੋ ਸਿ
ਖਾਂ ਨੂੰ ਛਕਾਂਵਣਾ। ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇਹੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿ ਵੈ ਕੀਚੈ। ਖਾਸ ਦਸਖਤ
ਹੋਏ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆਪ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਨਿਤ ਕਰਿ ਕੇ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਈਆ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਪੰਜ
ਵੀ ਕੀਤੀ॥੫॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਖਤ ਜਾਂ ਦ੍ਰਪਤਣ ਦੇ ਅਸੀ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਤ ਦੇ
ਨਾਲਿ ਭਦਣ ਕਰਾਂਵਦੇ ਹੈਸਾਂ। ਤੁਸਾਂ ਹੁਣ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇਹੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਵੈਂ
ਕੀਚੈ। ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਖਾਸ ਦਸਖਤ ਹੋਏ। ਜੋ ਸਾਹਜਿ ਪਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਟਿਆਂ ਨੂੰ
ਪਾਹੁਲਿ ਦੇਣੀ। ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਛੇਵੀਂ ਕੀਤੀ॥੬॥ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਅਸੀ ਸਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹੈਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਸਿਖ ਮਨੇ ਕਰਦੇ

ਮਨੇ ਕਰਦੇ

ਹੈਨਿ।ਜਹੜੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਦੇਹੁਕਮਨਾਮੇਹੈ।ਤਿਦੇਕੀਚੋ।ਬਚਨਾਤੇਖਾਸਦਸਖਤਹੋਏ।
ਜੇਪਹੁਚਾਇਸਕੈਤਾਂਹਸਤੀਆਂਗੰਗਾਜੀਪਹੁਚਾਂਵਣੀਆਂ।ਨਾਂਹੀਤਾਂਸਿਖਨੂੰਪਾਪ
ਲਗੈ।ਜਿਥੇਹੁਕਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦਾਹੈ।ਸੋਈਕੁਲਖੇਹੈ।ਇਕੇਸਾਧਸੰਗਤਿਦੇਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ
ਵਿਚਿਪਾਇਦੇਣੀਆਂ।ਸਤੀਆਂਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਚਉਫੇਰਿਏਸੋਖੀਨਿਆਂਦੀਆਂਗੰਗਾਤੇ
ਦੇਣੀ।ਫੇਰਿਅਰਦਾਸਸਿਖਾਂਸਤਦੀਕੀਤੀ।੭।ਅਸੀਜੇਆਅਣੀਪੋਸਾਂਕਰਾਂਗ
ਈਆਂਜਾਂਦਾਹਿਦਾਲੇਸਿਖਿਦਾੜੀਆਂਦੇਕੇਸਾਇਕੈਜਰੇਕੈਚੀਨਾਲਿਕਰਵਾਇਕੈ
ਦੇਸਾਂ।ਤੁਸਾਹਿਜਿਦੇਹੁਕਮੁਕੈਦੇਕਰੀਏ।ਹੁਕਮੁਤੇਖਾਸਦਸਖਤਹੋਏ।ਜੋਜੇਹਰਕੇ
ਤੁਸੀਸਹਜਿਪਾਰੀਸਿਖਣੈ।ਜੇਕੇਸਪਾਰੀਆਂਦੀਤਰਾਂਸਾਬਾਤਰਖੋ।ਨਹੀਤਾਂਕੋਈ
ਜਰੂਰੀਆਰਦਾਪੀਕਰੈਦੈਜੋਬੁਰੇਬਰਕਰਵਾਇਛਰੇਗਾ।ਤੇਬਖਸਾਇਲੈਣਾ।ਫੇਰ
ਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਿਅਠਦੀਕੀਤੀ।੮।ਹੁਕਮਨਾਮੇਇਆਹੈਜੋਸਿਰਗੁਰੂਆਂਤੇਪੰਜਾਂਮੇ

ਲੰਦੇ ਸੁਣਿ ਕੋਈ ਲਿਖਿ ਲੈਂਦਾ ਜੀ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਏ ਸਿਖ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਸਰਧਾ ਕਰ ੧੭੧।।
ਕੇਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ। ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਆਂਉਦਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਣ ਲਗੈ
ਣਏਤਾਂ ਕਿਉਂਕਰਿ ਬਚਨੁ ਹੈ। ਸੁਕਸੁਤੇ ਪਾਸ ਚੇ ਸਖਤ ਹੋਏ। ਜੋ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਕਰਗੰ
ਲਿਚਾਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਆਂਦਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੁਣ ਲਗੈ ਜਾਏਤਾਂ ਕੀਤੋ। ਵਰਤਾਇਆ
ਕਰਣੀ। ਏਹੋ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਂਦੀ ਲਿਖੀ। ੮। ਜੋ ਹਣ ਤੋ ਸਿਖ ਰੰਗਾ
ਜੀਦੇ ਇਸਆਂ ਨੁ ਗਏ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਇਸ ਸਨ ਕਰਦੇ ਆਂਦੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨਾਲਿ ਕਿ
ਉਕਰ ਵਰਤੀਏ। ਬਚਨਾ ਸਿਉਂ ਪਾਸਚ ਸਖਤ ਹੋਏ। ਜੋ ਹਤਾਪਿਆ ਭੁਨਾਲਿ
ਓਨਾਂ ਨਾਲਿ ਵਰਤਣਾ। ਬਹੁਤੀ ਹਿਕਾਤਿ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਕਰਨੀ। ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਇਕ
ਤਸਾਂਦੇ ਉਪਾਰਿਆ ਸਰਾਏ ਹਸੁਰਨ ਹੈ ਜੋ ਆਸੰਦਾ ਸੰਟੀਏ ਪੰਜਾਂ ਮੇਲਾਂ ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ। ਸੋ ਕਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਇਆ ਇਤਿ ਕਰਗੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ

ਉਸਨੂੰਉਠਾਇਦੇਣਾ।ਕਿਉਂਜੋਓਨਾਂਦੇਮੋਲਿਕਾਰਿਗੁਰੂਕਾਸਿਦਕੁਪਾਇਦਾਹੈ।ਤਾਂਕੈਕੇ
ਈਓਨਾਂਵਿਚਕੋਈਮੋਲਿਕੀਤਾਚਾਹੇਸੋਮੋਲਿਲੈਣਾ।ਏਹੋਗੁਰਮਤਿਦਾਉਪਦੇਸਦੇ
ਣਾਂਜੋਭੁਜਨਕਰੇਸਿਖੀਦੀਗਰਿਹਿਣਆਸਿਏਹੋਹੈ।ਕਿਗਤਿਧਰਮੁਦੀਕਰਨੀਤੇਵੀ
ਖਾਂਦਣਾ।ਫੇਰਿਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਿਦਸਵੀਲਿਖੀ।੧।ਜੀਸਤੇਪਾਤਿਸਾ
ਅਗੇਜੋਕੋਈਹੁਕਮੁਸਾਤਿਹੁੰਦਾਸੀ।ਦੋਗੜਿਆਬਿਦਾਸੀਰਾਂਆਸੀਪੈਰ
ਨੂੰਬੁਲਾਇਕੇਗਰੜਪੁਰਾਂਣੁਦਚਾਂਦਦੇਸਾਂ।ਤੇਦਸਗਾੜੂਕਗਾਂਦਦੇਸਾਂ।ਤੇਹੁ
ਣੀਪੀਰਿਤਨਹੀਆਂਦਦੇ।ਕਹਦੇਹੈਜੋਪਾਗਾਤੇਲੈਂਗੇਦਰਬੋਤੇਂਜੋਗਰੜ
ਪੁਰਾਂਣਦਿਚਿਦਸਗਾੜੂਪੁਰਾਂਣਆਦਿਕਾਲਿਖੇਹੈਸੋਕਰਗੇ।ਤਾਂਅਸੀਆ
ਦੇਹੋਂਗਾ।ਜੋਦੇਹੁਕਮਾਣੋਦੌਤਿਦੇਕੀਚੈ।ਦਸਖਤਹੋਏ।ਭਾਈਤੁਸਾਂਸਿਦਕ
ਤੇਤਕੜਾਗਹਿਣਾ।ਗੋਬਿੰਦਜੀਦਾਭੋਗੁਪਾਵਣਾ।ਤੇਪੰਜਦੇਪਾਤਿਸਾਹਦੇ

ਸਤਿਸਾਹਿਬੁਜੀਸਲੋਕਾਂਦੀਰਖਿਆਸਿਖਾਂਦੀਸ੍ਰਾਹਿਨੀ।ਧੰਨੀਦਾਭੀਖਾਲਸੇਜੀਦੇ
ਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਤੁਸਾਂਨੂੰਭੀਕੀਆਂਨਾਪਾਪਤਿਹੋਵੇਗਾ।ਸਿਦਕਜੋਆ
ਸਿਆਂਨੂੰਜੋਬਾਹਿਗੁਰੂਪਦਾਰਥੁਚੀਜਕਰਣੀਨਹੀ।ਵਾਹਿਗੁਰੂਜਪਣਾਂਤੇਵੰਡਿਖਾਂਵਣ
ਏਹੁਗਤਿਤਾਂਹੈਨਿ।ਹੋਰੁਸੁਖਹੈ।।੧੨੮।। ।।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।ਵਾਹਗੁਰੂ
ਜੀ।। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।।ਤਾਂਸਿਖਾਂਭਾਈਆਨੀਸਿੰਘਾਜੀਹਿਰਾਂਬੀਣਸਨ
ਕੀਤਾ।ਜੋਆਪਦੇਬਾਣੇਜੋਹੋਏਹੈਨੇ।ਸੋਤੁਸਾਂਤਿਆਈਹੈਤੇਸਾਹਿਬਜੇਦਸਵੇਂ
ਤਿਨਾਂਹਜਵਾਣਕੀਤੀਹੈ।ਸੋਜੁਪਾਈਹੈ।ਕੋਇਸਕਨੀਆਂਦੇਚਾਰਿਕਿਹੈਨਿ।
੧. ਇਸਦਾਸਿਖਾਂਨੂੰਕਿਉਂਕਰਸਮਝੀਐ।ਤਾਂਭਾਈਜੀਕਹਿਆ।ਜੋਸੋਅਰਜਨਗੁ
ਪਦੇਸਮੇਸਸਤ੍ਰਛੋਡਿਬੈਠਾਸੀ।ਤੇਅਠਾਂਰਾਜਾਂਉਸਨੂੰਕੀਤਾ।ਉਪਦੇਸੁਕਰਕੈਫੇਰਿ
ਵਰਤਨਾਆਪਦਾਜਾਪਾਰੂਤਾਈਆਸੀ।ਤੈਸੇਹਿੰਦੂਆਂਨੇਤਿਸਾਪਰਮਜਾਂਣਿਕੈ

ਸਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਦਿਤੇ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੇ ਅਛੇ ਛੰਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੇ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ
ਬਲ ਕਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਰਾਜੁ ਭੋਗਦੇ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਧੀ ਭੈਣਾ ਤਿਦੇ
ਧਨ ਲੀਏ ਸਨ ਦੇਵੋ। ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਪ ਦੇਸ ਜਾਂ ਦਿਤੇ ਹੈ ਛੋਡਿ ਗਿਆ ਤਿਦੇ
ਦੇਵਣ ਆਸੀ। ਤਾਂ ਜੁਧ ਅਈ ਬਾਂਣੀਆਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੇ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦ
ਦਿਦਿਆ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੇ ਰੀਆਂ ਨ ਦਾਉ ਪਰੇਸੁ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੋਸ ਲੀਕਣ੍ਹਾ
ਸੂੰ ਠੇ ਜਾਂਣਨੇ। ਤੇ ਤੁਸਾਰੇ ਦਰ ਨਦਾ ਪਰਮੁ ਜੁਧ ਹੈ। ਜੁਧ ਕਰਣਾਂ ਤੇ ਜੁਧ ਜੀਤੇ
ਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੁ ਭੋਗੋਗੇ। ਤੇ ਜੇ ਜੁਧ ਵਿਚਿ ਮਿਰਤ ਹੋਵੈਗੇ। ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਭੋਗੋ
ਗੋ। ਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਨੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੋਗੇ। ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚਰੋਗੇ। ਜੈਸੇ
ਸੂਰ ਤਾਂ ਇਕ ਅਛੇ ਛੰਦੀਆਂ ਆਨਿ ਤਿ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੈਸੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਸਿੰਘਾਂ
ਦੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ਬਣਾਂ ਪੜੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈਸਿਨਿ। ਤੇ ਆਪ ਕਰਣਿ ਕਰ ਵੇਖਦੇ ਹੈਸਿਨ

ਨ।ਜੈਸੇਪੌੜਾਕਿਸੇਬੂਟੇਬੀਰੁਕਦਾਹੈ।ਤਾਂਕਾਰਸੁਆਰਥਸਭੁਬੂਟੇਬੀਦਿਖਾਈਦੇਂਦੈ ੧੭੨॥
ਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਰੁਸਸਤ੍ਰਾਂਬੀਤੇਆਂਨੈਸਨਜੁਪਾਈਬਾਂਣੀ।ਅਤੇਗੀਆਂਨਉ
ਸਕਰਕੈਏਨਾਂਬੀਜੁਪਕਰਵਾਇਆਹੈ।ਤੇਚਾਰਿਕ੍ਰਾਇਸੁਵਾਸਤੇਲਿਖੇਹੈਨ।
ਇਸਥੀਆਂਦੇਭੇਗਾਂਵਿਚਭੁਸਾਂਮਨਹੀਬੀਪਨਾਂ।ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਿਨਾ
ਹੀਤਿਰਮਣੀ।ਤੇਜੁਪਾਈਬਾਂਣੀ।ਇਸੁਵਾਸਤੇਕੀਤੀਹੈ।ਜੋਭਗਤਿਆਈ
ਬਾਂਣੀਪੜਕੈਜੁਪੁਨਕਾਰਿਸਕਨਿਗੇ।ਤੇਜੁਪਾਈਬਾਂਣੀਤੇਇਸਤੇਰੂਦੇਵੀਜੀਦੇ
ਪੜਨਿਗੇ।ਤੇਇਨਾਂਦੇਸਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚਿਸਤਾਇਤਾਂਹੋਵੇਗੀ॥ਜੇਸੁਸਾਖੈਜੁਪਕਰਕੈ
ਕਾਜਕਰਨਗੇ।ਤਾਂਭਗਤਾਂਦੀਸੇਵਕਰਨਿਗੇ।ਮਹਾਂਰਾਜਦੀਭਗਤਿਸਾਰੇਜ
ਗਾਵਿਚਵਿਸਤੀਰਣਹੋਵੇਗੀ॥ਦਸਵੇਂਪਾਤਿਸਾਹਦਾਅਉਤਾਰਿਧਰਮੁਚਲਾਂਵ
ਣਵਾਸਤੇਹੋਇਆਹੈ।ਇਨਾਂਦੇਕਾਜਾਵਿਚਿਗਊਆਂਦੀਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਦੀਤੇਰਿਖਾਂ
ਦੀਤੇਮੁਨੀਸਰਾਂਦੀਸਰਬ [illegible] ਕੀਆ

ਨੇਕ ਹੈਨਿ। ਤਿਵੇ ਹਜੂਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭੀ ਅਨੇਕ ਵਰਸਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਮੈ ਬੀਰਗੇ ਦੇ ਨੁ ਦੀਆ
ਦੇ॥੧੨੮॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਇਕ ਸਮੇ ਗੋਰਖੁ ਨਾਥੁ ਤੇਰਾ
ਦੇ ਨੈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤੇ ਓਨਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਅਸਾਂ ਪਾਇਆ
ਨੂੰ ਸਭ ਰਸ ਛਡਾਇਕੇ ਬਨ ਬਾਸ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ। ਸੋ ਭੀ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆ ਆਈਆ
ਮੋਹ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਵਿਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪਸਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਸਜਰੂਪ
ਨ ਹੋਏ ਤੇਰ ਸਭ ਗਾਹਿਗੇ। ॥ਇਨਾ ਕਿਉ ਕਰ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਨਿਗੇ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ।
॥ਇਕਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਮਾਤਿ ਦੇਵੈਗਾ। ਦੋਇ ਸਿਖ ਕੈ ਚਾਰਿ ਸਿਖਾ। ਤਾਂ ਓਨਿ
ਕਹਿਆ ਕਾਲ ਜੁਗ ਕੋਈ ਕਿ ਸੇਨੂੰ ਨੰਮਨੇਗਾ। ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਮੈ ਪੰਜਾਂ ਸਿ
ਖਾਂ ਵਿਚਿ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਜਾਗ ਮਾਤਿ ਦੀ ਰਖਾਂਗਾ। ਤੇ ਆਪਿ ਸਬਦ ਵਿਚਿ ਹੋ
ਇਕੈ ਵਰਤਾਂਗਾ। ਬਾਂਣੀ ਸੁਣਨਿਗੇ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਨਿਗੇ।

ਸਭਨਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਭਉ ਜਾਂਦੇ ਭੀ ਪਾਰ ਉਤਰਨਿ ॥੧੩॥
ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ ਜੋ ਏਥੇ ਪਾਸੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਰਛ੍ਹ
ਸਨਾਨ ਨਰਕ ਰਹੀ ਜਾਂਦੀ ॥ ਆਹੀਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਮੂਹ ਦੂਰੀ ਤੇ ਮੈ ਕੀਟ ਦੀ ਪਾਰਨਗੀ
ਦਵਦਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੂੰ ਰੁਕਮਣ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ॥ ਜੋ ਜਗਤ ਤੇਰੀਆ ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਂ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂਰਾਜ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈ
ਨੀ ਮੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵਦਾਂ ਤਾਂ ॥ ਤੇ ਮੇ ਸਿਖ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੀ ਉਪਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਂਣੀ ਵਿਚਿ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥੧੪੦॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਖੰਗੀ ਹੋਵਦੀ
ਕੇ ਸੋ ਸਰਧਾ ਨਾਲਿ ਪੜ੍ਹਨਿਗੇ ॥ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਤੇ ਹੋਵਨਿਗੇ ॥ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਨੀਦ
ਆਦਮੁਤ ... ਹੈ ... ਦੀਆ ਕਰਨਿਗੇ ॥ ਤਾਂ ਮੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਆਗੇ

ਭੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੌਂ ਤੇ ਜੀ ਇਕੋ ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ
ਸਜਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦੀ ਵ... ਦੀ ਦੀਸ
ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਿਸ ਭੀ ਕੋਸਟਾਂ ਜੋ ਸਬਦਿ ਨਾਲਿ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈਵ... ਸਿ ਪੜਨੀਆ
ਜੋ ਸਬਾਰ ਦੀ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵਨਿ ਸੋ ਨਹੀ ਪੜਨੀਆਂ ਬੋਲਣਤ ... ਬੀ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥੧੪੧॥ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ॥ਸਿਖ...
ਈ ਅਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਚਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਖਾਲਸੇ
ਜੀ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਤੇ ਗੁਰਿਆਈ ਬਖਸੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਨੇ ਕਿਉਂ ਰੋਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੇ ਦਸਾਂ ਨਹੁੰ ਹੈਸੀ ਤੇ ਦੇ ਹਿਆ ਤ੍ਰਿਮਾਂ ਹੈਸੀ ਕਰਮ ਕਾਂਡੀ
ਹੈਸੀ ਤੇ ਸਾਹਬ ਚਸਦੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਬਖਸੀ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਤੇ ਭਾਈ ਨਿਰਕਾਰ ਜੀ ਦੀ ਗੋਸਟਿ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ

੧੭੫॥

ਆਂ ਜੋ ਪੂਜਾ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈ ਸੀ ਸੋ॥ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿਖ
ਨੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀ ਕੇਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰਤੇ ਹੀ
ਏਹੀ ਹੈ ਦਾਨ ਸੋਈ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਹੈ ਸੋ॥ ਬਚਨੁ ਹੈ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਟੇ ਹੈ ਹੈ ਦੇਉ
ਤੇ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਪੂਜਨ ਜੁਗਾਤੋ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਗੀਆਂ ਲਭੀ ਕਰ ਦਲੈ ਕੇ ਆਹੀ
ਨ ਰੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਹੈ ਸੋ॥ ਸੋਈ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਤੇ ਪੂਜਾ ਭੀ ਇਕ ਆਂਨ ਜਲ ਬਸਤ੍ਰ
ਦੀ ਪੂਜਾ ਸੰਕਲਪ ਜਮੇ ਤਿਸੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਪਾਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਦਾ ਭੀ ਆ ਕਿਰਨੀ ਹੈ॥ ਮਨ
ਨੇ ਬੋਗੀਆਂ ਨ ਤੇ ਕਾ ਜਿਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣੀ ਹੈ॥ ਚਿ ਬੇਕੁ ਗਾਤਿ ਵਲਾ ਸਕ
ਵਾਲਾ ਜੀਆ ਕਿਰਨੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਏਹੁ ਗੀਆਂ ਨਿਆ ਦਿ ਜੁਕਾ ਦਿ ਜਾ ਗੀਆ ਸੀ ਸਿਖ
ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਪਾਤਿ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈ ਸੋ॥ ਖਿ ਥਾਣੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਸਿਖੀ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਜਾਂਨ ਕੇ ਗੀਆਂ ਨਾ ਖਿਆਂ ਨ ਸੰਜੁਗਤਿ ਸਪੀਨਿ ਜਾਂਨ ਕਰ ਗੋਈਆਂ ਨ

ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕੀਤਾ ਤਾਂਤੇ ਉਸਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇ ਈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਸਭੁ ਪਦ ਲਾਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਖਸਿਆ ਤਾਂ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਸ ਜੀ
ਰਗੀਆਂਨਸੀਪ ਨਿਜਾਂਣਿਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਰਾਂਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਤਿਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਸਿ
ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਤੇ ਮਹਾਂਦੇਵ ਧਰਮਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਨਾਥ ਜੀ ਨੂੰ ਰਗੀਆਂਨਸੀਪ ਨਿਜਾਂਣ
ਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰ
ਦ ਜੀ ਨੂੰ ਰਗੀਆਂਨਸੀਪ ਨਿਜਾਂਣਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੁ
ਰਬਿੰਦ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਗੀਆਂਨਸੀਪ ਨਿਕਰਕੈ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਲਾ ਵਿਦਯਾ
ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਆਗੀਆਂਨਦੀ ਬੁਧ ਦੇਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ